

3 2 7

70

Summa
de loco artuo.

Caja
de C-45 (1)

१२३९

१०-

102 fol. (in Bl. tor n° 99 y 100)

8 - April - 1912

Questiones Theologicae

Ad materiam de Libertate, seu libero
arbitrio spectant:

sex,

Quas in varijs suorum operum partibus dispersas
dedit Angelicus Praeceptor in eadem
referenda,

Opus

D. D. M.

B. B. mag. V. Mariae

in N.º suo Depronus in
partem

ab omni quovis originali macula libera, li-
benter, ac Reverenter oblatum,

A. L. Leonardo Saitman Theologiae Vespertinae
Professore in hoc Collegio Cordubensi.

S. J.

Audiebat Paschalis Heredia ejusdem. Coc. an. 1750.

S. A. J.

[Faint, illegible handwriting at the top of the page]

[Faint, illegible handwriting in the upper middle section]

[Faint, illegible handwriting in the middle section]

[Faint, illegible handwriting in the lower middle section]

[Faint, illegible handwriting in the lower section]

[Faint, illegible handwriting in the bottom section]

[Faint, illegible handwriting at the very bottom of the page]

Auditoribus.

A Theoria quædam, quæ in Sacramentis, Levitice præferuntur
 administratione versari solet, ad scholasticas, quibus olim operas dedi,
 redeo speculationes; gaudeoq; vehementer, Cordubenses optimi,
 quæ in vna præteritis Urbis, cuius fama tot illustrius, quæ in luce
 dedi Victoris in instantibus ornamentis virtutum, ac ingeniorum
 acumine singulariter fulgentium perillustrius, nely in Sestonary
 annalibus medicorum & versari ignorat, meli quædam inspan
 tanto muneri Theoria spectandi sit omni inopitum. Liberas
 discurrendi vobis objecto materiam, quæ difficiles sane & lectis
 questionum nodos: nely in dubitans, quæ nodi pinguas Gordiarum
 ab ingenio vni gladijs. Macedonio acurotibus, sunt solvenda,
 nihil videbor meo satisfecisse muneri, si vobis per nodos di
 ficiles præteritis questiones.

Questio V.

Quatenus dicitur libertas exerceat.

Sectio I.

Aligua quaerunt.

S.I. Libertas alia dicitur a servitute; hanc tunc quæ vacant,
 liberi dicuntur; alia vero dicitur a coactione, qua libertate gaudent illi,
 qui non violentis ipsis coacti parere; alia demum dicitur a necessitate;
 ista quoque libertas contra naturam est. De Civitate & Regum. V. de qua sic de
 finit: quia, quæ contra naturam est, non potest ad agendum, ut parere, et non age
 re: hanc libertatem a necessitate definitur esse oportet, in quorum
 mentis. De scholasticorum hanc perit eruditissimus. D. D. Tacus
 Anz de Montoya disp. 50. de sua a sect. 2. corrupte uba

ibi transiens; ne qd in re difert tradita deservitio ab ergo
deservitio deservitio deservitio a ista secatur in 2. dist.
22. et in Ang. Praecept. 1. q. 9. et arc. 1. q. 8.

S. 2.

Ita ut. ut ibi, li.

ruy arroy (nempe creaty) e facultas ronnus, et volris, quabony
eluy graa abfistente, i. maluy eadey desistente; et dit luy qon
ty ad volrey, qd ad usuy liber pfecti pt. (i. vo Chas ut. ut ibi.

77 luy arroy ee dit facultas volris, et ronnus; e ad hoo Dny
10 suoy auy q roney, et volrey: unde et luy arroy ee dit. Ex
his hoo cony ad NW Castell deliv. articulo diff. 1. q. 2. sect. 3.
ubi pte citat V. Inq. q. 2. de Venare ar. 1. sic luy deservitio
unuy arroy: facultas volris, et ronnus fieri se ad usuy liber, qd
pdey vba a pte n fieri ad Ang. Praeceptoy, ad qd ly facult.
tas a pte 1. parte q. 63. ar. 2. ad 2. ubi facultas nominat q.
q. postatey expediat ad pponduy, et sic ponit in deservitio luy arroy.

S. 3.

Ita ut. ut in unuy ista luy arroy ar. 1. ad 2.
ar. facultas jeduy coey usuy legendi, pofat postatey, qua aliq.
bet ad nutuy; unde pofessione, facultates dicunt; qd in
domo se pofideat; et ideo luy arroy facultas dit; qd
auy suoy in luy pofatey bet. In his pfecto vobis ut video,
q n dicit tradita a 2. Suarez luy deservitio, qd in oia non
placuit hoo Alvarez lib. 2. de auy diff. 113. n. 1. de
deservitio tract. de auy ar. 10. q. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
Cabequdo tom. 1. in 3. q. 1. ad q. 62. art. 5. q. 2. uti reser
scorista tendit ad V. Prado diff. 1. deliv articulo sect. 1.
q. q. ut Castell. sect. 2. n. 135. stonduz hoo n deservitio.

se Quarta defione, dicitur in ead, quod sinistra iudicant,
et tradunt ad Des. Societas.

52.

Explicatio ad cur. Castell in qm
dicitur hoc inlea, quod sine iudice sinistra, in eo consistere di-
cit, quod defuncti traduntur sic inleant defiones, ut ad vray cas ter-
rey eriant in tali casu pponendi n agere cui vrbz requi-
sitio ad agndy, q' tnd sine nant, eo tempore stenti, q' in casu,
quod dicitur lra, maneat sultas p' ad agere, et n agere, q' v' de-
ficiat p' sultas ad pponendy n agere cui requisitio ad
agndy, sicut deficit ad agndy ipso agere, cui n agere: q' t' in
maneat sultas p' v' talis, e' q' agere ad agndy, et n agndy ofun-
gt' aliq' manente requisitio in parte ad agndy, q' t' n' iungit, neq' cui
ipso n agere, videat q' nunc ipse Castell; non, deo dante, p' ista videlint.

53.

Interim definitio clara satis, et accurata
refici n' bet, eoz in ipso inlea n' des oriant. Int; sic t' sultas con-
definit' em' gerisse; generas q' dicitur soler p' l'io ex p' sultas, q' v' in ista
rui inlea defiony variant Int; unde ea retrudet seputice defionis
n' facit, q' t' dicitur Castell, nempe q' defiones etiam t'ant in su pau-
denti indubitali; cu' t' n' p'udentis. Hae dubitent de su nae defiones,
q' neq' adit' a Calvino, neq' a Iansenio, et ab istis agnita fuerit
l'ri' array nota. Aquia q' d' fuit s'us ab Hereticis l'rtas a Catholi-
cis adit' q' t' n' illi volentes admittere unia cui nae defione respuebant,
alidy ex cogitantes e' defiony, et l'rtes, q' ad merendy, l' d' m'endy
sufficere sed hereticis tradebant.

56.

Relig' mos e' ad Hereticos agnoscere
catholicas vacentory, et iustificonis defiones ead' n' b'z opp'ueret,

aliasq; ad sui libertatē stringere; qn p̄p̄ta Catholica defiones d̄ Castro
vici excludenda sint, ut alie firmen̄, in quib; vel ipsi v̄viant
Horti. De p̄v̄ta Horti in dubitando a seculy n̄e defiones
ipsi iudicent; nos v̄, q̄ censent; eay ois oportet ee sacra causa,
Horti, ac d̄ testimonij, impudentes eptent; si h̄ n̄ adhibeamus:
si quis alij censet; alij definit; nec t̄n̄ video, q̄n̄a ex cogitari pos-
sūt l̄ris definitio, in qua quid̄ seculy h̄o cui seculy v̄viant,
cui ea n̄a, et st̄ves l̄ris sint discordes. et q̄e ipsa facul-
tas ad utruq; posita in defione Horta parit ead̄em r̄tas
sensu, opositi, et divisu, ac parit p̄a agnū, et n̄ agnū, que
sonit in defione n̄a.

S. T. Nemo sane cogitabit unquam ad cas l̄ris
requiri p̄a stringendi a se, cui n̄ a se, seu agere cui n̄ agere;
in hac etenim ofunctione, ac in eij p̄v̄ta p̄a staty apparet
manifesta stradio; at in eay, cui immate p̄v̄ta ad aliud v̄viant
stringat n̄ agere, seu n̄o a se, q̄ nullatenus ipso opositi, h̄la
p̄v̄ta apparet adio; imo p̄a in h̄v̄ta p̄a stringendi n̄ a se
cui immate p̄v̄ta ad agnū censent; ac ostendim; ofistere
p̄v̄ta cas l̄ris d̄scamen a terra; nec ad hoc sufficere sul-
tate p̄a, q̄ fm̄ erit remota ponendi n̄ agere divisu a p̄v̄ta
f̄ta ad agnū, cui h̄v̄ta divisio n̄ sit in p̄v̄ta ab̄ta, q̄
d̄ l̄ris: sic t̄n̄ h̄o ligat̄ h̄o sultrate p̄a p̄v̄ta remota ad cur-
rendu, et n̄ currendu, seu p̄ currere in su d̄tro a catenis,
qn p̄p̄ta sit liber ad currendu impotens auferre catenas: h̄m̄
desuā d̄nt̄ v̄v̄t̄ de oneray cui alio l̄ris ex mo d̄re ee anq̄a
v̄v̄t̄ ad agere, q̄ d̄ l̄ris ad utruq; q̄ t̄n̄ h̄o desuā r̄m̄ay

opacibus, aut ipsi dicere negentur.

At non solum subtrahere potest, quia illud
 meditantur, de quibus subtrahitur, quia nos non respicimus in causa ista pariter
 requirere videtur. *Phy. 3. Ethicorum cap. 5. ubi quibus in rebus natura in
 potestate sit, et agere, in ipsa et non agere; et in quibus non agere, in ipsa est
 et agere.* Super quo verba *Philosophi* dicitur. *W. littera 33 aut ibi: quia operari est
 in potestate sua, oportet (et) quod non operari sit in potestate sua: si tamen non
 operari non est in potestate sua, impossibile est non non operari: et necesse est
 non operari, et sic operari non est ex nobis, de necessitate; et filius dicit
 (natura Artes) quod in quibus rebus non operari est potestate sua per se agens,
 quod operari sit in potestate sua: si tamen operari non est in potestate sua,
 impossibile est non operari: quod necesse est non non operari, et sic non operari
 non est ex nobis, de necessitate. Ecce *Phy.* et *Philosophi* subtrahere locu-
 tum de quibus causa dicitur ad agendum, ac ad non agendum: sunt quod premittitur.
 Iohannes et coniungere spiritum, ad quod promoveat, cui promittitur ad agendum
 (inclusa promotione, cui filius cui ipsos coniungere non poterit
 dicitur, seu naturae ipsius litterae. Hoc est subtrahitur quia, quia nos perimus,
 et illi nant.*

Idem. Nunc obvia latet differentia, quod videtur in litterae a neces-
 sate, et litterae a coactione; et in omni litterae a necessitate, sicut et litterae a
 coactione, non tamen est veritas omni litterae a coactione est (et) litterae a necessitate.
 Nam non est, quia coactio, quod est motus appetitus elicitus carnis, includit necessi-
 tatem; quia nempe potest ab eis, patet non ferente vi, seu resistente,
 ut agebat *Phy. 3. Erychorus* e. *De vi violenta, quod nempe sit sa-
 gesis agitur, sive elicitus, sive innatus: unde quod liber est a necessitate,
 hoc et est liber a coactione, cui hoc non includitur. Ratio est: quia*

ut aliquis sit libera coactione sufficit, quod est motus non sit varia appetitum
elicito ipsius, quodvis aliunde privatur in necessitate: ut beati in a
mando Dei liberi sit a coactione, violenter, quia beatus amor non est varius,
appetitum ipsorum, qui facere naturam ei resistunt, quodvis aliunde talis
amor privatur in necessitate, quia naturam inducit clara Dei dispensatione,
ac per se a necessitate liberi non sit, quodvis sit a coactione.

¶ 10.

Amor iste beatus
est natus, dicitur, et est voluntarius, quia neque volens respicit tantum affec-
tivam sui coactionis; beati namque voluntas afficitur erga Deum, quia gau-
det, et hoc sufficit ad voluntarietatem, ad quam tamen non sufficit sola cau-
sa efficiens cuius oratione, uti patet in Deo occurrere nobiscum ad
pecta, quae non sunt voluntaria Deo, quia non est affectiva, id est effectiva, et
quodammodo aversiva pectorum eadem non moralis, id est quae est physica. Volunta-
rium a spontaneo differt in eo, quod hoc est spontaneum (sive omnia) inclina-
tione, numerum sive motu alio, vel impulsu, gestu patet huius, uti
patet in Rege, qui voluntarie quodam non spontaneo offert dignitates,
motus et alia rogatu, id est inceptione. Cuiusmodi color simpliciter talis,
quae numerum est ovis varia appetitum, tollit libere inducenda necessa-
tes ab eis privantes, ut tollit voluntarietatem; quia numerum est varia
appetitum elicito: coactivo, videlicet, et involuntario, sed quod non est sibi
meto, aut alia circumstantia, id est solius affectu pro se simpliciter libere,
ac voluntario, uti patet in Mercatore, qui libere singulis, ac voluntarie
proferit in mare merces, coactivo, et involuntario, sed quod, quia non
nempe movet ad perfectionem et periculo imminentis naufragii.

¶ Sectio 2. a

Statu quo, et Auctoribus placita.

11 Deu, ee l'vry, e dogma fide certu e hu' vacae
 27 Scrua reponyit: Psal. 113. 2. v. ora, q'cuq' voluit, fecit; 1.
 27 ad Cor. c. 12. v. 11. dividens singularis p'ur vult: ad Ezech. c. 1.
 27 v. 11. opat ora sedu sp'it' vult' sue. Ideo a rone destrat: pla
 se gloria, qe Deo potuit facere, et n' fecit; i hoc ipso tallu n' fe
 lit' l'vry, seu qe noluit: q' Deo e l'vry. Nlar est; qe nla dari potet
 cadit in eo, q' existat aliter hoc r'q' e' deo r'onus, cu' no' advertit,
 q' i' n' ma' n' erit; h' d' in eo, q' a' mo' existit, q' deficient aliquid. Nlar e
 stat; qe si Deo ea potuit facere, et n' fecit, nla huc n' efficientie r'as
 p'at' p'gan' p'q' l'vry. Deo noluit de eo, q' e' q' mu' res erant, i, n' ar
 istant.

12 Eravit q' 119 ad Bellarminum lib. de graa, e l'vry artus
 e h' l'vry Deo nans, q' e' d' error' fecur' e' Bucer' ad 1. Com
 p'ron disp. 36. fecit n' 1. ubi dicit, Luy se Abailarduy, W'icilegius,
 e aliter' p'ant' delinabe dicit, Deu n' potuit facere, in ea, qe
 fecit. Nec dicas, inf'ia ee Dei inclinans ad fecundand' ad ca
 tia; p' qe mar e inclinac, eo mar e l'vry: q' ubi inclinac e inf'ia,
 l'vry e nla. Et sm' inclinac Dei fore innata, sive elicta orga
 creans sit maali' inf'ia, qe ay Deo realit' identit' p'ist' in ra
 one inclinac'us e finita ex. limitac'one Bonitatis, qe dat in isto: et
 hinc 1. 1. p. q. 12. a. 3. 0. p'bat, Deu n' necessari' ad amores
 creaturay; qe it' inf'ia Dei Bonitas ip'p' rapiat, et necessitat' ad su
 amores; p'ist' creaturay bonitas, qua Deo n' eget ad su' felicitate,
 nlatem' rapit, aut necessitat' Deu ad amand' eff'ant' ip'p' r'as
 ay, quap'p' valis amor e Deo l'vry.

13

Volucnes dicitur fatales in Deo

clares, quoru 1^a e eorum, qⁱ volunt Dei lⁱruy qⁱ aliqd a Deo distⁱntu
 struunt; 2^a eorum, qⁱ eay volunt in eay agere Deo; 3^a demum eorum,
 qⁱ lⁱruy Dei volunt^{is} struere volunt qⁱ aliqd nec a Deo simplⁱter
 distⁱntu rⁱ, nec simplⁱter ay ipso rⁱ. Denotatur. In hac 3^a clare
 s^e p^ro. Antonii. Perz dⁱsp. 3 de volbe n. 652° ubi dⁱt, q^d Dei
 lⁱrua importat^{is} r^{at}iones q^uasda^s cogites, q^u n^o s^u simplⁱter ens, s^{ed} se
 duy q^u iⁿtrale, denotatur, dimonit^{is}, et lⁱruy, et p^ro. Antonia dⁱsp.
 17., q^uo secuti s^u aliq^uo. Calmannenses ad R^o Thyrz dⁱsp.
 21. sect. 3 n. 146. dⁱntes, ay Dei lⁱruy quia tales nec simplⁱter id^enti
 ri rⁱ ay Deo, nec simplⁱter a Deo distⁱntu rⁱ, s^{ed} dⁱstⁱntate t^{er}mⁱ per
 id^entate, et distⁱntes q^uasda^s modale, q^u n^olay dⁱcat p^roney; nec ay
 aliq^uo entib^{us} faciut numeru. In sa h^o p^ro. stat, q^u illa r^{at}io,
 id^entate, et distⁱntu, ay n^o s^unt p^rure r^{at}iones, nec entia r^{at}ionis, t^{er}mⁱ
 ee realia: vel g^o creatu, vel in creatu, et emerg^u p^rog^ressu dⁱstⁱntas.

S 16 In 1^a clare s^e Innotatores in se multu dⁱstⁱntu rⁱ
 in mo, q^uo volunt innotatu ingredi struoney act^{is} lⁱruy Dei, vel
 ad ip^su regim: nay aliq^uo dⁱcut, innotatu ee dⁱstⁱntes sine quonon,
 alij o^plementu: aliq^uo volunt in recto struere; alij in obliquo;
 t^{er}mⁱ s^e in designatone innotat^{is}, q^u aliq^uo ay p^ro. Jacques in dⁱsp.
 dⁱsp. 40. c. 2. volunt ee t^{er}mⁱ volon^{is} lⁱrua n^o mundu; alij
 t^{er}mⁱ ay p^ro. Thyrz designant aoney t^{er}mⁱ p^riduc^uay; alij ay p^ro. Lu
 ro carcas q^uasda^s cogites s^unt in entes mo ad erro; alij ay
 Capredo respectu q^uasda^s r^{at}ionis; alij o^pleru aoney, et t^{er}mⁱ; alij
 q^uasda^s moralitate; alij stat^{is} obrectis; alij entatulas n^oq^u respect^{is}
 tas; alij entia r^{at}ionis fⁱcta: aliq^uo dⁱcut innotatu ee eternu;
 alij tempore: aliq^uo volunt id^e struere o^peratu volentis lⁱrua,

nō sōd abstracty lura volūtiōis, aliq̄ deniq̄ volūtiō hūc struere q̄
lionez ut lura, nō sōd ut volūtiō. Sed utroq̄ locatō in hac
clauſe 2. *Tholōna* in *4. p. q. 12*, *Arrubal*, *Marcon*, *Herice*,
& *Beckens* diff. 22.

S 17.

Deo sūl impugnant̄ ea q̄ notant̄ hūc quo
mo cuq̄ dicat̄ ad lura Dei volūtiōis spectare, i. ut spectat neriō,
i. q̄ntū: si 1. dicit̄ ad hūc aliq̄ struere, i. requisitū ad volūtiōem q̄
lura, et q̄ntū: si 2. dicit̄ q̄ dicere solent̄; ea ē: nā de oq̄no cuq̄ Deo
p̄supōnit ad sūi detraōem Dei lura, effacit̄ volūtiōem hūc detraētes
ad extendū in statu abso. q̄ negit̄ hūc struere. Constat̄; nā
aliq̄ notant̄ p̄supōnes ad se ip̄s; ans vō paret̄ in *1. d. de
gōrio lib. 16. moralū c. 17. ubi. de unaq̄ se immutabiliter
int̄ ostendit̄ q̄q̄ foris mutabiliter agit̄; tūc dicit̄ cor. Parū, & tra
gōriū sensū, et locutiōe dicit̄, ideo mundū ex tēte intempore;
q̄ Deo ad anno volūtiōem ip̄s exere in tempore. Deo: volūtiō,
sū et int̄de, ē p̄fectō delinea vitali, & int̄ca, uti paret̄ in nū. q̄
Deo p̄fectū sūciens, & vplens int̄ p̄fectū t̄o p̄fectū int̄lionez,
& volūtiōis, nā q̄ aliq̄t̄ exey.*

S 18.

Accipit̄ extra Deū, in vitiō p̄
agruy aliq̄ sūa virtūis exercitū, q̄ q̄ntū stare nequit̄ in aōtibz,
aut ip̄s t̄us, q̄ nō sōd delinea vitali; nec p̄p̄ce exercitū
virtūis et̄ne, aut ip̄s sūi sūi in tempore. et deniq̄ inuaria
tis aōtibz, et t̄us deus, seu volūtiōis dicit̄ q̄ntū variari p̄p̄t,
dirigendo videt̄ hūc t̄us, aut nōq̄, ad hūc, aut ad hūc finem,
ut paret̄ in dicit̄ intentionem finis per media, & electiō media
rūy ad finem t̄us ad idē obry, nā q̄ per ip̄s sūi nequit̄

deorum diversitas. Sed scio quod nisi oratorum aspectus per se
 merito vultu tantis illis, qua usque Deo videt et sui nunquam exiturum,
 fuisse sed ostenturum auribus, si daretur ipsi per statu abito: hoc namque
 oratorum deturri non potest abire a caecura, quod fugonem nunquam exiturum,
 neque a Deo, cuius scia illa non est lura, nec ab ipso daretur, quodis ali-
 unde sit agnos.

S. 13. Nec loquor recursum ad veritatem obsequia, quae traxit et detrahit
 sciam Dei illius: ista namque veritas est ab errore non phycum, sed obsequia,
 ac per se non sufficit ad detrahendum phycum permanentes, et abire de
 nobilitate lura volentis in Deo, quodis aliunde sciam ad veritatem
 proinde ipsi informis. Denique: quodis oratorum aspectus per se
 elemento lura volentis dicitur, hoc est sciam a Deo lura volentis;
 sed non est ipsius tanquam volentis sciam: et aliud ab adparum generum,
 sed non indendum extra Deum. Hinc sciam facer impugnamus **S. 14.**
 Pateo domus amorem Dei verum esse sui lura velle, non aliter quodis sciam,
 sed acere per avalarum dominum supra creaturas quodis sciam, et
 non esse: et deesse quodis aliter mundi inferi, et non identice, deesse quodis
 cui effactis de eorum sciam; sed non deficit amor Dei verum: et generum
 est aliud deam sciam. Hinc sciam deam Dei lura non esse
 sciam per amorem Dei verum esse se, et sciam quodis sciam veritas et
 za creaturas, et elementum aliud sciam Deo, quodis sciam. clapsus sciam
 ma.

S. 20. In 2.ª stat Capetann in 1.ª q. 1.ª d. 2. domus autem Dei lura
 esse ipsi Deo agere inquam, addens tunc esse realiter defectuales, quod per se
 defectuales aliqua Dei sciam singulis talis, quales non existimat lura; quod
 hinc autem ostenturum sciam est sciam. Ad dicitur mentem lura male sciam

ad hosmodi gloriam. Respondeo: res realiter separabiles si realiter
 distent; sed deum dei l'it' in Cajotany e res a Deo realiter sepa-
 rabilis: q. e realiter ab ipso dista. 2. omni potens n ee realiter e
 causa ignis, & ab alio; sed deum defectibile realiter in Cajotany e
 ens potens n ee realiter; q n e Deo, sed causa. 3. qd sel identitat,
 necesse semp identitari; aliter tunc eadey entas ee realiter indispens ad
 ee, t n ee id, q e; sed Deo nunc identitat realiter cui l'ra volitione hui
 mundi: q nungu potuit Deo ab illa dist'qui, qd qd n ee l'it
 adhibendy oppositay rationey.

S 21

Paru a Cajotano disputat. 2. Nonke
 ca tom 3 metaph lib. 7. c. 6 q. 2., qd legitur. Salas in 1.
 2. q. 6. disp. 1. f. 6. id fm addentes, q. volio l'ra sedy f'ida
 rey realiter defectibley n dicat p'fectioney, sed tm qd' ext'nsioney = Hoc t'm
 impertinens e ad traditas impugnatores, q' b' h' d' ist' subjacent; q' si
 ve dicat p'fectioney, f'ide n, e paraty a Deo realiter separabile: q' n
 iat identitatu' cui indefectibili Deo? Nec min' q' d' subjace
 P. Borrul disp. 6. f. 6. dicit p'ualit' h'ay realiter defectibley ee virtu-
 aliter dist'ata p'p'ri' Dei necesse. N' t'm dist'io virtualis sufficit
 ad verificanduy, q' eadey realiter entas sit realiter indispens ad idem
 rey realiter cui p'ualit'e, a qua realiter separari pot; hoc tm ee re-
 aliter a se ipso separari p'p'ri' q' n' t'm ee in reali notu' vide' sel
 identitatu' realiter nungu dist'qui p'p'ri' n' q' sufficit dist'io virtualis
 ad verificanda gen'is p'p'ri' eadey, sed ea tm, q' f'ides, aut r'io
 doceat ee verificanda, q'alia p' e'p'a coicant illo, Lasentitas re-
aliter eadey cui e'p'a n coicant illo.

S 22

2. Al'rose disp. 3 de n'car.

f. l. dicitur, volitiones Dei lras et realium defectibus et oppositis volitiones, quoniam sunt aliqua Dei effectus sunt defectibus; quia nempe effectus divinae volitionis consistit ad id quod in actu veris Dei, et distincto volitionis, aut volitionis, quoniam aliqua veritas dabit in Deo = Dicitur; quia volitio requirit deficere realium, quoniam deficit realium aliquod quod est spiritus; sed non deficit realium in Deo volitio effectus aliter mundi
 10: quod deficit realium aliquod quod est volitionis spiritus: de hoc (a) arguitur interrogamus, nunc idem est cum Deo, nec ne? Si non, reducitur arguitur ad Cajetanum proposita; et si 2° arguitur ad Innotentes. =

2° Summius diff. 2° de Qua c. 2. dicit, volitiones Dei lras et realium defectibus quoad se respectum, non sicut quoad se ab aliis = Dicitur: quod se respectum realium defectibus dicitur realium ab se ab aliis realium imperfectis; et ita hoc se respectum interrogamus, si non idem est cum Deo, h. n. et reducitur arguitur nunc proposita. = Recurrunt quidam ad 2° Henrici diff. 16. cap. 6. dicunt volitiones in aliis esse indifferentes, ut si effectus divinae, si existat, h. Chymera, si non existat = Dicitur: non potest esse indifferens, ut si hoc, h. equus; quia se hoc, et esse equus se dicitur realium, et opposita; sed esse Deum, et esse Chymerae magis opponitur. quod non potest esse indifferens, ut si Deum, h. Chymera.

§ 23

Alj ad Spiritane

ira diff. 45. n. 11. dicunt lras Dei volitiones et realium defectibus, sed in se volitionis, non sicut simpliciter; quia nempe si deficit in se volitionis, transit ad se volitionis, sed eadem facultate dicere pro eorum hoc se transit ad se equum: nec perceptibile videtur, quod volitio subsistens consistere cum volitione possit nisi in actu ipsa realium idem eadem fieri, seu et realium errorum cum ea, sicut tenentur Authores isti.

Inhas diffinitio semitas ~~conuenit~~ Auth. arduum dicitur ut
tis exercitij, qd qd e mysterij in Latina reuelandij, hinc ad
adorandij. insolubiles ee nobis uariobz difficultate, cui uaso-
ribz ingenio fatemur; qm fatiq e ex quo splendore per-
struigi, qui ppsq caligant, ut a sebat Naziancenis in mysterio
instituitur, cuius loquimur, q meliq locuti uidentur. P. S. S. S.
diffinitio. megra f. 2a n. 35. ad qd uij P. Martin tract. T de
Volte disp. 6. f. 1. n. 6, Valeria tom 2. q. 6. puncto 5, Nuy
de Volte disp. 43. f. 2, 179. disp. 31. q. 2, Furliga, Jannery, A-
muc, Splanziq, Terrena, nuy p regni Recentiores, qruy secy
fabimz p 3, p qua stare uideri. Hinc infra citandz, eiqz
defendant Calmannenses disp. 1. dubio 8, et Bolibar tract.
2. de Volte dubio 3; p eiqz Cubiles citat W. V. V. V. V.

Section 3.

1. Aza Inclusio stabiliz.

S 29. Ea e: aq Dei liber e aqare inq Deo. Hac P
jay pbata manet impugnandz, 1. dabis. Da hay argues.
Deo ita uult hunc mundy, ut potuisset ipuy note: q Deo
n uult hunc mundy q pata sibi aqare inca. Nas code e:
qa pata Dei inca s. ppsq immutabilia; uolho (a, et nolho
sequunt mutacone, hui patet in nobis uolentibz, et nolentibz
f aq, realiz disto = No uoy, ad cui raoney dico, Deuy ppsq
Comunesse sui ppeoney poee q simplez suay entatez, q no snt
possumz q abz realiz disto. unde falsy e uolun voluones, et
nolones require mutacone, et hoc fit uij in nobis ppsq nuy
impseoney.

S. 25. Argues 2.º quod una e ca, qd pferis oibz regifi-
tis ut opari, & n opari: qd Deus hinc nunc volens mundum hunc
potuit n opari hunc, p qd mo vult hunc mundum, ac p se gnos
talis aq potuit in ipso deficere, cum tunc inca Dei pata deficere
se nequeant. - Dico s. qd: potuit n opari phycis, no fugotus, qd
Deus opari pferit phycis suos aq vitales; hoc tunc argueret impo-
nes inca mutabilitatis: loqz, fr, aut virtualit ex varis pferen-
di mo, subditio: qd necesse talis aq quod entate, no; aq tunc ita sum-
ptu e neriq: quod denotat volentis, ab. Dictionis sensu clare-
bit ex dicendis.

S. 26. Argues 3.º qd nra pferet in Deo dari modo
notiones hui mundi, & volentes alij; sed hoc p abda. q. S. 20
mari e; qd mo dari in Deo oes sui aq inu; nolio a hui, & vo-
lens alij mundi ex nro ut aliud p, qd aq in Deo - S. 20 ma-
re; na; ut licet in Deo dari notiones hui, & volentes alij mundi,
n suffi; qd in ipso deo ontas aq, qd realit p nolio hui, & volio alij
mundi, sed n suffi; qd deo mo suffiendi ad pstandu illas denota-
nes, qd qd mo deficit; unde pat ad maris ad junctas rones: It tunc mo
denti in Deo aq, qd quod entate p nolio hui, & volio alij mundi,
n tunc dari mo, qd regit ad hoc, ut dicant simplij nolio hui, & volio alij
in mundi, seu denotarent Deum volentes hunc, & volentes alij mun-
du.

S. 27. Argues 4.º fra, qd qd fra subro capaci coicata ter ei tribuere
denotat, qd p stare p; sed Deus e capax denotat volendi hunc,
& volendi alij mundi, fieri sibi coicatas p dentate fra, qd
fra e qd mo denotat in nra fra: qd Deus mo tenet suo denotat nes

subire = Dico massy: fra de coicant o mo, qd coicant qd, dco:
 aliquo tm mo, no = suu iustas: q coicant pidentatey, coicant o mo, qd
 p; id ca nos pidentatey coicant nunc Deo alitq mundi volitio,
 et huc nolle: q. = Dico massy: si coicant fa, qd virtualit, dco:
 tm fa, no: et q nunc Deo coicant fa pidentatey nolitio huc, et
 volitio alitq mundi gradentatey q; n hnd ipfi nunc pident de noua
 nes nolentis hunc, et volentis alitq mundu; qd nunc ipfi p
 suu libitio n coicant virtut, d qd virtut defuunt, in istatq
 ex plabimus.

Uersio 2^a

2^a 3^a pabilis

S 26. Ea e: difficultas an liti Dei recte pponat q virtutey
 su defectitatey. Exlat: in denoatione Dei liti volentis qd dco
 tu volit, seu pte indifferetis in aut. ad aperituy an 2^a libituy
 cupimq fiditay an 2^a, h, fa, h, meqbe, h, virtut, talis a varia
 dco placita: an ipse 2^a in nos opinandi mo e sal, et sel in su
 reali volitio ouy volitibituy, et nolitio quy nolitibituy a Deo in
 ipse qd extens nerio pidentatey pte reali, ipse nerio de
 nonans amantey nerio amanda q. se ipse, et nerio odio ten
 rey nerio tenenda odio qd pectuy; qd dco denoans ipse volen
 rey, aut nolentey libere volit, et nolit oibz sane modis, qibz
 se volit, h, nolit, p qd huc felt, aut huc nolituy: dicitur e:
 p qd hunc artey volitiois auy nerio pidentatey in Deo realit
 extens ee defectibit virtut.

S 27.

An ut aliud e, ni q an de 2^a ut nerio
 q pidentatey extens in Deo, p qd in q Dei libitio ficentee, ac suu

n̄ exaret, quod p̄standu denonans, quo deo l̄re n̄ vult suscipere vo-
 lentis sc̄l, aut volentis hoc, aut l̄ud obry q̄ p̄ hoc, aut l̄ud motu;
 nay hoc ipse ē au fr̄ exentes quod ontate v̄rl̄q̄ deficere; ga nempe
 n̄ mas p̄stat denonans v̄. volentis, q̄ si se v̄ n̄ exeret, et aliunde
 fr̄ capax ad p̄standu l̄as denonans, fr̄ Deo velox eay subire, cupit
 aq̄ fr̄ fr̄, et emare volens: tunc ut Deo denonet simpl̄q̄ libere
 volens in au 2°, n̄ suffic̄, q̄ ipse fr̄ capax subeundi denonans
 volentis, ē insup̄et heat in se fr̄ au volentis gradentate, sd
 p̄p̄ea requit, q̄ heat volentis in se v̄rl̄q̄ ē exentes, hoc ē, se
 hentes ut exentes, ē n̄ ut deficientes ē v̄rl̄q̄, q̄ demare spectat
 ad ip̄met Deu, q̄ q̄ facere, q̄ sua volentis, q̄ realit̄ ē ē no-
 l̄it̄, se heat t̄nd ut volentis in au 2° exentis, h̄ t̄nd ut notio, p̄t vult:
 nay aq̄ de divinis indivisib̄l̄u equit̄al̄e dix̄is auct̄ in tua volte vo-
 lionis, ē nolionis, p̄q̄ Deo p̄stare denonans, q̄ vult suscipere
 se volentis v̄. ē tunc q̄des opora denono volentis deficiet n̄
 p̄p̄ fr̄ales, sd vult ^{nolionis} def̄; ga ay sic maneat gradentem,
 vult t̄nd a denonand̄

S. 30

Et say 2° Deo l̄re vult q̄ au sibi inc̄y:
 q̄ vult aligomo agn̄; n̄ fr̄ q̄ v̄rl̄q̄, ac p̄ p̄gn̄ exeray d̄nd l̄re
 t̄ns ē v̄rl̄q̄ agn̄, ē defectile. Ino est ex dictis: v̄ con fluit;
 et sub̄m̄p̄ia mir̄ est ex say dictis in Capetanus; et reliqua l̄i
 ,, quid fluit. = Inat t̄antate C. The v̄a lentes c. 62 ubi: vol-
 ,, tas sua uno, ē eodey au vult se, ē alia a se: sd h̄itudo ad se ē
 ,, neria, ē naalis; h̄itudo ad alia a se ē p̄duv̄reay q̄sd̄ n̄ q̄des
 ,, neria, ac naalis, sd vol̄taria: q̄ in a d̄ Inay id̄y realit̄ aq̄ Dei
 neriq̄ in extend̄ vol̄tariē, seu l̄re denonat Deu aut volentis,

aut nolentes alia a se p sui libito; p si de non a nolentes, de
fit virtus a non nobilitas, e e ca: q. dicitur volis lina. a d.
Ihu virtus defectibus e = Ihu d. L: qd ista virtus dicitur coi-
cari filio n concata paternitate, recte ponit in laterrate, e
dicitur virtus, qd sine multiplicati inesse non sufficiat ad verifan-
du egru pata alias oaria, qd qd in locatis pterea ditione
fructe reales: qd ay aliunde est Deu pce idy obry eay velle, v,
note, filiu in ipse est ad hui oca virtus, qd sine faulis inesse ne
regista qd in creatis verificet egru pta: Ihu dicitur
e, qd in hunc loqui mu salvent oca L: e dicitur locutiones
ita decia dicit lina, qd in locutiones vix alio salvari poss.

sectio 5.

Solunt aristas.

531 Aristas v: mo defiat in Deo, qd qd virtute, de
non volentis effacit alius mundi: qd mo defit n fm virtus, qd
est alius huius denotans qd qd: qd mo defit in Deo n fm
virtualis, sed est, volis alius mundi = Isteo emmate, no sub-
illam coy: aliud e Deo defiere est alius qd qd denotans
vix volentis effacit alius mundi, e aliud longe dicitur,
qd ipse defiat fm volis alius mundi, e tunc sum-
pta: v: e vix, e d: e flux. Ihu vix qd: qd Deo in e vo-
lentis effacit alius mundi qd qd n fm qd volentis alius mun-
di e tunc sumpta, sed e qd huius volentis virtus eay, seu n defit
virtus ipse: nunc qd in Deo dicitur est alius mundi volis
e tunc, abstracte, e substantivum sumpta, e tunc Deo qd non
denotans vix volentis effacit alius mundi; qd in Deo est

Exat in volio, sic substantivum sumptat, non est virtus; haec ad
 Carea virtus e' finale ostium, scilicet deoacoms lre volentis; qm
 q' q' d'ignus d'ign' e' finalis d'ign' aliaq' ostium finalis ipsoy deoacoms
 scaeva, q'avis n' d'ignat' fr' ipso volio' substantiv' e', et' e'ntive sumptat,
 sed s'm' m'c' illiq' Exendi modq.

§ 32, Argues 2° ille modq' Exendi vir-
 tualis, cui d'ign' d'ign' deoaco scaeva volentis, e' aliq'd, e' n't.
 si 2° d'ign' q' d'ign' Dei lre ostium q' n't, seu q' naones ontis, q' nos re-
 gamq: si 2° d'ign' q' volio' Dei lre ostium q' aliq'd ipso n' s'm' virtus, et'
 realiq', e' s'p' adveniens, ab ipsoy d'ign' e' separabile r' ab ipso.
 Hoc cor e'; q' modq' de p't' a' Deo r' e' s'p' d'ignere; naq' aliq' n'ris e'
 p'lenet deoacomy lre volentis, q' e' implatruy. Ad inq'rogamq' r'e,
 my h'y r' e' substantiv' sumptat' e' r' aliq'd, ipsoy Deu n'ris e' n't
 t'e; s'm' sumat' fr' adsecr'e, e' adverbialiq', seu q'us sigat' q' adverbuy
 virtus, tunc p'rtialis in scia dependente transcendeas e'ntis e'nt' ens,
 e' d'ign' infectibile q'oad e'e, e' defectibile q'oad deoacoe: in op'usua vo fecit
 nante transcendeas e'ntis, cui mas adhaere, nec erit fr' ens, nec fr' p'
 ve n't, saltm' m'q' e'ntis ay ipso q'od r' id'ent'at', saltm' ab ipso p'
 scindens. = Hinc ad p't' in s'u reali 1^a parte d'ign'cti, e' n'ra 2^a in p'p'
 li' sub limitatomey d'ign'cti, no' coay sub illat'at' e' d'ign'cti parte: nec
 urget ipsoy ad juncta r'as; q' m'q' de q'oad s'u e'e, q' e' d'ign'cti, nec a'
 Deo d'ign'cti, nec ab lo p't' separati, e' d'ign'cti, sed s'm' d'ign'cti p't'
 q'oad deoacomy, se h'nd' q'oad hoc, ac si re' ia' n' d'ign'cti, q' e' vir-
 tualiq' s'm', e' n' realiq' d'ign'cti.

§ 33 Argues 3° nduy acquisicons: de modq',
 seu virtualitas, ipsoy Deo s'm' modq' q'od volentis, q'us volentis

hunc mundum, potest deficere in virtute, sed si nunquam
 Deo uti potest, subsistit hunc mundum: & modo se, seu virtutem
 aliam cui Deo negat realiter identificari. Haec via est clara, quia si
 defectibile realiter identificari potest cui Deo realiter, et facta indefectibile:
 nam aliam partem aliam? si enim a Deo realiter, et facta separari potest,
 et seipsum separari potest a se ipso, seu ab eo, quod est, quod est aliud =
 No cogit, cui clara ratio clara est ex ipsa definitione: quia si entitas,
 aut res, modo: ut virtualiter, non: si Deo, unigenitus, voluit et
 hunc mundum nollet eum, et eundem realiter, aut, quod eum vult ipsum,
 quod aliquid entitatis, aut res, modo, ~~adagros~~, ^{adagros}, ~~adagros~~, ^{adagros}, ~~adagros~~, ^{adagros},
 nam idem realiter, quod nunc est volens, tunc fore solvens, hoc se-
 lo discernere, quod nunc agere in seipso realiter, et facta, sed de vir-
 tutibus in se volens, hoc est tenendo virtutes, sive vires volentes;
 tunc a se est realiter volens, uti modo est quod entitatis, sed tenendo quod
 denotationem voluntatis, tunc si non est, seu virtutem deficeret ab
 se volens: hoc etenim est eminentia diuine voluntatis supra crea-
 turam, quod valere potest voluntati, et nolenti creatis quod standum
 denotationem, quod Deo vult suscipere: itaque Deo nollet hunc mun-
 dum, nisi tunc nunc ei partem, entitas, aut res modo habita deficeret
 se, et deficere se virtute; tunc in se, quod manente eadem entita-
 te sine defectu cuius partem, sed in virtute deficiat, sed tenendo ran-
 quod si non tenet in ordine ad denotationem voluntatis.

S. 32.

Argues I
 insistendo adhuc: separabilitas realiter arguit distinctionem reales;
 & si virtutibus realiter, et facta a Deo separari potest, a Deo realiter
 aliquid = Arguans: separabilitas realiter entitatis ab entitate, concedo.

a virtute, no ano, et coaj. I^{do} dicim⁹ virtute⁹ p^oce realit⁹ e⁹ fa
 a Deo deficere, p^ontu⁹ hoc defectu⁹ n^o cadit supra aliquid enta
 tis, aut rei; q^o n^o entatis, aut rei p^o in Deo realit⁹, aut fa de
 fire: cadit q^o p^ontu⁹ huc supra filia⁹ virtute⁹, et tunc s^om^o p^ontu⁹ de
 fuy virtute⁹ entatis, aut rei realit⁹, e⁹ fa p^ontu⁹ p^ontu⁹ p^ontu⁹ p^ontu⁹
 virtute⁹ q^oad p^ontu⁹ denoatione⁹. I^{do} defit⁹ scietu⁹ hoc Deo nolens,
 hunc mundu⁹ n^o p^ontu⁹ defuy alie⁹ entatis huj⁹ denoatione⁹ ostentus;
 ostentus p^ontu⁹ p^ontu⁹ entatis, ac scietu⁹ hoc, q^o mo^o dat Deo volens
 hunc mundu⁹: N^o scietu⁹ Dei nolens mo^o realit⁹ defit⁹, e⁹ I^{do} no
 lensis dat; q^o volio⁹ n^o s^om^o realit⁹, s^ol^o virtute⁹ virt⁹: nolo⁹ v^ol^o t^o t^o t^o
 realit⁹ q^oad entate⁹, defit⁹ t^o ad p^ontu⁹ q^oad denoatione⁹ nolens; q^o n^o
 aut⁹ virtute⁹ q^oad e⁹ nolens. In creatis aptu⁹ n^o p^ontu⁹ huc a ree virt⁹, + f^ontu⁹
 h^o, s^ol^o ree distio⁹ virt⁹ realit⁹ virt⁹; utraq⁹ t^o in Deo t^o t^o t^o
 s^o p^ontu⁹ p^ontu⁹, q^o nobis t^o a fide, t^o a more est verifari de Deo; et
 h^o t^o est Deus realit⁹ idenfari s^ocy q^oad entate⁹ denoatione⁹ q^o r^o
 e⁹ p^ontu⁹, c^o t^o esse s^o summe r^ontu⁹ in e⁹ndo.

S 35.

Argues 5° q^off^o e⁹ Deo,

semp, et neri^o e⁹ Deo; s^ol^o denoat volentis effacit hunc mundu⁹ a.
 nos nunc e⁹ Deo, et n^o distu⁹ a Deo: q^o semp, e⁹ neri^o t^o e⁹ Deo,
 a q^o q^o q^o n^o p^ontu⁹ deficere p^ontu⁹ denoat, q^o t^o p^ontu⁹ e⁹ filu⁹, c^o
 Deo p^ontu⁹ e⁹ n^o volens, s^ol^o notens hunc mundu⁹ - Q^o n^o mare⁹.
 semp, et neri^o e⁹ Deo q^oad entate⁹, s^ol^o q^oad virtute⁹, s^ol^o d^ontu⁹.
 entate⁹, l^o suba⁹ve s^ontu⁹, s^ol^o ad p^ontu⁹, l^o denoat s^ontu⁹, no
 mare⁹, e⁹ s^ol^o mare⁹, q^o n^o p^ontu⁹ distio⁹; n^o t^o subilla
 huj⁹ coaj: n^o p^ontu⁹ in Deo n^o p^ontu⁹ deficere p^ontu⁹ denoat volentis,
 segrebat, q^o n^o s^ol^o s^ocy idenfari p^ontu⁹ denoatione⁹ q^oad entate⁹,

Id est, qd hoc n potest deficere virtutem a denominando; hoc ad e fluxu;
qa sic virtutem deficere potest et ens sedy entitatis; et in hoc parli-
re volentis dante circa virtutem et alens finali circumstantia defectu
si citra imperfectionem finalis sui defectu: itaq; virtutem volentis
defectum dicitur et finalis ipsius circa virtutem defectu, vi au-
veritas mo deficere Deo volentem hunc mundum; qa nempe
Deo nunc n e re va volens, sed pot, volens hunc mundum;
hoc ad e venit aliquid finali defectu imperfectionis dicitur q solus vir-
tus ipsius circa; et in hoc differunt a Jeca Cajetani.

§ 36.

Arques Co.

Denotatio realis, et finalis volendi aliquid mundum, qd Deo realiter,
et fa hinc potest, si voluerit, nequit deficere mo q solus virtutem
deficit alius entis: q cuius mo deficiat in Deo qcta denotatio, ver in ip-
so deficere n fm virtutem, sed et fa aliquid ens spiritum hinc denotatio. Qd
autem d; qa galis e deficiat entis spiritum, talis erit deficiat spiritum: unde si fm
virtutem, et n fa deficiat ens spiritum, pariter fm virtutem, et n fa defici-
et denotatio spiritum = Notans, ut nunc n urget; qa aliud e deficere
fm virtutem ens spiritum, et hoc utiq; vult e in nro casu; aliud vo-
deficere fm virtutem aliquid spiritum denotatio; et hoc e fluxu in nro
casu; qa nempe fa deficiat virtutem circa volentis, qd fa e spiritum
denotatio volendi: et qd fm virtutem deficiat ens spiritum, fa et n
deficiat aliquid spiritum; et hoc sufficit ad hoc, ut n fm virtutem, sed et
fa deficiat denotatio spiritum: sic deficiat fm identitate virtutem, seu qd
id est e, qd virtutem dicitur dicitur dicitur, et Epistola, de hac veritas
concurrit n fm virtutem, sed et fa; de va vo n concurrit fa. Notans; qa
circa virtutem hinc virtutem veritas dicitur qd n e deficiat qd denotatio,

ac si re va foret ogea finalis: sicut dicitur virtus hoc virtute veri-
ficandi. Tamen non est coicatus sicut, ac si re va foret dicitur realis
ab Ep[iscop]o sicut coicatus.

Section 6.

Religia solvunt arguta.

S. 37. Argues T[er]cia n[on]a[rum] scilicet virtus circa voluntas, qua
Deus non vult hunc mundum creare, et intendit cum Deo; sed
hoc virtus circa pr[imum] deficere et, et sicut: q[uod] Deus cum ipso et inten-
datur potest se deficere sicut, h[oc] separari saltem ab eo, cum quo et
intendatur, q[uod] ego videtur abduci = Icepta maris, dis[cre]ta murey: sicut
virtus circa ad se, h[oc] adverbialit[er] supra pr[imum] deficere et, et sicut, do;
hoc t[ame]n non arguit finalit[er] alicuius entitatis, aut rei defectu[m], sed so-
lit[er] virtutis, aut modi extendi: subtrahere, h[oc] extendi sumptim[us] pr[imum] defi-
re, et sicut, no[m]i[n]e murey, et dis[cre]ta s[er]mo: q[uod] Deus subtrahere supra pr[imum] et defi-
re realit[er] et sicut, no[m]i[n]e occurre supra pr[imum] voluntas potest deficere et, et sicut, do
coas; q[uia] re va deficere et, et sicut. occurre Deo volens, si Deus uti po-
tuit, licet non velit, sed n[on] vult: tunc t[ame]n deficere realit[er], et sicut. virtus co-
tra voluntas adverbialit[er], et ad se supra, q[uod] q[uod] s[er]mo sicut occurre h[oc]
Deo volens = Instans inferendo: q[uod] saltem sicut volens virtutem deficere pr[imum]
ita Deus cum ea et intendatur potest se virtutem deficere, q[uod] t[ame]n videtur
abduci = Dis[cre]ta s[er]mo: Ita Deus occurre supra pr[imum] do, do: subtrahere, sub-
dis[cre]ta: potest se deficere virtutem ab eo Deo, no[m]i[n]e q[uod] Deus uti supra pr[imum] non in-
cludit virtutem sicut an t[ame]n defectu[m]: ab eo Deo volens, do coas,
q[uod] o[mn]i s[er]mo; q[uia] nempe non sicut virtutem, sed se deficere pr[imum] Deo ab eo
volens. Illigam notandum e[st] supra q[uod] subtrahere cadat partem ogea, ut
arguta rite solvas.

536. Argues 6°. idem in Deo, et virtutes creatae sunt
 an virtus negatur realiter, sed in virtute: q^d si volu^{erit} virtus Dei
 fieri q^d virtutes volentes creatae non identur, adde^{re} cum Deo identate
 facte reali, sed in virtute. Namque, q^d sunt identas in omni, et
 chymerae est chymica, ut identas in omni, et virtutes sunt et virtus =
 No^{ta} aut^{em}, ut mo^{do} a^{nt} parare non urget. Dissimilis est clara; q^d cum chymice
 ra neg^{atur} r^e, neg^{atur} si^{cut} possit ex r^e ens reale, manifestu^m est et chymice ident
 tate^m utriusq^{ue} in se; at virtutes et adverbialiter sumpta non sunt ens,
 substantia (in sumpta r^e. est ipse Deus, a^{nt} q^d ipse virtutes desunt; q^d cum
 ipse virtutes identur, uti volent^{er} q^d ipse. Nam nota est; q^d Deus sub
 ant^{em}, qua Deus est nec virtutes deficere pot^{est}; at ipse volu^{erit} virtutes
 facte deficere pot^{est}; et tunc ipse virtutes adverbialiter sumpta non sunt
 virtutes, sed r^e r^e q^d deficere pot^{est}; q^d tunc negare liceat, q^d ipse vir
 tutes adverbialiter sumpta non sunt r^e ipse Deus; q^d minus malignans
 in se non negat identitate^m in se in Deo, et virtutes q^d r^e r^e
 adverbialiter sumpta, sed in Deo, et virtutes entate^m. In q^d dicit^{ur} q^d
 q^d virtutes non sunt virtutes Dei; et hoc utriusq^{ue} vi^{de} est.

537. Argues 7°. eo mo^{do}, q^d ali
 q^d separata ab aliquo, desunt ab ipso: q^d si virtutes creatae voluntis aliter
 mundi adverbialiter sumpta mo^{do} desunt r^e in Deo, hoc eodem mo^{do} supra
 desunt r^e a^{nt} Deo. Nam aut^{em} est; q^d ipse ipse est ab aliquo separata,
 ac ab eo desunt = Dissimilis: eo mo^{do}, i^{tem}, finali, h^{oc} virtutes, concedo:
 detrahe finali, neans, et coap^{ta}, adjuncta q^d aut^{em} ratione, q^d ut in ore
 at^{em} sit va; q^d non dat in caeteris o^{mn}ia virtutes, in dem^{onstr} in se non est;
 q^d virtutes o^{mn}ia dicit voluntis virtutes equales o^{mn}ia finali q^d verifan
 dus, q^d in Deo non desunt r^e virtutes creatae voluntis virtutes de nonans

Deus volentes, seu q' deficiat in actu Dei volens; cum tñ aliunde
 fiet nlay entatez rr deficiere, q' q'q' Deo q' tui valeat in ee volentis:
 unde n' e in dñia p'p'z idē a Deo separari rr, ac a Deo deliqui
 rr; q' nempē virtutis cui Deo rr idēfata quod entatez p' a Deo
 rr deficere quod denotat. Nec p'p'ea iudices nos incidet' in fecu
 eruy, q' volūtes Dei lūay struclant q' p'nta, s, p'p'ones rr defectuales,
 & adversarias Deo, q'q' e' ip' dicitur ee fa entia: ab hoc tñ nos ab
 horremo dūtes, s'nd defilire virtutez eruy, seu q' idē e, om' virli
 q' deficere.

S. 20. Argues to: Deo lūe vult n' in virli, s' d' fa agn: q' q'
 volūtes n' in virli, s' d' fa agn. Coa vider' sequina eo, q' e'eruy
 volentis fa agn' orat p'oe fa agn' volentis. De q' orant, s' d' q' agn:
 s' d' fa agn' in eendo, nō: in denotando, do coay, au' mo bet e' q' e'
 cipi d' tione. P'oe fa agn' volentis orat e'eruy fa agn, s, in eendo,
 s, in denotando, n' in denotando ~~in eendo~~ agn' fa in eendo; q' s' d' virli
 def' fae, s, q' q' fae suff' ad hoc, ut deficiat tota denotat, q' s' d' fuit
 n' s'nd q' entatez, s' d' q' virli orat e' q' d' fae: e' hoc evenit in m-
 done Dei lūa, au' virli orat e' q' d' fae suff' ad hoc, ut Deo
 fa agn' velit. Nec dicas, defuy tantu' mo virli volentis n' suffire
 ad defuy n' s'nd virli, s' d' q' d' fae volentis; suff' s'nd; q' nempē
 virli def' volentis e' p'ntis def' stru, nempē virli orat, q' q'
 stru' fa fae volentis. Nūc observa, nos n' p'ntee idē stratez
 volentis lūe cui Deo ea agnate, aut invariabilitate decaruy Dei; hōc
 in ep'ntas, & invariabilis nob' aliunde s' d' p'fecta q' p'ntatione,
 qua d' q' oia p'ntens ab ep'no p'ntet.

S. 21

Argues W. Deo orat e' sup' r

put effacit videri hunc mundum saltem imaginem dicitur a Deo (vnde
vnde supra put nolente hunc mundum in hypostasi, qua ipse volens,
ubi potuit: q' ad explandum difficultates an viri Dei n' possit virtus de
fecunditas ipsius. Pars autem e; q' mo re va' n' dat' fa' hoc vultu Deo
volens hunc mundum: et mo re va' n' dat' fa' aliud vultu Deo nolens:
inter ea vnde, quoru' aliquid dat', alio fa' n' dato, necessarium e' veritas diffinire
scilicet reales saltem imagines: alio vnde de eadem re entate verificaretur
q' daret', et n' daret' fa' in eorum natura, q' e' imploraturus, nec saltem
per ope distinctionis virtus realis. Pars eadem e'; q' virtus defectibilitas
an viri negit ee sufficiens ad verificandum, q' re va' n' daret' an liber,
q' supponit alio vnde re, et fa' coere. — N' q' dicitur inquit' occidit simpliciter
ans, sic autem Deo volentes a nolente dicitur re imaginem per virtuales
an viri distinctiones a partibus Dei veris; istas namq' distinctiones existimat
facere a parte sine distinctione statice reali in textu: unde dicitur viri
re, ratione, aut denonsey volentis in Deo dicitur re. ab opera volen-
tis; Deo que necessitate ee ad identitate' cuius aliquid sub distincto;
identitate' hunc, aut huius identitate' eligere se libito, q' dicitur utraque
sunt coniungere negat.

522. Abstinentes ab hac difficultate dea dicitur ans angri:
saltem imaginem dicitur diffinire rei a re, no: virtutis adverbialiter sum-
pta a virtute adverbialiter supra, subditivo; et hoc e' iniqua, aliena
namq' no distinctionis, sed: et e' propria, no vnde, et vnde. Antis adiectiva
ras e' hanc paulo antea; e' distinctione mo data facile solvit. Desit
q' dicitur mo vultu nolens, n' dicitur per desit alicuius entatis, sed solus coere
virtus q' dicitur denonsey volentes: hoc coere virtus entate supra n'
desit; q' re e' ipse Deo: desit in adverbialiter supra, q' desit a denonsey

nolentis, q' e' deficere virtutū gradū hanc denotat: tunc virtus cetera
 nolentis ad virtualit' sup'ra, q' nō n' dat, dicit' separari r' ab eadem virtū
 nolentis ad virtualit' sup'ra, q' nō n' dat, e' q'ua Deo denotat volens: se-
 parant' istas vocare potes vā, e' realit' es, q' alia salte' ex pte cōmōny
 respicit entitatē r' extēntē, nempe virtutē nollentis sū Deo r' idēnti-
 tatē, e' extēntē r' ita fa, q' n' virtutē: at hinc inferre n' potes distinctiōny
 trahere realit' p'prie talit' cetera virtū, sive volentis, sive nolentis
 a Deo p'prie dicta ad Martyr; nec e' extēntē virtutū ad virtualit'
 sup'rarū in se; q' nempe sic sumpta p'fundunt ab ontis ratione
 e' dicta ad 2°: distinctio ad realit' p'prie talit' respicit alia salte' n' p'prie
 extēntēny res quā talit', e' q' n' nōny.

§ 23

Nec sane def' virtū cetera
 nolentis p'prie def' e' nō e' rei def', q' sol' p'prie def' dicit', e' def'
 sol' virtutū, q' sū e' alienare def', q' n' p'prie def' dicit', e' def'
 ceteri nolentis p'prie q' ipse: hinc extēntē def' sū importat q' f'cales de-
 f' sū ceteri nolentis, sū q' cetera virtutē volentis, q' n' p'prie talit', sū p'prie
 fat' in p'prie volentis cetera, si r' virtutū, nec sumat ut dicta a p'prie,
 e' f'cale sū extēntē cetera: ita q' dicit' virtū cetera n' p'prie dicit' cetera ali-
 quō ontatū h'it' ab eadem ipse volentis grad' extēntē, q' sū addit
 q' eadem ontas volentis extēntē fa quā extēntē se h'eat e' tangat extēntē
 in orde ad denotandū volentē; cū sū aliter p'prie extēntē fa quā
 extēntē, e' se h'eat tangat si n' extēntē in orde ad denotandū volentē
 p'prie virtutē sū def' extēntē: sic cōny dom' dicit' anq' ab annis
 mō p'prie n' extēntē; q' nempe denotat p'prie extēntē sū impor-
 rat q' p'prie sū h'it', dom' sū h'it', cetera de q' sū h'it', e' importat' forme
 nempe annorū, q' sū n' extēntē, sū p'prie h'it': s' h'it' extēntē

virtutes defectuales aq. necesse, qd. Deo se amant, recte operantur, qd.
se eundem aut libere velint, aut nolint carnis: admittunt. Sed aut Dei,
qua libere desunt virtutibus. et se ipsos qua nemo; qd. nempe qua
nemo nec virtutibus deficiere potest, sed ad qua libere: et nihil de voluere
est ad libere mundi. Veritas et sinceritas merito dicitur in terra mun-
di; et de amore Dei merito qua tali n. et sinceritas, qd. pura sit
carnis.

Appendix.

An sinceritas dicitur libere addat effectus supra pura
Dei merito?

S 22. Procedit q. hoc de virtute, qd. Deo sicut ultimo
detur ad volendum in bono qd. nemo dicitur libere voluta: et de hac vir-
tute, seu virtuti voluntatis. Et quaeritur, an ad virtutem, et abstractivam
supra sedem et suam virtute propriam a personis Dei merito dicitur fa-
rari effectus imbecillitatis in se metipsum, et aliquo modo dicitur a personis
Dei merito? in Deo namque supra sinceritas potest volente et libere supra-
natura et claudere divinitatis effectus, qd. nempe sinceritas hinc claudere
fa. et hinc Deo: et hoc ipsum bene et supponit deum Dei libere
voluntate. si. sicut. etiam, et subaere: qd. nisi
vult in hoc sit e. ipse Deo qd. idem, sicut. etiam, uti supra stat.
libere, mater. Hinc q. dicitur bene affectus. Et. Etiam, et
quendo, etiam, etiam, etiam, etiam. Et. Etiam, etiam, etiam, etiam.
dicitur aut, effectus dicitur aq. libere dicitur in disjuncto voluntatis, aut
voluntatis, in neutra via istarum detur, ita qd. ut eadem potest in
Deo sit numerice effectus volens, ac nolens; qd. nempe hoc effectus
potest in disjuncto, qd. veritas alia pars, qd. etiam sit.

D. 25. Hæc sunt q' Anso con, et ex navi L. Suarez, Fonse-
 ca, Nuno de Montoya, Antonio Perez, Hannoldo, Sparta, et Her-
 ron, cui gily fir ma I. an Dei h' quæ ralis nlay fign ddu' p'aris
 Deuerys p'feonay scaley, f'ltm virdey. ar: p'eta virtutay f'm p' h'ere
 fa roney p'feonay corio, q' h'et roney p'fendi; f' p'eta virtutay infu
 q' f'm h'et roney eendi virtutay, n' a r' a q' p'fendi f' q' f'm h'et virtutay, e
 n' raly p'feonay roney in fu q'. Hæc certa videt; nay ras p'feonay, l,
 e' p'p'uy e' l, f'ltay h'ud p' p'p'ponit roney f'rale f'm fubruy, l, galifubruy:
 unde galis fuerit eendi ras, talis f'm p'ort e' ras p'feonay in quacunq'
 re, l, f'ralite. Hæc e' certa; nay in hac q' loquimur de virtute p'ru
 p'f'la f'a a g'oris p'ato Dei neru, e' q' f'm ab ip'o f'm e' raly f'ubia
 vor q' e' ip'o e' Dei; fic a' f'up'ra virtutay nlay p'p' claudu' e' raly qua
 raly, f' d' virtutay h'm, aut e' raly; idem q' ip'o adventu' ut p'p' entis
 adventu', nec q' ip'o defuy aliq' p'p' d' f'p'it; f' d' an neru, ip'o p'p' raly
 p' f' h'ere, ac f' n' d' raly in orbe ad demoranduy.

D. 26. Argues: q' roney f'm e'
 amabile, d'u' p'feonay; f' d' p'eta virtutay e' amabile roney f'm q' d'u' p'feonay.
 Hæc roney e', q' amat raly ad bonu, e' p'feonay f'ltay p'p' d' raly ut ra-
 te. Hæc roney e', q' nos amant, e' amare bonu Dei raly p'p' q' q' q'
 ara f'm neru, f' d' e' p'p' deca f'ibi l'ra v' carandi mundu, raly roney
 d' g'ery h'mu, p'p' raly d' gloria, e' f'ilia: unde f'p' d' deca, q' raly l'ra,
 f'm p'p' raly q' virtutay raly nay amorey, ay h'ic f'm d' raly ab amore, q' raly
 ad p'ata Dei neru, q' raly raly = No roney, aut p'p' raly raly f'm p'p' raly
 Dei deca ay agere f'p' raly, q' raly raly raly raly raly, q' raly raly e' f'p' raly
 f'p' raly amabile a nobis, q' n' raly; q' raly raly p'p' raly f'm p'p' raly
 f'm d' raly amore, e' d' raly d' raly, l'ra f'm Dei deca raly ad hunc mundu.

sufficientes ad evitandum, aut corrigendum nam amore, quod ipse bene na-
tali per ad eorum deum agere, et deponere sumptu, non tunc ipse videtur esse
satis; quod nempe sic sumptu natus includuntur scilicet, quod tunc ipse
nam amore, aut dicitur per rationem effectum, et bene.

521

Argues 2. virtus in se
quod sumptu est exercitum ultimo detrans volens dicitur et se indifferens ad
de volendi, magis dicitur cui obno efficitur volens; sed hoc exercitum dicitur
effectum distans a effectu, magis dicitur et virtus in se quod dicitur per se
Illa certa virtus; et magis est ratio; quod dicitur in se et effectum in eo, quod ipse
et hinc, sed et in eo, quod hinc, et tunc hinc ipse; hoc dicitur per ab exercitum
qua tali = Dicitur magis: et exercitum ultimo detrans; hoc est, quod magis, non
virtus, seu per magis virtutis, dicitur magis, et dicitur dicitur magis, et magis
per se dicitur, et non coay. Ita, et dicitur per detrans magis dicitur ad magis
exercitum per volendi est volens dicitur agere sumptu claudens scilicet, et virtutis, et
indem effectum, quod dicitur ad hinc in exercitum virtutis dicitur; et hoc dicitur per
magis ad hinc ratio; virtus non considerata per se a realitate hinc est exercitum
cuius, et detrans sed per se, quod hinc, quod est in virtute; et magis per virtutem,
seu per magis virtutis exercitum, et detrans; sic quod natus dicitur effectum entia
nam, aut realia.

526 Argues 3. quod virtus in se quod ratio per se et distans
et dicitur, cui non involvat dicitur, et a magis per, cui a magis dicitur
detrans, volens nam in deo; et hinc hinc et et dicitur finale nam dicitur
quod hinc; sed omnia hinc quod dicitur per rationem effectum: et hinc hinc vir-
tas in se quod. Dicitur magis: hinc per se distans a dicitur, et magis per,
et et dicitur per ad hinc, virtutis, et magis, dicitur: sub hinc, per, et ut quod, non
magis, et dicitur magis: sed omnia hinc quod dicitur per rationem effectum entia

ve, realit, e subtransyona, sdo: vrlu, e adjectiv sumpta, no mney, e
 coaj. Prodicta itaq' pata arguunt pfectu in entate, in qua reperun-
 t; no ad n namq' pfectu racy vrlutis entati, qe e vrlu entat aq' vrlu
 divi; at qm pata vrlut, e adjectiv sumpta n claudunt su inf racy
 pfectu; qa sic sumpta pferunt a su ce entat, e realit, in qe st
 fialis racy pfectu, ut de pfectu dicit solet in fecit instans: vrlu
 tas su inf su q' fnd fubtu vrlu, e adjectiv, qua racy n dicit fa pfectu,
 It aliunde opelat, e pstat auy vrlu vrlu qua racy, qe e vrlu ce raly
 p vrlutem opstat.

S. 29. Arque 2. vrltas in su q' e qd divi: e pfectu ce ca-
 raty in pfectu, q' mdeq' dicit vrlu fa pfectu = Dicit au: e qd vrlu di-
 vny, sdo: piale, no; in su vrlu fiali, in qe pstat q; e no coaj in fiali
 ruy fiali: ut m ce divi ce vrlu pfectu ce creaty in pfectu; qa
 nre p e vrlu Dey; nro sic vrlu in su fiali, in qe pstat pstat
 nant ce vrlutibz divi qua raly racy pfectu = Instas: vrlu di-
 vny, It vrlu, ce vrlu vrlu vrlu vrlu vrlu vrlu vrlu vrlu vrlu vrlu
 pstat fa racy su; fa vrlut, e vrlu ad vrlutem ay vrlu pfectu
 dicit in fiali racy pfectu: q' vrlu, ut sit q' vrlu vrlu vrlu, dicit vrlu
 fa pfectu = Quia vrlu, dicit mney: fa vrlu, e vrlu vrlu vrlu, e sub-
 vrlu pfectu. Ut, sdo: fa, e adjectiv, no; qa sic pferunt a racy pfectu.
 Instas inq: vrlu vrlu vrlu, e adjectiv pfectu n e qd vrlu vrlu:
 q' e aliqd fa, e nro vrlu divi. No coaj; qa n e fa aliqd neque
 creaty, neq' divi.

S. 30. Instas deniq: vrltas n e qd vrlu divi: e fa divi.
 Instas e; qa vrltas e qd vrlu creaty; neq' ta ce pstat qd vrlu creaty
 e vrlu divi, su nro fa = Dicit au, no coaj; qa ay nro fa aliqd

et eo, qd n̄ p̄ vultū dīnū, neq̄ infirū, qd p̄ p̄, dīnū, & creatū. =
 Interat e nari, au, qd neq̄ virtus evadet in orde ad benonandū,
 Deū vīe volente, n̄ dīne volentū nūre qd benonandū ip̄sū nūre
 volente; nec obstat antiū rā, qd n̄ implet casū, r̄ vīntate, & valere
 plūbī, seu ee virtū, glā r̄ dīstā; sece (ad idēfari cū plūbī, Deū
 selt, & creura. Dīferva, qd v̄ virtus evaleat im̄fecte fualī ogece
 unariū qd benonandū Deū sūnt volente, ip̄sū vīntat nlay in
 se dīr ip̄fese; qd virtus ogece n̄ ē ip̄fese, sūt ē fualī: unde n̄ ē idē
 evalece ip̄fese, ac ip̄fese ee; qd nūmūry ip̄fese p̄t afferre alīq̄
 bonū, cui ē vāleat ip̄fese, qd ip̄fese ad se nūmūry. Dīfereū ip̄q̄, nlay
 in creatū dari p̄oq̄ ad p̄p̄andū, & fualate, & vīntate ab eo, cū qd
 r̄ idēfari: unde p̄fese, qd ē ad p̄ctū, aut mūo creatū, ab eo p̄p̄a
 rī n̄ p̄t; at in Deū virtus r̄ idēfari cū Deū volente r̄, p̄t an
 t̄ ab ip̄sō p̄p̄ari qd benonandū p̄p̄ virtū, sūi defectū, sūt
 cū dīfese ab eo p̄t, & ip̄fese p̄ vālece.

Quæstio 2.

Quomodo Deū impeccabilem virtutes exercuerit in ac-
ceptanda morte præcepta à Patre eterno?

Sectio 1.
Preludium q.

54. Difficillime explicari dicitur virtus exercit accedens
proxime cretūy Abandūca virtus, qua nūmūry Deū Deū Deū
Nō p̄cti p̄p̄ incapax, acceptantū vīe p̄ sūū redemptōne mor-
tes, qd p̄ceptū ep̄m 2. Inā p̄p̄onit q. 1. De impeccabilas Deū
Lm. 2. De virtus n̄m̄ a creatū, sūt ē a necessitate, seu virtus in
dīfese, qua Deū morte acceptantū vīe p̄ctens sūy n̄ ad mīttēce.

3^{ya} e' pceptu, qd a. p. eqm, fructi pceptu Dny Dny acceptare
mortei p mundi redemptione: ex his talib' suppositu oru gravissa
defectus q, qm videt nec pceptu liti, nec virtas i' peccabilan no
ceat?

52. Loris sic arguit? si Dny e' i' peccabilis: q' n' potuit ostere p
suu op; talis scilicet opus foret peccaminosa, ac p'p'ns e' i' p'p'ns p
impeccabili: detur si Dny n' potuit ostere mortei p'p'ns: e' n' fuit
lit ad acceptandus, l' ostendit mortei p'p'ns: huc p'p'ns liti im-
portat sui p'p'ns indifferens ad acceptandus, l' ostendit mortei qui-
vis p'p'ns; & hinc demum inferret Dny Dny n' potuit sic me-
reri q' acceptandus mortis, aut q' mortei acceptandus, cui ad miru re-
ginal' liti a' necessitate, qm q' p' sua m'ia redemit nos Dny
a' pectis nris? Vel aliu e' dabo sic arguit? si Dny fuit li-
ber ad acceptandus mortei pceptu: q' potuit sui ostere; sed op'io
p'p'ns mortis est peccaminosa: q' potest peccare Dny: qm q'
erit i' peccabilis?

53. Qua N^{ya} q' suppositu Dni fuit i' peccabi-
litate nly e' dubitandi loc: oia respicere e', Dny Dny, q' d'ns
claudat unione. Hypocsa humanatis ad dny Nri supponit pec-
care n' potuisse, l' q' huc Nri secus affert beatus Nony, q' d'ns
b' vnales, aliq' dona sup'nalid' pectis p'p'ns excludenda, l' q'
Nri dny tenet recte sp'ualit' ad d'ns humanatis ad sui suppo-
sit' p'p'ns, ne debet a' recta rae; l' q' Filiu Dni na-
ali' i' Nri Hypocsa i' p'p'ns rugnet inimicitia cui eode
Dno, q' d'ns affert secus verbale pectis; l' demum, q' Nri Hy-
posca sp'ualis e' sanctitas excludit pectis, uti coru in Nro q' fert

fecit. Illud et huiusmodi est sufficiens ad occidendum, ypothecae pec-
 catus in Humanitate prout assumpta a Iho dno in unitate
 personae, quous eadem Humanitas speret remissionem, et in casu sibi prout
 ad peccandum per casum non unionis.

54.

2^a q. suppositus, quia adstruit in
 dno hinc indigne requisitus ad merendum, et hoc videtur, sicut certum est. Do-
 tus meruisse per mortem acceptam; et hoc ipsum probat rati, quia tempore huius-
 ras indigne et naturalis spes hinc rationem in se habet, quia in casu sibi prout
 fine, quod in assumptione hinc manere nat, in qua non potuit hu-
 manitas sufficere sufficiens, quia non est separabilis cum incarnatione fine, si hinc
 id est spes, ut aliquid voluit. Prout in supposito rotaret autem

- 77 Sacra scura Joan. 10. ibi. Ego pono animam meam; nemo tollit eam a
 77 Me, sed Ego pono eam. Me ipsum, id est, pro mea parte et ponit. Civil
 77 17; in supposito 54. ibi. collatum est; quia ipse voluit, sup quod rati. T.
 77 Aycron. ait: non negare Crucem, sed velle sustinuit. Adde, c.
 77 Christophorus Rom. 26. sup apost. I ad Thimotheo 10. ibi. delictum dno
 77 ut pati, si voluisset: erat arripit hinc non venisse ad Crucem, si volu-
 77 isset; et Cyprinus serm. 1. de passione dno ibi: non se, ut patre-
 77 ris coegit negare. Cilia hinc c. 1. sup. lib. 22. moralium, An-
 selmus lib. 2. cur deo hinc c. 12; et sup. lib. 2. in Joan. aliq.
 77 videndi ad Ray in 3^a p. sup. 31.

55.

3^a q. suppositus nempe
 stricte ab equo a. prout fuisse impossibile ad hoc, ut dno
 dno mortem acceptaret hinc mundi redemptionem nat ab aliquibus
 cum Dionysio Aferiensis, Loric, Card. de Lauria, Galludano,
 J. q. Velazquez, et Herrera, quibus alij a. Tacci parere vident.

Medius in eant ruy J. Sgarza, & Maunoldy lib. 2. w. l. c. 6.
 zoria t. S. I, ubi qse uult Card. & Lalaricony. dont Aff. Jfi
 No Dno p acceptanda morte impoty qse fuisse ppry, n' n
 obligans in officia, neq reddens illicitay opioney operis ppry;
 sed ppry tunc penale, hoc e, obligans ad pcedendy sub aliqua
 penalate, v. carendi gloria & demytoris; si n' paruyt. hoc
 explant ex glo legy pletaryy & legy civiliy, & Canonicy p
 n' penaluy, qe obligant ad poney v. multa, si infringant, qayis
 in officia n' obligent ad culpa; coila in Theozory scia cuy e. Ita
 3. p. q. 60. a. 2. ad 14, & Pby Suanes, & Vazquez adu't s'mi-
 ty fuisse impoty No Dno ppry & obligary in officia ad accep-
 tandy morte.

56. P' huc inlea dea noranduy e, q' qyus Dny Dny in
 gantuy Deo su equali Latu' uti fide sanctuy e. sa Ariano, (n
 in gantuy hoo erat minor Latu' d. h' d' symboli e. Athanasij: d-
 galis d' sedy diuinas; mira d' sedy humanay: in qe su ipse Dny
 Joan. 12. dicit: d. mar Me e. Dny qse in gantuy hoo
 subdia n' pferat se sub' p'ue humanus; qe mirus erat ouy hony
 caput, Dny, ac Superior: unde n' obligat, sed ultis, & sponte
 sua erat subdy. Maric e, & q' Josepho, ut nobis daret summa
 humilatis, & obediencia caply, ut ait d' Cornelij in hoo libro d' erat
 subdy h' qyqy dege naal' tenebat p'ue colere Mary, ut docet
 magy Suarez in 3. q. disp. 23. f. 2; filius tenebat aliq' naa
 lib' p'p'is amandi v' obey, n' p'ferandi, nec mentien' d' h'
 cis e' raa; qe e' Dny ut hoo respit in h' h' h' p'p'is naalib'
 superiorib', v' temp' Deuy ut caput, & author' nae; ipse n' Deo

qua Deus proprie loquendo nō tenet lege; q̄ alij seſſent Superiorē,
Et aliunde p̄p̄t nēriā ſui p̄ſeōy neceſſitē ad ſe amandū, n̄ men-
tionēy ſc̄.

57. Nae legee ee p̄p̄t indifferētibiles. C. Inā dor Bōy
d. libro 2° de Regib⁹ c. 15; q̄ ſi vis alij cui ſua ſanctio docē-
ant aliqua legee naalis p̄p̄t ee diſpenſabilia, Et n̄ oia. Sed a
C. Inā 2^a 2^a q. 1^a a. 3. dīr ordinao rāonū ad bonū eoe ab eo,
q̄ curāy Immunitatē ſer, p̄mulgata: Hinc ab Bō d. ten de
finiō eoe p̄p̄t iuſtū, ac ſtabile ſuperiōy p̄mulgātū, ex qua deſiōe
colligeō eoy legee ſanctē dictāy ee p̄p̄t, Et n̄ ee p̄p̄t ſū ſer; q̄
nempe p̄p̄t impōnū ee ſubſiō p̄ſerari, nec q̄dē ſtabilitē, aut
q̄ manerē, ſd p̄ breuē tēpore. In impōſitiōe p̄p̄t, ſit in
deū ſatione ſuperiōy, qua talē, ex ee auctoritatē, ee hinc in
ſubſiō naſcū obligāo p̄ſerari, in q̄ p̄cipue ſer legee, aut p̄p̄t
ſi diſcrimen a ſer, q̄ n̄ inducūt obligāo ſerari iſſy. P̄p̄t
aliud dīr coactōny, q̄ ſer affert ſerari culpā, h̄ p̄ſer amnāoey;
aliud dīr p̄ſer direcoy, q̄ nempe n̄ affert ee ſer amnāoey, q̄ ſer
aliunde obliget in ſerari, q̄ ſer videt ſer p̄p̄t facit nēriā ad ſer-
tūdy, ee honeſtatē virtutē.

58. Scio nō alio alij cui? Aranda expla-
re p̄p̄t: coactōny, q̄ ſer obliget in ſerari, ee direcoy, q̄ ſer n̄ obli-
get ad nūy legee p̄ſer p̄ſerari, h̄ regula n̄ obligantē ſer p̄ſerari,
ſd ſerari ee coactōny, melioriā loquēdo me. C. Inā 2^a 2^a q. 1^a a. 3.
a. 2. 2^a q. 1^a a. 3. ſerari in 3^a p. diſp. 23. f. 3, ee Leonardy Lepriy
de iuſtā, ee iure lib. 2. c. 26. dubiō 2. docent p̄p̄t Superiorē
ee ſerari ſerari obediē, cui docē n̄ ee ſerari ſerari ad Aſceticōs

effectus in glorijs &c. ² P. deducit, obediens videtur effectus in
 fide p. p. infirmis in Superioris Volu. hoc se. affirmare, q. d. d.
 inuit. r. Facens Ignatius tui in auct. ad obediens epistola,
 ,, tui (O. spiritus p. 3. e. t. d. t. ubi: oes obediens plurimij obferta
 ,, re, & in ea velle studeant, n. fm in rebz obligatis, sed & in
 ,, alijs, & ut aliud, q. d. fm Volu. Superioris sine ulla excep-
 ,, cepto videret.

33. Obedia q. d. generatij, et vulgo dicitur q. d. subdij. q. d. o. p. r. m. i. t. a. s. a. y. v. o. b. e. Superioris (e. n. p. u. p. i. e. n. t. i. s. ; et ad hanc generale
 obediens virtus spectant e. g. n. i. s. o. f. f. i. m. i. t. a. t. i. s. a. q. u. i. c. i. t. d. o. r. S. e. r. v. i. t. a. t. i. s. ;
 n. a. y. h. o. n. e. s. t. a. t. u. s. , t. a. n. d. a. l. e. , & f. a. n. c. t. u. s. e. v. i. r. u. s. q. u. o. n. i. e. V. e. l. i. g. i. o. s. u. s. i. t. a.
 se Superioris volu. affirmare in rebz, s. e. l. i. c. i. t. i. s. ; hocq. mul-
 ty obducit tui ad gubernatoris suavitatem, tui ad Religiose officij
 Vita: q. d. h. e. a. q. a. r. d. u. r. i. n. C. u. b. d. i. o. s. e. s. e. s. o. b. e. d. i. e. n. t. i. a. s. f. a. c. i. t. a. s. ; n. a. y.
 q. i. m. o. v. e. t. a. d. Superioris nutu, aut fm volu. q. d. m. o. d. o. l. b. r. a. q. u. e. s. t. i. o. n. e.
 r. , m. a. s. p. e. u. l. d. u. b. i. o. m. o. v. e. t. u. s. , e. t. p. r. o. p. t. e. r. e. n. t. a. d. e. x. e. c. u. t. i. o. n. e. m. i. m. p. e. r. i. e. n. t. e. p. r. o. ;
 q. u. o. i. n. f. i. d. e. s. p. o. r. t. i. t. a. t. e. a. y. v. o. b. e. Superioris ut
 p. r. o. p. t. e. r. e. n. t. i. a. s. f. i. d. e. l. i. s. h. o. n. e. s. t. a. s. o. b. e. d. i. e. n. t. i. a. s. f. a. c. i. t. a. s. ; s. t. a. m.
 f. o. r. t. i. t. u. s. h. o. n. e. s. t. a. s. r. e. p. r. e. s. e. n. t. u. r. i. n. m. o. t. u. s. q. i. s. e. o. f. f. i. m. a. t. e. i. n. r. e. b. z.
 n. p. a. r. t. i. s. , i. n. d. e. q. p. o. r. t. e. v. i. d. e. r. e. s. i. o. b. e. d. i. e. n. s. q. u. o. d. h. o. n. e. s. t. a. t. e. v. i. r. t. u. s. i. s. ;
 q. u. o. i. n. e. x. t. r. i. n. e. r. e. n. c. i. a. t. a. y. p. r. o. p. t. e. r. e. n. t. i. a. s. a. d. o. b. e. d. i. e. n. t. i. a. s. f. i. d. e. l. i. s.
 f. a. c. i. t. a. s. , s. e. d. t. a. y.

34. Nihil q. d. p. h. e. r. e. y. d. e. r. r. a. y. e. l. i. u. p. p. m. o. r. t. a. d. i. c. i. t. u. r. v. i. r. t. u. s. ;
 s. t. u. y. n. a. y. O. n. y. a. c. c. e. p. t. a. s. e. m. o. r. t. e. s. n. s. p. o. r. t. a. m. o. v. o. f. a. c. i. t. o. b. e. d. i. e. n. t. i. a. s. ,
 s. e. d. a. l. l. a. r. u. m. e. v. i. r. t. u. s. u. m. , a. r. d. e. n. t. i. s. e. p. f. e. r. t. i. s. c. h. a. r. i. t. a. t. i. s. c. o. s. e. I. n. o. v. i. a. ,
 q. u. o. i. n. f. i. r. m. a. r. e. v. i. d. e. r. e. i. s. s. e. O. n. y. s. o. d. a. n. 12. v. 31.

11 ibi: ut ostendat mundus, quod deliquit Latius, et sic mandatum de
11 sit mihi Latius, sic facis, surgite, eam, videlicet ad pauperes, et
11 mortes suas. et in superius dicitur in Gen. c. 55 ait: huiusmodi chari-
11 tatis effectibus implentur, maxime obediens fuit. Et dicitur stat.
11 Dicitur ut hoc non tenent legibus humanis quia peccare talibus, quia non
est subditus homini potestati legis humane: unde per sui libris, seu vol-
11 untarie civis obligatque subditus tributis. Itaque. 11. Et sic ex
11 dictis Dicitur ut hoc fuit subditus regi naturali, quia respicit
11 Latius ut Aristoteles nam tanquam sui superiores: de solis quoque potestati
11 dicitur Regis dicitur restat potestatis; nec quod omnibus, cum placuerint
11 per potestatem specialitatis, eorumque potestatis via ordinaria descen-
11 dentibus instituta, quibus certum est Dicitur Dicitur est Virgine natus
11 non fuisse subditus, quod vis eorum non licet mandatum occurrat,
11 ut se probet exemplum humilitatis.

67. Regis personis vobis appareat, quod
11 Dicitur Dicitur in potestatis non dicitur Latius, et quod potestatis subditus,
11 aut subditus, sic in 1. ad Cor. 15. ibi dicitur: cum a subditis fuerint
11 illi via, tunc et ipse filius subditus erit ei, qui subditus sibi
11 via: ubi loquitur Augustinus de speciali, et potestatis subditus sui, quod
11 subditus Latius Dicitur cum omnibus sibi subditus in fine mundi: unde
11 dicitur Macarionius in epistola Cyrilli ait ibi: non ignoramus,
11 cum hoc ipse quod Deus est, hoc quod factus est, perindeque sedus de
11 gestis hunc nam agerentis deo subditus est. Dicitur ut hoc dicitur ser-
11 vum nunciarum non verus potestatis huiusmodi cum. Ita, Dicitur Dicitur
11 Valencia, et Belarrimus lib. 3. de deo c. 6. in fine huiusmodi. 11
11 ecce servus meus, suscipiat eum, ubi iniquitatis in servum dicitur

sed et Humanate; et Philosophia e. 6. deinde aut: n. ist. in ju-
 dicat, q. subitus dicit, cui n. in judicium, q. servit, deinde, q. in q. in
 nomenclatura. rursus alij, cu. de Burget diff. 63.

62.

in, sub, eaq, e servitute hoc observat difformem, q. minoritas arduat
 aut mentis speciosus, aut exiles in eo, q. mar e. relati ad minores,
 fere hinc et per subditu, sine n. sic. Ita e. mar hoc pavato, q. vis hinc
 li n. per subditu: subreo respit in Superioriestate gestare, juris, dicitur, qua
 sey bene Princeps suos in subditu: servitute, demum respit in Uno
 dominu. fuitatis, cu. in sero e. q. p. sic. res. Dni: unde in d. Phy, e.
 d. Phy sero dicitur vivens intellectuale pprie, e. sup. alio. Ser-
 vity alia dicitur naturalis, qua rursu causa rationalis fuit creatus sub
 do. Deo potuit de la. p. p. in rangaj de se sua. cura ullu, inju-
 rias; e. in hac su. locum, q. d. in appellatione Dei sero. alia ser-
 vity dicitur legalis, q. nempe p. lege. hinc, in introduca fuit ad hoc, ut d. in
 sero in res suas numerate possit. alia servitute vocat. d. legal
 da diff. d. de Eve sup. natural. q. d. viles, e. infames, servitute,
 in hac. pecti, rane. eis pecti. sed dignu. sedat, ut a Deo tractet rangaj
 vite mancipiu. hinc p. stabilicndo cu. cor. Hic q. 3. q. sup. p. q. lo-
 quit de p. p. morte, q. intulerunt. iudic; n. in subditu, n. p. p. p.
 rat. hinc sibi necesse inferre, cu. hac nefas. est, sit

Sectione 2.ª

Deo Dni fructum hinc a Sane pceptum
 acceptandi morte.

63.

M. Alvarez Id. 12. de aucto. diff.
 22.ª n. 14, e. diff. 26. de Inc. n. 12. docuit res ad opaco. Cori

Dni cui orbis ipsarum circumstantiis suis imperabilibus, rursusque ad. fuis-
se fructu peritus, cui ipse opimamente favens. ¹² Maldonatus in Fran-
c. 12. 225, & Card. Inletus ibidem; quorum eo servitute corpore
cui. S. Ita J. p. q. 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

62. (i) ad obli-
77 uas l' huius Ian. 6. ibi: descendi de Caelo, n' ut facias voltes meas,
77 sed voltes ego, q' misit. Me = Mes, Dny Dny ibi s'nd asserere
77 re se n' venisse in. Plurim' ad faciendy voltes p'p'as, hoc e', in amare
77 p' quo fit, aut fundat, inq' s'nd dicit Dny Luca 22: Non mea
77 voltas, sed tua fiat. Sic bene dicit Beatus ascendere in Caely ad
77 faciendy voltes Dei, qn' p'p'ea p'p'ia p'cipiant' ipse singula, q' s'
77 in equy facturi = Vi dicitur inq' huius Ian. 12. ibi: eo Me ipse vo-
77 cuty sum n'c, sed q' misit Me d' dicit ipse misit mandaty dedit,
77 qd dicit, & qd loq' = Mes, Dny ibi loq' fuisse de sermone
77 lo, q' tunc tuncat de sua dicitare; & hunc sane sermone fa-
77 cile scdit fuisse huius ex p'p'o 2, cui spectaret ad p'p'at'ny
77 Redemptio'ny negoti'ny a latere p'p'at'ny; hinc la arguere n' lo-
77 ad o'ca q' o'ca p'p'at'ny sermone'ny circumstanti'ny, aut ad reliq'as d'ni d'ni o-
77 p'p'at'ny, q' q'ib' ite n' lo' fun' ment'ny.

65. Si demum obtrias a rase, oes Dni Dni operes fuisse
 pfectas; sed pfecto e opero facta e obediencia p pceptu, qz p pcepta tra
 nfacta: s p pcepta fuerunt oes oes Dni Dni operes = Act, digne
 do murej: sed pfecto e opero ob, si fiat e pfecto more, edit: si n fiat,
 nat. Oes itaq Dni Dni operes facte fuerunt e pfectio caritatis
 more: hoc urgebat, ut in aliqibz obediret, tanqz e pfecto obediencia, e in alijs
 circa pceptu se gereret ut in pcepto operu superiorem, qz intendat huius. Hi
 obediencia, qz ut gallo opero Dni Dni fuerit infire dignata a dignate Dignos; hoc
 tu n e tollit, qz una opero sit infior, aut pfecto alid sedij se; nay thoi con
 cedunt Dni Dno lites, inq an inegales: unde n e nery, qz ois ois pcepto potus
 seperiat in gallo opero Dni talij ut alia pfecto ab ipso n pcepto elici. Ad
 hanc qz n pcepto oes caminare operes Dni; qua pcepto

De 3o titulo pfectio

66
 Vgdy autem vacat causa Joan. 10 ibi: hoc mandatum accepi a Patre,
 nempe ponendi vitam, seu moriendi; e ibidem 12 ibi: sic mandatum dedit Pater
 mihi Pater, nempe qz morietur eundi ad Patrem, e 15 ibi: si pcepta mea servaveritis,
 manebitis in dilectione mea, sic ego & Pater meus pcepta servavi, e manes in ejs
 dilectione, ubi operat Dni pcepta sibi impota pceptis, qz non obligant: unde n
 ut respondere pcepto Dno impoty n fuisse factu, aut in officio n obligare;
 cui vna vacat causa beat mlti e notat Augustinus. Aug. regulam
 in su pcepto, ac respoto, dy inde nly sepat moriens, qz hoc n sepat stabit
 e mandis in de usq qz

67. Hanc causam luy, qibz in causa omondar obediencia
 Dni Dni in acceptanda morte, ut in epist. Di. P. ad Philip. 2. ibi:
 humiliavit se met ipsis, factu obediens usq ad mortem; e ad Rom. 5. ibi:
 sic qz unuqz inobediens pfectores pfecti se multi, ita e qz unuqz obediencia

- 27 Justi struuntur multi; sed obedientia stricta, et rigorose dicta stricta argu-
 it propriam, ut. 2. Ita dicitur manet. 3. = Ista dicitur autem de
 27 Dionysio c. 2. de Celesti Hierarchia de Deo dicitur ibi: eundem q
 27 Angelos Paternis Legibus rationibus, seu legibus subitum cernimus; ibi: leges
 27 in ordo ad subeundam neque, cum Deo, ab Angelo oportet; I. Insuper
 27 ubi. V. cur Deo hoc c. 5. ibi: per Deum, quia precepit illi morti Labor,
 27 cui hoc precepit, unde miraretur mortem; I. Iste 3. p. q. Co. a. 2.
 27 ad 14. ubi: dicitur, quod Deo mandatum accepit a Deo, ut moreretur; I. Ista
 27 natus inferni, qui sepe 6. Synodus ibi: hanc obedientiam solvant per
 27 admirabilem obedientiam, qua Deo obedunt per Deum. Vilia sunt c.
 27 Aug. 11. 12. in Joan., Ambrosio, et alij passim. I.

66. Hinc a rase sic ar-
 quod: Deo ut hoc erat capax accipiendi strictum a Deo proprium, sed
 ita defacto strigere dicitur causa, quia Deo defacto tenentur, De
 tui Deum hunc strictum ad proprium per acceptanda morte. Nam
 marie; quia Deo ut hoc erat subitum postati legum rationem, seu
 propriam Deo; nam ipse humana Deo dicitur non erat simpliciter, et ab ipse
 moralatis regula sui ipsi regulari, sed per erat regulabilis per
 propria Deo tangit Superiorum; quod in aliqui statuam humanam Deo
 Deo nam et nec regulari moralatis, hoc in illi bet ad privilegia Patris,
 qui per inde respicitur ut Superiorum Deo Deo, hoc non obstante privilegio.
 Ista probata manet a autatibus nuper allegatis, quod ex c. 1. 1. Huius
 regulari in illi bene in se strictum, et rigorose, cum inde alij sequi inveniunt
 ut ino stabit ex solute arguorij.

67. De imperiali subitum strictum regis im-
 perij proprium, sed Deo Deo erat imperialis. I. Nam: proprium regis

imponi, nisi ad hoc ut videretur peccata; sed in subro impeccabili dari negat hinc
 27 p[ro]p[ri]i finis. 2. Nam ostendit videtur. Agost. ad Valerius 3. lib. Cor
 27 p[ro]p[ri]i transgressio peccata est; hoc dicitur ad gravanda peccata, quae omittentur, nisi
 hoc poneretur. No. h[ic] dicitur dicitur, quod non est a Agost. loquitur de genera
 ty de vi regis, p[ro]p[ri]o, sicut dicitur de his, quae populo obligantur et iudicant, in
 peccantur: quod in omnia peccata peccata peccata imponit p[ro]p[ri]i, patet tunc in Be
 atis impeccabilibus, rase sui statum, et in p[ro]p[ri]i capacibus, tunc dicitur in ipso peccat
 dicitur Dno, quod naturalis saltem legis tenetur p[ro]p[ri]i, sicut in dicitur non generat;
 sine ea p[ro]p[ri]i peccat, quod defendit. No. in 3. p[ro]p[ri]i dicitur 23. f. 2. lege naturali clarior
 erga peccatum tenetur. No. Dno, ad accipiendum motum p[ro]p[ri]i adimplerent, si
 ad hoc finis ex dicitur Dei veritas foret ipso motu, p[ro]p[ri]i peccat non imponere
 vel p[ro]p[ri]i.

10. 2. p[ro]p[ri]i obligatio in specie peccat affert culpa omnium hinc, sicut
 mo indimittat; si violaveris p[ro]p[ri]i, peccabis; sed hoc omnino fieri non poterat.
 No. Dno impeccabili: quod tunc ipse strictus poterat imponere p[ro]p[ri]i. Nam mar
 e; quod Superior p[ro]p[ri]i imponens intendit obligare subditum taliter, ut si ve
 niat p[ro]p[ri]i peccet, quod est veritas saltem, et implere culpa omnium. Nam nu
 ris e; quod talis omnino peccat de re naturali sub imperio ad hoc culpa nimirum
 subro inculpat sub ad hoc non adimplendi p[ro]p[ri]i, cui savenire non generat. = Vel
 no alio modo generaliter sumptas, vel sic desigo clarioris gaudet: p[ro]p[ri]i obligans
 No. si sit unumquodque sicut p[ro]p[ri]i dicitur, subditum, si subditum sit savenitiam, et si
 sit incapax, no mare, et scilicet nisi p[ro]p[ri]i ipse mare, no mare. Itaque non de ratione
 p[ro]p[ri]i generaliter sumptas, quod includat, sicut, sicut, veritas generis omnium, sed non, quod p[ro]p[ri]i
 p[ro]p[ri]i Superioris, vel subro auctoritatem illius reddat specie operis p[ro]p[ri]i,
 sicut p[ro]p[ri]i subditum, quod talis subro unumquodque p[ro]p[ri]i, sicut evenit nobis peccatibus,
 sicut non p[ro]p[ri]i, ut erit in No. impeccabili. Dicitur e; imponere p[ro]p[ri]i veritas adimplendi

istis: si sacras, peccabis; at n̄ p̄m̄y univ̄sari, q̄e dicit ex de re p̄t̄i, n̄ s̄t̄ r̄i.
Diuina, s̄d q̄ m̄y venariis obis, p̄p̄tis, et em̄icialib̄, q̄alis fuit h̄a p̄p̄o
Dni Dni Iuan̄. Et ibi: si dixerit, q̄ n̄ fuit euy, ero s̄c̄l̄i vobis mendax.

71. 34. p̄p̄y accipit̄ mortē t̄erit̄ ex de morte, ut q̄uam
dā euy ip̄so p̄p̄o; s̄d n̄ erat q̄ n̄ly erat. Ius maris ē; q̄a p̄p̄y n̄ potest esse
de morte vel dividenda a p̄p̄o, s̄d p̄s̄ndenda ab ip̄so, euy n̄ly euy q̄.
Ius maris ē; q̄a inuile potest p̄p̄y de coniunḡda morte euy ip̄so p̄p̄o
ut obligante; h̄oc t̄m̄ erat oio n̄ euy Dno impeccabili; n̄ s̄c̄l̄i am̄t̄ erat
inobediētia p̄p̄y = supp̄lic̄ta s̄c̄l̄i ē ist̄; q̄ p̄p̄t̄i f̄altat̄, egred̄nd̄i d̄no,
p̄p̄t̄i f̄altat̄, coniunḡdi egred̄nd̄i euy f̄altat̄, q̄q̄ p̄p̄t̄i; s̄d ad hoc n̄ regit̄ f̄al-
tas, aut licentia, euy n̄ euy s̄c̄l̄i licit̄y: ad q̄d q̄ p̄p̄t̄i f̄altat̄?; vel ist̄, q̄
Deo decernit̄ euy euy m̄n̄, decernit̄ m̄n̄y euy euy in
s̄c̄l̄i euy s̄c̄l̄i dec̄t̄; s̄d hoc ē de se n̄ euy: n̄ q̄ v̄n̄ decernit̄ Deo.

De quo maris s̄d ut coniunḡda se tenente ex p̄te ob̄i n̄ly, n̄: overc̄t̄
Ista q̄ ip̄s̄y dec̄t̄, seu voluēt, s̄d maris, ē d̄s̄ta s̄c̄l̄i m̄n̄, n̄ euy, et n̄
euy m̄n̄y in q̄ d̄s̄t̄n̄. Ista p̄p̄y ob̄i s̄d vult d̄s̄p̄nd̄at̄ m̄n̄
q̄ s̄c̄l̄i se: ip̄s̄y euy facit̄ m̄n̄y euy coniunḡda s̄c̄l̄i, n̄ d̄s̄t̄ d̄s̄p̄nd̄at̄.
coniunḡda m̄n̄y euy p̄p̄o n̄ ē ab̄i n̄ euy; q̄a p̄p̄y p̄t̄ d̄s̄p̄nd̄at̄; s̄d n̄
n̄ d̄s̄p̄nd̄at̄, t̄m̄ coniunḡda erit̄ n̄ euy Dno impeccabili, s̄d d̄s̄p̄nd̄at̄ ab ip̄s̄y
met p̄p̄o; n̄ ad independ̄t̄ ab ip̄s̄y, q̄ p̄p̄o n̄ ē inuile. S̄c̄l̄i n̄ly ē
ad r̄p̄t̄ion̄s̄ p̄p̄t̄i, et ad Dni p̄p̄t̄ion̄s̄, ac v̄n̄, q̄e gl̄ad̄t̄ ad v̄t̄ s̄c̄l̄i.

72. 35. indignus videri affectu gaverio p̄p̄y s̄c̄l̄i
m̄n̄y, q̄a ip̄s̄y s̄c̄l̄i erat, s̄d n̄ly nov̄s̄t̄ hoc s̄c̄l̄i gl̄ad̄t̄ euy
p̄p̄y; q̄ hoc n̄ d̄t̄ ad̄t̄. Ista n̄ly; q̄a p̄p̄y erat euy euy ad hoc,
ut Dni p̄p̄t̄ion̄s̄ euy euy euy s̄c̄l̄i, s̄d n̄ly virtutis p̄p̄t̄ion̄s̄
nobis euy euy. unde n̄ d̄t̄, q̄ Dni euy p̄p̄y euy euy euy.

insinuatibus Latis ratijs = 5^a desponit in varijs locutionibz I. D. p. 11° in
 Gaudoy, qⁱ videtur nate hinc p. 11° ita Chrystian, tom. 63, Ihero-
 phisacty, Basilis, Nauianceny, et alij = Res, tom. 2. 1° loqu^r de p. 11°
 fm conuio, q^d nosse namq^{ue} imposse fuisse Dm, n^o id de p. 11° p. 11° di-
 reor: p. 11° dicit^r 2. caute^r in cui^{us} p. 11° heresy Arrianor^{um} natiu^{us} ega-
 rary Dm in Deo filij^{us} est 2. Chrystian, p. 11° ibi p. 11° q^uo-
 si coacty a reuelat^r p. 11° morte^m acceptasse, q^uo^{si} nol^{et} eay acceptare, n^o
 p. 11° p. 11°; est t^u aliunde est p. 11° t^u morte^m acceptasse: q^uo^{si} a
 ista l^otas est p. 11° obligat^r coheret^r d^u p. 11° est p. 11° gestioⁿis,
 p. 11° aus^u resolu^toe s^ut

Section 3^a

Sup^{er} Dm Dm imp^{er}erat dispensale.

73

Ad solvend^u q^uo^{si} d^u p. 11° q^uo^{si} p. 11° in^o ex^ora^t:

arridet p. 11° ceteris, q^uo^{si} p. 11° ceteris, q^uo^{si} clarat^r ante p. 11°: ea
 est q^uo^{si} p. 11° q^uo^{si} h^uit Dm Dm obtinendi a 2° p. 11° dispensat^roⁿey:
 dispensat^roⁿ d^u a D^o p. 11° 1. 2. q. 116. ad. relatioⁿis iuris cor^u est cas^u d^u
 n^one facta ab eo, q^uo^{si} p. 11° t^u relatioⁿis: h^uic loqu^r Ang^l 2. p. 11°
 n^o de dispensat^roⁿey p. 11° q^uo^{si} p. 11° ad p. 11° p. 11° p. 11°
 p. 11° p. 11° a caput dispensat^roⁿis ibi d^u, p. 11° de dispensat^roⁿey canonica uti
 cor^u p. 11° p. 11° a p. 11° cor^u: ad h^uic p. 11° h^uic p. 11° p. 11° p. 11° p. 11°
 cor^u cas^u, q^uo^{si} p. 11° ad relatioⁿis dispensat^roⁿis id n^o regnat^r uti d^u d^u 2.
 Anas Sanchez lib. 4. de Matrimonio disp. 1. n. 2.

72

Hinc alij dicunt

dispensat^roⁿey in genere s^ut ex iuris alic^uis relaxat^roⁿey, aut moderat^roⁿey:
 alij clar^o dicunt, dispensat^roⁿey est aut^{em} iuri^u sarr^u imp^{er}at^roⁿey q^uo^{si} ob-
 ligat^roⁿey: dispensat^roⁿ d^u aⁿ iuri^u sarr^u, q^uo^{si} p. 11° q^uo^{si} ius p. 11°, est t^u n^o

ius, & dispensatio potest variari, nempe tangat an, & an; est, & a iuris,
& dispensatio variari potest variari tangat obliq., & n. obliq.: unde dis-
pensatio n. aufert leges, aut ius, sed sicut tollit ipsas obliq.; & in hoc dis-
pensatio differt ab abrogatione, quae leges vix tollit, & n. abrogatione, quae potest ali-
quid tollit legis, aut iuris: unde deo abrogata, vel derogata, sive per re-
vocationem, sive per legum & sanctionum introductionem in eam non obligat deinceps,
nisi de novo fiat; sed a deo dispensatio, quae ipsas dispensationes ab-
oluit obligat ut antea, quia nempe non sunt ablati, sed sicut suspensa & dis-
pensatio, quae propria dicitur solent suspensio legis.

75.

Dispensatio differt a mera
licentia, quae potest non variari, aut obligari pro satisfactione: unde in
genere velique cedens videtur licentia, dicitur, & accipiendi ali-
quid non dispensat in suspensione voti, aut obligari fit factus per ipsas
licentias a Superioribus licentias. Privilegia aliq. sunt variata, & tunc
a dispensatione vix differt; aliq. non n. e. ea, sed per ius, & tunc di-
fert a dispensatione, quae semper e. ea leges, uti cit. doct. Abbas Sanchez.
Dispensatio n. e. irrevocabilis a sua natura; propterea aliq. potest accens irre-
vocabilis reddi sine alio, ut evenit in dispensatione ad suscipiendum ordi-
nem, vel sacerdotum matrimonium suscipiendum, vel matrimo-
nium iam contracto, cum an. isti facti validi sunt natura sua per potestatem. Secus,
aut ius abire potest, aut potest res facienda, aut attendenda circa o-
rdines ipsos, non dispensat; quia ut hoc odium subintelligi debeat per au-
thoritatem legislatoris supra leges ipsas, aut ius; ab ipsa potest iure et
appropinquat in odio, quae per intentionem, & imperium legis, aut iuris
sententiae adversat.

76

Hac itaq. sententia doct. Stry. Dny in acceptanda,

subeundis morte vtrius fuisse, et obsecrabiliter pro Luceo, et impetrabilem sui; quia neque pro suo libito poterat a Deo pro dispensatione obtinere, sicut mortis propter vitium, quod propter peccatum: hinc fecit V. Fructores aliqui reputant Causam. De Luceo disp. 26. f. 66; sed ante purgationem hinc Fructores eam proquirant. De Luceo Dunsco hinc quidam Collegij Secutor, qui facta scribit ad mirum seculi sui elapsi memorat hinc modis Antonina Augustij, gubernator. generalis de 2. Dunsco numerat in alijs, quod pro eadem fecit citat D. Dns disp. 37. f. 5. D. sent. aliqui: eadem fecit subsecutus 2. Jernal disp. 52. f. 6, Aldate disp. 76. f. 5, Dadingo disp. 2. d. 6, Borril disp. 4. de Sica Illa f. 6, et 19. 17. Thyrso disp. 33.

77.

Pr itaq; pro D. V. qdy x ipso Dni dnu obu. Math. 26 ubi: an potes, q n possum rogare Deum, et contabit michi ipse, quod duodecim legiones Angelorum, quos scit ope preest Dns, e mandatis Judaeorum eripi, et sic mortem vitare: unde sic arguit: Dns Dns, si voluisset rogare Deum, ut a morte liberaret, mortem potuisset non subire; sed hoc alij non poterat, quod pro dispensatione: non potuit ista vitare. Nam est ex utroque dnu vbi, in quibus declarat sui vicijs de eo, q a morte liberandus est, si hoc a Deo peteret: id in ea denotat affras, et contabit michi. Quo mirum e, quod supponit, ut tunc supponit, ut non videri propter, non alij poterat Dns, mortem propter non subire, nisi quod in pro dispensatione; cui rogare pro sine dispensatione peccatum est mortem non subire, quia est pro non obedire, seu servare; hoc a vobis peccatum rugradat Dns Dns impeccabilis.

78.

Quaerit V. supra impositioe pro Dns non alij potuit mortem propter vitare, nisi vel Richardo propter, et obtinendo dispensatione ipsa; sed Dns

potuit vitare mortem, et non potuit violare propriam potuit obviare propriam
dispensare. Hanc stare videtur, quia non apparet aliam vim virtutis, sed propriam
in vel per propriam violationem, et per ipsam dispensationem. Quod mirum pariter patet ex
impeccabilitate Domini Domini, et per istam dicitur tunc non scienti, tunc pro
stabilenda et quod iugiter tenent, sed ibi allegati tenent nullam potestatem de
virtute acceptationis mortem quam ipsi subiciunt, et non solum quam circumstantias,
ut voluit alii. — Hanc verum: supponit legislator per sui libitum quod in
suis legibus, ac propriam dispensare: et propriam est. erat ab ipso dispensabile.
cur non dispensaret ad Domini Domini preces. Hanc videtur tenent, quod huius
legislator indiget causa ad vitam dispensandi in suis legibus, supponit
et legislator non aliam indiget causa, quam sui volit, quod supponit e ad honestate.

Ad Argues ea de dispensatione propriam argueret ipsos, ignorantia, et munditia
tatis in legislatore dispensationem, sed hanc Deo rogant: quod Deo in ipso ne
quod dispensatione propriam. Hanc stare videtur ex C. Ad. l. 2. q. 2. art. 2.
ubi dicit dispensationem et aut, quod dicit de supponit mortem, sed non e omni
sua subditum lege tenent, sed per expediat ad aliam. — Non tenent,
ad eas rationes dicitur. Hanc ibi in legi de huius dispensationem in re
ge urbi, ad eas quod, ut hanc cedant, requirit causa, et supponit mo
tuum pariter a legislatore non propriam, aut propriam Deo quod tenent vol
tu mutatio in dispensatione, et argueret ignorantia, et sed limitari
in ipso legislatore, quod ut ibi dicitur et dicitur si sine hac ratione incertum sub
dit, non erit fidelis dispensator: at hanc in supremo legislatore hanc non
tenent; ipsi in volit et supponit dispensanda ratio, cui in se presenti ac
cedit et supponit hanc mortem, ut tenent Deo acceptationem hanc mortem
propriam, et est obediens ipsi ad mortem.

60. *Argues 2^a*: Non negit velle efficaciam perere, & obtinere, q^d
 Deus negit efficaciam dare; sed Deus n^o potuit efficaciam dare dispensationis p^{ro}
 p^{ro}pti: & nec Non laj perere, & obtinere. *Sua ratio est*; q^d alij
 frustra^{nt} efficaciam t^{em}po^{re} d^{omi}nⁱ d^{omi}nⁱ q^d d^{omi}nⁱ negit; q^d Non in vobis
 efficaciam se s^{er}uabat efficaciam s^{er}uabat. *Sua ratio est*; q^d Deus efficaciam
 decernit redimere mundum p^{ro} d^{omi}nⁱ morte acceptanda, & t^{em}po^{re} d^{omi}nⁱ, &
 p^{ro}pti; cuius h^{oc} a decernit n^o est s^{er}uabat vobis efficaciam dispensandi in p^{ro}pti,
 & relinquendi morte acceptanda, art^{ic}ulo d^{omi}nⁱ, q^d si nollet, acceptam morte,
 tunc p^{ro}pti h^{oc} decernit efficaciam frustra^{nt} = *Reple* max^{ime} p^{ro}pti ad iⁿu^{en}tas
 iⁿferi t^{em}po^{re}, noⁿ morte; ad cuius t^{em}po^{re} d^{omi}nⁱ, Deus h^{oc} decernit h^{oc} efficaciam
 regulat^{ur} sua ma^{gn}a, qua^m vult. *Reple* t^{em}po^{re} morte acceptaturus, & n^o
 potiturus efficaciam dispensat^{ur} p^{ro} morte n^o acceptanda unde si d^{omi}nⁱ est p^{ro}pti
 efficaciam potiturus dispensat^{ur} & morte n^o acceptaturus, tunc in Deus n^o daret de
 cau^{sa} h^{oc} efficaciam, q^d p^{ro}pti nunquam p^{ro}neret frustra^{nt}; sed s^{er}uabat erat imp^{er}di
 bile a d^{omi}nⁱ p^{ro}pti iⁿferi dependet a sua ma^{gn}a de acceptare & n^o adiona
 te p^{ro}pti.

61. *Argues 3^a*: si vobis p^{ro}cepta Dei sunt dispensabilia, heret t^{em}po^{re} d^{omi}nⁱ hanc
 adionat^{ur} vobis efficaciam morte, n^o dispensat^{ur}; & q^d n^o t^{em}po^{re} d^{omi}nⁱ hanc n^o potuit:
 q^d n^o erat dispensabile. *Sua ratio est*; q^d supra dispensabile p^{ro}pti, Deus n^o ali
 q^d potuit velle vel p^{ro}cepta morte efficaciam, n^o p^{ro}pti adione. *Sua ratio est*;
 q^d tale p^{ro}ceptum f^uit inutile n^o inducens obligat^{ur} abray. *Argues* p^{ro}pti n^o ista
 as in o^{mn}i p^{ro}pti dispensabile. *P^{ro}pti* res, nando morte; q^d p^{ro}pti n^o asert^{ur} p^{ro}pti sen
 deat, sed p^{ro}pti n^o fact^{ur} hoc vs accepta morte: hoc p^{ro}pti ca^use n^o erat in Deus
 efficaciam velle morte acceptanda; q^d cui iⁿferi p^{ro}neret p^{ro}pti dispensat^{ur},
 & efficaciam morte p^{ro}pti; erat ad efficaciam ad obediend^{um} d^{omi}nⁱ, & ad acceptand^{um}
 morte, & ad t^{em}po^{re} d^{omi}nⁱ dispensat^{ur}, in p^{ro}pti aliquid se d^{omi}nⁱ p^{ro}neret: unde

pat, qđ dicitur sit ad raperi uigilantiis maris, & mirā: qđ tuncq; totus pcep-
 tu dei n̄ erat in se qđ a ra mortis; erat in effecta ra subiectionis dñi mon-
 stranda, s; in acceptaie mortis, s; in dicit de dispensatione; unde n̄ erat inu-
 silis, s; erat dispensabilis, qđ dispensabilis dicit qđ scy veritate huj scti-
 orales n̄ dispensaverit, n̄ s; dicitur qđ h̄c p̄ h̄c p̄ h̄c, s; p̄ h̄c p̄ h̄c
 dicit in dicit Superioris ex a iudicia.

62.

Arques 2°: si forte in dno dispensa-
 te mortis p̄ qđ, defecto dispensatione fuit; s; n̄ fuit: & dispensabile non
 erat. H̄c maris e; qđ dispensatio a d. videt rogare Bn ubi h̄c:
 11 P. si pole e, transeat a ille vultus iste, cui p̄ h̄c p̄ h̄c d. annuere;
 si pole eet dispensatio. H̄c certa videt, & ita e legitima d. Maria
 de incase disp s. d. iucat defecto fuit dispensatio in mortis p̄ qđ, qđ rū
 ea dispensate dñi dñi voluit uti p̄ morte recusanda: s; qđ n̄ p̄ de
 hoc, na maris segella, ad aus n̄ qđ dicit, dñi dñi qđ cura vna n̄ potuisse
 effici dispensatione p̄ qđ qđ recusanda morte, s; h̄c expresse p̄ h̄c scti-
 fici recusatia, seu carnis infirmitate p̄ h̄c h̄c h̄c, uti stat a dicit,
 qđ subiectione: remota n̄ in vultu, s; rua fuit: unde vna ta sigale
 11 e referenda n̄ p̄ ad qđ dicit, p̄ h̄c dñi sicut ra e p̄ h̄c dicit,
 et sigalari sui libertate a morte, s; expresse qđ vna s; vntate e arbitrio
 mibi dicit, s; a referri dicit ad p̄ h̄c dicit, ac sicut dicit, si n̄ e ea de
 cau, & vntate huj, ut exponit d. Haldmoy: unde qđ h̄c p̄ h̄c ad p̄ h̄c
 m̄ ex gl̄a affectu, infans occulandi mortis in carnis recusatia.

63

Arques 3°: qđ n̄le insti p̄ h̄c dispensa-
 ti qđ mortis ad grecos dñi dñi: s; n̄ erat dispensabile. et h̄c n̄
 potuit dispensari in ultimo insti vite dñi: s; in vlt. Quamvis; qđ p̄
 qđ erat de morte ut h̄c, ac mortis sigalari dicit qđ vntate tunc.

di; tale ad p[ro]p[ri]u[m] n[on] poterat dispensari in ultimo insti[ti]o v[er]o. D[omi]n[us] in q[ui]o non mori
 j[am] erat n[on]a, ne p[ro]p[ri]u[m] infringere, q[ui]a nempe non p[ro]p[ri]u[m] urgetur; q[ui]a n[on] restat ali
 ud instans, in q[ui]o poterit impleri p[ro]p[ri]u[m] ad dispensari negat in eod[em] insti[ti]o, in q[ui]o urgetur,
 q[ui]a sic urgetur, aut obligaretur, ut i[ta] sup[er]ior[um], et sic n[on] urgetur, aut obligaret in eod[em]
 insti[ti]o; q[ui]a nempe dispensaret, ac q[ui]o p[ro]p[ri]u[m] auferret e[st] obligat p[ro] tali insti[ti]o, p[ro] q[ui]o veni
 fari r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]a h[ab]et carita. Has res e[st]; q[ui]a si p[ro]p[ri]u[m] dispensari n[on] poterat
 in ultimo insti[ti]o v[er]o. D[omi]n[us], nec poterat in p[re]v[er]entibus; q[ui]a j[am] hoc p[re]v[er]entibus est
 ultimus, in q[ui]o potest d[omi]n[us] dispensari, q[ui]a p[ro]p[ri]u[m] modo dicta n[on] poterat obtine
 ri in ultimo insti[ti]o v[er]o. D[omi]n[us] t[ame]n in p[re]v[er]entibus, q[ui]a j[am] est ultimus adimplendi
 p[ro]p[ri]u[m], reddu[er]it i[ta]d[em] ar[bit]ri[u]m, cu[m] i[n] i[n]st[itu]t[i]o j[am] urgetur p[ro]p[ri]u[m] mortis ut acceptanda
 a D[omi]n[us] h[ab]et, e[st] p[ro]p[ri]u[m] r[ati]o[n]e erit ad instans ante p[re]v[er]entibus v[er]o. D[omi]n[us], in q[ui]o
 factu[m] in oib[us] alijs i[ta]d[em] p[ro]p[ri]u[m].

Hoc ar[bit]ri[u]m p[ro]p[ri]u[m] magnificencia: triples e[st] se
 h[ab]ere p[ro]p[ri]u[m] Carr[is] de Leg[is], duplex N[on]u[m] N[on]u[m] q[ui]a facilis, sed unus e[st] h[ab]et
 cu[m] P[ro]p[ri]u[m], Aldeete, e[st] N[on]u[m] N[on]u[m], n[on]a[rum] am[er]i, e[st] p[ro]p[ri]u[m] am[er]i, ad us[us] r[ati]o[n]e
 q[ui]o, q[ui]o p[ro]p[ri]u[m] est de morte ut acceptanda h[ab]et, q[ui]a n[on]a[rum] q[ui]o; n[on]a[rum] ad p[ro]p[ri]u[m]
 redemptio[n]is sufficit, q[ui]o p[ro]p[ri]u[m] e[st] mortis h[ab]et p[ro]p[ri]u[m] p[ro]p[ri]u[m] q[ui]o, q[ui]o
 tas est max[im]e p[ro]p[ri]u[m], s[ed] p[ro]p[ri]u[m] t[ame]n p[ro]p[ri]u[m] i[n]st[itu]t[i]o; hoc, in q[ui]o, q[ui]o, h[ab]et, p[ro]p[ri]u[m],
 in ultimo insti[ti]o v[er]o. D[omi]n[us], p[ro]p[ri]u[m] dispensari; n[on]a[rum] h[ab]et instans reale dividit
 bet in duplici p[ro]p[ri]u[m] r[ati]o[n]e, in q[ui]o v[er]o. It[em] insti[ti]o p[ro]p[ri]u[m] urgetur, h[ab]et in
 illi[us] ut obligans ad acceptanda[m] mortem, e[st] p[ro]p[ri]u[m] in au[th]o[ritate] 2[da], p[ro]p[ri]u[m] disp[en]sabilis
 e[st] in au[th]o[ritate] 1[da]. Hoc p[ro]p[ri]u[m] erat indisp[en]sabilis ad mortem acceptanda[m], h[ab]et disp[en]sabilis
 q[ui]o obtinenda[m]; unde n[on] urgetur in h[ab]et p[ro]p[ri]u[m] ad d[omi]n[us] mortis acceptanda[m],
 q[ui]o alibi n[on] restat instans, in q[ui]o mortem acceptanda[m] potest: unde n[on] restat
 p[ro]p[ri]u[m] i[n]st[itu]t[i]o p[ro]p[ri]u[m], q[ui]o n[on] i[n]st[itu]t[i]o, s[ed] d[omi]n[us] p[ro]p[ri]u[m] dispensari,
 q[ui]o mortem n[on] poterat.

66. *Ans 2^a* in ultimo instantu suo per mortem vel deventu diffen-
sas, & dispensationis nec; si *1^a* suspensas, propter non obligant ad mortem, nec
propter, nec per alium insti, quia remissi dispensatio tollit obligationem, quia indu-
cit propter non dispensat. *2^a* Ans. *3^a* per quod non est necia quod ultimo in-
stanti, non tunc ante, sed operari ad mortem. *4^a* Ans. viderentur uti dispensare. In
his non videtur eadem umbra, cum nec in eo, quod in suo ultimo instantu tollat
obligationem ad opus, & dicitur, quod in suo posteriori instantu videtur deum, & necessa-
ria operari ad opus, per hunc prout. *5^a* Ans. hoc est in ultimo instantu suo
non videtur propter ut obligans operari in actu ad acceptandum de morte
mortem: unde ut in suo posteriori dispensatio tollit obligationem nec, tunc
non operari per eodem instantu obligare, & non obligare, *6^a* Ans. *7^a* propter se
quod per posteriori ratio suo non obligat propter, quod per *8^a* propter operari de morte,
non daret dispensatio per *9^a* *10^a* propter immutari hunc solvitur, quod *11^a* soli-
du, & rui, & facile iuxta, scedut *12^a* Ans. anxi propter operari, &
nec rui, ad hunc rui operari ostendit in penultimo *13^a* Ans. videri instantu
propter deum ostendere dispensationem, non tunc per hunc instantu penultimo,
sed ultimo sequitur. *14^a* Ans. propter est ad hunc solvitur, ad quod in
eay iuxta, & nec rui.

Rectio 2^a

Per gratiam obtinendi dispensationem hinc promittitur im-
petabilibus deum
cum usque virtute.

66. *Pr hinc 3^a* Ans. ut impetabilibus hinc promittitur mortem
propter, quod sine peccato per mortem propter acceptare, & ostendit; sed deum pro-
tens obtinere propter dispensationem sine peccato per mortem propter acceptare,
& ostendit; quod hinc promittitur mortem propter. *Clar coram videtur: eadem tunc*

impeccabilis. Si rugaret l'v'n ad morae p'p'ri acceptandiu, ostendit
 duq; q' in of'ioe mortis p'p'ri suerit' p'p'ri, p'p'riq; m'bedie a
 m'it'et: unde si sine p'cto p'p'ri p'p'ri of'ioe mortis p'p'ri, n'la restat r'as,
 cur impeccabilis l'v'n nocuat. Et mir: Atq; potens obtinere p'p'ri
 si dispensat' potuit sine p'cto of'ioe of'ioe mortis p'p'ri cu' p'p'ri
 dispensato: q' Constat; q' q'nd' reperit' d'p'ultas in ea, q' d'p'ri imp'ec-
 cabilis sine p'cto morae p'p'ri of'ioe; & ans p'at; q' p'p'ri p'p'ri d'p'pon-
 fatu' n' obligat ad p'p'ri of'ioe p'p'ri, q' indeq; n' d'p'at' p'p'ri of'ioe
 n'q; of'ioe: unde d'p'ri potens obtinere d'p'p'ri of'ioe cu' p'p'ri
 sine p'cto p'p'ri of'ioe p'p'ri.

Art. 1. Vire mortis, q' l'v'n p'p'ri
 n'it n' mori; q' d'p'ri potens obtinere p'p'ri d'p'p'ri of'ioe l'v'n potuit n' mori: q'
 l'v'n mortu' e' v'impeccabilis. Hec maris e'; q' moriens, q' l'v'n p'p'ri n' mori,
 t'et ind'p'ri claris ad usq; d'p'ri of'ioe m'it'et' d'p'ri, & n' mori d'p'ri,
 s'ali l'v'n potens n' currere, l'v'n currit; du' currit p'p'ri ead' r'as. Hec m'it'
 r'is e'; q' d'p'ri potens obtinere p'p'ri d'p'p'ri of'ioe, potuit em'ere mortu' d'p'ri
 p'p'ri ind'p'ri a p'p'ri of'ioe p'p'ri d'p'p'ri of'ioe ad s'u' m'it'et' d'p'ri a p'p'ri
 = p'p'ri 2. q' q' p'p'ri of'ioe d'p'p'ri of'ioe p'p'ri claris, & p'p'ri
 p'p'ri locutes Constat, & d'p'ri q' d'p'ri of'ioe d'p'ri of'ioe d'p'ri of'ioe
 t'uy r'as, ut p'p'ri n' mori: se p'p'ri p'p'ri of'ioe of'ioe of'ioe of'ioe
 e'; & s'ali potens p'p'ri d'p'p'ri of'ioe obtinere mortu' e'; q' p'p'ri r'as, cu' p'p'ri
 n' mori, q' v'ellet ut d'p'p'ri of'ioe, ut potuit = p'p'ri d'p'ri, q' p'p'ri
 moriens p'p'ri ad s'u' d'p'ri cu' of'ioe p'p'ri d'p'ri d'p'ri d'p'ri d'p'ri d'p'ri
 a erat p'p'ri d'p'p'ri of'ioe, & qua nullu' aliunde s'ali moriens, ut
 mo p'p'ri of'ioe of'ioe of'ioe.

Art. 2. Vire p'p'ri of'ioe p'p'ri d'p'p'ri of'ioe,

erat p[ro]p[ri]e n[on] usum dispensat[i]o[n]e, s[ed] indec[on]gru[um] ab h[ab]e[n]s. Cui[us] p[ro]p[ri]e de
 casu de d[omi]no (in p[ro]p[ri]e n[on] t[er]m[in]o d[omi]no p[ro]p[ri]o mundu[m] p[er] morte[m], s[ed] p[er] ali
 as a[n]i[m]as, aut op[er]at[i]o[n]e, q[ui]as p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e: s[ed] t[er]m[in]o m[er]ito p[ro]p[ri]e q[ui] d[omi]n[u]m
 d[omi]n[u]m p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e m[er]ito p[ro]p[ri]e, n[on] t[er]m[in]o eff[ic]iu[m] ab[er]r[an]s, s[ed] in
 t[er]m[in]o g[ra]t[i]a tangit p[ro]p[ri]e n[on] p[ro]p[ri]e eff[ic]iu[m] p[ro]p[ri]e m[er]ito p[ro]p[ri]e.

30.

Argues 3°: p[ro]p[ri]e defacto n[on] fuerit nata d[omi]n[u]m
 p[ro]p[ri]e, nec imp[er]at[i]o[n]e fuerit p[ro]p[ri]e n[on] p[ro]p[ri]e d[omi]n[u]m dispensat[i]o[n]e, aliu[m] t[er]m[in]o de istu[m]
 in alia p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e d[omi]n[u]m p[ro]p[ri]e q[ui] t[er]m[in]o p[ro]p[ri]e auferret d[omi]n[u]m l[ib]er[ati]o[n]e
 in accipienda morte. Ad argu[en]t[um] res in alia p[ro]p[ri]e d[omi]n[u]m r[ati]o[n]e, q[uo]d in ea
 fide[n]t[er] debent[ur]: t[er]m[in]o legitur d[omi]n[u]m p[ro]p[ri]e t[er]m[in]o d[omi]n[u]m r[ati]o[n]e: in h[oc] facit
 casu n[on] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e l[ib]er[ati]o[n]e d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m q[ui] r[ati]o[n]e ad dispensat[i]o[n]e, uti m[er]ito
 p[ro]p[ri]e: b[er]t[er] d[omi]n[u]m est d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m in tali casu n[on] facit l[ib]er[ati]o[n]e ad accipien
 d[um], s[ed] n[on] accipiendo morte, s[ed] alia t[er]m[in]o p[ro]p[ri]e n[on] p[ro]p[ri]e in tali casu l[ib]er[ati]o[n]e
 p[ro]p[ri]e r[ati]o[n]e ind[em]n[is].

Argues 4°: s[ed] d[omi]n[u]m p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e d[omi]n[u]m p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 p[ro]p[ri]e, h[oc] n[on] fuisse m[er]ito q[ui] obedi[en]t[ia] stricta; s[ed] ita m[er]ito fuit: q[ui]a
 ita n[on] signat, q[uo]d l[ib]er[ati]o[n]e. Et m[er]ito: in d[omi]n[u]m p[ro]p[ri]e d[omi]n[u]m p[ro]p[ri]e d[omi]n[u]m
 n[on] n[on] est m[er]ito n[on] m[er]ito: q[ui]a nec obedi[en]t[ia] m[er]ito. Ad m[er]ito, s[ed] p[ro]p[ri]e
 casu: n[on] m[er]ito n[on] est m[er]ito; q[ui]a d[omi]n[u]m p[ro]p[ri]e n[on] m[er]ito d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m
 facit p[ro]p[ri]e, q[ui] t[er]m[in]o in a[n]i[m]a n[on] obli[gi]at[ur] eff[ic]iu[m] ad m[er]ito; at t[er]m[in]o
 p[ro]p[ri]e n[on] dispensat[i]o[n]e, s[ed] foris (s[ed] dispensat[i]o[n]e stricta) e[st] obedi[en]t[ia] p[ro]p[ri]e
 p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, q[ui] velle uti dispensat[i]o[n]e: s[ed] d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m l[ib]er[ati]o[n]e non
 versat[ur] in obedi[en]t[ia], s[ed] n[on] obedi[en]t[ia] accipienda, s[ed] n[on] accipien
 d[um] m[er]ito.

31. Argues 5°: an l[ib]er[ati]o[n]e obedi[en]t[ia] stricta q[ui] p[ro]p[ri]e n[on] dispensat[i]o[n]e
 casu; s[ed] an l[ib]er[ati]o[n]e ita stricta destruit o[mn]i[m]o l[ib]er[ati]o[n]e ad m[er]ito d[omi]n[u]m.
 q[ui]a, d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m n[on] obedi[en]t[ia] p[ro]p[ri]e, s[ed] n[on] m[er]ito accipienda. S[ed] ita

rā e; qd an q' p'p' ad obediendū struē q' p'p' ut urgens, seu ob-
 ligans, q' p'p' includit dispensatōis rāzē. Hās rāzēs ē; qd p'p' ut d-
 ligans onerit cū matre p'p'enda, re dicat An lic' ad peccandū
 Dispo. mātē; q' p'p' n' dispensatū p'p' sumptus, sed; rē, no. mātē,
 ē; e'g' mātē, d'isq' filii mātē, cont: itaq' in au. p'p' ad obediendū
 n' h'c mātē rāzē dispensatōis p'p' adūctā mātē rāzē; qd neq' in-
 h'c an. p'p' oneretur cū d'eatō cadōis omni ope nūq' p'p'ndō: qd
 i'g' i'ntē p'p' in q'ō rāzē an. p'p' ut p'p'ndens a dispensatōe, ē; ut
 obligat in au. p'p' n' ad in au. d'; f'ocq' suffic' ad exercendū obediēdū or-
 ga. rāzē p'p' q' mātē onerans, ē; obligans abie in au. p'p' rāzē p'p'nd
 salū ad au. d' q' mātē in p'p' p'p'ndens; qd ē; ut. S. P. Maria
 fecit p'p' p'p'ndens mātē p'p'ndens dispensatōis, q' p'p' an. p'p' ē; rē rāzē
 p'p' an. d' p'p'ndens i'g' obediēdū p'p'ndens.

22.

Argues 6. p'p'ndens ē; ut i'g' p'p'ndens
 volūtas efficit obligandi. Sicut ad acceptandū mātē in au. d'; qd h'c n' o-
 p'p'ndens cū d'ia p'p'ndens dispensatōis obediendū; q' n' bene p'p'ndens a nobis
 p'p'ndens virtus ad mātē acceptandā q' e'g' mātē p'p'ndens obediendū dis-
 pensatōis. Nō ē; certa; qd p'p'ndens obediendū dispensatōis dispensatōis ob-
 ligatōis acceptandū mātē in au. d'. Et mātē; p'p'ndens n' erat volūtas efficit
 obligandi in au. p'p' ē; erat volūtas obligandi in au. d'. Nō rāzē ē; qd si ē; er
 volūtas obligandi in au. p'p' ē; ut nō ē; an. d'; ē; salū ē; p'p'ndens dispensatōis q' d'
 au. d' acceptandū mātē, q' p'p'ndens in rē rāzē d'ia p'p'ndens, ne p'p'ndens dicat mātē.
 h'c = Nō mātē; ad au. p'p'ndens dispensatōis: si h'c i'ntē sumat in p'p'ndens, p'p'ndens:
 nō: si sumat inclūre, sed; an, cū rāzē p'p'ndens, q' nō ē; obediendū: itaq' p'p'ndens
 rāzē volūtas ē; se p'p'ndens vult inefacit q' d' mātē sic imperare p'p'ndens ac-
 cepta mātē; exerceat vō rāzē q' i'g'ndens mātē obligandi in au. p'p'

20
pactum ad mortem acceptum: si propter hoc veniat dispensatio, vel
quod si de obligans, cessat obligatio propter quod auctoritate executionis; si
vero non veniat, tunc propter hoc obligabitur in auctoritate.

23

Argues 1°: si propter hoc in generali
suo sit obligatus in auctoritate, strueret obligationem in auctoritate. propter hoc
non petens, aut non obtemperans dispensatio, quod quod est veritas factae ac-
ceptas mortis; sed hoc dicitur non propter hoc nec licet. Illud certe videtur: quod
non aliud propter hoc ex se sit obligans in auctoritate vel obligans in auctoritate, nisi
propter hoc, quod non petat, aut non obtemperat ipsa dispensatio propter hoc obligatio. Ita
mirum est; quia mortis acceptas iam est adimpletio propter hoc; hoc ad reddi requiritur
obligans in auctoritate propter hoc adimpletio, ad quod propter hoc tunc dicitur propter hoc
propter hoc et ut obligans in auctoritate; nam aliter propter hoc ad non deservit propter hoc,
cui dicitur non propter hoc ad sui adimpletio. Non magis, ad cuius rationem imple-
tione non, propter hoc propter hoc reddi obligans in auctoritate. propter hoc dis-
pensatio, non ad casum petens, quod quod est quod dicitur; nam circa petens
propter hoc a iure subdit non petens; circa vero dispensatio propter hoc a iure
superiori non scedens dispensatio: tunc propter hoc non est obligans in
auctoritate propter hoc adimpletio; quia nempe non est ut accessio mortis, aut propter hoc
non petens dispensatio; quia in hoc ipso aliter. propter hoc reperit in-
dient. propter hoc ut obligans et in auctoritate propter hoc, et dicitur propter hoc ad casum
mortis acceptas, ad quod propter hoc propter hoc non petens dispensatio
propter hoc.

24 Argues 2°: volio dispensationem petendi, quod sicut veritas factae non
mortis, non est potest licita, donec mutet dispensatio scripta: quod propter hoc ad
dispensationem scriptam in Deo requiritur non petens volio, et non licet, ne sicut
dicitur in Deo et non fuisse volio, aut nolio, non licet potest; sed et

nam discurrendi non daret in Deo pota volio, & nolio p' q' quam
mitteret dispensas oca'p'a: q' n' b' caperet q'berta p'p'as petendi
dispensat' cu' impeccabilite, & l'ite d'ni d'm' q' n' volio petendi
dispensat' su' b' h'c nolio mortu, ad huc no auo, l' no claratu, q'z
d' quo: donec multa dispensas oca'p'a, l' certi cecidenda p' p'p'os' su',
no: detrahe oca'p'a p' p'p'os', no auo, & in eode' su' con; q'p'ag' m'ri' sub
sup'ra, no ulimay con. Ad rasy inferat' in d' q' p'p'os' d'ca' sufficere ad hoc
ut nolio mortu sit d'no pota licita in lo p'p'os', q' ipse certo sciat
p' eode' p'p'os' dispensat' es cecidenda ad ipse p'p'os' p' p'p'os'; q'
loci non fuit ad hoc, ut p' lo p'p'os' dispensas multa moralit' extens
q'z' cecidenda licitay mortu' n'olue; q'z' d' n' multa extens phye' dif
pensat' q'z' fuy p'p'os'; in h' d' n' extens phye' dispensat' p' q'z' l'
u' n' multa accipendi mortu: sic licite pot' fieri volio d'no
expediendi q' noy obtinenda licentia, et ad eode' p'cedere beat licentia.

Ob
Argues 2°: sed d'no, ideo fuit l'ic' in accipienda
mortu, q' potuit obtinere dispensat' p'p'os', mortu' acceptu' n' est
ipse fa, & immat' l'ic', p'ndeq' nec d'nt' r'ra, sed maie' r'ra, in dispen
sas idelt' nolue, q'z' q'z' p'p'os' n' poterat n' accipere mortu, nisi s'lt
peccaret; atq' d'no d'nt' fuit n' p'p'os' maie, sed d' immat' l'ic' in accip
ere mortu, fuit fuit obediens, inq'nt' d' p'p'os' ad Rom. 5° p'um
q' obediay fuit q' p'p'os' multi: q' n' bene servat' d'nt' h' r'ra' q' facul
tate' obtinendi dispensat' - Multiplex e' arg' solus; 1° d'nt' maris se
gellay ostendens sufficere h' r'ra' maray ad hoc, ut arg' & d'ca' simpl' q'
& alie l'ic' & minoray r'ra' p'p'os' detrahe' r'ra' r'ra', & h' r'ra' solus d'nt'
erit simpl' & alie l'ic' & d'nt' r'ra' & d'ca' d'nt' in mortu' accipere r'ra'
ra, mediante s'lt' nolue dispensat', fuit e' de au' effacit' imperato

dicuntur p[ro]p[ter] q[uo]d car[is] de s[an]c[t]o. 2° sollicitudine mortis acceptate. Pro
 fuisse v[er]y immati, q[uo]d p[ro]p[ter]e n[on] h[ab]et dispensati[on]e[m] s[an]c[t]a[m] cu[m] accepta
 onez, q[uo]d n[on] h[ab]et h[ab]et n[on] h[ab]et dispensati[on]e[m] erat s[an]c[t]a h[ab]et d[omi]n[us] d[omi]n[us] ad e[ss]e m[un]d[us]
 sey, e[st] p[ro]p[ter]e acceptate; sic e[st] p[ro]p[ter]e dependunt immati h[ab]et v[er]y an effactu
 imperati. 3° deniq[ue] sollicitudine mortis acceptate p[ro]p[ter]e dispensati[on]e[m] s[an]c[t]a
 sey, e[st] p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e m[un]d[us] d[omi]n[us] v[er]y s[an]c[t]a e[st] accepta n[on] m[un]d[us], e[st] n[on]
 h[ab]et dispensati[on]e[m]. Sed, ut malueris, d[omi]n[us] legat[ur] e[ss]e, sic n[on] v[er]y m[un]d[us]
 m[un]d[us] m[un]d[us] in aliter m[un]d[us].

26. Anus 1° p[ro]p[ter]e dispensati[on]e[m] foret m[un]d[us] s[an]c[t]a
 sey moralis, q[uo]d p[ro]p[ter]e n[on] h[ab]et d[omi]n[us] s[an]c[t]a p[ro]p[ter]e: q[uo]d talis p[ro]p[ter]e n[on] erat p[ro]p[ter]e.
 Anus 2°: q[uo]d foret s[an]c[t]a, q[uo]d d[omi]n[us] s[an]c[t]a, q[uo]d e[st] de eligendo an m[un]d[us] p[ro]p[ter]e, q[uo]d
 p[ro]p[ter]e e[st] acceptate mortis p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e q[uo]d v[er]y p[ro]p[ter]e. 2°: q[uo]d moralis s[an]c[t]a q[uo]d
 p[ro]p[ter]e foret, p[ro]p[ter]e dispensati[on]e[m] sine ca[us]a, q[uo]d d[omi]n[us] n[on] d[omi]n[us] in d[omi]n[us] q[uo]d n[on] h[ab]et
 da morte; n[on] h[ab]et ca[us]a p[ro]p[ter]e e[st] p[ro]p[ter]e n[on] h[ab]et acceptate, p[ro]p[ter]e q[uo]d v[er]y m[un]d[us]
 p[ro]p[ter]e fuit. 3°: q[uo]d talis p[ro]p[ter]e redderet m[un]d[us] s[an]c[t]a s[an]c[t]a d[omi]n[us] s[an]c[t]a
 sey v[er]y. 4°: ad s[an]c[t]a, q[uo]d p[ro]p[ter]e e[st] d[omi]n[us] s[an]c[t]a q[uo]d m[un]d[us] p[ro]p[ter]e. 5°: q[uo]d d[omi]n[us] s[an]c[t]a
 bat q[uo]d s[an]c[t]a foret d[omi]n[us] m[un]d[us] p[ro]p[ter]e acceptate, q[uo]d d[omi]n[us] s[an]c[t]a dispensati[on]e[m] n[on] h[ab]et
 sey recta (a n[on], cui e[st] m[un]d[us] m[un]d[us] m[un]d[us] n[on] h[ab]et n[on] h[ab]et e[st] d[omi]n[us]
 q[uo]d e[st] d[omi]n[us] s[an]c[t]a, h[ab]et p[ro]p[ter]e s[an]c[t]a n[on] h[ab]et a d[omi]n[us] s[an]c[t]a s[an]c[t]a, ac p[ro]p[ter]e
 multimas p[ro]p[ter]e s[an]c[t]a s[an]c[t]a d[omi]n[us] d[omi]n[us]. 6°: q[uo]d p[ro]p[ter]e dispensati[on]e[m] n[on] h[ab]et
 oret aliter animi s[an]c[t]a, d[omi]n[us] s[an]c[t]a in d[omi]n[us] s[an]c[t]a v[er]y s[an]c[t]a, s[an]c[t]a s[an]c[t]a mor
 sey.

27 Dispo ans: foret v[er]y s[an]c[t]a moralis n[on] h[ab]et, o[ra] p[ro]p[ter]e, n[on]. Necessaria
 in explac moralis v[er]y. 1° Sigilla d[omi]n[us] 12 n. 36. d[omi]n[us] e[st] o[ra] p[ro]p[ter]e
 sey facta cu[m] s[an]c[t]a, aut v[er]y s[an]c[t]a n[on] h[ab]et n[on] h[ab]et ad p[ro]p[ter]e. Card.
 de s[an]c[t]o d[omi]n[us] e[st] v[er]y q[uo]d v[er]y an m[un]d[us] p[ro]p[ter]e. 2° d[omi]n[us] s[an]c[t]a, s[an]c[t]a, e[st] n[on] h[ab]et

garrus ipse n̄ ita placeat Superiori; at Dns Dns petens p̄ p̄i dispensatione
n̄ traheret sine suo volente. S̄ ad huc, s̄ p̄o, m̄oretur. S̄ in hoc ipso placeat
teq̄ ad auferendum oblationem p̄ p̄i.

100.

Ad hoc Dns Dns dicitur moralis gratia ipse
potuisse eligere obitu n̄m. S̄ garrus, seu in q̄o. S̄ n̄ ego placere, seu ipse
se Dns h̄c potuit incarnare obere, quia in ea mas placeat, q̄ in ēi nasc. un
de talis eleo n̄ est contra nisi recte p̄cipuerit, s̄ s̄m̄ r̄n̄anti, s̄, c̄st̄m̄anti men
sury bonatis obis; hoc ad mas r̄n̄anti n̄ obligat ad ullu i p̄p̄o p̄p̄o, uti medi
dionim; unde p̄p̄o h̄c s̄m̄ ut fundat in eo, q̄ p̄p̄o est Dns h̄c
volens traheret in egerendi p̄p̄o, s̄ h̄c est p̄p̄o fallit, nam auferret Dns
Dns h̄c ad eligendū q̄p̄o maluerit; s̄, dicitur p̄ p̄p̄o h̄c h̄c s̄m̄ s̄m̄
p̄p̄o, donec p̄p̄o. S̄i detinet, cui s̄m̄ p̄p̄o h̄c est h̄c ad acceptan
du, s̄, n̄ acceptandū m̄o. Ad hoc s̄m̄ ee h̄c, aut m̄o, in eo,
q̄ p̄p̄o in h̄c, Dns velle s̄m̄ p̄p̄o, q̄ m̄o, ē p̄p̄o velle p̄p̄o dispen
s̄, s̄m̄ h̄c in eo, q̄ Dns ferat dege, in qua p̄p̄o dispen
s̄, q̄ n̄m̄ p̄p̄o ad hoc dari p̄p̄o m̄o. Potuit ipse Dns Dns,
petere dispensatione p̄p̄o accipere p̄p̄o, ē tunc n̄ daret umbra
de r̄n̄ati, aut in p̄p̄o.

Electio 5^a

Thomistica respicitur concordia.

101

Hoc conij Dns Dns, Alvarez, Forer, ē Ce
pula in S̄ p̄ q̄ d̄ a. 3. dicunt Dns impeccables sub n̄d̄ p̄p̄o
moriendi, h̄c n̄m̄ m̄o accipere; q̄ p̄p̄o recusare m̄o in
su d̄p̄o a p̄p̄o, q̄ p̄p̄o n̄ p̄p̄o recusare m̄o in su d̄p̄o p̄p̄o;
q̄ n̄m̄ h̄c est p̄p̄o peccare, q̄ Dns r̄n̄at impeccables r̄n̄at h̄c;
q̄ recusatio m̄o d̄p̄o a p̄p̄o n̄ est p̄p̄o. Nec p̄p̄o s̄m̄.

Atque potuisse etiam hoc facere deus propter quod, sed videtur aufertur, et
impediendo; nam et ipse propter quod, indegens ab homine. Sed
Dei iure: sed quod potuit deus, et hoc recusare mortem in sui deus
propter quod, potuit accusare mortem se, seu ponere mortis nomen,
aut quod deus deus, et abstrahentes a propter quod, uti loquitur Gonet de diff. 2o. 53.
de iure.

no. 2. Hinc deus propter quod hoc et ipse non videtur potest, sed quod facit tamen
propter quod, alijs explicant, aut implicat tunc dicitur. Sed propter quod sub
propter quod, uti ad mortis nomen, seu quod deus specificari, et redigere: nere,
et quod tunc; et aliter, et accendit propter quod, hoc est, ad mortis nomen, aut quod
deus, suspecta propter quod sed quod indegens a circumstantiis, et ab eo, quod
accendit ad rem, aut comitat eorum nomen, aut quod deus, quod ad rem
propter quod, cui quod propter quod beatus agitur in deo. Unde et propter quod sub la postea
ad non mortem, et propter quod in sui deus specificari, nere, et quod aliter, quod
non agitur recusam, propter quod, et accendit; quod tunc hoc deus importat
implicat deus conjunctione propter quod, cui quod deus mortis propter quod, secundum hunc V. 1.
quod sed importat hoc ante ad nomen, aut quod deus mortis, quod sane hoc
dicitur quod propter quod, cui propter quod, cui quod deus agitur et ipse propter quod
propter quod mortis quod, et, nomen.

no. 3. Hec scia si a suis tradita subiacet nobis, quod est
facit. Sed et propter quod hoc deus, quod deus, quod deus, quod deus,
impugnabile; nam et ipse deus, deus indegens ab non propter quod, sed
deus hunc deus deus in statu edicuntur quod deus, et impeccabilis
deus sui ipse reddi aut imperans ad ostendendum mortem, sub anti morte
mors cui morte ponenda; tale factus est propter quod impeccabilis, et propter quod
deus; et cui impedimenta propter quod in aufert, quod ac inimpedibile ad propter quod

nendy mortis ofiroy, aut narey in veru nar, gale parit pchrye s-
 plary, cuy go pvide in stare negit veras, aut indigne postas ad utruyq
 caduntis crony mortis felt, aut n mortis, ad qoruy alny nespē morty
 subcidat daret megra nuchas ans ce ppp. exercuy lictis nar lauma
 An dno.

Ad Porro qd fringit cuy p pto opatibz postas ad narey mortu seduy
 se spccifare, nre, efr alib, aut alio goro feli mo s fideratay, aut p p rco
 nē ē, aut chymata ē; qdlib m va postas ad ponenduy a pre rei mortis
 nolloy, h, ē ad ponenduy egrm nolloy cuy p pto caritentes, h, n uicidonty.
 Quatu p pto ē; qd dari negit a pre rei vony, aut p qdlib m m exteay,
 ē n crony p pti; unde nec m crony, ē n crony nolloy cuy p pto.

Ho sic; sē in dno dno dari negit va postas ad ponenduy mortis no-
 lloy cuy p pto caritentes; cuy tū nullo foret mbedia p pty dno rug-
 nand; negit ē ad ponenduy egrm nolloy cuy p pto n caritentes; cuy hoc
 ita fieri negeat m q alioy p pti, q dno dno p pti libito n p pti
 aufere et dno: q in dno impeccali sub p pto indy pccali nla
 maneret va postas ad ofiroy, aut narey mortu, cui q ofiroy acceptas
 n est in fca. Hoary tū, cuy lictis sē ad utruyq caduntis crony.

Ad. Hoay; qd si p pto postas ad dny p pti p pti,
 h, spccifare, h, feli fuy pti subiet ad vny lictis p pti, cui in goro
 Beato va n adit lictis ad amanduy Deuy, cuy in p pti reluceat ea-
 dy postas ad n amorey p pti a Dio, qd necessatey inducit; sē hoc
 n adit in Beato Hoay q nec adit dno lictis in dno. Hoay dnoy
 aditoy; qd hoc p dnoy ad amanduy p casu urgentia p pti, p pti p pti n
 amorey in su dyte, h, p pti p pti p pti et dno lictis p pti pccare, ē n dno
 x p pti: q dno p pti p pti p pti p pti pccare dno impecca-

Es, q. 7. An Anus n. cedunt. Quia cor e. clara; q. fut. et. Anus p. d. m. ad amorem relinquere lites ad peccandum eo, q. p. d. m. q. n. amare in se. Dis- so. p. m. u. ita p. p. u. relinquere An. lites ad n. obediendum p. p. eo, q. p. o. e. n. p. o. m. m. t. e. p. p. a. t. in. s. e. d. i. s. s. o. p. p. a. t. q. a. v. i. s. n. p. o. e. t. o. j. u. r. i. s. d. i. c. t. i. o. n. i. s. c. u. i. p. p. o. t. e. s. u. n. t. r. e. q. u. i. p. o. t. e. s. t. p. o. n. e. r. e. n. a. s. t. a. m. o. r. i. s. c. u. i. p. p. o. t. e. a. d. a. m. o. r. e. s.

160. Ita mas argens in Urbe An. i. peccatis, q. i. n. r. a. q. a. r. e. m. p. i. p. e. l. u. d. i. t. e. f. u. g. i. u. s. a. d. d. e. u. m. a. d. g. e. s. r. e. c. u. r. r. e. s. o. l. e. n. t. Anus p. s. a. b. r. a. n. d. a. p. r. i. m. o. n. e. p. e. c. c. a. t. o. r. i. s. n. a. s. p. p. r. i. u. s. q. a. s. n. o. a. s. o. p. r. i. u. s. D. n. i. l. i. t. a. s. a. d. o. b. e. d. i. e. n. d. u. m. q. u. i. r. e. n. i. e. t. e. r. a. p. r. e. a. n. t. n. e. g. i. t. u. m. a. l. i. q. u. i. s. e. t. p. o. t. e. n. s. a. d. o. b. e. d. i. e. n. d. u. m. p. p. r. i. o. c. u. s. n. o. a. s. n. l. o. e. t. i. p. s. o. r. i. u. m. s. i. i. p. s. o. r. i. u. s. s. i. t. d. e. c. r. e. a. n. d. a. r. e. p. p. r. i. o. p. p. r. i. o. o. b. e. d. i. e. n. t. i. a. m. o. t. i. u. m. u. t. a. l. i. q. u. i. c. o. n. s. e. n. t. d. e. p. p. r. i. o. m. o. r. t. i. s. a. c. c. e. p. t. a. n. d. u. m. a. D. n. o. q. u. i. p. o. t. e. s. t. o. b. e. d. i. e. n. t. i. a. m. a. d. i. n. e. o. n. a. p. p. a. r. e. a. t. s. a. d. u. m. S. a. s. i. n. o. s. i. c. a. r. o. n. i. t. D. n. o. i. n. e. t. p. o. t. e. n. s. i. s. o. b. e. d. i. e. n. d. u. m. p. p. r. i. o. o. p. r. i. u. s. p. r. i. u. s. l. i. t. a. s. q. u. i. p. o. t. u. i. t. c. u. i. h. a. c. n. o. a. o. f. i. n. g. e. r. e. n. o. l. u. i. t. m. o. r. t. i. s. s. i. n. s. i. q. u. i. p. o. t. u. i. t. p. e. c. c. a. r. e. s. s. i. a. d. i. q. u. i. o. b. e. d. i. e. n. t. i. a. m. n. e. r. o. e. t. n. l. i. b. e.

161.

Argumentum 1. Anus hinc potest accipere mortem ex modo significandi suam volentem aut volente dicitur epaphras praefinitivus mortem; sed tunc daretur ex parte an. l. p. p. i. l. i. t. a. s. An. s. i. c. i. a. m. e. p. h. i. o. n. e. m. a. u. t. m. o. r. t. e. a. c. c. e. p. t. a. n. d. u. m. q. u. i. b. r. u. s. i. n. d. i. c. i. t. t. o. l. l. i. t. h. i. c. i. s. = H. o. m. a. n. u. s. e. o. s. a. d. e. i. i. s. s. i. q. u. i. n. u. l. t. a. r. e. p. r. e. a. n. t. p. p. r. i. o. s. e. i. c. i. a. m. e. p. h. i. o. n. e. m. a. u. t. a. l. i. o. s. a. d. h. a. b. i. t. a. t. e. m. o. r. t. i. s. t. o. l. l. i. t. i. n. n. o. t. a. l. i. t. a. s. a. d. v. a. l. e. c. r. i. m. i. n. u. m. =

Argumentum 2. Anus in hunc deceptus noster q. sui beatay novit effica- ces. l. i. s. v. o. l. u. i. t. d. e. o. q. m. o. r. t. e. s. a. c. c. e. p. t. a. t. e. r. a. d. h. u. d. p. l. a. n. 3. d. q. e. n. g. l. a. s. h. u. p. s. a. d. d. e. b. e. n. t. o. d. e. d. n. o. m. u. n. d. u. m. i. n. q. u. i. d. i. c. e. n. t. e. t. u. n. c. d. i. c. i. t. e. c. c. e. r. e. n. i. s. u. t. q. a. c. e. r. e. s. v. o. l. u. i. t. s. u. a. s. q. u. i. p. o. t. u. i. t. h. a. c. s. e. c. u. n. d. a. m. o. r. t. i. s. Anus ad hunc mortis accep-

11

12

rasey = Aco coaj p p p rasey mo daray: e g m Cicea f m morene pose-
 rat in instantibz prioribz ad desideruy tondri acceptasey p insti detarato
 n ca morene pose rat ad luy mortis acceptasey p insti detarato, cu ylla
 supponat ex pte a q v p m meple onera cu acceptase mortis p v m insti.
 Arguunt deniq: Bto d in ultimo insti sue vite, in qo defa ori mor-
 sey acceptavit p p taty fuit: Cicey: q tunc saltey ea morebat ad luy mor-
 tis acceptasey. No coaj; q Bto tunc e g m Cicey p suo postiori
 ad luy mortis acceptasey ad qy p m n morebat e g m Cicea, qay vis
 in Bto dabat p p taty insti.

Rectio 6^a

Seca D. Mousifi.

408 J. Burger disp 73 c. 5. docuit Broy Dny rasey p p
 p m n fuisse luy ad acceptanduy mortey grai subay, p f m grai ac-
 cys tans tempore, loci, mori, a q insto, aut se h u r u, e f l l e, qe ca q
 p m n cadebant sub p p ruy, p relicta fuerunt artauo Bto; e m insto
 rasey e tunc Bto. Habat m m n adimpleoia p p m; qe nempe po-
 terat more p p ruy a Bto dno n in i q; d m alijs circuy stau, alie
 videlt tempore, aut loco B. Hanc seea secuti s. l. Valencia, Pa-
 nado, e s i n, P a p o f o, A m i c o, J. A r r i a g a, q i b z r a n d e y s u b s c r i b i t. N u-
 m e r a d e x t r e. d i s p. 16. s e c t. 6. e d. q a r v o s e c t. 6. d e f e n d a t q p p m
 d i s p e n s a b i l i t a t e. P a r t i a b h a c s e c a d i s t a t. A. a P. A r a n d a c i t. d o m
 m o r t e y f u i s s e B t o p p r u y n p a l i j o i n s t i d e t a r a t o, s d p p r u s i n d e r a t e p
 t o r a y e r n a t e y. I n d e e r i g l u y B t o d n o l u e m o r t e y p p r u y a c c e p t a v i t
 d e t a r a n d o t e m p o r a c c e p t a v i t.

409

si ca Bto A. d n o s in eoruy seea mortey n p p
 fuisse Bto luy p r i n d e y n e c m o r t a y g r a i s u b a y, p f m g r a i c i r c u y

circa stans; et sic ut in summa morte proe sume plura, et ubi
 se separare corpora, et aie, morte sic sumptus n ee si mortui, aut vivu;
 hoc sume mortalit' p' lra volute morte acceptandi, l' lra mortis ac-
 ceptade; morte sic sumptus ee fa lra, et mortui tui in Dno Dno, tui
 in Martyrio, morte videtur illam acceptandi a Agnatis lra qd,
 et mortui. Credo facie ubi dubitans. Martyres plurimum morer' p' volu-
 rit' an patientia, oportuna, et resignat', qibz morte a Agnatis videtur el-
 lary acceptant; atq' isti si ipsi ou lra, nec emergent ulla si, aut neq'are; ce-
 ruy aliq' salte sub p'scripto mortis accepto q'it' morte Dno impeccali in sup-
 p'oe p'p'it. unde nlla dispersa apparet in Martyro, et Martyro Caput.

Ho.

Nec t'n stano regay neq'ate, tollere l're
 regitay ad mercedem in au detaxat; hoc t'n spectat ad mag' de m'ito. Et c'nt'los
 defendere Dny Dny ita mercede p' adimplere p'p'itay nallay indispensabili-
 ay, ad qe tenent, qn p'oe eoruy dispensatoy obtinere; aliq' a nante Dny Dny
 mercede p' adimplere eoruy p'p'itay n' mentendi q. p'p'itay s'lt l'rtus,
 q' Dno n' tuit ad mentendi. S. Curay mora citand' Dno Dno occidit
 l're ad mercedem in adimplere p'p'itay p'p'itay nallay ope scie. Illa:
 q'q' vi s'it debis, displicet cu. a. Auct' s'it; q' n' s'it videt oportuna
 locutionibz, ay allegatis venura, et l' p' l' q' sup'ato; h'is t'n locutionibz
 exp'it' videt ag'itum in Dno Dno l'rtas n' s'it ad mortis citay stans, s'it
 ad fulay mortis acceptandi, l' ostende.

Sectio 7.
 Mens D.ª Eximus.

III.

S. Curay disp. 31. de In-
 car. f. 3. docuit Dny Dny lra morte acceptade p'p'itay; q' p'p'itay ob-
 servat' si auct' ay se indigentuy, p'p'itay t'n q' l'ay n' ay efficacay;

hinc ad missas et in dispensationibus... in hunc finem...
 inculat...
 in supponere...
 cibus...
 vilitate...
 Humanate...

p. 112. Dabunt Austrii...
 ea...
 p...
 sedulosa...
 r...
 a...
 d...
 e...
 f...
 g...
 h...
 i...
 k...
 l...
 m...
 n...
 o...
 p...
 q...
 r...
 s...
 t...
 u...
 v...
 w...
 x...
 y...
 z...

115. Hinc perfectio...
 p...
 a...
 f...
 d...
 g...
 h...
 i...
 k...
 l...
 m...
 n...
 o...
 p...
 q...
 r...
 s...
 t...
 u...
 v...
 w...
 x...
 y...
 z...

supponit boni hypotesis: aliud igitur est, quod voluit summa Dei Dei se esse
 nata sit potens peccare pro ante; et hoc quod dicitur de Suarez, quod (in sal-
 vo) addere bene; aliud vero quod eadem voluit seductari supra pro eodem Dei, sit po-
 tens peccare; et hoc natum de Suarez pro ratione modo data, et assignat infus
 distinctionem impeccabilitatis Dei Dei ab impeccabilitate secundum tria affirmativa
 quibus, quod est: primum habeant hanc affirmativam ipsam aequam, qua simpliciter carere poterant;
 secundum quod non potuit carere specialiter regimine, ne peccaret ipsi debito ab inco-
 muni, et importare quod ipsi Dei non.

III.

Sicut ad rationem de. Affirmativa vere potest in-
 ducere Deum, quod in non habet, quod a secula Dei. Sed occidat, ut boni hypotesis affigeret
 additamentum huiusmodi ad rationem quod videtur quod hanc aequam sub ob-
 iectis via auctoris indi-
 ferentibus per salvanda Dei Dei hanc, quod non minus indemonstrabilem mihi videtur sub
 regimine designato a de Suarez, quod infus cadit dicitur ante boni hypotesis
 impeccabilitatis ab summa Dei Dei ubi ante poterat offendere, et diffinitione cuius
 auctoris indifferenter, idem quod ad rationem offendit auctoris offendit quod hanc
 hypotesis decerneret ab offendit: hanc de ca. Suarez boni operat quod de.
 Sed supponit sua preterea, quod ex docuit impedire a ubi carata, ut ubi
 notum est.

III.

Nec me movet ratio in rationem deducta a de Suarez: hanc de Suarez
 ubi docet personaliter et ad rationem preterea ad rationem in statu abri, et quod per
 bene illuminate, de facto non interire boni abri, quod erat inventum de.
 hoc non tollit, quod unum dependeat a ratione ubi ad rationem fuerit, quod hanc
 quod hanc aequam sub indifferenter, quod hanc in ipsa influentibus ratione, quod pre-
 hypotesis veniat intelligenda de hypotesis cuius operat. Sicut de. eam impugna-
 re de Suarez dicitur hanc quod ad rationem non sufficere ad salvandum Dei Dei
 hanc in statu abri, et quod constant maturi hanc hypotesis statu ad rationem, in

ga p[ro]p[ri]a n[on] fuit d[omi]ni, ga p[ro]p[ri]a in statu ab[ol]u[ti]o[n]is, e[st] q[ui] p[ro]p[ri]a ad s[er]v[us] accept[us]
tanti[us] m[er]ito, si h[ab]e[re] acceptat[ur] i[n] obedi[en]tia, au[tem] an[te] p[ro]p[ri]a ostendit q[uo]d p[ro]p[ri]a n[on] i[n]se
p[ar]t[em] ab acceptat[ur], in p[ro]p[ri]a s[er]v[us] d[is]p[en]s[ati]o[n]e; s[er]v[us] a p[ro]p[ri]a r[ati]o[n]e d[ic]unt p[ro]p[ri]a
cuj[us] p[ro]p[ri]a destruat[ur] h[ab]it[us] c[ar]n[is] in statu ab[ol]u[ti]o[n]is, q[uo]d r[ati]o[n]e d[omi]ni p[ro]p[ri]a v[er]u[m]
p[ro]p[ri]a q[uo]d s[er]v[us] m[er]it[us].
116.

Nat[ur]a, h[ab]e[re] aliquid inducere i[n] s[er]v[us], s[er]v[us] i[n] s[er]v[us] p[ro]p[ri]a fa
ret d[omi]ni s[er]v[us]; nec t[ame]n i[n] s[er]v[us], nec m[er]ito v[er]u[m] i[n] s[er]v[us] p[ro]p[ri]a; p[ro]p[ri]a n[on] i[n] s[er]v[us]
s[er]v[us] i[n] s[er]v[us] i[n] m[er]ito i[n] s[er]v[us] ab[ol]u[ti]o[n]is q[uo]d i[n] d[ic]t[ur] s[er]v[us] i[n] s[er]v[us] i[n] s[er]v[us] p[ro]p[ri]a
statu odionato; h[ab]e[re] h[ab]e[re] p[ro]p[ri]a i[n] s[er]v[us] i[n] s[er]v[us] i[n] s[er]v[us] i[n] s[er]v[us] ab
to, n[on] t[ame]n d[ic]t[ur] i[n] d[ic]t[ur] h[ab]it[us] h[ab]it[us] d[omi]ni d[omi]ni, s[er]v[us] e[st] p[ro]p[ri]a r[ati]o[n]e i[n] d[ic]t[ur]
f[er]re, s[er]v[us] e[st] p[ro]p[ri]a e[st] p[ro]p[ri]a s[er]v[us], s[er]v[us] odionato, cu[m] a[n]t[er] e[st] p[ro]p[ri]a
r[ati]o[n]e eligendi, i[n] n[on] eligendi m[er]ito; q[uo]d si d[ic]t[ur] h[ab]it[us] s[er]v[us] i[n] s[er]v[us] ab[ol]u[ti]o[n]is tolle
re h[ab]it[us] i[n] d[ic]t[ur], ga m[er]ito i[n] s[er]v[us] acceptat[ur] m[er]ito, s[er]v[us] p[ro]p[ri]a tollere q[uo]d e[st]
s[er]v[us] s[er]v[us] i[n] s[er]v[us] acceptat[ur] odionato p[ro]p[ri]a s[er]v[us] m[er]it[us] p[ro]p[ri]a: at h[ab]e[re] s[er]v[us] cu[m]
n[on] s[er]v[us] au[tem] e[st] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a i[n] d[ic]t[ur] i[n] d[ic]t[ur] i[n] d[ic]t[ur] i[n] m[er]ito ac
ceptat[ur], s[er]v[us] s[er]v[us] ad m[er]ito i[n] s[er]v[us] h[ab]it[us] odionato p[ro]p[ri]a, d[ic]t[ur] n[on] tolle
r[ati]o[n]e, s[er]v[us] t[ame]n i[n] s[er]v[us] i[n] s[er]v[us] s[er]v[us] i[n] s[er]v[us] i[n] s[er]v[us] ab[ol]u[ti]o[n]is
p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a; ga r[ati]o[n]e s[er]v[us] p[ro]p[ri]a e[st] s[er]v[us] ad s[er]v[us] odionato p[ro]p[ri]a.
117.

Ad id, q[uo]d addit de eo, q[uo]d n[on] p[ro]p[ri]a r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]a au[tem] p[ro]p[ri]a
p[ro]p[ri]a ad obedi[en]t[ia], s[er]v[us] p[ro]p[ri]a t[ame]n s[er]v[us] p[ro]p[ri]a r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]a au[tem] p[ro]p[ri]a s[er]v[us] h[ab]it[us]
manatus, q[uo]d odionato p[ro]p[ri]a fuit q[uo]d s[er]v[us] m[er]it[us], i[n] s[er]v[us] p[ro]p[ri]a au[tem] p[ro]p[ri]a h[ab]it[us]
ut un[de] h[ab]it[us] p[ro]p[ri]a; si h[ab]e[re] d[omi]ni s[er]v[us] au[tem] p[ro]p[ri]a, tunc q[uo]d m[er]ito e[st] r[ati]o[n]e
p[ro]p[ri]a, s[er]v[us] r[ati]o[n]e, q[uo]d s[er]v[us] e[st] ad m[er]ito h[ab]it[us] s[er]v[us] h[ab]it[us] h[ab]it[us], e[st] s[er]v[us]
oc s[er]v[us] q[uo]d m[er]ito h[ab]it[us] p[ro]p[ri]a f[er]re ad h[ab]it[us] h[ab]it[us] s[er]v[us], q[uo]d n[on] i[n] s[er]v[us], a
qua s[er]v[us] p[ro]p[ri]a d[omi]ni s[er]v[us]; n[on] t[ame]n e[st] m[er]ito p[ro]p[ri]a r[ati]o[n]e n[on] r[ati]o[n]e
r[ati]o[n]e au[tem] r[ati]o[n]e ad h[ab]it[us] h[ab]it[us] d[omi]ni d[omi]ni; ga r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]a au[tem] n[on] p[ro]p[ri]a.

si videlicet humanitas ab ipse separata quibus res eam non possit, sed non potest
 deri poterat: hoc igitur per eadem litteras humanitas & non desiderata non in sta
 tu alio, quod in infallibili morte non recusat, quod propositum acceptat: ut
 hinc semel sequitur peccabilia solum humanitas, non la Divi, sed in plerumque morat.

120. Non potest disparas ad allatam pignori paratam; quod recipi
 x^a pignori inquit hystoria, in qua pignori esse animam fieri sive sua p
 more, quod pignori igitur eam immatere de pignori ad pignori, unde e pignori
 nomenclaturam obtinuit, sive venire dicat ex parte a^o sive voluere de amore
 res, sive 2^a ubi postea voluere pignori, quod deditur inquit pignori tollere
 indifferat, e detrahe oparet, e demum ab exercitio litteris incant nullam depon
 dere; cuncta singula huius opera verisimiliter de humana pignori, quod de
 humana littere Divi Divi in mente igitur sive pignori, cuius pignori fecerit
 ut a natali matris, et a pignori longe distantem, e in se iudicio pignori,
 e pignori ad implendum Divi Divi littere in semel quod pignori mortis, sed e
 quod alia regio e natali pignori quod indispensabilis.

121. Inquit S. Nicolaus
 Mater docuit Divi Divi quod in suo libro Louise desiderium eam obedi
 entia in oculo, quod pignori a^o ad hoc desiderium dicitur pignori fuisse
 pignori mortis, e pignori, quod pignori in pignori desiderio in recepto in
 hanc Divi ad acceptandum mortem, quod in hanc fuit in pignori desiderio
 pignori, e verum semel pignori pignori: unde in igitur manet Divi
 Divi singulis ad mortem hanc, e solum impeccabilis, quod pignori in pignori pignori
 non poterat in pignori desiderio pignori. a^o pignori, e pignori dicunt
 hoc cogitatum eam sui eorum fidelium, quod in cantum quod hanc hanc, quod Divi Divi
 morantur acceptando mortem in redemptione mundi fuisse pignori pignori,
 e pignori non. Arbitrari quod quod inquit caedo desiderium hanc hanc.

sic fuisse naturam salvandam An Dni vite, qe qd; matē salte in pto
salvat desideria, ar ay cū i. l. e. causa doceant mortū accepto fuisse
An Dno lina in se, huc scēa n fatū videt ipsū sformis, p pēas defen bet,
fuit scēa An Dni cū videtur mortū accepto fuisse An Dno lina,
qz p pēas ad ipsū pōces fuit impōny; Et hoc ita fuerit, mortū in
accepto n maneret in se hū, sed sū in pōice p pēas, cū p pēas
Edimples nec est lina, nec materia.

Questio 3.

Quas in hoc lapsu sit adtesoda lirtas?

Sectio 1.

Adtesoda e lirtas a realitate.

122. Hicq; notōny, e dscūmēn a lirtē, qe dū a coase, dedi-
mo n. Cadey in hōib; q dūpū defacto dari nū fide, qz nare cerny
e: nare qd; tu p pēas, qua qd; sūnt se pla pōce, h; facere, h;
otter p sū libto, nū qd; q n daret in hōe lirtas a receprate, n;
arqū pōcet pēti, seu culpa in iū, qe faceret, aut otteret, cū ad oppo-
ta n; hōet lina salte, p mēas redderet iustitū spūas qe nō ad ele-
ny aducens, fustang; fēses ederet penales, ad tōberent mōne, impōne-
rent p pēas, h; ad tōberent spūas; qe tō dū pōcet cōi hōy, e nā rōny
(e Chōmīary sp.).

123. Cadey vōrtas est n plurimū nū scūra, nū d. Hēf
nūny; Numerōny 30. dū ibi: in artūo nū erit, sūre faciat, sūre
n faciat: ipūe 22: optio vōri dū eligere hōdie, q vōis pōacet. 2.
Hēf 22: July Fili dū optio, elige nōny q vōlueris n bōi: Spūe c. 12
si vōlueris, e audieris me, bona terre comedetis. Platū. 12: si vōis ad
vōny mēadi, ferra mandata. Lucē 9: si pū vult post me venire, abne-

22 get se meritis. Hæc in Epistola circumstantibus, alijs libris, opus. An
 22 dicitur in 2° Petri lib. 2. c. 17. populus (a) Deo in hoc poterat elocui; De
 22 metu Memorandum lib. 4. rationibus: ne gaudeas, ne irascaris, ne homo
 22 res, ne supplicia iusta erunt, si uia n hæat liberæ potestatis. Eusebii Cæsa
 22 rensis de preparare Evangelia lib. 6. ut rationibus nas virtus ipse nari n pt:
 22 S. Cyrillus in Ioan. c. 10. rationali causa ling potestatis causæ hærent.
 22 Id. Ambrastis in Psalm 20. ingit hæc Dei eligendi
 22 artium, q separ. Hieronymus in epist. ad Epist. theophtonius: frustra
 22 blasphemias, et ignorantium auribus ingeris res huj artium id annare; dam
 22 net te, q damnat. Aug in lib. de gratis aid c. 37. datu et aid viru
 22 artium, q si nugatoru et rationibus sub efactare conant, usq ad eo cau
 22 se, ut de spargere vana, et facile q per nia vobis se dicer mutant: it
 22 post horum delat heret in lib. de graa, et hæc artium c. 4. revelant
 22 Deo q scant suas sanctas et in hoc viru vobis artium: et 4°.
 22 quæ q ista caa et vobis, si n per et restit, si ne per to ei cedit. It in
 22 Epist. ad q. d. ibi: neg tu vobis artium ides vobis, q tu juvat, q
 22 ideo juvat, q n vobis: Et his pat, q q flamentiant heret et Aug.
 22 post horum delat heret et delat heret et delat heret et delat heret, qua viru ad stan
 22 et artium in hoc.

4. Id. Accedunt q eadem veritate Catholica stabilienda decreta
Thorum Senonensis, Coloniensis, et Araucanicæ canone 25, ubi do
et ingrebe pace hoc baptizant, si velit bene vivere; et vident fest
 22 C. can. 5. ibi: signis viru hoc artium post Ad pre am stru, et eo
 22 zinctu et diverit: anathema fit: It can. 6. signis diverit n et in pe
 22 restare hoc vias suas malas facere, anathema fit. Adde deniq Bullas
summaru Gregorij S. 2ij V. et Gregorij XIII dominanzu hæc Ray

de Ammonitas, qui sicut spiritus terre non auferuntur; sicut nec raues a Chu-
sui propolis, ne sequenti de filio filii. Chinapielii 2. Regu. 17. Sili-
no dit. 3. Regu. 12. Deum inclinare cor Iobam, ut sepe sit solus.
Iuramentum; 4. Regu. 2. Kilij Heli non audire uox stridit sui: et si-
sue 2. Deum immixisse veritates in corda invidentium et alestus; et Deum
resonant. 26. Deum Israelitas de die cor paritibus; et 4. Regu. 10. secu-
tor Saul, qui sepe regerat Deum corda, inpendendo selt uenerat ex parte
regis, vel gradendo uariis et bonis obedi. Regi, citra in ulla listis de
tamentum.

128. Illud deo probioru 2. cor. Regu in manu dno, quocumq; uoluerit
inclinat huc, sic intellendy e, qm p^o Deo e in hac p^ontea p^oponere Regi-
by noui, qm ipse uerit ee p^ognat, ut ipse p^oponat lina dicitur elioy sui.
Sicut dit. 1. i. 26. oia opera sua operat, et dno; Isaiah. 40. uny
Dafier n cadit in ueritas sine dno; Ad Rom. Hi n ipse, et in ipse,
et p^o ipse p^o oia; et ad Cor. 4. oia in oib^o opat: huc oia bent in h^o
de jato occurfu dno p^ontana, qm lites n cadit; n ad de ulla neclit an-
recenti p^onta dno a neclit. Illud la. Abraham 10. scio dno, qm n
e in huc nra egi, nec uiri, ut dirigat greges suos; hucq; probioru 4. Co.
boni e p^oponere cor; dno (a e gubernare linonay; et 10. ibi: a dno
dirigunt, greges uiri; qm la bonu p^ont intelligere uia suay: huc, in quay,
multi bent de reru excaue, qm multones n cadit sub linay p^ontatey
nray, qm uis elio nobis sit lina, ut dicitur Dafier lib. 2. de p^onta c. 26; qm
qay et elioy ipse nobis lina p^ontent se a Deo sul nullay occurrent, et ipse
ofertente aucta, qm p^ontent oia, qm elio sit defacto p^ontent.

129

et glo. Aug refonnia, qm la si huc lib. 6. de Senef ad lily c. 15. ibi:
Abiunt in fi

Debitoris soltas reru necessitas. Specta efficacy Dei robore qd aliqui
 reru necessitate, qm nupost dicitur efficacy solutus; caru hoc necessitas pr
 ee vel au, si nimiru causa n sint lra eris de dny; vel p re & m
 d'ignu, si videlt causa sint ita lra, cui sane lra d'ignu la necessitas nly
 e impedimentu. Ch'ant ite s'omnu' h' d'ignu' ex lib. de qua, e lra
 arruo c. do, ubi dicitur: h'ny soltes ita ee m Dei potate, ut eas qui
 voluerit, e q' voluerit, faciat inclinatu. Specta filij, Deu utiq' ho
 ny p'oe voltes inclinare qui, e q' voluerit, spontanea lra ad i'p'ery h'ny
 raas circa detrimetu lra; p'bendo videlt au'ia, qe p'videt ee q'ana
 h'ic, e nunc ad inclinandu voltes h'ny hoc, aut de mo.

130

Ubi dicitur deum hunc

obyradionu c. 30 ubi: lra arruo male utens hoc et se perditur, e q' h'ny
 = Specta, e d'ignu n d'ignu h'ny ita q' p'ecty perditu h'ny arruo,
 ut hoc ipse sit penit' ablatu; q' filij d'ignu h'ny ita se perditu per
 p'ecty, ut post h'ud hoc n maneat, q' h'ud e erent h'ny s'm it' d'ignu
 h'ny q' p'ecty perdidit lra, q' h'ud in i'p'is stati m'ice lra s'ct
 n' m' a necessitate, s' h' a s'ritate, et miseria, cui p' p'ecty s'ritatur
 in statu i'p'is: sic p'cty dicit' solent, q' h'ostes arruo, q' p'is ap'd
 p'cty i'p'is maneat: implerit s'p'mente' ipse v. d. lib. 4. o. a duas
 „ Delu'atoru' Epist. c. 2 ubi: qui naly dicitur, q' h' h'ny p'cto p'ct' u'
 „ h'ny arruo delu'atoru' genere? L'rtas q' p'ct' p' p'cty, s' h' h' q' m'ia
 „ r'ct' fuit h'endi plonay cui immortatate i'p'is: naly h'ny arruo i'p'is
 „ adeo in p'ct' n' p'ct', ut q' h'ud p'ct'ent m'icini cor, q' cui delectat' e
 „ p'ccant. P'ct' e h'ny n' h'it' fidelis i'p'is d'ignu' e d'ignu' e d'ignu'
 lib. 4. de h'ocae gentiu' c. 6.

131

Instant dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

Delaziano, q' in hoibz adtrentur virtus ad bonu, et malu; et p' hoc
 ,, adducunt huc in lib. 4. operis imperfecti oa Julianus: viru n' e, n' q'
 ,, duo pot velle, id e, bonu, et malu: vir g' d' e, n' e, q' malu n' pot velle,
 ,, ve q' d' ipse dicitur Deu ee n' iusto n' pot facere Deu talis, ut ei au-
 ,, ferat virtus? = N' est, et dicit n' incipere a Delaziano, q' in hoibz sap-
 ,, tis adtrentur virtus caritatis ad bonu, et malu; sed q' virtus in genere
 deficiunt q' in istis ad bonu, et malu; in q' certu e' los errafre-
 ,, na; inde seget, Deu n' fore viru, cui n' sit potens ad malu, ut
 arguat bene d' d' in q' sim infert p' q' virtus caritatis ad bonu, et
 malu adtrentur et virtus caritatis ad aliq' bonu, aut e' q' opioes; et
 h'ec virtus sine illa dat in d'eo, quia in nobis potentibz peccare
 det se la virtus caritatis ad bonu, et malu.

132.

Instant iteru, et Aug.^{us}
 sapius docere h'ec argenti n' p'ce cupiditati resistere, sed p'ce ita
 peccare, ut ipse peccu sit et p'na peccati = N' est, sed q' docere
 h'ec sine p'prie q'ae n' p'ce vehementi resistere sentiat: h'ec la que
 necessitas n'latens tollit, aut impedit virtus h'ec; q' nempe q'ua semp
 e' in p'prie h'ec p'prie = Instant demu a rase de p'prie in
 fallibili scia Dei, q' necessitate inferre videt opoty virtus. = N' est
 infallibili Dei scia inferre q'oe aliq'as necessitates, n' d' ante,
 q' haberet virtus, sed q' d' q'oe, q' virtus n' d' d'it, cui oriat q'oe
 in p'prie virtus caritatis. Necessitates istas q'oe u'q'q'q' Carita-
 tis, implat in q'ue schole paup'ia. N' h'ic facile potestis scirere ali-
 ut H'ericory argutias, qui r'oxat Latin, q'is nobis q' tempus h'ic,
 Erant? Bellarmino in eruditiss^{is} Itaque q'is q'is se q'ua, et h'ic
 artia h'ic.

ponitur ab usu virtutis, sed q' an possit ita virt' ponit, q' dicitur in
 propriis possit dicitur in opib', seu in an: q' dicitur q' dicitur q' dicitur q' dicitur
 virtus a necessitate. Nam virtus immutabilis; nam aut e' virtus ut aliud e' or
 virtutis, ut q' dicitur virt' ponit substantiam ad q' dicitur q' dicitur in se
 substantiam. Et dicitur: aut pace sic virt' ponit e' aut pace sic ponit, ut
 possit e' n' ponit cuius q' dicitur q' dicitur; sed aut pace n' ponit cuius q' dicitur q'
 dicitur e' possit cuius ponit n' aut: q' dicitur q' dicitur q' dicitur q' dicitur
 n' ponit cuius immutabilis ad q' dicitur q' dicitur, necesse ponitur: cuius illis e' virtus
 sua substantiam q' dicitur n' necessitate, q' dicitur q' dicitur ad n' e' virt'. Nam
 virtus e' q' dicitur n' possit aut n' virtus q' dicitur ea ponit cuius n' aut;
 nam n' aut: e' n' aut n' virt' virtus a' pte rei.

136.

Argues de virt' virt' virt' virt'
 ad aut e' virtus virtus: virtus virtus aut virtus virtus virtus n' aut: q' dicitur
 an virt' virtus, aut virtus ad aut virtus ad virtus virtus virtus. Nam
 virtus e' q' dicitur an virt' virtus ad aut virtus e' virtus virtus, ac q' dicitur virtus virtus
 virtus virtus. Nam virtus e' q' dicitur an virt' virtus, aut virtus virtus virtus
 virtus n' aut, q' dicitur virtus virtus virtus, sed virtus virtus virtus n' aut = Virtus
 virtus: an virt' virtus ad aut e' virtus virtus virtus virtus, e' an virt' virtus
 virtus virtus: e' an virt' virtus, virtus: q' dicitur virtus virtus virtus an virtus virtus
 virtus: virtus, nam virtus, ad aut virtus virtus virtus virtus virtus virtus e' virtus
 virtus virtus virtus virtus virtus virtus virtus virtus virtus virtus e' virtus
 virtus virtus: at an virt' virtus virtus n' e' virtus virtus virtus virtus virtus
 virtus virtus an virtus virtus, q' dicitur virtus virtus, ideo q' dicitur virtus e' virtus, et a' se
 virtus ad virtus an virtus virtus, virtus, virtus virtus virtus virtus virtus: nam
 n' se virtus virtus virtus virtus virtus, seu an virtus q' dicitur virtus virtus virtus virtus
 virtus virtus an virtus virtus, virtus virtus virtus virtus virtus virtus virtus virtus.

cuy h^o p^oerent sed au^o n^o e^o an^o s^o n^o an^o unde s^o negat^o q^onti^o orra^o ea
 fupponit, q^o an^o s^o h^o p^oerit, h^o p^oerit, necesse e^o, q^o an^o h^o p^oerit ead^o h^oca
 s^o s^oul^o tempore cuy au^o L^o, h^o in^o cau^o n^oerit aliq^o o^oingit.

132

Arz. p^oerit: q^onti^o q^onti^o

aut aqua e^o p^oerit in^omaris ad salutaris op^oerit: s^o h^oca q^onti^o negit op^oerit
 cuy n^o au^o q^o: s^o p^oerit e^o, q^o imp^oerit e^o, q^o p^oerit in^o re salutaris, q^o p^o
 cedat in^ofluans q^onti^o q^onti^o s^o p^oerit, aut aqua. s^o p^oerit e^o, q^o aqua, q^o q^onti^o
 rei cuy n^o au^o, i^o q^onti^o s^o p^oerit, aut aqua, s^o p^oerit in^ofluans, e^o imp^oerit = s^o p^o
 mare: q^onti^o q^onti^o s^o p^oerit, aut aqua s^o p^oerit e^onti^o q^onti^o, e^o in^ofluans q^onti^o d^o d^o, e^o d^o: s^o p^oerit e^onti^o
 q^o d^o, ac mare; e^o d^o d^o mare: s^o h^oca q^onti^o s^o p^oerit in^ofluans, q^o d^o, negit d^o, no^o: s^o p^o
 e^onti^o, s^o p^oerit: negit imp^oerit s^o p^oerit s^o p^oerit e^onti^o s^o p^oerit: anti^o, no^onti^o,
 e^o co^o. s^o p^oerit e^onti^o mare, e^o mare e^onti^o fluans ead^o d^o d^o: q^onti^o s^o p^oerit
 in^ofluans du^o d^o e^onti^o fluans n^o d^o d^o, q^o e^o in^ofluans ad^o au^o L^o, vel
 p^oerit, h^o negit, e^o au^o s^o p^oerit e^onti^o p^oerit q^onti^o mare: s^o p^oerit e^onti^o
 in^ofluans au^o q^onti^o s^o p^oerit s^o p^oerit e^onti^o q^onti^o s^o p^oerit e^onti^o s^o p^oerit
 no^o s^o p^oerit s^o p^oerit e^onti^o s^o p^oerit in^ofluans ead^o d^o d^o, q^o e^o in^ofluans ad^o op^o
 erit p^oerit, s^o p^oerit in^ofluans s^o p^oerit e^onti^o p^oerit, q^o n^o e^o in^ofluans p^oerit,
 e^o in^ofluans dependet ad^o us^o h^oca, q^onti^o s^o p^oerit e^onti^o s^o p^oerit s^o p^oerit
 hoc utentur aqua.

133

Arz. p^oerit: s^o p^oerit e^onti^o s^o p^oerit de^o s^o p^oerit, e^o de^o

ab^o s^o p^oerit q^onti^o negit n^o s^o p^oerit cuy au^o, s^o p^oerit cuy n^o au^o; s^o p^oerit s^o p^oerit
 s^o p^oerit e^onti^o in^ofluans p^oerit ad^o op^oerit salutaris: q^onti^o s^o p^oerit e^o, q^onti^o s^o p^oerit e^o, q^onti^o
 p^oerit ad^o au^o salutaris necesse e^o, q^onti^o p^oerit q^onti^o s^o p^oerit e^onti^o q^onti^o s^o p^oerit
 mare, p^oerit e^onti^o s^o p^oerit, aut aqua = s^o p^oerit mare de^o in^ofluans e^onti^o, vel n^o
 ab^o s^o p^oerit ab^o s^o p^oerit, vel p^oerit in^ofluans d^o d^o: e^onti^o in^ofluans p^oerit, e^onti^o in^ofluans
 bile, no^o: q^onti^o s^o p^oerit e^onti^o p^oerit dependet ad^o us^o h^oca, ad^o ead^o in^ofluans

si per seca ma de usu, q' loco substitui alia de desu: e' impiare
 propriu, sed vitale, p' nunc oio; q' mo' su' loquimur de p'quisitu' inveni-
 talibz in mat' n' de p'ntibz ab usu terris: at ab' loquido' p' h' e' q' p'nt
 sploruy e' p'quisitu' in mat' ad au, in q' n' influit se p' q' p'nt, q' d'at
 sploruy, q' p'p'ea potest ad summu' dici p'quisitu' mat' ad au;
 q' n' videtur p'cedu' effect' p' p'ntes regias e' ad ordinales,
 aut media de eo, q' emigeret sub auaria' indifenti, p'ungat ab' decar-
 nat' h'ud' forme: hinc est ad miru' ad p'ntes rasey. s' illu' p' h'oa
 nequeunt p'nu'ciare desu' p' m'ore, s' decar' p' p'ntes rasey.

121.

Argues 6.

q' p'quisitu' in mat' ad au n' potest p'ntes cui n' au, n' tollit terris
 au: q' in capite' terris n' requit, q' p'ntes ita p'ntes. Et au: q' au ip-
 se n' potest p'ntes cui su' rasey in ipse, in q' elicit, n' tollit, q' au ip-
 se su' h'ud' in capite' terris: s' p'ntes rasey, s' p'ntes rasey. P'ntes
 e' videtur, n' au in q' p'ntes au, cui su' rasey p'ntes, in q' elicit
 au, p'ntes a necess' au, q' au h'ud' au ipse, ut su' au p'ntes su' rasey cla-
 dat, au e' au rasey h'ud' p'ntes rasey, rasey e' au: q' au p'ntes h'ec
 necess' au p'ntes rasey d'at, e' e' rasey, q' n' tollit terris, at in q' p'ntes
 bilas p'ntes su' in su' q' au n' au n' p'ntes ab au p'ntes rasey, cui
 n' au rasey rasey, sed p'ntes a p'ntes in q' p'ntes rasey, cui n' au; p'ntes
 deq' au rasey p'ntes au ad au, su' p'ntes au p'ntes au, q' au p'ntes
 necess' au p'ntes rasey d'at terris au.

122

Argues 7. quia virtualis est ut

au p'ntes rasey su' au ad au p'ntes au p'ntes au p'ntes, sed quia
 virtualis e' in q' p'ntes au n' au p'ntes au p'ntes, in q' n' au p'ntes p'ntes p'ntes
 au, q' o' in q' p'ntes au quia virtualis, q' p'ntes au p'ntes au p'ntes au.

aut pcedenti, a qd dicitur p pcedenti obij nullo amabile, ni obliu. mo
 do mas, mo nino: et ampliq' ad hoc voluit dicitur q' nullo dicitur n' dicitur
 indiffra, q' p' aut exelent' p' pcedenti obij nullo ad amoy, aut
 dicitur mas, autem n' n' dicitur, ut p' pcedenti, e' inca r' dicitur carate dicitur, ut
 pcedenti pcedenti pcedenti dicitur n' pcedenti dicitur indiffra, seu voluit
 fingit indiffra ad amandoy, i' n' amandoy pcedenti pcedenti indiffra
 pcedenti, q' dicitur nlo in ad pcedenti pcedenti pcedenti, q' n' amandoy dicitur
 pcedenti indiffra: carate n' dicitur indiffra pcedenti pcedenti

126

Et ma d: voluit carate

per unq' necessari ad opandoy, manente obij n' dicitur indiffra. Et: ma-
 nente obij n' dicitur indiffra dicitur pcedenti aut dicitur pcedenti voluit, aut
 dicitur: pcedenti dicitur dicitur n' ad opandoy: q' dicitur n' dicitur est;
 q' dicitur voluit pcedenti indiffra, et n' necessari ad opandoy, re-
 q' dicitur n' dicitur indiffra pcedenti, pcedenti dicitur, aut pcedenti dicitur
 in dicitur dicitur c. 66. Et ma: manente obij n' dicitur indiffra
 dicitur dicitur n' amandoy, pcedenti dicitur dicitur dicitur, i' n' pcedenti
 n' dicitur dicitur indiffra, i' pcedenti dicitur dicitur, ad n' pcedenti au-
 dicitur: pcedenti dicitur dicitur dicitur pcedenti voluit, seu dicitur ad n' dicitur
 pcedenti dicitur dicitur dicitur dicitur: e' aut dicitur, q' in dicitur pcedenti
 dicitur dicitur. dicitur pcedenti ad dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 q' dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur, seu dicitur dicitur ad n' dicitur dicitur dicitur

127

Et dicitur ma: pcedenti pcedenti

indiffra dicitur n' dicitur dicitur dicitur, ad dicitur dicitur dicitur, i' ad pcedenti
 dicitur dicitur dicitur, i' ad n' dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur: q' dicitur dicitur e' q' dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

Judoz judicij indifferens se teneris ex pre ciente. Opus? fande volub, seu
 vicia indiffia dari pro detmao judicij necessitas inducens amoz opozas dicitur
 3^a illud fande abstru judicij indiffia dari pro detmao volub, dicitur, et videlicet
 tollens Opus? 2^a qd' e' amz impediens ad currendu pro alioz, hoc judicij indif-
 ferens con amiffa ea qd' indifferens stat recepta operadum in fluit e' au-
 ptat in hoc qd' e' az alligat alioz loco q' vinculum q' hanc p'poretu p'ost-
 hinc factu hanc p'ost hanc judicij indifferens con amiffa qd' hanc p'ost hanc p'lo ee
 infua p'ostare eia, custu moe vinculi necessitate e' amz ad currendu.

Recte 2^a

1066. Opus? abstru pro amari, in p'prietate p'prietate q' hanc pro amari
 verior, ni p'prietate p'prietate amari verior, fa fande judicij indifferens nequit
 abstru pro p'prietate amari verior: q' sub judicij indifferens ni p'prietate amari verior,
 fa fande dicitur. 2^a qd' e' amz impediens ad currendu pro alioz, hoc judicij indif-
 ferens con amiffa ea qd' indifferens stat recepta operadum in fluit e' au-
 ptat in hoc qd' e' az alligat alioz loco q' vinculum q' hanc p'poretu p'ost-
 hinc factu hanc p'ost hanc judicij indifferens con amiffa qd' hanc p'ost hanc p'lo ee
 infua p'ostare eia, custu moe vinculi necessitate e' amz ad currendu.

97

2^a art. 2° ad 1° ubi dicitur q' q'vis incognita non potest amari, nisi si cognoverit q'od
 est ipse ordinem dicitur.

97

1067. Opus? abstru pro amari, in p'prietate p'prietate q' hanc pro amari

= Dico aut: A hoc indiffu phycy, solo: faltes logicy, ut am, & crax.
 Nos tamen phycy eleus indiffu ad necess. luro, a qibz, ut dixerunt.
 Den ut idem est cu suis ubi, luro phycy tunc indiffu ad ipso tunc
 n pr: tunc a indiffu faltes logicy, qum tunc qum, indiffu, qum tunc am
 re, h, n amare. luro, qum analog amans, aut n amantur, & formatu (et hoc
 indiffu, h, nuphu, h, vity, et: tunc qum tunc indiffu in una de plectu:
 Dinalde indiffu, qum qum, & longe pfect, qum tunc: qum tunc tunc reali
 indiffu, dffu, tunc in dffu postu, qum tunc tunc eleus ad tunc,
 ut qum fecu ipso ut idem est denotat amans, h, n amans qum tunc
 vity, et: qum tunc: tunc & pfectu, qum tunc eleus qum tunc tunc
 n tunc, qum indiffu judit, qum sola nec ad dffu, nec ad luro, qum
 luro.

132. Et: dat luro a necessate in mlti, in qum tunc ipso luro, qum
 in hoc ipso qum dat indiffu qum, n tunc qum, & tunc: qum indiffu n
 tunc, qum tunc ad luro. qum tunc: qum in mlti, in qum tunc tunc, tunc
 tunc qum indiffu qum, & tunc. Et: qum tunc, qum tunc qum dffu
 co dffu qum, in qum qum tunc detracu qum, indiffu qum tunc qum qum tunc
 tunc tunc qum qum qum tunc n tunc indiffu, qum dffu qum qum tunc qum
 instantu reali, in qum tunc qum qum tunc luro, & indiffu qum, &
 tunc. Dffu tunc qum in qum qum tunc n tunc qum indiffu qum tunc qum
 qum, qum tunc nec impedit, qum tunc. Et: tunc in dffu qum tunc qum
 tunc, in qum tunc tunc tunc qum tunc qum tunc, qum qum, qum qum qum
 tunc; & tunc tunc tunc tunc qum indiffu, & tunc tunc qum tunc, tunc
 reali, qum tunc tunc tunc qum tunc qum.

133. Et: volu n pr necessitate tunc
 qum, seu tunc qum tunc tunc ad necessitate; qum tunc qum tunc.

159. *Supra notiore virtus simpliciter operatur ad ipsam requiri aliquam
 necessitatem suam motum, ut quod requiritur operari se, et non operari: cum ad virtutem se
 operatur ad utrumque eadem communitatem, quod si sit operari non potest, hoc ipsum, quod est operari
 ad utrumque, est operatur ad aliam naturam, et vice versa; sic quod virtus aliqua habet in
 se ipsa ad utrumque, dicitur ad aliam quodammodo ad se ipsam, aliquid in
 se ipsa, virtus sui fructus sui, hoc est, in se ipsa. Virtus vero ad operari suam
 habet dividit per in se ipsam, remanens, et operari. In simpliciter non operatur
 ad hoc, ut elevet ad supernalia, in se ipsa dicitur Aug. de septem. virt. cap.
 6. quia bene videtur, per se bene charitate sua est bonum; bene ad se ipsam, quod dicitur
 bene charitate sua est fructus. In hac virtute reperitur in se ipsa sua se ipsam
 hoc ut elevet, hoc non elevet ad supernalia.*

160. *De virtute et sua capacitate simpliciter operari
 quod aliquid simpliciter operari in ordine ad eligendum aliquid in simpliciter saltem
 impeditur, quod sit operari, vel utrumque ad alterumque aut operari, in cuius virtute
 virtus dicitur remota, quod sit prima ad se ipsam, in hac dicitur virtute reperi
 rit in se ipsa, quod hoc non abbat, ut operari, hoc non operari, quod operari, quod reperi
 retur, rangum sua, hoc est, in se ipsa, et demum, quod sit simpliciter, et operari
 virtus, et sua quod simpliciter operari ad se ipsam operatur ad, aut, in cuius
 et virtus, et operari dicitur. De hac virtute locutus est Aug. lib. 1. de structura
 7. d. d. ubi in operari dicitur et notat in melius vray, sed in operari sua
 7. d. in dicitur a Deo, de qua simpliciter dicitur eis operari filium Dei suum.*

160. *De virtute, quod virtus virtus operari
 virtus, varij varij virtus sit: et non virtus, quod virtus dicitur. Aug. lib. 1. de virtute
 Dei c. 2. dicitur virtus virtus virtus virtus virtus, et operari
 virtus sit virtus ad recipiendum, sed et ad agendum, et volendum: virtus ad virtutem
 virtus virtutem se. c. cap. 6. can. 1. et 5. ubi dicitur virtus cooperari.*

et n̄ more parē fēbere, aut n̄ oī agere; & ex in p̄pate hōī rīd. s̄
 as malas facere. S̄b̄. & locumib; variari vident Augustiniani post
 Martinū Maro respiciētes ambigatū opionē. Argenti, & Argentat,
 & Sordani Sordani dicentū volē n̄ aliq̄ agere, aut se demare ad
 unū, n̄ q̄ se ornent ab unā ora unū r̄tū, unde cōsequit̄, ut oī r̄tū
 aliud r̄tū agat in r̄tū, q̄ t̄n̄ ip̄s n̄ p̄p̄t agat r̄tū p̄p̄t acm, s̄
 immo p̄p̄t: h̄c opinamentū nisi vocat p̄p̄t imp̄tūle S̄. Dida
 S̄p̄t de Montoya de Uca disp. 50. sect. 1.

160. Hōī cōp̄tū d̄ Castell
 parte 2. q. 2. f. 12. dōt se h̄r̄tū agens & creatū r̄tū indifia t̄re
 ru comorū s̄ū d̄t̄s, ut r̄tū d̄n̄ s̄ū r̄tū auy p̄p̄t se moren
 & demare ad albutū r̄tū d̄t̄s, s̄ūc̄ ad det̄ndū p̄t n̄ oppa
 n̄, q̄ d̄t̄ agens h̄r̄tū r̄tū creatū p̄p̄t d̄t̄s n̄ v̄. r̄tū d̄t̄s, q̄p̄t
 ab aliō agente d̄t̄ creatū d̄t̄s n̄ p̄p̄t p̄p̄t: in uno d̄t̄ndū p̄p̄t
 hanc agens v̄. d̄t̄s, cū indifia d̄t̄ r̄tū ad ip̄s d̄t̄s n̄ oī
 in se v̄nt̄. Hōī, q̄ t̄n̄ f̄t̄ d̄t̄s, cū r̄tū d̄t̄s d̄t̄s. Carmeli
 t̄n̄ 11. 12. de p̄p̄t disp. 7. dubio 6. dōt d̄t̄s p̄p̄t d̄t̄s
 salutariō d̄t̄s in galare d̄t̄s ab aliō r̄tū, & r̄tū d̄t̄s
 r̄tū p̄p̄t r̄tū, & s̄ū d̄t̄s, s̄ū d̄t̄s m̄t̄s & p̄p̄t d̄t̄s,
 q̄ t̄n̄ aliq̄ d̄t̄ s̄ū d̄t̄s in d̄t̄s, s̄ū n̄ d̄t̄s ad s̄ū: d̄t̄
 cent̄ in p̄p̄t galare h̄r̄tū r̄tū aliud d̄t̄s, & ap̄t̄ ad s̄ū,
 q̄ d̄t̄s m̄t̄s m̄t̄s d̄t̄s cū ip̄s m̄t̄s s̄ū, & cū v̄. m̄t̄s r̄tū
 d̄t̄s.

161. H̄c t̄n̄ cordia d̄t̄s Castell cū. f. 2. & v̄. p. q. 6. ubi
 q̄ s̄ū d̄t̄s. sect. 1. s̄ū d̄t̄s p̄p̄t d̄t̄s p̄p̄t d̄t̄s
 cū au, & m̄t̄s d̄t̄s q̄ d̄t̄s ad r̄tū d̄t̄s: ip̄s d̄t̄s q. 6.

Ita; et ratio eadem est clara; quia cum duplici ordine in unum necessitas coniungi solent,
hoc ipse, quod unus est detrahere, alius reddat impedit eodem iusti.

168

De quo dicitur prima detrahere, in illis non potest indiffusa esse quae licet
creatur. q. Ita autem: nisi illi indiffusa esse quae licet creat, quod
illius alia indigens ab ipsa indijungibile et aliquo contradi-
ctorio, ad quod quodlibet dicitur indiffusum; et in hoc dicitur detra-
here hoc alia illius. Nisi est certa in suis detrahere, et ratio ma-
gis est clara; quod indiffusa quae creat, licet est iustis coniungibili-
tas et alterutro contradi-
ctorio eorum; hoc autem coniungibilitas est me-
dia tollitur per licet indijungibile. De 2. indiffusa creat, licet
sua quae detrahere est ab ipsa licet creat. De detrahere a
Deo non est detrahere ab ipsa licet creat. q. Nisi non nisi a
his. Ita nisi: per detrahere a Deo detrahere est actus agere;
et hoc nisi creat licet. q. nec licet. Deo magis est, quod detrahere
est quae detrahere. Nisi refertur in uale plerumque, unde non dicitur
occidere hoc licet, qui tunc traiecit hoc eorum ante mortem;
et quod in se ipse magis arguit; quod potest licet detrahere, in omni actus
est et indiffusa.

169. De 3. detrahere aut influere in eorum quod est haec
eorum quod eorum non a quae rei; et volens detrahere licet
quae detrahere detrahere aut influere in eorum haec quod nec licet
detrahere, quod haec quod eorum non a quae rei. Nisi nisi non
quae a detrahere, qui eorum dicitur aualis influere detrahere in eorum
eorum quod et ipsam met quod eorum. Nisi nisi est clara, quod detra-
here aut influere in eorum quod, qui detrahere est quod aut, nisi eorum

casu, in quo consistat potestas, quae est solus Dei liberum potest, et
 detrahitur a. Thoma; unde nunc manet locus ad hoc, ut caetera hinc
 detrahitur, et quod dicitur potestas, et quod dicitur influat analogice in seipsum; cuius hinc dicitur
 si in se non est, et hinc hinc a solo detrahitur.

165.

Spau 2° volens creata

indifferens ab eo ipso, nisi sine libertate est, et quod est, et specialiter detrahitur ad
 hoc, ut vel non detrahitur potestas, et dicitur sicut est potestas; et volens
 creata sicut est potestas ad hoc, ut si detrahitur potestas, dicitur de eo potesta
 ta; sed volens creata non potest detrahere sicut libere potestas in seipsum; et nec
 ipsa creata, cuius potestas, quae est, et specialiter detrahitur non potest potesta
 re supra. Nam autem est; quia impossibile est ante eorum potestas, et
 non ante potestas, ac potestas distinctum hinc autem est quod ante non, ad
 quod volens creata ex se detrahitur, et ante necesse, sicut ante impeditur potestas
 superat. 1° con. liquida fluit. Sub supra minus est. Thoma, et ut non creata
 est clara; quia quod est, et specialiter detrahitur ad hoc, ut non pars alicuius potest
 cui detrahitur, sicut sicut non potest detrahere potest alicuius potestas.

166

Spau 5° auctoritate. Thoma 1° 2° q. 10. a. 2. ibi.

1° quod volens est simpliciter non detrahitur ad unum, sed indifferens se habens ad multa, si
 2° non est movet, quod non necesse ad unum detrahitur, sed manet eorum motus, et non,
 3° et non movet, nisi in se, ad quod non analogice movet. In 2° 1° 2° q. 25. quia
 4° art. 1. ad 3° ibi: in hinc artibus hinc non agit Deo, ut videri agit non
 5° movet, et ipse operante hinc artibus agit; sed non detrahitur non, et
 6° finis in potestate liberi arbitrii constituitur. - 1° 3° de pot. art
 7° ad 13° ibi: voluntas dicitur habere dominium sui actus,
 8° non per exclusionem cause 1°, sed quia causa 1° non ita agit
 9° in voluntatem, ut eam de necessitate ad actionem detrahitur,

vis. q' nec ad detrahendū, ne sit talis actus. Quod cap' e', q' ad Thoms casu
 e' ad p'derandū, e' volūtas. Quod autē e', q' anq' imp'ore e', q' corat p'derandū,
 q' corat ip'sū, no, cu' qua' me'p'ie' s'nectū? unde p'cepte rei operandū.
 simp'at p'derandū, an n' influere, s'ubij' imp'ob'it' e' p'ce' tū' op'andi, rudi-
 cat dari m'edij' op'andi anq' imp'oria.

169.

Item dicitur Ihesus Christus, vultes p'de-

trahat n' p'oce' detrahe, q' ad sua n' creat a Deo p'derandū, p'ceden' de-
 trahere, q' n' creat a se ip'sa elicitivē, q' q'q' depend' ab eo, q' d'eo velū
 auferre p'derandū. Ita: s'ubij'imus. s'ed creatura n' p' facere, vel detrahe, q'
 d'eo velū auferre p'derandū: q' nec p' detrahe, q' ad sua n' p'creat (e' a se ip'sa
 elicitivē. Ita dicitur: a vobis ut p'deranda p'cedere n' p' ac, q' n' p' su-
 p'ant ip'sa p'derandū: q' nec ad, q' sup'ant ab'it' p'derandū a Deo.
 Coa' s'unt, e' anq' p'at' in eo, q' vobis ut p'deranda n' includat ip'sa
 p'derandū: unde ad, q' p'cederet a vobis sup'ponens ab'it' a Deo p'deranda
 n' p'cederet a vobis ut p'deranda, s'ed p'or ut n' p'deranda. Ita dicitur:
 q' n' p'ostas detrahendū, q' elicitivē n' ponat ad a vobis e' p'ostas de-
 trahendū, q' n'la p'ob'itas n' ponat, cu' oes in se r'ri' idēf'ent'; s'ed ali'
 qua' p'ob'itas n' p'ostas e', q' n' ponat s'ere p'derandū: q' n'la
 dari p'or va' p'ostas, ut ad ponat ab'it' a Deo p'derandū.

170.

Item dicitur aliqui dicitur de Castell, q'

ca' d'oy ip'sū antea cū e' d'or vobis p'derandū n' tere p'oy anteq'
 detrahendū, ne p'derandū p'vie' influat in ip'sū, s'ic' t'nd' influat p'de-
 randa a Deo p'derandū q' ip'sa met' p'derandū; vobis n' creatura tere
 p'oy anteq' detrahendū, ne p'derandū influat s'ubij'ic' cu' ip'sa met' vobis
 s'unt in ip'sū. Hoc aliq' clariorib' r'ud' e' asserere vobis p'derandū
 n' p'oce' detrahe, ne s'it p'derandū; p'ceden' detrahe, ne ponat n' p'de-

trahit. Quod si alius potest volens per detractionem detrahere, ne ponatur tunc per de-
trahendum, si detrahendo, si quod auferatur per detractionem, si quod coniungatur tunc tunc
tunc; sed naturam istam detrahere potest nec hinc. Ratio mirum est; quia alius est
detrahibilis, aut ponibilis a parte rei deficiente tunc per detractionem, si vel hinc ablatum,
vel operantem cum se deficiente. Ratio mirum est; quia tunc positum, quod ablatum per
detractionem expectat ad solam detractionem dicitur, et coniunctio per detractionem cum deficiente
sui tunc est autem impotens tunc Deo, quia caecum est in istis.

111

Nec dicas sufficere,
quod Deo possit detrahere per detractionem deficiente; hoc tamen erit proce Deo detrahere
pariter, si tunc per detractionem erit, si non quod hoc detrahere possit caecum, quod
sic offendit; quia si ad hoc ut caecum detraheret, si tunc se sustinetur ponatur
influentem, aut detrahere, recipere est, quod Deo possit detrahere, si ponatur per detractionem,
in hoc ipso ponatur, in quo detrahere a Deo, si sua ponatur per detractionem, detra-
hatur pariter erit, si ponatur tunc, quia sine se detrahere ponatur si ponatur.
quod si tunc caecum detrahere restat si ponatur. Ratio autem est; quia detrahere
ad deficiente, aut naturam per detractionem est solum, et se detrahere ad deficiente tunc mutuo
influentem ab ipsa detrahere. Nec dicas iterum dicitur detrahere ad de-
ficiente per detractionem si detrahere ad deficiente, si illam tunc deficiente est, quod detrahere,
si caecum per detractionem, quod caecum detrahere, si caecum tunc per detractionem, si
detrahere per detractionem quod caecum detrahere tunc ipse.

112

Ne, inquit, hoc dicas;
ut tamen aditum de ponatur, et postior naturam ordo per detractionem in, et
ipse tunc per influentem si, in bonum, si tamen aditum tunc in, ut in
naturam, quare aliquid non influentem in aliquid, si tamen ut aditum tunc, ut in, quod
tamen ut aditum per istum tamen: unde de finali causa per detractionem si si
finalis causa sui tunc, vel influentem sustinetur; si tamen finali causa sui

tot et sua facultate denuciat, qua Deus denuciat, ne sciret qd
 detrao, sine qua suo anq parum n' potest: et si voluerit p'dicta
 tenet potestatem suam ante denuciat, ne suo, exteret iurisy fulta
 non, tenet scilicet q' potestatem denuciat, ne exteret ipse p'dicta, cu
 carea p'dicta magis iusticiae cu carea su, q' voluerit p'dicta
 dit' voce denuciare, ne extat.

173.

Spent d' antiquiores tract ad L. Dida
 cu' Spuy de Montoya de scia d' p' bo. f. d. n. s. voluerit p'de
 trary a Deo n' ce denuciat, ubi' mada, cu' in facto ce, res man
 2; h'is (ra mada' maret indifferen, e' indetata, q' v'is q' p'dicta
 per detrao fit aliq' ma' nonnisi in factu, et in alio p'prietate an'
 Adhuc h'is detraoer n' nullas p'prietate caente h'is indifferen; q'
 temp' p'derunt a caa v, cu' p'prietate in opanda d' q' ad
 huc relingunt indetata, fa' in se metipsa, detraoer q' sua ave,
 et detraoer. Veru' in h'is q' v'is n' invenias, q' satisfaciatur, vel
 sufficiat a' p'prietate d' illis. In respone' e' d'it' mada' ad p'dicta
 etiam h'is p'prietate detraoer tranet mada', q' p'prietate h'is
 se p'prietate nega' in utruq' cadit' p'prietate, q' d'it' in h'is, ad q' p'de
 tral; q' d'it' h'is voluerit caente h'is p'dicta q': H'is par
 in h'is beata, q' restituit h'is ad amantem Deum, q' p'prietate n' detrao
 aut receperit v'is, n' p'prietate, q' d'it' in au' v'is relingent' mada'
 fa' mada' ad hoc, ut in au' d'it' fa' detrao' p'prietate amoris beata
 p'dicta; q' temp' v'is voluerit indifferen ad utruq' cadit' p'prietate.

174.

Neg'unt allegata caente
 subordinata, n' a quocunq' caa, sine v, sine d' p'prietate aliana, et
 detrao ad unq' detraoer cadit' p'prietate, p'prietate indetata, et indifferen.

quod requiritur ad unum; quia nempe detrahitur unum, et indistincte opponitur in-
mate in se. unde si accidens se habet quod certis determinat, quod detrahitur
provenit a Deo, et a creatura: hinc voluit determinata manere omnibus modis
detrahitur, si per hoc insulas, quod sit simpliciter, ac totaliter detrahitur saltem, ut
in aliquibus pro se negatis spectare, quod aliter potest aliter detra-
hi modis: sic vero dicitur omnibus modis ligari, si nullo se possit movere
modo, quod aliter insulas modis ligari potest. Distinguitur aliter notat
cuius. Quod in voce potest, et detrahitur, quod nunciat in se solus
sufficit sicut per se potest effectum citra detrahitur, aut aliter ad pro-
detrahitur; nec in potest sufficit aliter, et detrahitur: usque ad fore in
insulas, ut potest, et detrahitur nominibus, ite potest Dei sufficit sicut
in ad detrahitur aliter potest, in quod sicut in planis suis variis et potest.
Sicut in potest aliter, quod in impugnat, ut in in insulas.

Secundus D.

Solventur opposita

175. Oppositum V. licet in eadem arteria non minus se vo-
ret, quia se detrahit, sed est materia in certis partibus Dei in unum, seu in
modo, quod nec est detrahitur excludit partem Dei detrahitur, seu detrahitur.
= Vel ut eorum pro disparat in unum dandi, et in se est: seu detra-
hitur ad alia, quod detrahitur relinquit in se est in unum ad se in unum,
et in se est in unum, seu detrahitur ad se est in unum in unum, in
unum. Non namque, Dei detrahitur in se est in unum, quod voluit creatura detrahitur
in se est in unum: sic in unum detrahitur detrahitur in se est in unum detrahitur,
in se est in unum in unum, et in se est in unum, idem simpliciter loqu-
do Deus et in se est in unum, sicut in unum, et in unum: sicut, quod namque, Dei
detrahitur in unum in unum in unum ab se est in unum, quia nempe si in unum

à Deo detrahere independant ab usu virtus creatæ, quæ non esset de
 trahiles à creatura, quæ quædam non esset indispensabilis, sed indeq; nec virtus ad
 hoc; & hinc diffinitio ad motum in genere, quæ non excludit alium
 priorem, aut posteriorem, ut nuper dicta; scilicet à detrahere, quæ priorem
 excludit detrahere, ut ipsa possit tollere indispensabilis, quæ presupponere debet;
 ut eam auferat, ne huius agat.

176.

Supponit 2° inducere detrahere, & detrahere;
 sed Deo inducit detrahere creaturæ tanquam 1° applicatæ: quæ detrahit tan-
 quam 1° causæ, seu detrahit. = Per se: inducere autem virtutes est vivere, sed
 Deo inducit autem virtutes creaturæ tanquam 1° applicatæ: quæ gloriatur vivere.
 = vel non abire manes, vel filio claratus gratia: inducere ut cuius detrahere
 est detrahere, non inducere vel detrahere modo regimine detrahere, sed manes,
 & excessa manes in 1° naturæ in 1° defectu, non ut: sunt quæ non querunt
 non virtutis sedus sufficit ad vivendum, neque non sedus amoris sufficit
 ad amandum, sed regit virtus detrahere inducendi modum, uti patet in deo
 inducente manes aut virtutes, & amoris peccati, quæ vel Deo vi-
 vat quæ non aut, aut peccati amet, ita filio ad detrahere non sufficit
 quæ sedus detrahere, sed regit virtus eam inducendi modum, hoc est, cui
 electi damno non impedito ad inducendum, sed non inducendum suam
 detrahere, quæ sane Deo Deo virtus excessu creaturæ.

177

Supponit 3° si
 creatura non detrahit detrahere suas aces, respectu huius est
 virtus detrahere, liberus, eligens, principium, & moriens; sed huius est
 ablatæ quæ est huius. Non manes gratia sui pres. & simpliciter ingratia
 sed Deo est virtus detrahere virtus de 1° pro manes huius in soluto ad
 Sogno pro parte de virtus creaturæ aces, & virtus detrahere virtus, &

eligens e' caecura, qe cas p' sui libito detrat, et eligat, sunt e' unu-
 cy vivens q' suos ag' vitales. Deo p' p'ae loquido n' eligat, qui de-
 beat immato falce, et indegen' abusu virtus creati, utas cre-
 urary aces, q' ris su' p' eary onam, et p' p'ngui' ca' in dita,
 p' p' q' has impedire, si velle, subtrahendo velle occurru',
 et impediendo virtus creatay. Cuius D. Q' p' q' p'ndit cae-
 uras e' ultm' detrans ru' su' op'ois lura; q' nempe supo-
 nit p' p'ae Dei detrans ad general' cursu' indifferen'. Item
 hae p' p'ae n' e' detrans aces lura creata, ad q' e' indifferen-
 ta Dei p' p'ae detrans: p' p'ae ist' loquido caecura nec V, nec ul-
 m'ny, sed unicy dicit' b' detrans ru' su' aces lura, qe q' n' e' im-
 mate lura Deo, ut eay impedire p' p'ae, et efficiat immate; q' e'
 nempe n' efficiat eay detrans, sed tangat p' p'ngui' detrans, sed
 culmodi p' e' h' m' inf' p' p'ae, aliq' op'ois p' p'ngui' detrans: Deo
 e' mate lura ru' op'ois creatay, q' impedire p' p' auferendo vir-
 tes creatay.

Vt q. Oppes D. si luras creata n' p' detrans detrans suas aces
 luras, detrans e' Dei cursu'; sed h' dicit' neq' g' nec lura. Quo
 m'is e' V; q' sic detrans caecura detrans e' p' p'ae Dei cursu' de-
 trato, q' e' p' caecura detrans p' p'ae, et efficiat. D. q' si e'
 digna detrans subtraheret caecura detrans, p' p' p' p'ae sub-
 traheret p' p'ae, q' hae eay detrans p' p'ae. H' m'ny, eay p' p'ae p' p'
 si p' p'ae, n'ay duplex e' p' p'ae p' p'ae p' p'ae luras creatay de-
 tras ru' duplis Dei cursu', q'ru' aliq' e' in an V, videt' lura in
 diston' p' p'ae, et aliq' in an D, q'ru' videt' op'ois creatay, q' sul-
 e' eff' creatay n' p'ae, et op'ois: h' h' Dei cursu' in an D, q'ru' creatay
 luras

detrahey nec operari, nec officia pot, cui usq[ue] scuris sit usq[ue] in
 diuisibilib[us] esse, caenas detrahetis, et digna q[ue] ipsa ad operand[um] de-
 trahat, sed nec digna infire offecta in se q[ue] hanc effu[m] mece p[ro]fi-
 ci, vel operari pot[est] q[ui]m q[ui] dicit potest. Deo cuiusq[ue] in an[imo] h[ab]et, sicut di-
 gna erit, et imp[er]at officia q[ue] suay operari, q[ui] sub e[st] caenas detrahetis
 unde p[ro]p[ter] simpliciter, n[on] dicitur. 1^a ma[m]u[m] m[an]u[m], et hanc p[ar]te[m]
 2^a caenas n[on] detrahet digna ad operand[um] n[on] sub[er]it hanc illi
 sub[er]it n[on] ad inferioritatem, q[ui] q[ui]d reperit in t[er]minis caenas p[ar]-
 ra n[on] sub[er]it, cui p[ro]p[ter] sub[er]it. n[on] a inferioritas reperit n[on] pot[est] in
 digna ru n[on] sub[er]it, q[ui] n[on] dicitur infire in offere, et hanc dicitur n[on].
 172.

Oppos[it]io q[ue] duplex est, p[ro]ducit eundem
 effu[m] alia n[on] sub[er]it b[er]o al[ia] p[ro]ducit n[on] sub[er]it in operand[um] n[on] sub-
 p[er]it digna q[ue] ipsa detrahet q[ue] digna sub[er]it n[on]. = sicut ma[m]u[m], q[ui] ce[ter]a p[ro]p[ter]
 p[ro]ducit duplex ignis sub[er]it dicitur n[on] p[ro]ducit, q[ui] al[ia] al[ia] sub[er]it, n[on] m[an]-
 u[m] n[on] n[on] sub[er]it operari sub[er]it digna p[ro]ducit, sicut q[ui] nec t[er]min[us] n[on] sub[er]it
 sub[er]it detrahet p[ro]ducit, nec eay auat[em] p[ro]ducit p[ro]ducit: unde n[on] d[omi]n[us] de su-
 nu[m] pot[est] p[ar]itas a Deo p[ro]p[ter] n[on] d[omi]n[us] digna ad h[ab]et, q[ui] ma[m]u[m]
 al[ia] traheret, ut eay p[ro]p[ter] lib[er]o d[omi]n[us] de s[er]u[en]du[m] n[on] sub[er]it n[on] sub[er]it
 ma[m]u[m] al[ia] n[on] sub[er]it p[ro]ducit s[er]u[en]du[m] n[on] sub[er]it, sicut p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] d[omi]n[us]
 t[er]min[us] imp[er]at ab ip[s]o n[on] caenas, ut m[an]u[m] ad s[er]u[en]du[m], nec p[ro]ducit an-
 t[er]min[us] n[on] sub[er]it d[omi]n[us] ad s[er]u[en]du[m], s[er]u[en]du[m] n[on] sub[er]it, q[ui] n[on] sub[er]it, q[ui] n[on] sub[er]it
 n[on] sub[er]it in Deo p[ro]p[ter] n[on] digna, q[ui] p[ro]p[ter] n[on] sub[er]it, nec d[omi]n[us] n[on] sub[er]it
 bis: unde n[on] e[st] in n[on] sub[er]it p[ro]ducit in p[ro]p[ter] ab ip[s]o. N[on] d[omi]n[us]
 d[omi]n[us] n[on] sub[er]it, q[ui] n[on] sub[er]it. 1^a e[st] Deo d[omi]n[us] nob[is] digna suay, ut ea utamur,
 sicut al[ia] d[omi]n[us] d[omi]n[us] al[ia] n[on] sub[er]it, s[er]u[en]du[m] n[on] sub[er]it; 2^a n[on] sub[er]it Deo sub[er]it nob[is] s[er]-
 ay digna.

1460 Pp. 6. q. 1. creatas velas potens digne
denare n. tron. in domum q. q. den. a se. negit. abdicare, tere. in. m. l. b.
donatus, & sub. d. q. g. q. d. donum utile tanq. usufructuarius. b. z.
sub. hoc e. re. donare, & sub. d. i. c. u. usufructu. rei. ve. donat. & sub. d. i. c. u.
usufructuarius. q. in. d. i. c. u. re. donare, & sub. d. i. c. u. re. in. aliq. re.
su. No. man. q. donum e. utile, q. in. simpli. n. e. donum, u. re.
su. ab. p. p. as. d. i. p. n. e. n. d. i. de. re, vel. d. i. c. u. b. e. z. l. s. p. e. n. a. r. i. a. d. n. e. r. e.
s. o. e. i. d. e. re. u. d. o. n. a. t. u. q. n. i. m. i. u. r. i. u. i. n. a. l. i. i. r. e. s. i. d. e. a. t. u. n. d. e. n. e. i. n. i. p. s. e. u. y.
E. q. l. i. d. e. n. de. i. u. s. t. i. c. i. a. e. z. j. u. r. e. m. d. d. i. p. p. 7. d. i. c. t. u. s. a. d. d. i. c. t. u. s. d. o. n. u. m. n. u. l.
t. i. b. i. r. e. s. i. d. e. a. t. u. n. e. q. d. i. n. i. p. s. o. m. i. t. e. D. e. o. c. u. i. n. s. u. b. d. i. c. t. u. s. q. a. u. t. i. p. s. e. r. e. i. d. e. n.
s. u. t. ac. q. o. f. f. i. c. i. o. u. t. i. l. e. d. o. n. u. m. d. i. g. n. e. n. e. g. i. t. a. D. e. o. d. o. n. a. r. i. u. o. b. r. a. c.
i. t. c. r. e. a. t. a. p. o. t. e. n. s. d. i. g. n. e. d. e. n. a. r. e. s. e. n. d. i. c. i. p. o. t. e. n. s. u. t. i. d. i. g. n. e. a. d.
s. u. d. u. c. e. n. d. u. s. s. e. l. t. o. p. a. r. e. q. a. i. p. s. a. v. u. l. t. e. l. i. g. e. r. e. D. e. o. h. a. n. c. i. p. s. e. f. a. c. i. t.
d. a. t. e. p. r. o. b. a. n. t. e. i. n. q. u. a. l. o. c. u. t. e. n. l. i. q. e. m. o. r. t. u. e. n. s. u. t. i. p. a. t. e. r. s. e. l. t. a. b. e. l.
q. d. e. a. b. e. a. d. d. a. n. t. e. u. t. i. e. a. p. l. a. r. e. a. l. i. q. u. p. u. n. g. u. i. p. a. s. i. s. a. d. a. c. e. s. u. t. i. u. s.
r. e. c. r. e. a. t. a. d. e. n. a. r. e. n. s. a. p. l. a. r. e. d. i. g. n. e. a. d. s. u. d. u. c. e. n. d. u. m. f. i. a. s. a. c. e. s. a. c. q. o. f. f. i. c. i. o. u. t. i.
d. i. g. n. e.

1461 Pp. 6. q. 1. creatas velas potens digne
denare n. tron. in domum q. q. den. a se. negit. abdicare, tere. in. m. l. b.
donatus, & sub. d. q. g. q. d. donum utile tanq. usufructuarius. b. z.
sub. hoc e. re. donare, & sub. d. i. c. u. i. c. u. usufructu. rei. ve. donat. & sub. d. i. c. u.
usufructuarius. q. in. d. i. c. u. re. donare, & sub. d. i. c. u. re. in. aliq. re.
su. No. man. q. donum e. utile, q. in. simpli. n. e. donum, u. re.
su. ab. p. p. as. d. i. p. n. e. n. d. i. de. re, vel. d. i. c. u. b. e. z. l. s. p. e. n. a. r. i. a. d. n. e. r. e.
s. o. e. i. d. e. re. u. d. o. n. a. t. u. q. n. i. m. i. u. r. i. u. i. n. a. l. i. i. r. e. s. i. d. e. a. t. u. n. d. e. n. e. i. n. i. p. s. e. u. y.
E. q. l. i. d. e. n. de. i. u. s. t. i. c. i. a. e. z. j. u. r. e. m. d. d. i. p. p. 7. d. i. c. t. u. s. a. d. d. i. c. t. u. s. d. o. n. u. m. n. u. l.
t. i. b. i. r. e. s. i. d. e. a. t. u. n. e. q. d. i. n. i. p. s. o. m. i. t. e. D. e. o. c. u. i. n. s. u. b. d. i. c. t. u. s. q. a. u. t. i. p. s. e. r. e. i. d. e. n.
s. u. t. ac. q. o. f. f. i. c. i. o. u. t. i. l. e. d. o. n. u. m. d. i. g. n. e. n. e. g. i. t. a. D. e. o. d. o. n. a. r. i. u. o. b. r. a. c.
i. t. c. r. e. a. t. a. p. o. t. e. n. s. d. i. g. n. e. d. e. n. a. r. e. s. e. n. d. i. c. i. p. o. t. e. n. s. u. t. i. d. i. g. n. e. a. d.
s. u. d. u. c. e. n. d. u. s. s. e. l. t. o. p. a. r. e. q. a. i. p. s. a. v. u. l. t. e. l. i. g. e. r. e. D. e. o. h. a. n. c. i. p. s. e. f. a. c. i. t.
d. a. t. e. p. r. o. b. a. n. t. e. i. n. q. u. a. l. o. c. u. t. e. n. l. i. q. e. m. o. r. t. u. e. n. s. u. t. i. p. a. t. e. r. s. e. l. t. a. b. e. l.
q. d. e. a. b. e. a. d. d. a. n. t. e. u. t. i. e. a. p. l. a. r. e. a. l. i. q. u. p. u. n. g. u. i. p. a. s. i. s. a. d. a. c. e. s. u. t. i. u. s.
r. e. c. r. e. a. t. a. d. e. n. a. r. e. n. s. a. p. l. a. r. e. d. i. g. n. e. a. d. s. u. d. u. c. e. n. d. u. m. f. i. a. s. a. c. e. s. a. c. q. o. f. f. i. c. i. o. u. t. i.
d. i. g. n. e.

in qd pro creatis lictas cupio, qd hoc si subordat, qd via eligendi dicitur
 expecto ad causam in dicitur et Gregorius in sententia in tractu caritativa c. 30. ubi
 de Deo loquitur dicitur dimittit et aliqd in nos peccare, ut unusquisq; nostrum
 solo est Deus; hoc tamen est unumq; sua elat, et in se habundantius in capite. et efficit
 ubi pro se sua non vult dimittere, ut ipse dicitur in primis qd dicitur

1662

1663

voluntas si gubernata est a se indifferens ad quodlibet, dicitur; sed voluntas sic indifferens
 negat se detinere ad quodlibet dicitur qd dicitur a se gubernari. Et hoc mirum est si qd est
 indifferens et detinere a se regnat. De qua via indifferens est incompleta ad hoc ut
 meat in unum pro quo in alio est. De causa dicitur qd indifferens est ut indiget
 detinere creatura qd a se fieri creatura voluntas indifferens indiget de detinere qd
 via dicitur velle dicitur negat se esse facta detinere, ut ipse velle sui
 pro se detinere. Et indifferens ad hoc est, ut pace negat ipse fieri dare et
 nec indifferens ad hoc detinere qd ipse fieri dare. Et ipse dare, et accipere, age
 re, et pati, morere, et moveri; detinere, et detinere se pro velle arguente
 dicitur. Et mirum est qd dicitur dicitur, ubi dicitur negat in se, qd ali
 qd si se indifferens in an et detinere in an et, ut patet in velle dicitur.
 et in velle si implat velle et indifferens in se, et qd detinere a Deo. Ad
 Deo no assumptum; nam creatura lictas dicitur scilicet est completa velle
 ad unumq; velle dicitur. Indifferens incompleta dicitur dicitur. Et hoc velle
 gentes et dicitur ad indifferens ipse est, ad qd dicitur se dicitur; hoc, et in la
 nre lictas et dicitur.

1663

Ad 3° dicitur dicitur: dicitur dicitur, qd indifferens indifferens
 pro se, et detinere dicitur in se et dicitur. Indifferens a se, et postat ut
 detinere, no supponit an et, et con. et dicitur pro dicitur. Ad 2°
 dicitur pro se, velle creatura negat se esse facta detinere; concedo.

p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e ar[bit]rii ip[s]i mag[is] neq[ue] ee ca[us]a finalis, no[n] p[ro]p[ri]e eay[us]d[em] rasey.
 Virtus creata se detrahendo nult, e[st] volendo se detrahi unde volio,
 e[st] detraha se mutuo ca[us]a finalis; nec aliquid p[ro]tendi e[st] ulq[ue] n[on] p[ro]tendi
 ras, q[uia] ip[s]a[m]et indifens, q[uia] stat p[ro] rase n[on] rase, vel rase a[n]sarij d[omi]n[us].
 Anselmus interrogari c. 1. de casu Diaboli, an q[uod] voluit, n[on] q[uod] voluit;
 e[st] e[st] Aug[ustinus] 12. de Civit. c. 6. ibi: q[uod] aliud apparet n[on] voluisse,
 e[st] aliquid noluisse. Ad 5. n[on] rase. Virtus e[st] etens; q[uia] q[uod] e[st] indifens
 ad Nec, vel p[ro]ce, neq[ue] p[ro] tunc t[er]re virtus p[ro]ducens v[el] exel p[ro]ce, q[uod]
 n[on] t[er]re; at voltas indifens t[er]re rasey p[ro] tunc rasey v[el] detraha
 p[ro]ducens; aliquid nec p[ro]detraha p[ro]ce eay p[ro]ducere, sui nec p[ro]detraha
 p[ro]ce sibi dare Nec, v[el] p[ro]ce. Ad 6. n[on] absq[ue] p[ro]du, cui finalis e[st] p[ro]d
 er cit[ur] Anselmus c. 11. ibi: h[ic] mo[do] p[ro]dit ip[s]e sibi dare justia. v[el]
 q[uod] dare p[ro] p[ro]duce ee rasey arguat rasey in rasey, e[st] recipit rasey,
 unde nec p[ro]detraha, q[uia] ip[s]a[m]et se p[ro]d[uc]it v[el] p[ro]ducere; voltas n[on] p[ro]ducens
 immutans op[er]at[ur] l[ic]et, q[uia] recipit, mover[ur] a se movere ut ca[us]a d[omi]n[us],
 agit, e[st] agit; dat, e[st] recipit; detraha, e[st] detraha p[ro] finalis sibi d[omi]n[us] diff[er]ent[ia]
 a[n]s a p[ro]ce.

Secrio 5.

Qua restant argra, solvunt.

1462. Ques 6. de q[uod] mover[ur] ab alio mover[ur]: q[uod] voltas creata n[on]
 mover[ur] ad se detrahendy, n[on] p[ro]mover[ur], e[st] p[ro]detraha a deo. p[ro]mover[ur] e[st];
 q[uia] mover[ur] a p[ro]p[ri]e e[st] ar[bit]rii in p[ro]p[ri]e, sicut in p[ro]p[ri]e: unde imphat idy
 sedy idy ee mover[ur], e[st] moty; n[on] ee h[ic] seget ee sul in ar[bit]rii, e[st] p[ro]p[ri]e se
 dy idy. - h[ic] fatent virtutia se movere ab inco; dicitur ea n[on] se mo
 vere sedy idy, aut sedy eay[us]d[em] sui p[ro]p[ri]e. Dico sibi, rasey se movere
 n[on] ee sedy idy, sedy e[st] mota; n[on] sedy se, e[st] mover[ur], e[st] in p[ro]p[ri]e;

et sedis auy e' mota, et in au: sedes dedit e' Haas q. 6. de malo
 11 art. unico ubi voltas fut morot alias p'ras, ita et se iglay ma-
 11 ret; neq' p' hoc sequit' q' sedis ideo fut in p'ra, et au. Voltas ut illu-
 minata p' a nooy, et affecta p' indeliberatuy aliq' auy e' morotus;
 et ut recipiens suoy auy e' mota: aliqa' facit se entia, q' p' p' p' p' p' p' p' p'
 tey aliqay nooy morot bent ab alijs a se, q' in moroy in se n' haent
 op'rtet' se morotendi virtet, et ita voltas indiget p' motu q' d'ay omniu'
 illuminand, sine qua n' est op'leta virtet ad hoc, ut amplecteret'
 obituy, cuius bonitas ipse n' appareret, si n' p'cederet illuminand, et
 morotio omniu'; at hinc n'la e' paritas ad voltes. Morotio p'cedend' ut;
 naq' ostuta in au V. p' p' ad op'randuy e' op'leta virtet ad se detra-
 huy p' p' auy. Hinc ad p'ra argu- d'igo ans: ab alijs morot ranga
 fia, h' q' q' fia ipse morot, s' d'io: ranga agente p'ra detraente mo-
 tuy, no ans universalit' sumptuy. Et dicit' est sua d'ist'io, et solus
 raris ad iuncta.

1465. Oppos. 2°: si voltas creata n' p'cederet ad Deo se de-
 traret, Deo domuy in suas voltas, et aces n' est sup'remuy, et p'fec-
 t'issimuy; sed hoc dicit' negit' q' 2°. Et max V, q' Deo n' p'cedet p'cedere
 suas voltas ad h'c volenduy, q' q' ipse Deo velle, sed pot'it'
 explorare t'oret p'cia' m'ia, q' q' d' velle' caeca detraere p'ra
 q' ipse detraeret, q' q' Deo domuy supra creatas n' est d'isso-
 t'icuy, aut monar'icuy, sed mere p'cedit' 2°; q' n' ver' p'cedet'
 dicit' Aug' d'ont' Deo mas in sua p'p'ate h'ere voltas h'uy,
 q' ipse h'ere. 3°; q' Deo n' est p'fect'iss' caa V, si aliq' est in
 motu ipse efficiet'ia, subre'fugeret: q' nec est p'fect'iss' 1°
 detraet, si aliq' ad detraet' subre'fugeret h'umana' ipse detraet'

22
- De qua detraho nam, ut detraho e, licet in se apperentis, quod nemo
bet a Deo detrahi, ne videlicet nobis aliquid boni tribuamus, quasi
licet a Deo non acceperimus. - 5: quod detraho nam, quod ad bonum opus
e nonum Dei beneficium distat a justitiae nam legis. 2: Regi-
rit nonum Dei detraho quod sit. - 6: quod sit duplex domus mona-
che subordatur, uti patet in localibus Religiosorum. In talibus deo
principaliter subordatur. 3: filii et duplex domus clerici, et detraho e.

1466

No manes ad cuius in se habet deo po-
ce deo flectere nam vobis in mo poli, sententiam renunciare,
quod sit fuit ad effectum est domus. se deo e effectus uno, quod
sanctus, et eam in tali spingere non possit in. Hinc nec fa-
re deo explorat quod sit quod causa se sola faceret in
opere salvari, sed quod eam onoscit quod causa faceret ad iura
virob, quod aualis in se indifferens. Domus in Bartholy
e principale in disponendi de re aliqua in quocumque ipse rege
in potest: aliud e curialis, quod e potestas gubernandi sub-
ditos; aliud in quietatis, quod e potestas disponendi de re citra
injuria alio: utique patet in deo effectus est. 2: de libro lib.
Vo. de effectus deus; neutrum in re nam virtus dici bet des-
parum, quod e. Hinc licet. 3. in 14 polytrico in 14 e. 3. sle-
e in 14 deo in nlo in resistere uno; cuius in deo quare
poco nam resistere vobis sit in 14 deo nam, in 14 in
damnae in 14 in 14 interiori quod in 14 nam 14
namque resistit: neque e dici bet monarchicis, quod in Arte lib.
V. in 14 deo dat, quod solus una in 14... quod in alpine
quod in solus in 14 in 14; cuius in 14 sit nam in 14

à nao & artus pendere: nec tñ Dei domus è mere politicijs,
 seu civile, q' n' exigit in subditis dependea; quòd ee, & grati,
 q' exigit Dei domus in des caenas.

1657.

Ad 2° dicit, naas voltes
 mas ee in potate Dei, q' in naa; q' Deo h'et in sua potate,
 q' naa voltes sint, et se possunt detrahe; nos tñ in sua potate, in naa
 potate l'ra detrahe naas depony ab eo, q' Deo h'et nobis hanc
 p'cedit potate, qua donat supra nos possumy detrahe naas
 opores; Deo t'cau immate detrahe n' p't, q' naa q' a nobis aufer
 rat potate, & l'ra. Ad 3° dicit, nooq. Difficilis q' ex gre
 rory n' dat rugnaa in eo, q' qu'ru' est p'cedit casat sub imma
 ray Dei dignit' efficit, si nempe p'cedit n' sit caena p'tens ope
 rari sine imitate Dei v'curfu, p'cedit rugnaa in eo, q' ad a' no
 bis h'et detrahe a' Deo p'derent, uti staten naas p'cedit
 uade sit d'na vis inletra et inf'ra n' t'cederent t'ced inletra
 p'cedit inletra, ita nec d'na vis detrahe et inf'ra t'cederent
 detrahe q' naas detrahe.

1658.

Dices forsan, Deo detrahe naas de
 trahe, q' tñ detrahe q' naas, q' q' suas detrahe. In tñ: idem
 ig' detrahe q' naas detrahe, q' detrahe ig'at; vel alget alia
 rat, cur naa detrahe q' naas detrahe; sed t'curat Deo t' de
 rat naa detrahe q' t'cedit t'cedere q' h'et. Ad 2° dicit q'
 h'et, q' q' detrahe naa, qua t'cau s'cti sui d'cti s'cti s'cti, ad hanc
 ray dico n' ee fa a' Deo t'curat naa detrahe, q' q' p'cedit q' q' p'cedit
 cente; nec p'cedit gloriari possumy in alio, q' q' t'cau n' acce
 perimy; naa ig'at detrahe naa t'curat accipimy a' Deo

hinc efficiente, & alia prius dominante: sicut in hoc ipso casu finalis
tas elicitur, quia 2. detrahere non est factum a Deo tanquam causa efficiente,
vel 2. detrahere, sed in 1. Ad 5. 9. capitulo, dicitur quod si
requiritur notitia detrahere Dei dicitur, quod detrahere tunc immatè ad ipsam de
trahere non cogit, quod detrahere tunc ad hanc auctoritatem, quod proprium fuit
retinere in statu ordinato per hanc viam, sed cogit.

160
Ipsa detrahere non factum
futurum ad ostentandum gratia donum est Dei dicitur, et pro, et velle, et
efficiere: quia pro, in Deo bene possumus dupliciter distinguere volentem, quod
aliqua sit auctoritas hanc sedem ipsam entitatem, hanc quod volentem erit ipsa
natura dicitur, et indifferens ad ipsam, vel ad ipsam; aliquid vero volentem hanc ipsam
auctoritatem pro, quod ipsam efficiens ordinatè per hanc viam, neque naturam
futuram dicitur, quod dicitur tunc ipsam, quod proprium rationatè pro
ipsam; ipsa (a) est moralitè hanc naturam detrahere hanc salutaris, ex cuius
ratione vult hanc auctoritatem, quod videtur etiam: unde duplex nobis vult
beneficium pro, quod dicitur scilicet entitatem indifferens auctoritatem, et naturam detrahere
et, quod a Deo non potest immatè detrahere, sed efficienter immatè, et
in matè detrahere per detrahere immatè auctoritatem, quod proprium fuit etiam
pro, ipsam ordinatè futurum. Ad 6. non cogit, quia Superior localis
non habet proprium potestatem, si hoc a provinciali contine
at; ad impedire hanc contine non potest, cui sit immatè potestas
ad utrumque dicitur auctoritatem: unde si non fuerit potestas jurisdictionis
in Superiori locali, si non potest proprium, non dicitur per hanc
provinciali, ita non potest creare hanc, si non potest detrahere, nisi
potestata a Deo.

430.

duplex 40: volentem creata pro se detrahere ad ostentandum.

in intentione d'ho peccati, nisi ut obligare intendit h'c q'q. Tu per
hunc d'oy d'isclarin duo nota. 1us e, q' mala detrao physica
tu pot ee immata detrao physica funmenti, vel q' ex se sit oner
cuy tuo independ' ab usu virtutis, vel q' ita sit oneruy n' ex se, sed de
pend' ab usu virtutis: in 1° casu detrao funmenti vider' q' detrao
moralis tuiy cuy funmento sit oneruy, tollere q' virtutis, e' indiff'ay
anteq' ad tuiy; sicut d'et detrao male peccati oneruy ex se cuy finali
vider' q' detrao moralis finale, tollere q' virtutis, e' indiff'ay anteq' ad
ipsum finale peccati.

102. In 2° casu n' ita stringit; q' si funmentuy
ab aliq' detrao n' ex se, sed m' depend' ab usu virtutis alieni o
neruy cuy tuo, sicut stringit in detrao d'na sperendi auxilij ex se
indiffer' q' m' onerit cuy tuo, nempe usu ponendo in statu abro
tate e' d'oy ip' in statu saluato p'p'it, tunc mala detrao phys
ca funmenti, q' p'p'it sit q' detrao moralis tui quoad affectuy vo
lendi h'c tuiy, q' d'et nempe ponit' in introe detrao h'c funmen
tuy, n' t'nd' tollit in e'p'it' casu virtutis immata, e' indiff'ay anteq' ad
ip' agentis ad tuiy; q' nempe vel tunc relinquit in eo, q' tuiy im
mate detrat, p'p'it, e' indiff'ay anteq' ad impedienduy oneruy
funmenti cuy tuo, q' q'q' oner' p'ndet ab ip' h'c virtutis, q' p'p'it
rat tuiy ant' impedi' q' oportet sibi h'c detrao saluato in
statu saluato, e' abro in statu abro.

103.

2us q' notare tes, est, detraoey
logay, e' physicas mala sive pure h'c, sive e' morales quoad affec
tuy volendi tuiy n' ee p'p'it, e' r'isq' detraoey tuiy; q' nempe re
linquit indiff'ay anteq' ad p'p'it detraoey immate tuiy ad impedienduy

ipsa detrahe mater ut oronay cuo; hanc a indiffia n stat cu
 detrahe pprie hanc pueniat ab alio: cuo ior ior locuse nancy
 Authority dicitur e solay lurrey exatay pprie sui opasey lurrey de
 trane; Deuyq' reddentay indiffentis auguif. stacy, l, e ppe
 frinentay suarise q' salutare n detrahe pprie hanc esty, q' q'
 vis ponat in statu adro h' inferens alie q' q'; q' nimiru' h'ec
 illas manet anq' imperibillia a vobte exata p'uenti detrahe d' h'uy;
 hinc n' ides detrahe loaa, l, phycia mata. x p'ate Deuy p'om' autem
 mata lurrey exatay; q' sit detrahe d' h'uy generis ab ta, q' p'orig,
 q' n' e' pprie detrahe, q' dicit neq' de Thora p' detrahe, q' e' Thora
 e' ppria d' detrahe, q' q'vis e' ce dicant applicatay, e' caale, d' h'uy
 generis a detrahe p' h'uy exatay, q' q' d' d' h'uy p' h'uy n' p' h'uy; nay
 e' exatay detrahe p' h'uy e' caale, q' q' e' exatay efficietis cae, e'
 e' applicatay, q' q' vobte exatay aplicat' d' h'uy.

Oppes W. Rodi. 8°

dit' Deuy induravisse Cor Pharaonis; e' Aug' de graa, e' d' h'uy
 aruo. c. 23 dit' Pharaon' gl' h'uy aruo' induravisse se: q' sit h'ec
 duplex indurao n' h'uy n' se dit' oppes, ita nec q' exatay sedent,
 q' q'vis a Deo p' detrahe. D' h'uy h'uy p' h'uy dit' Deuy indura
 visse cor Pharaonis n' h'uy, au' p' h'uy e' d' h'uy p' h'uy, detrahe
 not' e' d' h'uy, no coaj' indurao, p' h'uy e' exatay p' h'uy p' h'uy, e'
 n' h'uy p' h'uy a Deo, uti dit' d' h'uy, in caput 12° h'uy
 ibi: h'ec exatay illoma e' Dei p' h'uy q' q' e' q' appellar;
 q' q' exatay, e' induravit p' h'uy exatay, e' d' h'uy p' h'uy
 sic induravit h'uy e' e' exatay oculos e' h'uy, e' induravit cor
 e' h'uy. Indurao p' h'uy relinquit in vobte exatay p' h'uy aruo'

ad indurandum, l. n. indurandum semetipsum, quia, idcirco n. opor-
 tuit indurari potest, quia provenit a caecura; ut si illa gubernatio n.
 e. punitiva (in) sed e. potest, e. deterrere, idcirco n. velle punitivas cae-
 laro virtus indiget; sicut quia calor e. se deterrere ad calefaciendum
 quod spiritus, quod tunc ignis n. e. a Deo deterrere, ut si illa ignis. Nec
 dico cui Castell. differantur, ex, quia calor sit case deterrere, quod spiritus
 e. p. magis virtutibus; vultus n. caecura virtutes n. e. deterrere, sed tunc
 sentes, e. deterrere a Deo quod applicat. De quibus e. n. ut virum
 vultus n. se sit indiget, sed in se a Deo deterrere, n. ut vultus a caecura
 deterrere n. poterit.

125. *Oppos. 2^a. si Deus n. gubernaret caecuras, expectare be-
 ret caecura deterrere ad hoc, ut se deterrere; sed hoc e. absurdum. q. Nam maris
 e.; quia Deus n. potest deterrere maris auspicium, donec p. magis n. videret,
 an futurum est casus, l. ineficax auspicium, n. vultus n. inspecte, e. n. vultus
 decerneret. Sic certe vides in Divo Augustino 2. can. 2. lib. 2.
 11 q. ut a peccato purgemur, vultus n. Deum expectare ostendit, n. a, ut
 11 e. purgari velim, p. si spiritus infusus, e. opus in nos fieri oportet, re-
 11 sistit spiritus e. p. Salomones dicentibus parat vultus a Deo. De
 go maris expectare bene caecura deterrere a sola proveniente caecura, no-
 proviente a caecura deterrere, Deo occurrente, e. auspicium ineficax
 vultus deterrere, ad maris, e. in hoc distans, nomine, cui adiuncta e. Deo
 desumpta n. in se habet ipsius vultus in se distans, in q. nos e. am-
 plectimur. Sic igitur illi damnat errorum e. de magis dicentibus
 Deum expectare vultus tunc admittat quia auspicium, uti videret ad
 Allegentibus lib. de Incar. e. quia cap. 3o.*

Vultus igitur damnati Illi

Silentes volley hōis nāe viribz sine subditō gratia auerantis ee pōi-
 sas a Deo operaturā adionatē, hāc q̄ dicitur q̄ furor p̄p̄sa rāngaz
 mīto credere ex ip̄sa moveri Deū ad dīnos abray auerantis grati-
 hic error mīto damnat rāz a dīno, q̄z a nobis, q̄ nlay adstrōm opae
 et salutaris, vel adionate p̄stru adionato, h̄ abtē p̄ abro furaz, aut q̄
 vīfay nī deponit ab auerante graa cooqante rāngaz p̄p̄p̄o im-
 mato dīs regitō ad oey p̄p̄o, aut salutarē p̄ p̄p̄o p̄stru: nec in-
 sup nos adstrōm, oīo furorē adionatay an salutaris Deo quā vīr-
 tū p̄uenientis ee mītu ad ip̄sō, grad dīnos abray, q̄p̄vī p̄p̄er
 dīnoy dīnā p̄videt ip̄p̄oey p̄p̄p̄o furorē adionatē sēctat rāngaz
 dīnoy, q̄ p̄cedere bēt ad decūy abtē dīnoy auerōy, nī videt ip̄sō
 Deū in hā dīnā cōcō p̄cedat mō. In fās intēdōm p̄bare oey p̄p̄o-
 fūz in p̄p̄oey a Deo releganday ee, sū intēdōm h̄ alō dī p̄videt dīp̄p̄o
 13. n. 176. V. q̄ expectat impōrat ignoray, impōy, ē indīgey. S; q̄
 nla efficiens caa sūy ex p̄cedat effūy; unde nec caura sūy expectat a oey
 q̄ nec caay p̄cedat p̄ Deū, q̄ dī caa dīfens eī dīnoy auerōy; q̄ p̄p̄oey
 p̄ata caura dīnoy fōret p̄p̄oey expectantis Deū oīuīp̄o, q̄ e abtūy.

107.

Verū reat Palō fūid

cap. 3o p. 46. dī expectat Dno, ut mīlencat nāz, et cōs. dī expectant
 ut faciat abtē, dīp̄cīt dīnūfās, Hieronīmo sūy p̄p̄oey fūid dīnoy
 dī grandis dēmentia Deī, ut expectat nāz p̄p̄oey, et dī dīnoy fūid
 nō dīp̄o. 3. ecce p̄o ad dīnoy ē p̄p̄o. S; p̄o p̄p̄oey p̄p̄oey
 recipere ad dīnoy sēctat vīdēt... et p̄p̄oey p̄p̄oey. Hāc dīp̄oey
 tūoy q̄ q̄ ab ip̄e dīp̄oey ē, nī ee releganday a Deo nī alīq̄p̄o nī, nī dī
 alīq̄p̄o nīq̄p̄oey Deo fōnare vīdēt, nāz cōy p̄p̄oey Deū nīy sū. 5. de
 auerō dīfā cap. 11. n. 2. nī solent dīcere sūp̄p̄oey Deū expectatē

si quis expectare: speciat ad unum alios expectare, si quis expecta-
re potest esse solonaturum nil aliud e in re, ni scilicet scire, qd non
sciat e, in qd necesse e dari. si por in qd spectat, qd non se habet
ppriam ad aliud sui subiectum, in qd spectat aliter, qd ad alios
qz in se sui dicitur: in hac ad expectare, si quis expectare alius p se
reperit, ut in momento, cu est in qd oes ad unum alios in qd
sui p hie sicut, & hie.

124. Aliud expectare dicitur Deus magis sed detrahe-
re omnia que non concurrunt ad hoc, ut ipse Deus nihil respiciat
quae sunt in re: hunc expectandi modum indicant allegati textus,
e in Aristotelis per. 10. in Gal. 14. ubi: nulli se generari e ad sustine-
re, ut generat, expectat, sine ad expectat nil aliud detrahit, qd in
flexibilibus, & rigida non vult ad unum alios in re, usq; ad
illa se detrahit aulic ad alterum. hinc ad instar no assumptum, cu
sicut est in dictis scriptis, e dicitur ad hie in qd non generat,
assumptum; na si dicitur in venient ignorat, imperat, aut indi-
gat & alanciat in expectare, Deus n detrahit expectare.
Ad hie in qd dicitur p p p: nla fructus eae sui expectat effus,
qz ab ipse generat, vto, qz p ab alia sui efficiente eae, na qz
qz q. duplex eae occurrit ad eundem effus, alia p aliam ex-
pectare detrahe, aut deorsum, qz no spectat sui: qd dicitur p p;
qz cu eae eae pducit dicitur eff, ad omnia subornata, qd ex-
pectat ad hoc, ut pducit dicitur: si Deus expectat corpus v.
ganizaoe ad infusioe, aut; na qz sui, qz sui e e e ad in-
fusioe qz sunt in re. Cuius n expectat qz qz; qz hie e
qz in mare uba, qz a Deus, e hie dicitur vras.

100

Ad 3^{am} p^{ar}tes dicitur q^{od} p^{ri}ncip^{al}is causae d^{icitur} d^{icitur}
 foret p^{ri}or ordo, dignate, in substanti^{al}ia Dei occur^{re}re, ne
 foret p^{ri}or in p^{ar}te casu illius fructu, sed, hoc ad aliquid ee, no;
 ut in aliud d^{icitur} d^{icitur}, q^{od} Dei occur^{re}re inferri d^{icitur} d^{icitur} d^{icitur}
 tangat a casu fructu, est casu d^{icitur} d^{icitur} inferri d^{icitur} Dei occur^{re}
 su tangat ad casu fructu; hinc p^{ro}pter ista caulis d^{icitur} Dei occur^{re}
 q^{od} voltas creata d^{icitur} est in a p^{ri}or^{is}; ista noⁿ ideo voltas creata
 d^{icitur}, q^{od} Dei occur^{re} n^{on} a p^{ri}or^{is}, sed a p^{ro}pter est; n^{on} q^{od} p^{ri}or^{is}
 orate, aut p^{ro}pter n^{on} p^{ri}or^{is} t^{er}ti, q^{od} neq^{ue} imp^{er}venire t^{er}ti d^{icitur}
 occur^{re}, est casu d^{icitur} au^{tem} ip^{so} r^{ati}o identit^{as} in eade^m instanti^{al}
 si r^{ati}o a^{nt} est; q^{od} p^{ro}pter n^{on} p^{ri}or^{is} t^{er}ti, q^{od} neq^{ue} imp^{er}venire t^{er}ti d^{icitur}
 voltas creata d^{icitur} ee p^{ri}ncip^{al}is, est fructu d^{icitur} d^{icitur}
 orate^m a^{nt} d^{icitur}, ut bene explat D^{ominus} lib^{er} V^o de occur^{re} Dei
 c. 6. n° 11. h^{ic} est imp^{er}venire d^{icitur} p^{ri}or^{is} ad Dei occur^{re}
 n^{on} tollit p^{ri}ncip^{al}is p^{ri}or^{is} ad h^{ic} r^{ati}o d^{icitur}, q^{od} neq^{ue} Dei
 est casu n^{on} illor^{um} causa, t^{er}ti est in substanti^{al}ia, q^{od} videt^{ur} il
 las bene valet ab a^{nt}, d^{icitur} d^{icitur} ad a^{nt} Dei; n^{on} est over^{se}
 casu p^{ri}ncip^{al}is a^{nt} n^{on} p^{ri}or^{is} Dei a^{nt}; Dei a^{nt} p^{ri}ncip^{al}is a^{nt}, q^{od} a^{nt}
 casu.

D. C.

Itum humana virtus exerceri possit per
 aum deliberatum indifontem in in
 dicitur?

Sec^{undum} 1°

Sua gestio.

200.

Humana virtus per aum dicitur in p^{ri}ncip^{al}is

phyca & fufficiens in actu volens indiffera ad elicere vel non eli-
 cere finem, & motus, quod tunc indiffera fupponat ad advertentiam ad
 motum relatum, quocumque fit ipse, & varia. De aucto
 moralium tunc pcedit diffinitio; nam si nlla pcedat ad motum
 relatum advertentiam fupponat ad auctorem, tunc nec malum morale, nec bonum
 nati erit capax, fed indifferens ad utrumque, fed eorum, fed nullo modo, fed ne-
 rio poneret. Item dicit indifferens in actu, quod ad motum vel circum-
 ftantiam, fed quibus tunc, & tunc elicit, neutrum participat, nec bonum, nec ma-
 lum pcedit, quod nullo modo, tunc pcedit ad bonum vel ad malum, & moralium quod denotat defuy-
 pta ab advertentia tunc tunc motum relatum, fed indifferens in actu, ut advertentia
 vel circumftantiam, fed quibus tunc, & tunc pcedit, nullo modo moralium dicit bonum,
 aut malum, fed ad utrumque fit indifferens, seu neuter.

Doct.

Prima fectio pcedit
 & quod an aucto dicit bonum, aut ad malum est pcedit, quod fit tunc, & utrum
 ad pcedit moralium denotat requirit pcedit pcedit, aut diffinitio
 ad motum relatum, vel facta fupponat non, quod diffinitio tunc refertur in ma-
 de aucto tunc. Item, de aucto pcedit diffinitio in pcedit, foret pcedit
 mo, quod ab agente tunc rali, quod tunc rali, & tunc pcedit, foret
 fed malum falte tunc; quod nempe poneret sub advertentia tunc cui alio
 ru ad relatum motum, ut fupponat ad quod pcedit, eorum tunc an pcedit bonum
 a tunc in au tunc pcedit pcedit ad advertentiam ad pcedit motum
 relatum; nam si tunc advertentia nullo modo, an elicit, tunc tunc
 tunc bonum, quod malum morale, quod utrumque dicit tunc ad eorum re-
 tunc; quod tunc tunc an tunc foret moralium indifferens in actu, tunc
 in facta tunc quod, quod pcedit tunc pcedit ad advertentiam ad motum
 relatum; fed tunc advertentia fit fupponat ad pcedit moralium nomenclaturam

ray, sine n.

202. Ita indifferens ad in specie, quod spiritus, quod tunc indifferens
 ponit indifferens in indus, quod indus variis locis, sed in angustis
 in aliis, quod citant aff. secum, et Ang. de apertis q. 2. de malo art. 2.
 dixerunt oia ad deliberatione summe volentis se quod spiritus indifferens, et
 neq. Dei amore, quia vult se deitate bonum quod spiritus, neq. Dei odium
 quia vult quod spiritus et malum deitate, sed per se odium, quia amoris aut
 et parit indifferens quod spiritus ad hoc, ut sit bonum, aut malum. Ugoniamen
 tibus sine impossibile vult et clarum in. to. disp. 2. §. 1. n. 3; et
 nutique, si dicitur lud sic nunciat, ut nla pr se dicat apparere bonitas
 in au volentis summe considerato se quod spiritus amoris Dei vult, nec et ma
 lita in au considerato se quod spiritus odium Dei. et tunc in bonum apparet
 summy amare bonum, et malum videtur Deum summe bonum odio ferre?

203. Et in authoribus la sim volent, q. ad entis
 quod dicitur cupis ad parit inuentibus, ipsi in aliqua specie subalterna, vel
 impleta n. appareat in ipse alia bonum, aut malum, in hoc se n. videtur
 impossibile, q. dixerat: vult etiam quod vult deipare poteris ad quod spiritus
 parit, q. negeant q. aliquid superadditum vituari, quod sicut vel idem
 et cui aliquid parit turpitudine affertibus, vel saltem q. ad dicitur ad qua
 vult ordentur in fine: sic dicitur per parit amoris Dei inuentia in ee
 illis, vel idem fieri poce cui aliquid vult gloriol affu, q. aliquid pole iucant;
 vel saltem ordari poce q. aliquid ad parit vult gloriol fine, q. plures
 potestatem iucant fieri poce.

204. Sicut dicitur per aut vult erga Deum vs. vel per
 vult luctus, vel per ignorat formis inuicem a peccati macula dicitur
 ad bonum ad dicitur poce fine vel q. inuicem subitendit in bonum aliquid obsequium.

vel falsus & alius cui sibi pariter videtur: in hoc si nec amorem,
qua quisque tunc erit deus boni, nec odium dei, qua quisque se erit
deus mali, quod sicut aliter huiusmodi a parte respondendi in unum
dividuo; quia naturam amor se de obiecto boni, sed iure quod specificum sui
grata, poterit nullo vel inie, hoc est falsus in iudicio virtutis modo iam dic-
to; sicut odium huiusmodi quod tunc malum quod specificum sui gratia pote-
rit nullo, huiusmodi in modo iam dicto; et hoc quod voluit se ab utro
A. P. angustia facile credentem.

205.

Secundum in 2. dist. 20. dicitur alius cui se
indifferenter sed iure sibi, seu quod; ibidem dicitur et potest alius indifferenter
sed iure in iudicio: duplex hoc est utrumque. 1. facit videt se posse audire
sibi; quia si an sed iure in iudicio considerato nullo habet bonitatem aut malitiam,
a priori considerat, id est an quod specificum sui gratia, seu quod sibi non po-
terit includere bonitatem aut malitiam; si ergo nullo daret in se bonitatem,
aut malitiam formalem, hoc omnino reperiri poterit in iudicio, quod includit quod
in sua specie utitur, supradictisque diffinitis individualibus sub iudicio nullo
D. Bonitatis cui cognoscuntur, si eorum intelligentes, quod duplex diffini-
tio est malitiam, quorum aliam vocat privativam, aliam vero variam. 1. dicitur et
causa bonitatis debite sed iure ratione, 2. dicitur vocat oppositum, cui recta ratio.

Do c.

Loquens ergo de virtute an considerato quod
sibi dicitur hunc et non potest indifferenter, sed et ratio dicitur, aut debet ma-
lity malia falsi privativam, quia quod sibi an considerato sed iure se, vel hoc o-
formitatem cui recta ratio, vel non: si vero est bona; et si vero est mala malia falsi
privativam in se dicitur: loquens ergo de an considerato quod in iudicio, dicitur eorum potest
nec bonum est, nec malum detractum, sed indifferenter ad bonitatem, aut malitiam fal-
si variam; quia tempore dicitur in re medius ut bene potest sibi, et potest op-

procy cui recta rase, n̄ m̄ d̄ iij̄ h̄ore n̄ eaj̄ t̄in̄ m̄o s̄p̄are, aut d̄ iij̄ s̄p̄or.
m̄oey au r̄p̄a.

Do 7. Hinc clara sa sc̄oꝝ r̄aō n̄ iij̄ ḡ; n̄aj an ḡoā d̄ iij̄ d̄ uij̄
indifens ad bonatē, aut malit̄ā morales carit̄ā r̄o iij̄ ḡ d̄ iij̄ d̄ iij̄ ḡ d̄ eij̄
r̄a sua s̄p̄es ḡata, p̄ iij̄ d̄ eij̄, i. bonatē, i. malit̄ā, i. r̄a morales p̄uvarā
s̄p̄es p̄uvarā, q̄a p̄o n̄ r̄acal̄is, ē ob r̄a, q̄a s̄a moralis, q̄a p̄p̄o r̄a
p̄uvarā an iij̄ ḡoā d̄ iij̄ d̄ uij̄ s̄p̄iderat̄, r̄oey bonatē, aut malit̄ā
moralis carit̄ā, q̄a sola s̄a ē moralis; n̄aj h̄ec carit̄ā bonatē, aut malit̄ā
separari p̄t ab r̄a bonatē, malit̄ā ē p̄uvarā, q̄a an r̄e, r̄aj ḡoā d̄ iij̄ d̄ uij̄
ij̄, q̄a ḡoā s̄p̄es s̄p̄iderat̄, carit̄ā p̄uvarā ē ab ob r̄a, eo q̄ in
r̄e medij̄ n̄ r̄e d̄ iij̄ n̄ ē s̄p̄are, i. ē s̄p̄are recta r̄aō, s̄i n̄ eij̄ d̄ iij̄ d̄ uij̄
n̄ in su r̄e s̄umat.

Do 8. C̄o s̄umat in su p̄s̄p̄o r̄o, t̄unc ḡoā d̄ iij̄ d̄ uij̄ p̄o r̄o r̄o
medij̄ in r̄ale ḡoā d̄ iij̄ d̄ uij̄ s̄p̄are, ē n̄ s̄p̄are, p̄o r̄o r̄o c̄um
recta r̄ase p̄s̄p̄o r̄o videt̄ ab utraq̄; h̄oc a d̄ iij̄ d̄ uij̄ medij̄ erit̄
in su r̄ale p̄uvarā, seu carit̄ā vel n̄ t̄r̄abent̄ā t̄r̄e r̄e d̄ iij̄ d̄ uij̄, a qua
p̄s̄p̄o r̄o, p̄ iij̄ d̄ eij̄ d̄ uij̄ p̄o r̄o r̄o p̄uvarā in r̄e d̄ iij̄ d̄ uij̄ malit̄ā;
q̄a r̄o s̄p̄are, ē ab r̄e loq̄ndo n̄ s̄p̄are p̄uvarā, q̄a s̄a s̄p̄are n̄ s̄p̄are p̄s̄p̄o
r̄o, s̄i a d̄ iij̄ d̄ uij̄ r̄oey, seu n̄ r̄oey n̄ r̄e s̄p̄are s̄p̄are, q̄a, c̄us ē p̄uvarā in
s̄p̄o r̄o capaci, q̄ d̄ iij̄ d̄ uij̄ p̄uvarā s̄p̄are, i. q̄a s̄p̄are. Sc̄o r̄o p̄laci r̄o
s̄p̄o r̄o c̄oij̄ p̄laci r̄o; iij̄ d̄ iij̄ d̄ uij̄ s̄p̄are n̄ r̄e d̄ iij̄ d̄ uij̄, i. p̄laci r̄o q̄
Arriaga d̄ iij̄ d̄ uij̄. Et. f. i. subsec. 2. Gaspar Arrado, Oriedo
M. L. r̄oey. T. p̄uncto 5. c̄u p̄laci r̄o iij̄ d̄ iij̄ d̄ uij̄, q̄a s̄p̄are
unt ḡoā p̄laci r̄o an indifens ḡoā d̄ iij̄ d̄ uij̄.

Do 9. H̄ec ē in q̄ p̄s̄p̄o r̄o
i. p̄uvarā s̄p̄are; q̄a q̄a r̄o d̄ iij̄ d̄ uij̄ d̄ iij̄ d̄ uij̄ a d̄ iij̄ d̄ uij̄ in r̄e, quod

Respondant indifferen. auy q' good sp'ij; Sed in jurati in vba
 Mgru' Cuthberti jay ut. nolunt in hac. g'fatur' voces; d'fidi.
 y' tu ex p'p'cta con. ex glase tanty in vocale r'ides? alia. a.
 inq' hui' t. p'ncipalis scilicet C'armonis notat discordia; nam aliq'
 cuy Labiule, & Almainis defumunt indifferen. r'age' e' quod
 an aliunde bonu' ex obto, aliq' vitiatu' curay p'ra n' in s'it eliatu'
 p'p' bonate p'p' virtutu', aut bonitate p'p' q' s'ari neruy reputant ad
 p'p'ly an bonate: unde cuy vbi an n'la de caa foret m'it'u', nec aliunde bonu'
 p'p' asq'at'y in defectu', erudet indifferen. ad bonate, & malitay; ceteri in p'p'e
 quentis d'f'antunt potate an indifferen. ex e' q' n'lay hauriat bona
 tey, aut malitay. nec ex obto. nec ex curay p'ra.

240.

Hinc con. p'p' & Alia
 q' t'c. a. d. cuy & Bolnir tom. 2. dubia c. dont ce potey auy indifferen.
 good sp'ij, n' in grad' ind'uy; & p'oc e' in q. 2. q' p'ncipalis scilicet, q'z am p'ce
 sunt ex n'as d. r'is, Card. Bellarmun, & Valentia, Exanad,
 Azor. Sequendo, Sannery, Aranda, Augustin, & Almain cuy aliq'ib'
 Inguis & p'p'ly: ex hui' t'nd' Authorib' aliq' cuy d' p'p'ly d'nt au.
 q'z aliq' v'ant indifferen. eleuay p'p' f'p'p'ct, r'ufficacy, d'ig'it' motuay,
 banda f'icacy, fabule narracy, & s'it. ee bono detrate bonate q'z
 p'ra: Prob'it' a' cuy d' b' Compton, & Aranda, q'z aliq' sequuntur,
 p'p'fator an p'icacy ee malos detrate, p'p'ly vitiatu' malitia. Libem'
 p'p'fator an indifferen. auy good sp'ij, i'ca s'it vocaly ee, & in re v'entire
 Authores utruy q'ntos.

241.

Porro oes in eo v'olunt, q' n' loqant de sp'ie loga
 r'iosose sumpta, q' claud'it gen' p'p'ly, & d'f'ray, q' p'z agate d'fide
 rata d'f'ernit' ab oib' aliq' sp'ie d'f'eren'ib', s'it de sp'ie p'p'ly p'p'lyca,

quae sunt in iura ad vendicā in obitu pccatorū a curru suū, quibz vespit, et
 a quibz bonitas, aut malia ppe referunt in au; sicut in au; elargiendi
 elemosinā, qd nlay ex obitu malitū fiet, et in adhibere p malia ex cir-
 cūstā elargiendi ppe vespit, aliove pccatorū finē: de hac igit spū
 pccatorū locuti docentur. Et si qd tantū in obitu qd qd pccatorū, qd sicut dicitur
 au; pccatorū in au; sicut in obitu pccatorū fructū vel bonitatē aliquā
 vel malitā morales fieri.

212.

A vicijs pccatorū sicut in obitu qd qd pccatorū, di-
 cunt aliquos salte vobis an, adhibere eorum in au; sicut in obitu pccatorū
 cūcti, nlay dicitur moralitē in spū detrata bonitū, aut malia: tri-
 plex itaq; dicitur. 1. ex se, qd dicitur obitu, a quibz pccatorū spū au; n-
 ditatis referunt p; alia qd dicitur obitu sicut ex se pccatorū bona y pccatorū pccatorū
 munitatē, cui nna rati, vel rati morū; sicut e miseris, seu egentis sub-
 terno; alia vō sicut ex se pccatorū mala y pccatorū dīformitē, cui eade; rati;
 hē e furtū, aut homicidū, in quibz malia pccatorū apparet, quōd a
 gallo circa pccatorū ordinatē, sicut curru sua: alia dicitur ex se sicut in obitu
 pccatorū, qd sicut ex se nec pccatorū dicitur dīformitē, nec pccatorū dīformitē, cui nna
 rati, sicut alia, qd dicitur morū rati, sicut pccatorū in obitu sicut ad utraq; bonitatē,
 aut malitē spū, qd dicitur circa detrahebet ordinatē, sicut curru sua, cui in obitu sicut
 dicitur nec dīformitē, nec dīformitē, sicut dicitur nec bonas apparet,
 nec malia.

213.

Huius generis e ex vicijs pccatorū qd, qd sicut ex se nec bonitatē p-
 pccatorū nec malitā morales; facta tū ex obediē, aliove virtutē motu,
 moralitē erit bona; sicut facta ex obediē, alia; vō virtutē, aut ex aliquo
 finē pccatorū, moralitē erit mala: e pccatorū generis sicut alia, qd nlay rati
 morū, qd au; qd aliqui dicitur in obitu qd qd in obitu: hoc igit

è apprensus inq. A. A. utriusq. ut. diffinitio, dicitur locum de indi-
fca quod spiritus; sed eorum explorat mens, forte nla reperit ~~et~~ qu
ipso quod re discordia; nam qd nant indifca any quod spiritus, n adfca
bunt spiritus pluris, de qua locunt, s'iderare se qd se p'p'ij a circum-
stans explorat, è effecta racy detratò bonatò, aut malitè moralitè,
qa effecta racy e'itè spiritus iuremita nant A. A. qd defendunt any
indifca quod spiritus: priores iq. A. A. v. p'p'ij spiritus qm attribunt
detratò bonatè, aut malitè ~~moralitè~~ moralitè inchoatè, aut obri-
tatè, de qua loquitur exp'p'ie D. subtilis ad. xuy. diff. 4. d. 4. n. 2.
246.

Hec à inchoatò bonatò, aut malitè se
sola n è sufficiens ad obri- detratò bonatò, aut malitè moralitè; nam
ista detratò requit r'p'ij l'ntatè, ac deliberatè: nec sane credo p'p'ij
res los A. A. inchoatè sunt, aut obri- bonatè, è malitè racy p'p'ie
spiritus nant, qd p'p'ij explorat, è effecta, qa nec priores iq. p'p'ij
adfca bunt: utriusq. ut inq. los A. A. qd in stat in et, q' priores
appellent bonitè sup'p'ij any, qd nla dicit difformitè, ad relatè mo-
r'uy, qa vis abundantè nec p'p'ij dicant difformitè, idest obri- an, aquè
vident inchoatè, è malitè, qa n dicit n'p'ij inq. et difformes, è n ce
difformes; ca p'p'ij priores à A. A. ut detratè bonitè simpl' re-
qu' indifca, q' an t'eat p'p'ij difformitè, ay p'p'ia mor'uy relata: ay h'ic
A. A. loquend' censeo; qa h'ic è fragentur ad A. A. r'uy usue
ay S. Ita 2. d. 9. 4. 6. a. 6.

Section 2. a

Ita 5.

246. Polis è an indifca in indiv. Si: polis è delibe-
ratè, volitè an, qd nec ex obri, nec ex circumstans bonatè, t'eat, aut mali-

aj morales; sed illis an est indifferens in indus: q' potius e' an indifferens
 in indus. Alter n' nat' ab adfarijs corp' q' paucis v' in excessu, ad
 stant potates an q' nlay ex obto bonate, aut aut maliaj morales fac
 at, p'indeq' sit indifferens salte' q'nd' p'p'et; dicit la' au' tunc indifen
 sey q'nd' p'p'et n'ro obto, i' d'eatate bonu' ce, i' d'eatate malij mora
 lity in indus p'p'et bonas, aut malis ipso' circuy' p'as, q' et au'
 feru' p'p'etiaj ipso' ef'ay, aut p'p'et' sine r'ia, q'nd' ef'ay in, p'p'etiaj
 morales, q' d'eatate (i' d'eatate, inca' p'p'et, ac p'p'et' d'eatate p'p'et
 aut q'nd' indus moralij e' f'ideraty.

It'c. Et p'p'et' mar: potius e' eleo
 deliberata deambulatio' n' p'p'et' solas p'p'et'is n' p'p'et'is, aut
 p'p'et' moderaty aliq' n'ad' d'eatate, q' t'nd' eleo n'la' moralij in
 ex' circuy' p'as; sed illis eleo est an' nec ex obto, nec ex circuy' p'as bo
 nate, d'eatate, aut maliaj morales: q' potius e' deliberata, vobis an,
 q' nec ex obto, nec ex circuy' p'as bonate, aut maliaj mora
 lity. Pas miris e' clara; q' au' illis eleo q'nd' respiceret p'p'et'is
 n' p'p'et'is, aut moderaty aliq' n'ad' d'eatate tangu' ipso' obto,
 nlay ex hoc obto p'p'et' bonate, aut maliaj morales; n' p'p'et'
 bonate; q' n'ad' d'eatate n' bonate, sed utile bonu' e'; an' la' mora
 lis nec utili, sed ex bonate bonu' d'eatate; deinde v' nec maliaj, q'nd'
 moderaty n'ad' d'eatate recte n' opponit' r'at' n'ad' v' r'at'; quap
 p' illis eleo nlay ex ipso' obto maliaj tenet; neq' deinceps ex
 circuy' p'as v' p'p'et'is, aut' supponit' in mari.

It'c. Passus (a' q'nd' p'p'et' e'
 r'at'; q' n'ad' moderaty d'eatate e' p'p'et' au' aliq' bonu' se' p'p'et' su
 fieri ad attrahendu', aut aliu' e'ndu' vobis in sui p'p'et' p'p'et'is.

unde nlla p[ro]p[ri]a apparet ratio, cur voluntas n[on] possit elicere deliberat[um] su[um] aut, q[uo]d q[ui]s tendat in bonum. Si secudat aliud g[ra]m[m]a[m] motu[m], et hoc e[st] 1^a pars motu[m], cui 2^a pars pat[et] ex eo, q[uo]d aus ille p[ro]p[ri]e soluy sed moderat[um] nat[ur]e veramen elicit[ur] n[on] p[ro]p[ri]e dicit[ur] cu[m] circumsta[n]cia quaerit, a qua vitari[ur] debet: nec in vitari[ur] bet a r[ati]o[n]e durat[i]o[n]e, cu[m] sup[er]nat[ur] moderat[um] v[er]u[m] veramen sed nat[ur]e, in q[uo] tendit: nec infir[m]u[m] aliq[ui] impedire bet au[m] ex obligat[i]o[n]e debitu[m], p[ro]p[ri]e t[em]p[or]e elicit[ur], cu[m] nlla r[ati]o[n]e h[ab]eret obligat[i]o[n]e. nec domu[m] ex r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]e vitari[ur] bet: au[m] elicit[ur] possit, alia quaerit r[ati]o[n]e sedulata p[ro]p[ri]e ea, q[uo]d respiciet moderat[um] nat[ur]e veramen, q[uo]d e[st] ob[er]u[m] moraliter indifferens n[on] affertur bonat[um], aut malit[um] moralit[er].

2tes.

Ver[um] ad h[oc] co[m]m[un]e in ay e[st]. Aranda, deliberat[um] volu[n]t[is] au[m], quaerit[ur] ob[er]u[m] s[ed] in d[ist]i[n]c[t]ione r[ati]o[n]e q[uo]ad s[er]u[um], et t[em]p[or]e in i[n]d[ist]i[n]c[t]ione moralit[er] malit[um], nisi sit t[em]p[or]e salub[er] ordinat[um] q[uo]d aliq[ui] au[m] reflexio[n]e ad finem bonum, ac p[ro]p[ri]e q[uo]d s[er]u[um] deliberat[um] au[m] in i[n]d[ist]i[n]c[t]ione vel ee bonu[m] detrate, si i[n]d[ist]i[n]c[t]ione ad bonu[m] ordinat[um] finem, i. detrate r[ati]o[n]e moralit[er], q[uo]d n[on] vel ad r[ati]o[n]e or[di]nat[um] finem, vel salub[er] n[on] or[di]nat[um] ad finem bonu[m]: t[em]p[or]e a p[ro]p[ri]e r[ati]o[n]e detur mediu[m] inq[ui] ee ordiat[um] ad bonu[m] finem, et ee ordiat[um] ad finem malit[um], n[on] t[em]p[or]e d[ist]i[n]c[t]ione mediu[m] inq[ui] ee ordiat[um], et n[on] ee ordiat[um] ad bonu[m] finem, cu[m] t[em]p[or]e hoc p[ro]p[ri]e h[ab]eret. A A suffrat[ur] ad malit[um] moralit[er] au[m] in i[n]d[ist]i[n]c[t]ione, s[ed] sed h[ab]eret suffrat[ur] ad i[n]d[ist]i[n]c[t]ione bonat[um].

2tes.

H[oc] r[ati]o[n]e ad i[n]d[ist]i[n]c[t]ione e[st], q[uo]d p[ro]p[ri]e r[ati]o[n]e tenet in suis op[er]at[i]o[n]e r[ati]o[n]e p[ro]cedere secundo r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e ductu[m], et ordiat[um] suas op[er]at[i]o[n]e ad finem t[em]p[or]e: hoc t[em]p[or]e p[ro]p[ri]e postulat i[n]d[ist]i[n]c[t]ione p[ro]p[ri]e nat[ur]e r[ati]o[n]e, q[uo]d i[n]d[ist]i[n]c[t]ione i[n]d[ist]i[n]c[t]ione op[er]at[i]o[n]e n[on] d[ist]i[n]c[t]ione ab v[er]u[m] nat[ur]a.

quod in partem in finem bonum nempe plurimum & proprium ad bonum
 ut ex. Reges imperantes ab Authore nat: unde a fortiori bonum
 ad supernales elevatum finem, Deum scilicet videndum, ad ipsum bonum oes
 ad dare suas operas; alioquin non regeret ductum rationis, nec a bellu-
 is in operandi modo se differerent, uti tamen tenent, nisi secundum proprium suum qua-
 ritatem naturalem, sed et in charitate proprio, quod obligat tamen ad amandum De-
 um ex toto corde, et ex tota anima sua, hoc est, omnibus viribus a sua vir-
 tute potentibus.

220. Ita respondet de his nec gatur talis, nec gatur ad supra-
 aly elevatum finem tenet oes suas operas ad finem moralem bonum
 ordinem pora dirigere: quod nulla est ratio respondens, quod gatur nec ipsa res-
 pon. Quia fluit, et contra est ratio, quod hoc gatur talis sicut tenent
 ea vitare, quod si potest ea recte ratione, et agere ea, quod si a rec-
 ta ratione impeditur potest; sicut gatur ad supernales elevatum finem
 tenet ea sicut opponit ponere, quod contra se ad hunc finem se con-
 ej, et ab his abstineret, quod possunt etiam finem se con-
 re, vel saltem retardare; sed tamen oia potest hoc, quod oes suas o-
 peras ad finem moralem bonum potest dirigat: quod ad hoc non tenet.

221. Mirum contra videtur, quod electio operis a se in
 differtis nec impedit, nec retardat supernales operationes finem; cui
 eadem potest facile opponi, quod cum se ad hunc finem non tenet nec insuper
 est potest ea recte ratione, aut ab eadem potest, vel impeditur ab alio
 operis a recta ratione proprio: cui vult electio potest detur, quod aliquid
 propter impedit, ipsa sicut operis a se indifferens, quod aliquid hoc potest operis
 cui recta ratione; sicut sicut patet ex, quod hoc vitans ea, quod si potest ea
 recte ratione, et operans ea, quod si potest proprio a recta ratione rationali

in suis operibus procedat, et ratio segat ductu in eo, quod suas operes
cui recta ratio omnifurcat fugiens malum, et amplectens bonum,
in quo maxime distat a modo operandi propriis belluarum, in quibus nihil est veli
bonum, nihil cui recta ratio omnifurcat.

222.

Item ea recta ratio est, quod in
diffinitis aliquis eliciat operes recte ratio nec potest informes, nec po-
tente disformes; hinc scilicet operes a recta ratio non sunt potest, cui non sunt ea
ipsa: tripliciter istud dicitur de operibus, vel alio genere: aliter scilicet potest
aliter vero procedunt; et aliter demum procedunt a recta ratio: illa potest
bonum, quod potest ea sine honestate; de vero procedunt, quod ratio potest ad
hoc ut utile, vel delectabile potest potest honesto, quod in se autem singula-
rum ea istis alio elici potest: procedunt demum de, quod procedunt, aut
abstractunt ratio ab honesto, quod ab inhonesto: recta ratio ratio potest
fieri aequo, quod potest ea ipsa; et hoc prohibetur ratio est potest
obligans semper, et potest: procedunt propterea potest sine honestate
utile, vel delectabile in oculo animalium; hoc quod potest est potest
semper obligans, sed non potest semper, ratio quod non semper procedunt est ratio
finita, ratio quod procedunt, hinc poterit voltas ab oculo se autem sub
ponderare.

223.

Permittit denique recta ratio, voltes amplecti obsequium
denique ratio ab honesto, quod ab inhonesto; et voltas ipsa esse voltas
segit quodammodo ductu ratio, qua nimirum ratio ratio procedunt, quod voltas
non oportet ea ipsa. Item procedunt in quibus: sunt nobilitatis procedunt no-
bilitate, ratio utique ea ratio ratio nobilitate; et hoc ratio nobilitate qua ratio
semper, et potest obligans; procedunt propterea nobilitate potest aequo, in nobilitate in
deum ratio ratio; hoc in ratio non obligans potest, ratio quod non semper est.

modi occurrunt aces, quod quod currunt ibi, quod adhuc nobiles ab
 in se au suspendere, au aliunde n' det necessitas alij elidendi: nobilitas
 denique familiaris e' spes elidere aces a nobilitate descendentes. Sicut
 caritas p'bet orij Dei, et p'cipit p'ferri amorij erga Deum
 amorij exarary in utraq' casu. p'mittit t'n amorij erga caritatis
 in parentes, aut amicos solo p'pinquntatis titulo, cuj sine
 amor caritati n' opponat.

222. Carit' q' recta rae p'bens, q' si p'ore ca
 p'p'et, et p'cipue p'rationes honesti ad utile, vel delectabile in occurru
 singulorum p'mittit n'ois indifferen' eliditq' ut'it' aut delectabile q'libet
 cu' elidit: nec ea p'mittit q'libet alij. Charitas p'p'et, cu' ex
 cogit' p'p'et' d'at' s'c' f'at' q' r'at' au' charitati carit'at' e' q' q'libet
 aut p'ore suo tempore p'oneat: nec sane carit' ad ea p'p'et' p'p'et'
 p'p'et', ut alij. se accusaverint, q' honestas ambulat' in ad p'p'et' mora
 in bonu' n' videt'averint: hoc etiam e' ea p'p'et' fidelit', q' p'p'et'
 timoratorij, p'p'et' si q'libet au' ad amorij Dei tenet' q' p'p'et'
 Charitati ordare, p'p'et'ales au' fides, et p'p'et', caritatis virtutis
 n' eent bonu' p'p'et'it', n' saltem vice habit' f'orent' ex amore Dei,
 q' t'n r'at' ulla au'ebit dicere p'p'et'.

223. Fiat Lavare S' Hieron
 ,, nu' epist' ad, q' e' W ad Aug' ibi: bonu' e' sinceritas, malu' e'
 ,, lubricitas; ut utraq' indifferen' ambulare, capiti, narib' purga
 ,, menta recipere, p'p'et'is r'ecumata facere: hoc nec bonu', nec ma
 ,, luj e'; si in p'p'et'is, sive n' fecerit, nec iustas heres, nec iniustas.
 ,, Aniciancu' Orat. E. sa Julianu' ibi: q' p'p'et' modus q'libet p'p'et'
 ,, cu' haud digno, n' id' p'p'et' laude, et p'p'et'is meriti, q'libet modo

22 nec quibus laude, et deprecare digni ne, idem operibus penam quod merent.
Aug. in lib. 3. de sermone in monte, ubi facit verum bonum dicitur, quod se
sola meretur et ad ea, quae pertinent ad Deum, peccatum sine auctore
supernaturali facere ea, quae sunt vitae presentis, ut velle in agro labora-
re, manducare, hinc amicum, vel hinc indumenta, quae superiora nu-
merat. V. inquit aut indifferentes ad ea, quae pertinent ad Deum.

226.

Ad haec,

et filios autares vult ad verum, et Patres loquuntur de operibus
quae media sunt inter mitiora, et demitoria; et sic quae ea et indi-
ferentia ad mitiora, et demitoria; et ad bona, et malia moralia.
= V. inquit, quae saltem in hac praesentia opera, quae sunt indifferentia ad mitiora,
et demitoria, sunt indifferentia ad bona, et malia; quae Deum operum suorum
supernaturalium, vel auctoria auctoria supernaturalia ad oes aces honestas, quo
toto sub facere: unde si fuerit auctoria bona moralia, erit et
supernaturalis, ac mitiora; si fuerit auctoria mala moralia, erit et
demitoria; in hac (in praesentia) non est auctoria mala, nisi sua non
creat peccata: unde nulla manet auctoria indifferens ad mitiora, et demitoria,
quae non sit et indifferens ad bona, et malia moralia.

227.

Unde ex ipsa

variatorum dea, ex quo non videtur ad finem bonum et moralium malum,
quod ex obto sit indifferens, quod non est peccatum, sed re-
malum; si fuerit ordinatum ad finem bonum, erit moralium bonum; in in-
teritio variis, an opera, quae vocantur media inter mitiora, et demitoria,
sunt ad bonum ordinata finem, et non: V. inquit, quae sunt mitiora sunt moralia
bona: si autem sunt demitoria, sunt moralia mala: unde fictitia
censeri bona sunt opera, quae vocantur media inter mitiora, et demito-

ria cedentes eadee et vel bona, id mala moralia. *Seneca, 2. l. es*
 logi de acibz in indifferentibz quod species, nra quod individuum.
 226.

Ita e. Hieronimus in vit. ap. quibz
 se loquitur de opibz, qd si feceris, neqz iustia, neqz iniustia tibi;
 sed tuisqz se opera in induo considerata, vel gata, facta sint, vel
 gata, facienda. d. Cetera opera, qd, si fiat, n' ideo merebitur lau
 des, neqz poena, de qibz ut loquitur Macianensis, se opera in induo
 considerata; neqz in alio imperari posse laude, aut poena. Opera
 demum, qd posse a naa fieri sine signaali avaria Dei, de qibz
 ut loquitur Aug., se opera in induo considerata; neqz in alio,
 a naa fieri posse. d. nra e' tunc ageretur res per Seneca 3. alig
 cu' de flaron p'ore g'oz d'arica. Aliquis aces indifferentes in
 induo, sed q' accersit in d' p'p' isuraay invidiabile, qua q'z iucaret
 aoy a se ipso ponenda et sic indifferentes in induo.

227.
 P' q' q' d' sit, an vbi
 ignora sufficiat ad reddendy indifferenty au, q' tenet alia ee, id, bona
 vel mala moralia, respo' respicit in ipso arbitraritate, cu' t'is ignora
 nly se ipso metum faciat. P. in suis locutibz. Post demum alij ex
 p'p' saguand. Hieronimus in vita p'p'ia n' fuisse locutus, scia, q' p'p'o
 ex fela d' thory, ante rea sagie a nobis ut. heretice. p'p'ia n' respon
 tant. P'p' extensio e, uti notat D. Paulus, D. Maximus ex p'p'ia ad
 mente p'p'ia n' a nobis ut, in qibz clariss' subscribitur sed ad
 mittenti au, indifferentes inq' bonu, & malu; q'p'is antea viderit de
 hac diffinitate. P'p' standebat ist' e' d' ceremonias & q'p' ang'p
 post morte. M. Q' n' n' fuisse ag' indifferentes, sicut ambulare & s' d' d'
 velaty istas ceremonias bene malas ee, seu mortificas, cu' aliunde

n' eent bene, qd nixij n' afferbant salutem

Sectio 3.^a

De variis operibus.

De 30. De hoc put ratio tenet operari tanquam ratio; sed n' operari tanquam ratio, n' operari sine honesto q' p'prie operari, cui recta ratio: q' sic operari debet, ac p'prie n'q' h'q' ip'ia poterit ee indifferens in iudicio. Hoc mirum e' q' dignitas ratio ratio obligat h'oc ad hoc, ut in operari n' se discernat a belluis, q' n' fit, n' p' p'prie operari, cui recta ratio. Hoc mirum e', q' sola operari p'prie, cui recta ratio differt operari n'q' ratio p'prie agentis ab operari n'q' belluis, n'q' ista vere operari in suis operibus, cui recta ratio, cui ~~ratio~~ n'q' operari p'prie, q' operari; q' n'q' faciunt operari n'q' cui recta ratio, qua carent: p'prie h'oc belluis gerunt utilitate, & delectatione in suis operibus: unde ut hoc se discernat ab his in operari, e' h'oc h'oc motum fugit utilitate, vel delectatione, q' motum reddet operari p'prie bonum.

De 31. Differt ratio: hoc put ratio tenet operari tanquam ratio salutem vere, sed: semper p'prie, subditio: vel h'oc, q' p'prie, sed: detur h'oc, n'q' h'oc, e' h'oc differt ratio ad iudicia ratio ratio. Operari tanquam ratio salutem vere e' n' operari p'prie sa recta ratio, e' ad hoc hoc put ratio tenet p'prie; q' n'q' n'q' n'q' p'prie p'prie sa recta ratio: dupli' ad p'prie operari tanquam ratio p'prie, h'oc, q' p'prie; h'oc q' h'oc eliciendo ratio sa operari p'prie cui recta ratio; ad hoc ad hoc n' tenet p'prie; n'q' q' p'prie suspendere ratio, n'q' q' p'prie p'prie ponere n' n'q' operari, q' n' p'prie p'prie, sed: n'q' h'oc operari, h'oc ratio nobili p'prie ratio aliquid n' p'prie, sed:

rerie (m) sformes uy legib, nobilitatis.

232.

Præsupponit tamen talis
 dicitur operari hoc, q^d omnes fuerit asey efficienday uy recta rase, in
 dandando scilicet tunc ei sformis, necne, ne videtur asey eliciat porè
 disformis recta rasi; et ad hoc q^dey tenet hoc sput talis, sicut ac ope
 rat^r deliberatè: tunc est tunc argu^r sic disquanday ee; sicut n^o p^oabit
 tanguy talis porè s^o, n^o opes a fine honesto q^d poray sformatey
 uy recta rase, sicut: sicut n^o opabit tanguy talis herè, vel p^o sformis
 sicut porè, n^o s^o, no tunc, et coay. Ad miris ad summas rasey
 dinday è, q^d p^o sformis sformitas uy recta rase sufficiat d^o s^o
 minet rasey opandi mony à belluino; uy belluino nec p^o sformis
 sformis possunt suas opases amensurare uy recta rase, qua carent
 utiq^{ue}, et t^o talis ut illis. Ad ultimum, additamentum ad junctè
 rasey dinday è, ut ilatey, aut delectabilatey, pl^u ab hoc, q^d è a b^o
 tra respici: bestia n^o sformis n^o tuncy sform uy recta rase; sicut a hoc,
 q^d (m) n^o tenet in oib^{us} suis opasib^{us} porè sicut q^d rase sform ul tunc,
 sicut sicut sicut, si ^{sicut} n^o d^o n^o aliga.

233.

Qu^o è: hoc sput talis tenet
 ponere aces n^o disformes porè uy recta rase: q^d sicut tenet ad
 ponenday aces (m) porè sformes uy recta rase. Et coa: ad non
 sformis porè uy recta rase hoc ipso è porè disformis recta rasi:
 q^d si tenet ad W, tenet ad L. Et aut: sicut n^o sformis pa
 ve uy rasi sicut, hoc ipso è porè disformis eidey: q^d sicut =
 Petronio, et sub infero sub eadey arguendi sicut: q^d ad n^o sformis po
 se statui sicut è eidey porè disformis: sub uno, atq^{ue} man
 ducare, vel dormire si aces n^o sformes porè sicut sicut sicut.

cu sunt alij & patibz coes: qd' aces pore d'iformes patu' te
l'ingit, p'indeq' n' poterit eas licite religiose coerere. Sic h'ey
ampl'ecant Religioz.

232. Eadem ratio fieri potest in urbz n'iformibz
pore nobilitatis regibz, alijq' formantibz: unde ad p'as unq' no' cogit
& p'bas auo, ad cui p'bas p'obozandi p'p' maiz, in qua regat, no
cogit p'p' maiz variasez. Certuz e' in alijbz maiz n' dari medij cog
iformatez, & d'iformatez; nec minuz certuz e' in alijz maiz dari ele
medij, ut in allatu' pat' anglu'; qua p'p' alijz ad alijz n'la e'
paritas: ab igno'et met' maiz d'iformis e' d'iformenda. Ideo p'p'
No' n'iformis pore e' pore d'iformis lege religiose; q' sic p'p'riant
ora, q' necia p' ad p'ony d'iformatez, cu' ig'at, idemq' q' ay q' d'efuy
da' p'ona d'iformitas e' p'ona religiose; ut recta raso n' p'cipit in p'ny
his acioz p'ony d'iformatez secuz ip'p'a, idemq' d'at: p' aut' nec pore d'iformis,
nec pore d'iformis cu' recta raso.

233. Alie: ut d'et p'ona n' sit d'etate
mala, sed d'etate n'ari ay recta raso d'it, ut n' p'one' rel, q' f'oret pore
curia recta raso; q' h'oc e', q' d'etate d'etate n' mala; e' d'etate bonuz mo
ralit; q' ita res e' tenet, ac p' p'p' n'la d'at p' d'etate ind'ens ad bonuz
& mala. H'oc p'p' p'oluz p'enti; e' m'it p'p': d'etate d'etate
n' ay recta raso d'it, ut n' p'one' rel, q' f'oret pore curia recta raso,
e', d'etate p'oni, q' n' e' p'oluz; q' h'oc ip'p' e' d'etate d'etate moralit; q'
H'oc p'p' p'oluz videt' ex eo, q' h'oc d'etate d'etate n' p'oni, q' f'oret p'oluz; e' m'it
p'p' p'oluz videt' ex eo, q' h'oc d'etate p'one' p'oluz n'olle p'oluz d'etate
p'one'.

236. In p'na mari; no' m'it; ad cui p'bas d'it' p'na d'etate d'etate p'na.

vani² & electi² p^ori, q^a n^o e^t p^orita, h^o q^a d^enotante rase² ediv^o,
 odo: m^ori f^oali, no^o mare, q^a in h^o n^o d^enotante s^o p^orit^o q^a p^orit^o
 d^enotante rase. Eade² d^enotante bet^o v^ol^o m^ori, q^a n^o p^orit^o q^a p^orit^o
 ota rase² negato s^o d^enotante. It^o ut^o elec^o q^a n^o p^orit^o mala, bet
 p^orit^o omen^o p^orit^o cu^o recta rase rase² n^o p^orit^o, s^o recta rase varia
 f^oret; ad h^o n^o e^t, ip^o p^orit^o, q^a n^o o^o varia rase, seu p^orita, si h^o
 q^a d^enotate f^o f^oali m^ori elec^o, q^a s^o d^enotante rase² ediv^o.
 Elig^o d^eambulao, q^a nae com^ooda, vel f^oali, n^o eligenda, s^o p^o
 ret p^orita: nae p^orita e^t ad^o, sine qua n^o p^orit^o d^eambulao, cu^o
 p^orit^o m^ori e^t nae, f^o f^oali v^ora. It^o p^orit^o honesta s^o elec^o
 f^oens p^orit^o m^ori n^o p^orit^o, n^o s^o p^orit^o bet^o ad^o p^orit^o
 q^a bet^o elec^o rase² n^o p^orit^o, s^o ut^o ad^o, sine qua n^o p^orit^o.

237

De oculis turpitudinis e^t f^o honest

tas; q^a p^orit^o m^ori ad^o cu^o recta rase, ne p^orit^o alig^o rase
 varia, p^orit^o ad^o turpitudinis ediv^o, q^a p^orit^o ad^o p^orit^o,
 e^t n^o indif^oer^o in ind^o. It^o m^ori e^t, q^a turpitudinis ocu
 lous a s^o p^orit^o m^ori m^ori p^orit^o ad^o ediv^o; tan
 bulitas ad^o p^orit^o m^ori q^a n^o p^orit^o honesta s^o elec^o. It^o
 certa videt^o ex eo, q^a n^o p^orit^o, s^o turpitudinis include
 ret. = D^e q^a m^ori: oculis varia, q^a p^orit^o m^ori e^t f^o
 honesta, odo: oculis s^o d^enotante, no^o m^ori, m^ori in h^o d^enotante,
 e^t m^ori. Ad^o rase² rase m^ori cas^o p^orit^o in h^o negato d^enotante; cu
 q^a e^t rase m^ori, s^o h^o d^enotante de elec^o f^o ad^o turpitudinis
 honesta, q^a reperit^o in hac oculis, q^a d^enotante s^o h^o d^enotante
 elec^o s^o indif^oer^o, ad^o q^a p^orit^o m^ori turpitudinis ediv^o.

238

Quodlibet dicitur a turpitudine s^o p^orit^o

e' longa turpitudinis excludit, sicut onus a' m' n' e' ex clivis longa cubit
on'is a' se distat: haec excludit n' p'bat frater in excludente honestate
porat; nam pla su contra, qe' resp' su' fualis turpitudi, neg' fualis
honestas. Excludit p'viam, h' caru' turpitudi' d' v'p'ru' turpitudi'
zarie; h' p'viam a' p'p'ru' q' q' d' v'p'ru' e' q' fualis honestas pora;
at nec honestas fac, nec q' d' v'p'ru' reperit in d'v' i'ndif'entis eleone,
q' d'v' hanc eleoy p'p'ru' d'v' p'viam au' recta r'oc. D'v' e' q' eleo
trava' fa' ad excludit turpitudi' p'p'ru' i'ndif'entis honestate' san
q' fualis m'ory, erit ab hoc m'ory, vel ob' fualis fa' honesta po
ve, f'audes' digna; no' ad n' absig'nam' i'p'ru' eleoy p' au' q' d' v'p'ru'
m'ory, i'ndif'entis, s' d' alius' eleoy al' i'ndif'entis v'p'ru' i' d'ambulans p'
p' m'ory v'ice' n'as, p'centeg' r'angay v'ice' f'ine' qua' n', onis e' tur
pitudi' excludit.

230. ⁵Se' an, q' vocant i'ndif'entes a' nobis, s' se ve
ra mali' moraliz; q' n'li d'ant an i'ndif'entes in i'ndus. P' au'
fles an s' f'altet' v'icis; s' d' an v'icis s' mali' moraliz; q' f'ao
mar' v'ic' q' d' v'ic' n' ordant' ad honestu' f'ine'; v'icis' d' v'ic' v'ic'
s' ut h' v'ic' a' q' ad f'ine' honestu' n' ordat, ut v'ic' d' v'ic' d' v'ic'
f'ic' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic'
q' carer' vel r'ate' i'usta' n'ecessariz, aut i'nter' p'v'ic' v'ic' d' v'ic'
f'om' h' in f'at' v'ic' q' d' v'ic' v'ic' bonu', neg' malu' al' i'p'ru' agit; e' f'ic' v'ic' d' v'ic'
f'ic' v'ic' q' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic'
f'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic'

231. ⁵Se' v'ic' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic'
s' v'ic' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic' d' v'ic'

ut scias odiosa dici nequeant triformi ita; quia numerus in bono ut
 hoc corpus includit, e' aia; animalatey parit, e' rationali
 re; unde corporis, aut animalatey virtute spoliens sibi e' sicut
 e' opus usque. Reas dicat, quod ut use, e' q' ut reu bene
 quibus utilitate, e' bonate, saltey phisicay, e' q' ut nly fore
 vby simpliy, sicutiq, aut aoc. simpliy, utiq, hui' e' q'
 ut us, q' vby bonatey bene p'p'riay transcendentey, n' ut q' ut
 as, vel vby aliq, effert utilitatey corpori, l. aia, iteq, gla
 se vba simpliy utiq, e' aoc utiq.

Ad 3° C' e' q' ut reu, aut opo ali
 gy fac' fine, l. bonatey, l. utilitey: q' nly e' ut reu, aut opo utiq, q'
 sicut dicit utiq, opo, aut vby, q' ut caret fine, sicut utilitey, quia
 bonatey, q' utiq, sicut e' alit' q' e' id, e' q' ut segit. Cui sum
 p'ra n' patet eo, q' odiosa vba sepe reprehendunt a Deo,
 e' in sicuty asserencia dicunt a No Dno, q' dicit a' p'cet, q'
 nla p'p'ri' odiosa dicunt reu. p'p'ri' e' q' n' loquimur de
 abib' deliberatey, parit q' ut aliq, bene e' bonatey, utraq, e'
 ad sicuty eliciay, alit' q' n' eliciay: sicut a bonitate, vel ho
 neste, vel utilitey racy includere bet; sicut in motu excitat ut
 tas ad eliciendy suas opaco.

Ad 4° Scias, aut ad iunctay racy d' quo:
 q' ut ad deliberata bet aliq, bene bonatey phisicay, e' transcenden
 tey, sicut bonitatey, aut utilitatey, no. Virtus humana n' in motu
 e' utilitey, e' honeste, q' e' delectabi, q' fortasse referit in q'
 famet elicia vbi, l. opaco, q' dicitur utiq: dicunt a' utiq, aoc,
 q' nlaty p'ficiunt nec corp, nec aia, q' ut aliunde phisicay, e'

transferebant in se bonates; qd qdy bonitas pte mirra delect.
 tabulati sufficiens e' rorum ad hoc, ut soltas aliq' eliciat an: sic
 istosq' illumq' importuna manu hinc, illucq' mosey citra aliy
 aliqey uilatis fures: in Viri' sane prudentib', raro regeneratur
 asca stipe' singulor', uti bene notat Iuan. Sanchez in selec.
 tis disp. 2^a.

225. 2^a q^{ue}: si solis est an indifferens in inodus, sicut est
 solis boni, indifferens, qd hinc n e' solis, s' nec ille. Gas maris
 e' qd an generant boni, sicuti solis. Gas maris e' qd an
 uti boni, male disponit; sicuti a indifferens nec boni, nec ma
 le disponeret. Dico mare: est e' solis boni, moralit', indifferens,
 id e', ad an moralit' indifferens, vdo: phisice indifferens, no mare,
 an adijuncta rae ea n' pbat in se nato differe'. Illud eadem e'
 excipienda differe', e' roris adijuncta rae defuyra e' t' no pbat
 sicuti impetate sicuti, sicuti indifferens, q' r'no liberey uel dicitur;
 qd nimirum ois sicuti vel e' roris ad eliciendy an ay debita
 p'pore, e' tunc sicuti erit phisice boni, ad eliciendy an fine
 debita p'pore, e' tunc sicuti erit phisice mali.

226. Hinc n e' solis sicuti phisice
 indifferens ad an, nec phisice bonos, nec phisice malos; ois t'no
 an vel tot sicuti p'pore, e' sic erit phisice boni; s' n, e' sic erit
 phisice mali. Dico t'no t'no loqi de corp' uaporib', n' ad
 se ipse, qd raro stringunt. Nichil obstat, qd vel sicuti moralit'
 indifferens ad an, qd nec bonates faciant, nec malit' moralit'.
 sicuti, sicuti sicuti n' dari ad an indifferens, qd dari regerunt a pte
 rei, sicuti ad detratos in se, qd sicuti indifferens moralit' e' ob so,

possunt prope nlay haurire bonos, aut malis ex circumstantiis.
Sicut in datione sed volunt tales an vocare summo bono,
sed non vere pro bono, cui recta rase conformatur; at cum huma-
nitas aut vel a natura, vel ab arte deformatur, n vides, aut
an indifferentes dici nequeant summo bono, cui sint tales, ac
deliberati, utraque elicit, qui pro bono tenent bonos, neq ma-
gis.

295. Et sic: an, q' dicitur indifferens in indus, tenderet in obry pro
sola delectatione; sed an ita tendens n est indifferens, sed pro de-
lectate malis in indus: q' nly dari pot an indifferens in indus. Q' su-
maris e; q' q'libet voluit an in suu tendit obry vel ut utile,
vel ut delectabile, vel ut honestu; an ad se, q' dicitur indifferens in
indus, n tenderet in suu obry ut honestu; q' sic est detrahe
bono moralis: nec insup tenderet suu in obry ut utile; naq uti-
litas importat equalit, rase medij, in qua rase neq' s'istere
voluit; q' medij qua se e equalit ordinat ad fine. Solus
restat delectabilitas, in qua possit s'istere volunt eliciens aut,
q' dicitur a nobis indifferens; cui in hac rase de ca sit detrahe
malis, uti s'fat ex rurs, q' subiacet, rase.

296. Secundo a ratio
deformatur in damnare propter, q' numerat q' inq' damnata e
ab Ino XI, q' sic agebat: comedere, & bibere usq' ad sa-
tietate, n e peccat, mo n oblit valetudis; q' licite pot agere
naturalis suis aut fruui; & in damnare q' sequitur, q' sic se
bet: q' q' q' q' ob sola voluptate si pro caret culpa. N
istaru damnare propter s'fare videri damnabile e aut, q'

In tendat in delectatione, aut voluptate, vel fructu obsequii, quod naturali forme sit appetitus; quod dicitur a rase sapere videtur; tunc quod sunt operandi modum hoc confunderet cum bonis, quod pariter in delectatione tendunt; tunc quod quod eussis operandi modum inverteret debet, ordo nam, utendi est fruendi, et fruendi utendi: delectatio in se propter operari, non a propter delectationem, intentionis bonae.

Ad. Dico mare, unde tendet in obsequio propter solas delectationes, non in se, sed in bonis, et in eodem modo non in re, et bonis. Damnae propter propter sunt in delectatione in se, sunt enumeratas et damnae illas, et illicitas, quod dicitur secundum, non a propter delectatione et propter, et illicitas, nec quod hoc adfectus suadet rase, hoc quod operari propter delectatione non propter non operari propter cum bonis, sed in re, quod quod operari hoc generis a bonis non discernit propter: nec quod hoc regit in qualiter bonis operari, nam aliquid hoc dormire non propter, cum in hoc a bonis propter non discernat: propter et hoc non discernat a bonis, sed operari propter delectatione, et quod in se propter propter propter, cui recta rase est in dicta: nec debet invertere ordo nam quod aut, quod tendat in delectatione licita ut finis propter, nam ut aliquid nam ordet delectatione ad operari, sed in se obsequio ordet a operari ad delectatione, uti patet in operari minoris propter propter delectatione, et in motu propter quiete acquirendam in centro.

Ad. Hinc quod licita quod delectatione non utitur fruendo, aut fruendo utendi in se propter a bonis, nam videtur. In damnae eorum, quod si fruendo caerit, ac si forent ultimam quod.

foru finis, & Deu, qe sup ora gerere debuerant rangu fi-
 nes ulmuy, finis post ponunt caenaruy, qibz in uti bebant
 in orbe in fulendu Deo: licet q gerens delectatoy n respit
 hanc rangu ulmuy sui finis, nec ullatoy caenra Deu post
 ponit, ay poy su parat ad amittendy delectatoy, si hae forot
 a Deo pnta. Duplex ut dicitur tot delectatoy, geny; alia q
 Deu e spiritualis, qe numeru orit ab coorcio spirituali rige su
 Dio; & hae qe n e illuota qe, su poy licita, & laudabilis,
 ay ita may laudable vberet: alia e mere sensilis qe pnta in
 fruisse dicit, qe su auis sensu pporionary; & hae delectatoy ne, ge-
 neratoy illicita; pnt in reperiri in affectu quatu, aus videtur oculis
 arridet, vel in musca acutu auribus harmonico cuna quoy malituy.

264.

Cui poy ex damnatoy Deo. inq damnata
 ab Alexander VIII. pones delectatoy (sensibile oray ex ofculo pnta, &
 illicita ee poy may, in qua versat; huiusmodi delectatoy sensibile nonum
 tot affinitate ay alia delectatoy, qe Deo reuerca, & e oio illicita, qe
 a gesto dicitur poyt auilari poy mal teritate; & in e Deu delectatoy
 geny. Dicitur ut ay moralis indigentey poy versari eoa delectatoy
 aut spiritualis, aut sensibile aliunde licita, quoy versari n poyt
 eoa sensibile illicita delectatoy. Duplex: quoy vari n poyt ay vol-
 tis affectivoy, aut psecutivoy, indifens in viduo; ut in pnta, qe
 det ay rubis aronfer, ita indifens, qe nempe nec suscipit, nec
 utilaty, nec delectatoy gerat, aut appetat, qe in aronferit
 pnta nax mala, qua tli; huiusmodi et robra expellendy frangit
 poy sola qe inmoderatey.

265.

De: ay, poy elices deambulas

10. pro salute, aut aliud nec modum est detrahe bono mo-
 do, n^o a indifferens in indus. Ideo dicitur de eis ubi, qui
 vocant a nobis indifferens in indus. q. n^o dat t^uis an indiffe-
 rens in indus. Et ans: an se tenderet in bonum aliq^u q se in-
 tentus a naa; sed an ita tendens est detrahe bono moralit^{er},
 et n^o indifferens in indus. q. = No ans, ad casu p^{ro}bare d^{is}po-
 nare: an se tenderet in bonum aliq^u p^{ro}physic^u q se intentus a
 naa, vdo: in bonum aliq^u morale, no mare, et dista filij mi-
 ri, no coay. Et bona p^{ro}physica sunt q se intentata a naa, s^{ed} in
 bona aliq^u linee a morali; nec ipsorum acquisitio, s^{ed} possessio
 denotat v^{er}o^{re} moralit^{er} bonum, in futuris p^{ro} accens, qam selt
 ita ordet ad fines moralit^{er} bonum; nam ipse s^{ed} ex se indiffera
 ad hoc, ut eis bene, vel male moralit^{er} utat^{ur}.

253

In hac q. s^{ed}

statuerim polatey alioq^u deliberate an indifferens in indus.
 unde ad veratey nae s^{ed} s^{ed} s^{ed} polas an naturalis s^{ed} in di-
 fentis: etia polatey signaali an indifferens in indus p^{ro}alis
 est d^{is}putat^{ur} orta ex ista^q signaali ipsa cu^m honestate mu-
 rali qamda importare videat^{ur} v^{er}o^{re} eo, q^{uod} Deu^m v^{er}o^{re} dicit
 tanq^{uam} p^{ro}alis ip^{so} Authorey, uti sentiunt post W^{il}elm^{um}
 De^m Salas, Aranda, Compton, et Flavin: opposit^{um} ut v^{er}o^{re}
 p^{ro}ximo v^{er}o^{re} similis cu^m S^{ed}q^{uod} Porraga, v^{er}o^{re} d^{is}putat^{ur}
 da tom. V. De ente signaali: qam in signaali ob r^{ati}o^{ne}
 infirmitatey excluderet moraley malit^{er}, aus Deo negit ee p^{ro}-
 alit^{er} Authori; qam et hoc ip^{so} v^{er}o^{re} v^{er}o^{re} p^{ro}les, q^{uod} defendunt
 polatey an signaali p^{ro}alis: n^o in apparet nae, cur ois

an signaalis frater importare beat honestatey moralen?
 Sed Deus agnoscit frater sui Ductores: sic Deus est si-
 alius Autor an signaalis, quo vel scia signaalis in-
 fusa, Definita An Du ppa in Ecclesia amaret
 ppn sola pphay sui bonatey, qu pppa sicut an mora-
 ley importaret honestatey.

Capitulum 7°

Quoniam sit necessitas opposta luti?

Sec. 1^a

Statuit differentiam anti a offenti necessitate.

254

Aliqua dari necessitatey cum luti fede-
 raley videt erone; est (in a rase nalla, q. ajetat Ardes, ne-
 cessary videt ee, q. llt ee, du e, et n ee, du n e; hieca necessas,
 qy qe llt res hie, ut sit, du e, et n sit, du n e, neqit opponi
 vera luti; nay aliq nly dari potest an luti; qe neqit ee, qe llt
 ay qyvis luti ee, du e, et n ee, du n e. hie enim miq. errare
 Lentia Deo nates futurary psciey, eoz ppponay confirmant
 hulum pscieay opponi vera luti cauta; qe nimiru aliqaley
 indubitat necessitatey, eay videt, qua necessary erat rez ee futurary
 eo, qe pvidebat infallibily futura moro; erraverunt, inquam,
 enormit facientes hoes facileoz, du Deo psciey psciey nega-
 bant, ut eozley hoes facerent luti.

255.

Alia rez fure psciea n oppo-
 nit luti sicut rei fure; qe necessas importata q pscieay
 e necessas, qy res hie, ut sit eo suppone, q. e, eo hie (in sup-
 ponde, q. res sit fura, nllit, q. a Deo psciey verid sit

p[ro]videnda, vel p[ro]videnda et, q[uo]d e[st] f[un]ctio n[ost]ra. Nec nunq[ue] eri-
 dens videt[ur] aliqua d[omi]ni necessitate, oportet veru[m] l[ib]er[is]: nam
 alij via, q[uo]d nobis stringit, una nobis forent; cu[m] t[ame]n q[uo]d o[mn]i-
 niaq[ue] estet sepe nimis pla[n]a nobis, volentib[us], volentib[us], v[er]u[m]
 g[ra]t[ia], q[uo]d t[ame]n n[ost]ro accidere[n]t, si l[ib]er[is] nobis est ea v[er]itate:
 nec adeo ad necessitate[m] oportet l[ib]er[is] regit[ur], q[uo]d v[er]a necessitas
 sit ab[so]luta, seu independens ab o[mn]i sup[er]iore; na[m] pla[n]a nobis sim-
 pliciter n[on] est, n[on] t[ame]n n[on] dependit ab aliqua sup[er]iore facta: sic
 Beatus amor simpliciter e[st] n[on] dependens, Beatus n[on] t[ame]n dependit
 a sup[er]iore. Dionis Beatus, q[uo]d t[ame]n sup[er]ioris v[er]itate e[st] n[on] se.

256

Necessitas oportet l[ib]er[is] vocat[ur] absoluta, ab[so]luta, et
sp[irit]us; necessitas ad l[ib]er[is] n[on] oportet vocat[ur] relativa, relativa, vel
relativa, et relativa. Has nomenclaturas ex angustis eruit[ur] D[omi]n[us] Didacus
 S[an]cti de Flounga Diss. 33 de Uia sect. 6, ubi ostendit[ur] casu[m]
 fuisse p[ro]p[ri]etate[m] p[ro]p[ri]etate[m] n[on] ad Ch[ri]stian[os] angos. Necessitas di-
 v[er]sitas Beatus lib. 5. de splende. p[ro]p[ri]etate. 6. in necessitate[m] sim[il]it[ud]i[n]e
 27 oportet l[ib]er[is], et necessitate[m] relatiua[m] l[ib]er[is] n[on] oportet: t[ame]n, inq[ui]t, si necessitates,
 27 simplices una, veluti q[uo]d n[on] esse e[st] h[ab]ere et mortales; ab[so]luta relatiua, ut si
 27 alij ambulare fuit, cu[m] ambulare n[on] esse e[st]. Et t[ame]n l. p. q. 12.
 art. 13, et q[uo]d l. c. art. 6, 22. art. 4, 23. art. 2. ad 3[um] l[ib]er[is] d[omi]n[us] d[omi]n[us]
 necessitate[m] in necessitate[m] sp[irit]us, et necessitate[m] relatiua[m]: casu[m] n[on] l. p. q. 12.
 a. 6. ad h[oc] ut d[omi]n[us] relatiua[m] in ab[so]luta, et relatiua[m]: t[ame]n p[ro] ne-
 cessitate[m] sp[irit]us, q[uo]d q[uo]d ab[so]luta in l[ib]er[is] l. c. d[omi]n[us] necessitate[m] oportet l[ib]er[is]; p[ro] ne-
 cessitate[m] n[on] esse, et relatiua[m] in l[ib]er[is] necessitate[m] n[on] oportet l[ib]er[is], ut magis
 se p[ro]bat regenti.

257

Obiand[us] ad eo d[omi]n[us] d[omi]n[us] p[ro] Reg. V. Regue c. 6.

n. 7, q. 2. si nuda res attendat se facit, necessitas est per aliquid. Eius
 destrueret, si quod est generis, q. si necessitas est, sed eorum si sit necessitas
 signatur, q. nunc inferat ex ante, q. si ante necesse, vel necessarium ex
 suppone ante tu quantitas: sic in hoc commate: hoc videt Deum, q. Deum
 amat, signatur necesse necessitates, q. regimine inferat ex ante, et
 necessarius regit ex ante tu hinc; q. signatur inferat ex ante, q. est
 ante necesse, seu necesse ex suppone ante tu ex parte hinc. Hinc ne
 cessitas est clarata quia subditur q. in necessitate est tunc est
 vel ex suppone signatur, q. necessitas hinc n. tollit; et in necessitate
 est n. tunc est, vel ex suppone ante, q. necessitas Eius aufert, ni
 mirum in S. An. q. necessitates cor singulis dictis in hoc necess
 itate Eius signatur, q. Eius n. necesse. Clarum q. certis ex parte
 sit necessitates, q. hinc aufert, ut distat ab ea, q. Eius n. necesse,
 Anselmus necessitates dividit in ante, seu generis, q. q. vocat
 efficiente, et in sequente, sequente, seu subsequente.

256.

Hanc dicitur dicitur

- 11 ut. D. cur Deum hinc. c. 44 ibi: e. n. q. necessitas generis, q. caas,
- 11 ut sit res; et e. necessitas signatur, q. res facit: generis, et efficiente ne-
- 11 cessitas e. aut dicitur, e. q. volit, q. necesse e. ut volit, sequens res,
- 11 q. ut effectus, sit sic e. aut dicitur. Se ex necessitate hinc, q. logeris; ut
- 11 in hoc dicitur, signatur, ut facere pace, ut dicitur logeris, n. logeris;
- 11 n. q. aliquid se cogat ad logeris, n. volit n. necesse e. cogit ca-
- 11 e. ut volit, se n. n. necessitas facit logi: sed ubi e. q. generis necessi-
- 11 tatis, e. et sequens; n. ca ubi sequens ubi signatur generis: postquam n. q.
- 11 dicitur, necesse e. e. q. volit, q. volit, sed n. signatur, e. tu, ut dicitur
- 11 se logi, q. necesse e. ut logeris... Hinc sequente, et ut efficiente

„ necessitate, quia in suis finibus, vel in p[ro]p[ri]a de Deo, quia ex vol.
 „ te, n[on] necessitate mutatur, erat, necesse fuit, ut sic est: hac neces-
 „ sitate Deo, quia cum voluit: ideo cum necessitate fuerunt, quia futura
 „ erant: et si n[on] om[n]i, quia fecit, et quia p[ro]p[ri]a e[st] sui facere necessitate,
 „ scito, videtur necessitate fruisse, quia ipse voluit: si n[on] voluisset, n[on]
 „ fruiscent.

250 Sibi sponans idem d[icitur] in lib[ro] de D[omi]no. cap[itu]l[um] 1. Eius
 scilicet artium creati cui infallibil[iter] p[ro]scia vel p[ro]cedit ne-
 cessitate d[omi]no in antea, t[er]mi[n]i satias, et p[ro]p[ri]a, quia p[ro]p[ri]a e[st]
 „ ipse rei p[ro]p[ri]a cui t[er]mi[n]i f[er]re d[omi]no. Ipse autem ibi: cui di-
 „ co, si Deo p[ro]scit aliq[ui]d, necesse e[st] h[ab]ere e[st] futurum, idem e[st], ac si di-
 „ cat, si erit, ex necessitate erit: si h[ab]ere necessitas n[on] cogit, nec p[ro]-
 „ hibet aliq[ui]d ee, aut n[on] ee: ideo cum quia ponunt res ee, dicitur ee
 „ necessitate ee... nam cum dico, si erit, ex necessitate erit, nec se-
 „ git necessitas, quia rei p[ro]p[ri]a n[on] p[ro]cedit: et infero, idem explicat
 „ in ipse velle t[er]mi[n]i artium creati, quia ipse vult nec n[on] necessitate
 „ p[ro]p[ri]a, cui vult: quia, inquit, quia vult t[er]mi[n]i velle, p[ro]p[ri]a n[on] velle, et na-
 „ cessitas e[st] cui velle, cui vult; p[ro]p[ri]a n[on] velle anteq[ua]m velit, quia
 „ velle e[st]: si cui vult, n[on] p[ro]p[ri]a n[on] velle, si cui velle necessitas e[st], p[ro]p[ri]a
 „ ay impote illa e[st] id ipse sui velle, et n[on] velle.

251. R[ati]o ita soluit
 „ C. 2. d[icitur]: hac q[ui]a considerare p[ro]p[ri]a e[st], quia sine o[mn]i r[ati]o[n]e et Deo p[ro]-
 „ fut o[mn]ia, et multa fuerunt ex t[er]mi[n]i velle, quia anteq[ua]m sunt, filii p[ro]-
 „ ut nunquam sunt; et t[er]mi[n]i q[ui]a n[on] necessitate, quia necessitas, ut
 „ dicit, dependit de t[er]mi[n]i velle. R[ati]o, C. 2. ubi s[er]vare velle
 „ necessitates, quia descendit de t[er]mi[n]i velle, uti p[ro]p[ri]a, t[er]mi[n]i ex t[er]mi[n]i, et

21
 20
 19
 18
 17
 16
 15
 14
 13
 12
 11
 10
 9
 8
 7
 6
 5
 4
 3
 2
 1

tunc alij ipso rē: leges in de manu motae, q̄ nēria ē
 p̄ae motūe sup̄oe rē: la effluū imperantū, et filij
 De filij aut: his necessitas facit rē: lētas, q̄ quōq̄
 sit, eas carere p̄t. Terūq̄ subijungit: n̄ rugere id, q̄ n̄la
 necessitate cōtēte sit, nēriē ex furū ea necessitate, q̄ sup̄ia
 fieri fieri a lēta rē: lē. N̄ his ad mentē: Nullū ne-
 cessitas q̄q̄s vere lēti n̄lato opora ē p̄, q̄ dependē ab
 ipsa lēte, seu q̄ facit ipsa lētas q̄ sui detrahe: ē in n̄ ne-
 cessitas aut̄ immūca vere lēti ē p̄, q̄ n̄ p̄rit ab ipsa lē-
 te, vel eiq̄ detrahe, s̄ ab aliū p̄ncipio, l̄, caa.

264. Hinc dōc. generat̄
 sumpta n̄ accrescent. Et hinc motūe, stendentes aliquā
 dari p̄ae sup̄oe, anteq̄, seu a lēta n̄e rē: lēta ē. Def-
 cēdente, q̄ lēte n̄ tētat, q̄q̄s rē: lēta sup̄oe nēctū mēp̄e
 cū aliq̄ detrahe comū, imp̄ q̄ lētas venfari d̄t: ita cū
 reliq̄s a cit. D. d̄. cit. et Magist̄. Dicit t̄m. D. d̄. p̄. 6.
 art. 1. ubi hanc j̄cit: et ois sup̄oe aut̄, seu a lēta n̄e
rē: lēta ē n̄ dependētes n̄ detrahit lēte. Et rē: lēta hanc
 Authōris ex̄. nom̄s sumularū rē: lēta m̄tēnda veniunt, usq̄
q̄. avelat ip̄s: n̄la sup̄oe aut̄, seu a lēta n̄e rē: lēta ē n̄
dependētes detrahit lēte; cū ois n̄, q̄si n̄lō: q̄ t̄m̄ h̄c
 Terūq̄ ē p̄lla; n̄q̄ si in foret, n̄la dari p̄oet recessus
 aut̄, q̄ detraheret lēte; h̄cō censendū ē q̄q̄s Authōre
 q̄ volūte cū s̄m̄ sup̄oe aliquā anteq̄, seu a lēta n̄e rē:
 lēta ē n̄ dependētes lēte n̄ detrahere.

262. Disputat ip̄s h̄c

duplex genus supponitur a sua materia esse nō descenditur, quare alij volunt ab inco, et sua sua detra-
 d ad unum, ad alterum aut, alij in, quare magis inveni-
 unt opaco, volunt in ita nō detraat ab inco, et sua sua.

hō supponit 2° generis, cui quod ee volunt suas primas, et
 detraat, stentunt lūtes nō detraat; supponit, ad 4° generis
 lūtes utiq; detraat scedunt, idcirco detraat in detraat nō da-
 ri ray lūtes ad amandy Deū; qd nūq; voltes detraat in-
 ce detraat q; hō detraat ad amorey Deī: hanc detraat
 inca dōt ee inopabiley cui jusis manifesti, cui qd in ope-
 nere volunt hanc detraat enca, et cui ista postea ante ad non
 ay in su dōt a supose oncaay cui au, qd pfecto postea
 tey sufficiēt iucant ad naay lūtes.

203. Cui cor nō dōt. 2° lū-
 ta pōt cit^u dōt nūq; sit naa 2° qd lūtes supōt ante onca
 magis cui opaco, et inentibus a mōte detraat qd dōt voltes lū-
 tes ad hō opaco. Et qd lūtes supōt pōt generis e necessas sup-
 pōt ante opaco tu mōtō nō potētus idare supōt; sū ne-
 cessas simpliq; ante detraat simpliq; lūtes voltes ante nece-
 sta: 2° qd certa; naq; qd necessatey simpliq; ante nō aliud
 mōtō, ni ea, qd lūtes detraat instructi a dōt nūq; Ansel-
 mo, cui in re certū sentiant dōt, quare alij. vocibus dōt
 capent, ut dōt dōt dōt. Et mar: qd lūtes supōt pōt dōt
 generis e aliqua necessas opaco; sū nō ignis: 2° anō. Marri-
 det inuabili eo, qd hō supōt magis nōtō nōtō opaco, cui qd
 ignis aliqua necessas e. Alti qd eo eo, qd hō supōt necessas

fidei q. supponit n. tollunt sub circum l. r. q. q. deca
 p. mentalia, & onera q. aliq. comatur, n. q. r. r. p. r. p.
 est l. r. t. s. q. d. h. o. c. i. p. s. u. m. a. c. c. u. t. i. n. g. e. n. t. i. a. l. i. o. d. e. c. a. s. u. b. i. n. g.
 onera, & mentalia. q. n. l. i. y. d. e. c. a. y. m. e. n. t. a. l. i. a. o. n. e. r. a. y. p. r. e. l. l. e.
 c. a. u. s. a. y. o. p. a. r. i. l. i. r. e. n. i. r. e. l. i. t. i. m. p. o. s. s. i. b. l. e. M. a. r. e. t. a. t. q. e. c. o. n. t. r. i.
 b. e. t. i. n. t. r. o. s. a. n. d. i. c. u. r. d. e. c. a. a. p. p. a. t. a. i. n. i. p. s. a. t. r. a. r. i. n. e. g. e. a. n. t. a. d.
 c. a. p. u. r. e. l. i. r. e. y. m. i. r. e. i. n. v. a. r. i. a. b. i. l. i. t. a. t. e. c. o. a. d. e. q. u. i. t. a. A. d. s. o. l. u.
~~tionem~~ q. u. a. r. u. m. a. l. l. a. t. a. y. c. o. n. t. r. i. p. e. l. m. a. d. i. n. d. u. y. e. q. u. i. p. r. o. n. a. t. i. s. e. c. o.
 o. m. p. l. a. v. i. l. i. s. o. r. r. o. y. & t. e. l. i. m. o. r. a. y. q. a. h. a. c. o. n. t. r. i. a. d. v. i. v. a. a. d.
 a. n. t. e. y. q. u. i. i. n. t. e. n. d. e. l. a. t. c. o. n. t. r. a. n. d. u. y. n. e. c. e. s. s. a. t. e. q. u. a. l. i. t. a. t. a. l. i. u. m.
 d. e. d. e. f. t. a. u. p. o. s. s. i. t. c. i. t. a. c. o. n. s. e. q. u. a. t. e. r. d. a. m. n. a. s. e. p. p. o. n. y.
 i. n. g. i. b. u. s. d. o. c. e. l. a. t. d. a. y. a. d. l. i. r. e. y. m. i. s. e. r. i. a. y. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t. e. l. i. r. e. y.
 a. c. o. n. s. e. n. e. c. a. l. i. a. y. r. e. q. u. i. r. i. l. i. r. e. y. a. n. e. c. e. s. s. a. t. e.

266.

sent. d. alij

Thol. c. y. Almo. Tarraco. Dub. C. de. v. l. t. e. n. 602. supponit
 onera, & ante n. tollere l. r. y. q. u. i. v. i. s. s. i. t. i. n. e. r. i. t. a. l. i. s. n. y. n. i. s. e. t. e.
 n. e. a. t. e. o. p. r. e. a. n. t. i. s. i. d. e. l. i. r. e. y. r. e. d. u. c. t. i. v. i. s. a. u. t. a. p. p. l. i. c. a. t. i. o. n. e. a. d. i. p. s. u. m.
 I. a. e. n. s. s. u. p. o. n. t. o. l. l. e. n. s. p. o. s. t. e. r. e. a. n. t. e. y. a. d. u. t. a. n. q. u. i. s. a. d. i. v. i. s. i. o. n. e. m. y.
 t. o. l. l. i. t. n. y. l. i. r. e. y. s. i. t. n. l. i. s. e. n. s. s. u. p. o. n. a. n. s. o. n. e. r. a. & i. n. e. r. i. t. a. l. i. s. q. u. i.
 d. i. c. a. t. s. e. t. e. n. e. r. e. e. x. p. r. e. a. n. t. i. s. i. d. e. l. i. r. e. y. r. e. d. u. c. t. i. v. i. s. a. u. t. a. p. p. l. i. c. a. t. i. o. n. e.
 a. d. i. p. s. u. m. q. M. a. r. e. c. e. r. t. a. n. e. c. a. d. I. h. o. i. s. n. a. t. I. t. m. i. r. o. u. s. s. u. p.
 p. o. n. a. n. s. o. n. e. r. a. & i. n. e. r. i. t. a. l. i. s. e. n. e. c. e. s. s. a. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. n. s. a. d. a. l. i. q. u. i.
 d. e. r. a. t. u. y. a. d. i. v. i. s. i. o. n. e. m. y. s. i. t. n. e. c. e. s. s. a. t. e. a. n. s. a. d. a. l. i. q. u. i. d. e. r. a. t. u. y. a. d. i.
 v. i. s. i. o. n. e. m. y. t. o. l. l. i. t. p. o. s. t. e. r. e. y. a. n. t. e. y. a. d. u. t. a. n. q. u. i. s. I. h. a. c. e. s. t. i. n. y. u. x.
 n. a. a. p. l. a. c. e. t. u. y. d. e. r. e. e. y. q. u. i. p. o. s. t. e. r. e. s. u. p. o. n. i. t. s. i. t. i. p. s. u. m. a. n. s.
 o. n. e. r. a. y. & i. p. s. a. s. u. p. o. n. i. t. n. e. c. e. s. s. a. t. e. a. d. o. p. a. c. i. o. n. e. m. y. h. a. c. s. u. p. o. n. e.

266. *Oppos V: ex 2^a Dⁿⁱ Tho. 1. p. q. 42. a. 2. ad 1^{am}*
 necessitas naturalis non aufert volentiam terre; sed necessitas naturalis est
 sup^{er}ius ars, scientia, et immortalis: q^{uia} non est sup^{er}ius ars scientia, et
 immortalis desunt terre: Dico mare: necessitas naturalis est q^{uia}
 non aufert volentiam terre, sed: necessitas naturalis ars, sicut dicitur: si sit
 necessitas in moralibus, sed: q^{uia} hinc simpliciter resisti potest: si sit phy-
 ca, et, nequa, non mare, et dista^{ntia} sicut miri, coay. Et dicitur
 per se, et solutio veritas; nec alia potest esse mensura: Ita; nam alibi
 nihil apparere potest differentiam inter casus lunae, et nequas: Oppos 3:
 necessitas orta ex naturali potest esse, non est ars, sed est q^{uia}; atq^{ue}
 potest dari sup^{er}ius ars scientia, et immortalis orta ex naturali potest
 esse, ut patet in physica Dei generis, q^{uia} est 2^a pars et naturalis q^{uia}
 dicitur nec est q^{uia}: Dico mare: non est ars, sed est q^{uia} tu agen-
 tis, cuius est naturalis actu luna galus, sed: tu alibi agens, non ma-
 re, et opera miri, coay: opus est, q^{uia} generis sit naturalis potest, q^{uia}
 esse potest naturalis galus tu Dei generis q^{uia}, ac p^{ro}vide
 tu est q^{uia} Dei non est necessitas ars, sed est q^{uia}: hoc est non est q^{uia},
 q^{uia} sit necessitas ars tu cauta non operatur q^{uia}. In nam p^{ro}vide
 cupit Deo detrahe, et cauta detrahe operatur q^{uia} re miri
 sicut ars, et cauta.

267. *Oppos 3°: sup^{er}ius, qua Deo vult effacere cau-
 ras operari licet est ars, et scientia; sed tunc sup^{er}ius non desunt cau-
 ras terre: q^{uia}. Et sic patet videtur, et non potest esse 1. p. q. 42.
 a. 6. ad 1^{am} ubi: hoc est q^{uia} sit vult dicit resistit, q^{uia} q^{uia} non
 non sunt ea, q^{uia} Deo vult fieri, sed q^{uia} fiat q^{uia}, et, nec
 ea, q^{uia} Deo sic fieri vult: Dico mare: est ars scientia ut*

factus adionate fur, & murtat, no: e ara opare ut abte fur, &
 emuan, otto murt, & capu murt, no cog. Deo fore nequit
 decum effat abte lura opare caure ni dependit a lura flia,
 qua pvident ipse opare adionate fur a lura demare caura
 gaa ad fute p lura flia adionate: hec fia flia, seu adiona-
 lu detrate de opare ut detrate fur adionate e anty impedi-
 lu a caura porenti anty se detrate, l, ad opare, l, ad opare;
 unde filij e d impeditile anty ab eode caura decum effat de
 de lura opare ut detrate fur lura; ay lura decum dependat
 ad da impeditile fia; quap qe decum n e neccitas ane; ga
 dependit a caura lura demare pofia adionate, ay anty vitare
 pte ray adionate p flia adionate, ay abte p abte. Loc. Con
 pbat authoras: Ite allata in pofe murt.

27

opere d'ignandis:

implat defru lura p decum lura, p q. Deo ray effat vult:
 e gavis decum lura, p q. Deo vult effat opare lura ca-
 ure fit ans ad ipse opare ray abte, ga adionate furay,
 nlon lura n defruet = Ite ane: implat defru lura
 p decum lura lura, aut pole, p q. Deo ray effat vult,
 vdo: p decum lura chymicu, q. a lura flia, no ane,
 e cog: p decum lura, q. a lura flia p detrate Deo ful
 vellet, q opo caure foret, e n foret lura; ideo qe
 decum e chymicu, Deo rugnam; ga murt Deo p lura
 vellet lura opare, ay lura lura exercite defruet
 p infame decum opare e: lura e murt, n chymicu,
 p pole entis; ay lura pole entis defru n p p hoc, q.

fit effectus a Deo volens. a. - Et hoc mirum: quia hoc, quod fit ef-
 factus a Deo volens, modo potest, sed: unum potest, non mirum, et con-
 virtus sedum se e quod modo potest entis; at hunc modum et
 volens quod decum lud ans, et onem e modum impotens volen-
 dum virtus modum; quia modum iste volens defrauetur
 ante modum virtus, quod dicitur velle scate.

271. Oppos. 6: idem modum
 ille volens virtus est chymico, et impotens, quia decum lud
 est effectus, ans, et irresistibile; a hanc ras n potest. Hoc
 mirum defumit a curis su; nam idem nro decum indigens
 apparetur super n tollit virtus, quod sit ans, quia e inef-
 ficax tu opans, et resistibile a curis quod est opans: un-
 de q oportet si decum lud ans effectus, onem, et irresistibile,
 tollit virtus, hanc idem erit, quia e effectus, ans, et irresistibile. Hoc
 mirum defumit a curis si hanc est in d' arbor - Et hoc ma-
 res: quia decum lud est effectus, ans, et irresistibile, sed n impedi-
 se, et inerte, sed: quia e effectus, ans, et irresistibile, non ma-
 res, mirum in hanc dicitur, et con. Decum quietans n eo quod
 quod sit ans, effectus, et irresistibile tollit virtus curis; nec in gata
 bonum a curis e effectus, quia virtus n tollit: decum potans
 insup e inerte, i. inerte, quia patet potans n gata in gata
 supponit virtus tollit.

272. Oppos. 7: quod decum potans potans, effectus,
 irresistibile, et e inerte, et n tollit opans nery abie. Hoc
 a supponit a gata su ipso, atq in gata su gata n tollit
 virtus. g. Hoc a gata videt: quia decum n potans n e nery abie,

Si non e' Dea Lucey, quia neri in supore, q' Dea lud occupare re-
 27 dit: non in p'ca dicitur V. ca. gent. c. 2. ibi: ea vi, qe volbe fi-
 27 unt, neq'caq' tere n' q'q' n' ex fupore; et ibi c. 45. n. 2. ibi:
 27 q' h'ec animalis fit ra: si Dea alig' velit, lud erit, et q'is n' q'q'
 27 portet et nery. Unde pat ad mentes P. D. neq'caq' ex fupore
 Lucey n' tollere = Diffe marey: q' l'ndex fupore anti, et inimp-
 dila, do: q'ant, et impediti, no marey, nery in V. q' d'fflonis,
 et coay. Non vi neq'caq' fuply' ane e' abta, hoc e', independ' ab
 in fupore: caly in Et nery motu n' (in motu n' depend' ab
 alig' fupore Lucey facty volbe Dei: unde pat, alig' dari neq'caq'
 marey fuply' ante, qe dependat ab alig' fupore: et ex q'q'
 fare generis erit ois neq'caq' vna ex fupore anti' motu, et in-
 impediti: si ta' fupos vel n' fit motu, h' fit impediti et motu,
 tunc Lucey n' tollit; qe erit neq'caq' ex q'q', n' ane: logndo
 Dehu' (in fupore) va e' nery, ex q'q' f'ano defumpra e' c.
 Ita, q' d'q'it ex q'q' de fupore q'ant, et impediti volen-
 tis Lucey.

273 Diffe B. ideo Decay p'ctianu' ant' effay, et in im-
 pedila' opasey Lucey caente cet chymicu', et impole, qe def-
 tauoret coerate Lucey, qe velle q'ant; e' e' velle f'aly, ideo
 Lucey deftauoret, qe chymicu' cet; q' h'ic r'at' e' curbulu',
 vngy nos invidiam, Puy Thomas imp'antem; o' p'p'ria vngy-
 nant n' nobis = De J. maru' p'rey, marey, et coay. Non n'
 dicim' q' Dea tollere Lucey e' q' cet chymicu', qe qe
 cet neq'caq' fuply' ane, et independ' ab o' p'p'ia coerate Lucey
 create; unde h'ly' facim' curbulu', q' in e' r'at' q' d' d'el on-

2° infu vi' decem qd' sicuti cui opaco ponenda, e' infu inu-
 pedite a cura tollerit e'q' virtet, e'q' necessit' simpli' ans,
 q' d' p'ctay e' q' d' e'q' id'ea. In nau' q' d' p'ctay de decem
 Dei conu'ntu' cui opaco l'ra creure ponenda p' ab eade' a
 ant' impedit' id'ea q' d' e'q' n' h'ed'it. q' d' m'ire; q' d' co.
 Qu' d' n' e' in Deo id'ea entis impedit' uti d'it in 1° d'ist.
 36. q. 2. a. 3. ad 2°; nec accidit' ut d'it q. 3. De re
 rate art. 7. 0; cui' t'ra naa d'ctas fit' ens impedit' e' acci-
 dens.

Questio 4.
 It'rum in corpore d'ctat' rel' dari
 possit l'ras ad peccandum
 que p' philosophice?
 Sect. 1^a

Attendenda ad respluay.

276
 1^a d'ctat' q' d' d'ctat' pec-
 cay p'prie, sed q' e' offensa in Deu; a' d'ctat' a' morali,
 sed q' d'ctat' r'at' h'ed'it' d'ctat' 1^a d' q. 14. art. 6.
 ad 3°. h'one celeb' emanant' d'ctat' p'cti' in d'ctat' e'q'
 d'ctat' q' d'ctat' d'ctat' an p'ctat' d'ctat' s'it' d'ctat', vel me-
 g'ra: in d'ctat' d'ctat' totu' d'ctat' in p'ctat' q' d'ctat' d'ctat'
 ab alia r'at' separata e' d'ctat' agat' p'ctat' d'ctat' q' d'ctat'
 e' d'ctat': d'ctat' d'ctat' d'ctat' cui' genere a' d'ctat' agat'
 p'ctat' e'q' d'ctat' in ego r'at' d'ctat', e' separata r'at' a' d'ctat' d'ctat'
 q' d'ctat' in d'ctat' d'ctat' d'ctat' d'ctat' d'ctat' q' d'ctat' p'ctat'
 q' d'ctat' d'ctat' d'ctat' in ego, e' d'ctat' d'ctat' in p'ctat' d'ctat' q' d'ctat'

aliqua re ab alia differunt, & ab ipsa re separantur.

276.

In diffinitione mensura
 totum dicitur in pres re identitatem, quare alia sunt q. & re
 ab alia differunt. unde si dicitur peccatum in phyficiu
 fit mensura (s. m.), eadem re contra quodlibet peccatum, quod dicitur re ad
 rectam rationem, cui d. format, phyficiu dicitur peccatum; quia sic ostendit
 rata ipso contra spectat ad Deum moralis consideratio; & eadem ip
 so contra quod dicitur re ad Deum, quod quod peccatum offendit, phyfici
 cu dicitur peccatum, quia sic considerata contra peccatum spectat ad rem
 gloriose honoru. Sic nota cu de Arraga in 4. de diff. 10.
 sect. 10. n. 276. in presenti q. n. q. re, utruq. as eo q. dicitur fit sa
 ria recte rati, dicitur beat abre peccatum, b. n. nec in est q. in alio de
 solo nomen, in qua respicitur re re c. d. author; quia sic ipsa peccatum
 abre p. rata fuerit in ipsa recepta Dei offensas.

277

De ista q. d. re,
 an videtur potius sit re elicita ab Deo cu advertit sufficiente
 ad hoc ut ea ratio dicitamen agat, ac q. dicitur ipso, as sit ma
 ta moralis (nam moralis malitia statim apparet in hoc ipso, q.
 e sa ratio dicitamen agere), quod in ipso as sit sa Deo, aut sit
 offensa Dei; vel quia huiusmodi Deo ignoraverit, vel quia de Deo
 n. cogitaverit, Deo q. dicitur etiam, vel alia q. dicitur de caa: si ista
 potius sit huiusmodi, dicitur peccatum mere phyficiu in se q. dicitur me
 real peccatum non abre dicitur, si re in merca, q. dicitur n. m. d. q. non pec
 si abre dicitur alienet q. dicitur tamen re re mere phyficiu. Ad
 q. dicitur in omnia e non p. p. dicitur dominata ab huiusmodi VIII
 de 2. Augustian. 16. 10. q. dicitur e 2. o. d. ab ipso dicitur.

natis.

276 Hæc @ e in suis p[ro]p[ri]is: pectus p[ro]p[ri]a seu morale
e an frumq[ue] d[iv]isio[n]is s[er]væ rati, e recte rati; Hæc q[ue] r[ati]o
e morale e transgressio l[eg]is d[iv]inæ s[er]væ: Hæc q[ue] r[ati]o
s[er]væ grave in lo, q[ue] vel Deo iurat, vel de Deo au n[on] cogitat
e grave pectus, q[ue] n[on] e offensa Dei, neq[ue] pectus morte d[iv]isio[n]is
amicitia Dei, neq[ue] pena l[eg]is d[iv]inæ. Cuius frumq[ue] damnat
p[ro]p[ri]a uti scandalosa, q[ue] p[ro]bet aliu[m] r[ati]o[n]e s[er]væ an[im]i uti
temeraria, q[ue] cor sacra[n]ti auctoritati d[iv]inæ, e p[ro]p[ri]a; uti p[ro]p[ri]a
r[ati]o autem offensa, q[ue] male s[er]væ in m[er]ito p[ro]p[ri]a q[ue] s[er]væ ali
q[ue], e q[ue] offenda[n]t au[m] p[ro]p[ri]a t[er]m[in]o; e uti erronea, q[ue] cadit
Hæc illi numeru[m], q[ue] inferit ex una p[ro]p[ri]a malit[er] e[st] e[st], e
altera, q[ue] s[er]væ de fide certa; n[on] e damnat r[ati]o[n]e h[er]etice, q[ue] cadit
in m[er]ito p[ro]p[ri]a de fide certa.

277 In p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a q[ue] videt cadere
sub damnat[io]ne p[ro]p[ri]a illa p[ro]p[ri]a, q[ue] n[on] pectus p[ro]p[ri]a e grave morte
pectus, aut offensa Dei: unde p[ro]p[ri]a inferri r[ati]o[n]e h[er]etice q[ue]
p[ro]p[ri]a aliq[ue] pectus grave p[ro]p[ri]a s[er]væ e p[ro]p[ri]a in es, q[ue] vel Deo
ignorat, vel de Deo au n[on] cogitat: h[er]etice in p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
n[on] in sacra damnat[io]ne. Dicit, p[ro]p[ri]a aliq[ue] pectus grave p[ro]p[ri]a;
q[ue] au[m] damnat[io]ne r[ati]o[n]e indefinit[er], s[er]væ t[er]m[in]o in s[er]væ r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]a e
m[er]ito d[iv]isio[n]is m[er]ito m[er]ito, in q[ue] p[ro]p[ri]a r[ati]o[n]e: unde q[ue] p[ro]p[ri]a ne
q[ue] s[er]væ t[er]m[in]o e r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e. Ad p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a censuray sufficit
e[st], q[ue] r[ati]o[n]e n[on] d[iv]isio[n]is in[ter] ignorat[io]ne r[ati]o[n]e, e in m[er]ito; au[m] in
certis p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a pectus d[iv]isio[n]is p[ro]p[ri]a q[ue] s[er]væ sub
ignorat[io]ne Dei vincit, q[ue] n[on] tollit culpabilitate, aut offensa r[ati]o[n]e.

240
 Sus ius e; qd si ignora vinculis tollent, qd Deo in
 eorum casu noceret aualis, ac punit qd offensa Dei fiet im
 matis, et in se vltaria, n' in tollent, qd offensa Dei matis vltaria
 fiet in cas, qd sufficit ad imputabilem, et punibilem offensa.
 Cetera non nisi vocat ignorantia: qm in iugiter errore, plura
 nos: vinculis det ignorantia, qd suboritur ex obligacione vel in inquirendi
 veritate, et culpato, h' dubitare ex aliq' r'one, nla in ad hoc dili
 gena sufficiat, qd n' ad hoc p'ponat ad inveniend' res veritate:
 in vinculis v' det ignorantia, qd vel n' occurrit eorum culpato,
 aut dubitas, vel genes dubitantes n' erat sufficiens ad hoc dili
 genas. Hinc certissim' e' Theoria salte certissim' qd aliq' salte pec
 ty gl'iosum in aliq' Deo existente, vel aualis n' existente de Deo
 fit e' Theoria, et matis d'p'ndens amicitia Dei, et p'na igno
 rans, cu' h'c p'poo damnate iudicat.

241.
 Damna sunt facit e' abia,
 cogit' videt de pecto pure gl'iosum tangat de re facit e' in
 h'c p'videa cogit', uti demonstrat voces h'c vel de Deo au n' cogi
 tat, qd ex p'poo videt' require Dei omnes aualis h'nt ab eo, qui
 Theoria remittit peccat, qd omni facile deficere possit e' in h'c
 p'videa, cu' in ad remittit pectus ex cordi Theoria qd h'c expul
 sa omni, h' cogit' n' regnat, qd p'poo sufficit omni, h' cogit' veritas
 implicata, vel exorta: qd in cordi Theoria moralium h'c non
 tant' ault' h'nt malum, imabit peccata sa e' Decalogi p'poo,
 qd v' ipse h'nt peccat, de suo n' cogit' aualis, et explicit' factu,
 vel h'nt, au' n' e; qd cu' eorum omni, vel non h'nt r'one, salte
 h'nt, et exerceat tunc h'nt, qd h'nt sufficit ad inveniend' auid

241. ² ² ²
 terq; malis.
 242. ² ² ²
 auctu, du peccat, moralit, sed impole, q' peccat in natu tale, aut ra
 mu dictamen in hac poida n cogit falley rer loq, e' excusati de Deo
 mo sustenti ad hoc, ut n' qm phisice, sed e' p'prie peccet Deu
 offendens, seq' reddens spna' dignu' p'ona'. Has moralis inu' impola
 tu e'; q' natu lumina natu e' equos natu tali' d'formas, et d' conformes
 ee' p' totas a' des natu tali' Authore, q' nob'ly loq' m' d'ante natu
 dictamine, q' e' ipso' Dei p'aco: natu sp'ly talis d'ctu facillime g'ris
 adverte q' se n' ee' a se, sed ab alio, q' n' e' ab alio, sed a se, a
 Deo videt, cu' tot ipso' natu lumina, et au' dictamen velut interge
 re, Dei tot equis; s' p' q' si ita n' ipso', falley videt, et impl' d'ite
 m'fac' se Deu offendere, put' resp' ad d' p'prie natu peccat.

243. ² ² ²
 Dicit' lud ee' moralis impole, q' f'lt in
 hac p'oida peccans in natu tale n' cogit falley rer loq' de Deo;
 p'les in A. A. Catholicis dependunt, q' in alia falley p'oida, vel
 e' in hac mepho' loq'ndi q' aliq' temp' d'ari p'prie videt
 ignora' su' p'ona, q' natu Dei n' qm' q'nt' p'ata cogitu' d'ifficil
 ora q'nt' d'urata, n' d'egonatu', sed e' q'nt' cogit' n' facillora
 sol' Dei p' p'ona 1. in Cad, p'prie d'egonatu'. Los inq'
 A. A. m' d'arant' d'os d'urata, et d' d'urata, et natu' p'prie d'urata
 d' d'urata, et d' d'urata, d'urata, et d' d'urata, et d' d'urata
 de d'urata d'p' 5. de d'urata. f. 5; p'prie d'urata d'urata
 d'urata d'p' 2. q. 3, et d'urata d'p' 5. de d'urata. dub. 5; sa
 d'urata d'urata d'urata d'urata d'urata d'urata.

244. ² ² ²
 S'pponit' coq' ab

A. Non utique, sed Deum vray saltem a posteriori deservit esse: n. in eo
 q. se notat quod nos. Ita v. p. r. e. q. saltem in actu dicitur in illis
 vray inferri p. v. carum de potere d. a. s. e. q. q. p. s. a. n. p. r. e. e. n. i. d. o. q.
 cui characteris d. e. p. a. t. u. r. e. e. a. s. e. e. v. e. n. i. s. i. s. e. n. t. a. s. e. n. i. c. o. t. e. n. t. e.
 p. o. u. s. s. e. i. g. n. i. p. o. e. e. p. r. i. m. a. r. e. c. i. n. s. u. p. p. o. e. s. i. u. s. n. i. c. o. r. e. a. s. e. v. i. d. u. c. e.
 m. u. d. i. s. p. r. i. m. a. r. e. c. u. r. r. e. n. d. u. m. e. e. a. d. v. i. v. e. r. u. m. q. u. i. c. r. e. a. t. u. r. u. m. a. d. a. q. u. e.
 n. s. i. t. a. b. a. l. i. o. s. i. d. a. s. e. c. u. i. t. o. r. a. c. r. e. a. t. u. r. u. m. s. t. e. c. t. o. n. e. r. i. s. s. i. t. a. b. a. l. i. o. e. o. q.
 q. d. c. r. e. a. t. u. s. s. i. t. n. e. c. i. n. c. r. e. a. t. u. r. u. m. p. o. t. e. s. t. d. a. r. i. p. r. p. o. s. s. e. i. n. c. o. n. s. i. s. t. u. m. u. t. i. t. a.
 r. i. s. d. e. s. i. m. i. l. i. t. e. r. i. n. m. a. n. d. e. e. s. s. a. d. a. t. t. r. i. b. u. t. i. o. n. e. s. i. n. c. i. t. n. i. l. a. g. e. n. s. e. r. e. s. p.
 t. a. y. i. m. m. u. t. a. b. i. l. i. t. a. t. e. n. e. q. i. n. f. e. r. r. e. a. q. u. e. l. t. r. e. s. u. a. t. q. u. a. l. i. e. D. e. u. s. h. e. r. e. d. e. a. t. h. e. n.
 d. u. s. s. e. n. i. g. n. o. r. e. t. u. t. a. g. e. b. a. t. C. i. c. e. r. o. l. i. b. V. d. e. d. e. o.

245.

Ita v. p. r. e. q. ad hoc,
 ut aliquid sit q. se notat quod nos, requit, q. d. i. p. s. i. s. t. a. t. u. s. u. a. d. a. r. e. n. o.
 b. i. s. s. e. p. r. e. s. e. n. t. e. t. u. t. i. d. e. i. s. m. e. d. i. o. c. a. t. i. s. s. a. l. t. e. r. i. n. s. t. r. u. c. t. i. o. n. e. n. i. l. o. p. r. o. p. r. i. i. n. f. i. c. i. e. n. t.
 d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. a. d. h. o. c. u. t. l. i. q. s. i. t. a. p. p. r. i. u. s. s. u. n. t. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. d. u. i. i. n. h. a. c. r. e. a. t. u. r. e. t. o. t. u. s.
 e. n. a. t. u. r. a. s. u. a. p. r. e. s. u. m. p. t. o. d. e. v. o. l. u. n. t. a. t. e. s. i. t. u. t. c. o. r. e. a. D. e. i. n. i. t. a. s. i. t. e.
 d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. n. o. b. i. s. i. n. n. o. t. e. f. a. c. i. t. a. u. t. s. e. n. o. b. i. s. p. r. e. s. e. n. t. a. t. u. n. d. e. l. i. q. s. i. t. p. r. e. s. e. n. t. a. q. u. e.
 a. d. s. e. n. i. t. a. b. q. u. o. d. n. o. s. A. u. t. h. o. r. e. s. u. t. a. r. i. p. p. o. l. a. t. e. i. n. v. i. n. c. i. l. i. s. i. n. n. o. r. a. t. e.
 D. e. i. d. o. r. i. d. u. a. n. t. u. t. s. e. e. s. s. a. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. a. t. i. o. n. e. s. i. n. t. h. i. s. D. e. u. s. i. g. n. o. r. a. n. t. u. r. n. e. q.
 a. l. i. q. i. p. u. n. c. a. n. t. e. s. s. e. n. i. t. a. t. u. s. n. i. p. o. e. s. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. i. o. n. e. m. o. r. a. l. i. t. a. t. e. n. e. c. h. o. n. e. q. u. e.
 n. e. m. a. l. e. i. n. s. u. p. p. o. s. i. t. e. l. i. q. i. g. n. o. r. a. n. t. e. e. t. e. a. d. i. p. s. o. s. n. o. s. q. u. e. t. u. n. d. e. d. e. s. i. c. e.
 r. e. t. p. e. t. o. h. i. s. i. n. s. u. a. q. u. a. s. u. a. n. o. r. e. f. e. r. r. e. p. o. t. e. s. t. a. d. i. m. o. r. a. l. i. t. a. t. e. r. e. l. e. q.
 q. u. e. r. o. a. t. A. d. s. e. n. i. t. a. t. e. D. e. i. q. i. s. u. p. p. o. n. i. t. t. u. n. c. i. n. v. i. n. c. i. l. i. t. a. t. e. m.

246.

Hac de via (in physicali, n. in moralibus)
 dunt. h. e. r. e. s. i. t. e. t. i. c. a. s. u. s. t. r. u. t. o. h. o. i. q. i. q. u. e. s. u. p. p. o. n. i. t. n. p. l. a. n. e. s. o. l. i. d. i.
 r. e. d. i. a. t. i. o. n. e. m. i. n. g. e. n. i. u. m. n. e. c. i. n. s. t. r. u. c. t. i. o. n. e. h. o. u. o. m. e. n. i. a. s. i. d. p. o. s. i. n. s. u. p. t. i. s. e. n. u.

tuus, ac educato: hunc discurrere modum post S. Martin se
cum S. Hieronymo meo quodam in Thoma Aquino, & suis in Thoma
de Averrois, quod in Thoma ad Averrois, & Gregorius: uti
quod S. Martin ingenium redde hic opinandi modum pulchrum esse
sensu suum, nescio tamen, an veritas penitus attingat. Citat S. Martin
S. de Aug. dicit profatum suum sibi poere venialia omittere; nam de
sthalia peccata. Fregentem, & ut alij tenent profatum suum poere
sui verum, qui razari physice (sive) sa nam tales peccare; hoc ad
ipsum moraliter impole requirunt eo, quod pariter impole moraliter ju
dicent in vinculis ignorantia Dei.

247.

Speculare in, & magis loquendo po
ter adhaerent casu, in quo ita peccet, ac possit ad ipsum magis lo
quendo pole. & peccatum pure physice, quod in genere invidiosum a respectu na
tali qua sit, & aliunde Theologicum non est peccatum, nec offensa Dei, sed
cuius omnimoda supponit ignorantia patrum: & quod sibi modum
nandi niam censeri vel damnari propter damnationem expostione
eius peccatis, sive quod hoc ad hoc plerumque alia restant moes ad ipsam
supponit damnationem sufficientes, quorum aliquas sive infirmamur,
sive quod quod confectio eius damnationem restat ipsam erumpere de novo;
cuius in horum dubiorum non sit ab aliquo, & Orthodoxis eccle
siam nuda, multo minus damnata censeri vel sepe error, quod
non hipotesice dant, quod si solus est ignorantia in vinculis Dei, poere
quod pole peccatum pure physice, ut locuto videt S. Thomas 2. 2.
quod 2. a. 2. art. 3. ubi si poere ee excessus ad finem omnitabile
sive ad hoc a Deo, quod si est invidiosum, non est peccatum morte
Sectio 2.

Ita probatur, scilicet.

246

Et est, quod cum defendunt. Itaque in errore, in
 Nunc ut. nunc. Itaque, quod futurum, per se impossibile pec-
 ty pure physici. In: hoc ipso, quod peccatum aliquod sit physici-
 cy, tunc et a. Itaque: hoc ipso, quod ad genus phy-
 sicum sit peccatum, adverteat dictationem raris, quod dicitur ad se in-
 fas et de licitay agentis; sed hoc ipso. Itaque, quod peccatum est.
 Nam tunc physici ratione peccati. Et tunc: hoc ipso, quod
 ad genus agentis videat si licita, videt ipse, regimine probata,
 sed hoc ipso, quod regimine probata videat, Itaque, quod peccatum, si po-
 nat. Itaque, quod peccatum est; quia nunc per ad videri si licita agentis,
 in qua quod aliquid superioris regis sit probata, unde in stat,
 quod licita non sit: nam si fonsas hinc, quod nunc per annoscat ne-
 quia, nec virtus superioris regis, qua obliget ipse, tunc
 hoc iucaret non licere quilibet nec, qui elucere velit.

247

Et tunc: hoc
 ipso, quod agentis regimine probata videat aliqua ad, probata videbi-
 tur ab eo, quod solo regimine per probare vel in se ipso, vel per aucto-
 ritate alii missas, quod solo est ipse Deus; atque hoc ipso, quod ad genus
 regimine probata videat a Deo, Itaque, quod peccatum, si ponat.
 Itaque, quod ipso, quod ad regimine probata videat, Itaque, quod pec-
 ty, si ponat. Nam tunc tunc certa videt, nunc in e caput, un-
 de possit excusari a. Itaque, quod tunc peccati ad, quod eluciat sub
 advertentia de eo, quod sit ea virtus Dei occupantis ipse non
 prout sub hac eorum advertentia vel probata, quod prout falsis offen-
 sa Dei, cuius regis, aut probatione facta, vel virtualiter pernit;

Quod si sit ab ipso auctore elicit: nec minus certa videtur: et
tunc in idem videtur se, quod aliqua legumina p[ro]ferat as, ac q[ui] p[ro]ferat
a legumina superiore.

2da. ¶ Si solo sit Deo, qui q[ui] se, vel q[ui] alium
posuit q[ui]vis auctore legumina p[ro]ferre, pariter eo se non videtur
fles in se auctore, quod dupplex apparet, et male moraliter,
q[ui]vis a n[on]a videtur creata p[ro]ferre: unde cui ab aliquo su-
periore p[ro]ferri beat, ut deinde concessit p[ro]ferre, ad Superiore
incausum erit recurrendum, cui n[on] apparet Superior caletu,
qui deus faciat p[ro]ferre: et q[ui]vis q[ui]libet legumina p[ro]ferre a Deo tan-
quam omnia legumina superioribus fonte descendere certum est: unde
eo, q[ui] q[ui] se non apparet creata, et se defectibile esse n[on] p[ro]fer-
re defectibile auctore supreme fonte: unde non videtur
q[ui] ut operans ea ratio dictamen alig. Deo n[on] remuneret ex p[ro]f-
re, et expliciti; necesse est, q[ui] impliciti p[ro]ferre, et vultu memi-
nerit Deo tanquam superioris legislatoris, q[ui] remuneret
eo, in dicta p[ro]ferre ad hoc, ut sic operans fideles omittat of-
fensas Dei.

3da. ¶ Inquit V. regit vultu, q[ui] ad genus p[ro]ferre sit pec-
tuy, q[ui] vultu auctore adversari ratio dictamen; sed hoc ipse,
q[ui] vultu adversa ratio dictamen, vultu adversa legi-
sone Dei, ac q[ui] q[ui]vis auctore p[ro]ferre: q[ui] regit vultu, q[ui] ad
genus p[ro]ferre sit pectuy, q[ui] vultu, q[ui] sit auctore. Nam
stat ex ipsa p[ro]ferre notise pectuy: mirum a de me, q[ui] dicta-
men ipse ratio e omnia legi sone Deo nobis indicem Dei
vultu, vel p[ro]ferre, vel p[ro]ferre, vel q[ui]vis p[ro]ferre q[ui]vis, q[ui] ali-

quid ipsi ratio dictamina licitum, aut illicitum appareat.
 Hoc sane denotant rescripta Latini locutus Aug. serm. 6. de
 verb. Div. D. An. 1. 2. q. 1. r. 2. ubi dicitur: Invenit ratio ut
 aliud ee, qm̄ impudenter deum hunc in nobis, aliorumq; gustu
 singulis sal. 2. signatur e' sup nos hunc vultu' huius, & omnia.
 At idem intenty faciunt e' cit. in Cicerois rta.

222.

222. *Spa' 222*
 Nihilie peccari bene novit se ipsi favore ea p'pua obligaco,
 faciend' ruri id, q' tenetur n' facere; sed hoc ipso peccat e' dicitur.
 q' dicitur. Nam e' certa; nam idem q' dicitur e' aliq' peccare mo, ac eodem sa p'pua
 obligaco agere; n' dicitur q' dicitur, aut dari p'pua obligaco, q' dicitur
 r' p'pua, q' dicitur, q' dicitur, in qua sic p'pua obligaco, q' dicitur, ac p'pua
 no sa p'pua agentis obligaco. Et mir' hinc ipso, q' p'pua peccari
 novit se ea p'pua obligaco agere, novit e' se teneri lege superioris, vel
 supra Deo, n' potere t'ly agere; sed hinc ipso potens huius peccat e' dicitur:
 q' dicitur pat' in tuo. Nam e' a me; q' dicitur peccari sine neq'it
 se ea sua obligaco agere, q' dicitur sicut hanc obligaco sibi imponit e'
 ab aliq' superiori lege fit, aut vultu' t'ly.

223.

223. *Evans q' dicitur e' obligaco illa*
 n' ee sibi imponit a se ipso; nam ipse sibi superior n' e' unde nec
 obligaco. In ranga superioris sibi potens imponere. q' dicitur fortassis
 aliu' se imponit obligaco, nec superiori lege tenetur, p'pua sicut ipse
 se imponit potest, p'ndes potest e' q' dicitur t'ly sibi facere licita, q'
 t'ly q' dicitur novit esse ee sicut. Hinc sicut t'ly necessum ee, q' dicitur peccari
 sibi p'pua faciat lege aliq' sibi superioris, q' dicitur alia n' pot ee,
 q' dicitur Deo supra Deo sicut aliq' sicut sicut omnia vultu' aut implicite,

quod videtur sufficit ad hoc, ut dicitur in peccato. Nec dicitur quod
peccatum dicitur fieri per suadentem peccatum in peccatum et per hoc ad hoc non est quod
illa sit sumpta, s. a. nec mali, seu dicitur, seu gerit sumpta.

204

ga habet in se est pulchra, seu dicitur quodammodo considerata vel videtur sub ali-
qua rase cor Deo, et occurris, vel sub aliqua rase Deo a occurris dicitur
nente rase saltem et implicite: s. dicitur hoc dicitur, homo videtur;
ga in unum Deo ut a occurris dicitur rase et rase vel rase
et implicite rase: s. dicitur hoc dicitur, in e. ga occurris cui est pulchra,
s. nec considerata sub rase cor occurris, et n. sub rase propria sola
Dei negat dicitur, q. mendacium rase sit dicitur, q. rase cor occurris ra-
se quodammodo considerata vel videtur ad facere dicitur, q. dicitur dicitur
mendacium relate ad dicitur rase, aut rase dicitur dicitur rase
videtur dicitur dicitur in dicitur mendacium ad rase rase, s. col-
lecte, s. q. rase dicitur pulchra considerata, q. rase videtur rase rase
ad dicitur rase dicitur rase, q. rase dicitur Deo.

205.

Dicitur: ad hoc ut
mendacium rase dicitur appareat rase rase, s. rase dicitur
n. rase, q. appareat dicitur ab aliqua rase superior, q. sufficit
r. q. rase rase rase rase rase rase dicitur dicitur
videtur; s. rase rase rase mendacium e. Deo dicitur, q. rase
appareat rase rase ab aliqua rase superior s. rase, cui n. rase
rase rase, q. Deo superior rase. Ca. rase e. q. Deo rase
e. rase ad rase rase; unde ad hoc, ut aliquid appareat dicitur
r. s. rase rase Deo e. q. rase rase rase, rase e. q. rase di-
ne rase rase, rase q. rase n. rase rase rase rase rase

dina [?] [?] hoc ut Dei rectissime, & affectissime nati [?] [?] eorum cog-
pareat, quod in se malum est

206.

Cujus caecura non sunt spiritalis, ad morale bonum determinata, quod simpliciter loquendo prout morale malum amplecti; quia quod per ignem voltas sicut gladius, sicut percipiens recipit et relictis suscipiens ad suscipiendum casibus adus invidiam, aut illicitum, non, quod ulterius recurreat ad hunc defectum, morum relictis saltem implicite vitiosis: unde si quis idem peccatum et talem naturam discurrerit, quod Deo tanquam hunc morum relictis vitiosis implicite vitiosum, id opor-
tuit apparere. Ita autem hic differretur modo quod illi, qui citantur. Clarum; quod non appareret, cur gaudeat beatus Cyriacus quod in mala hunc vitium, quod ipsi physica occidit: ut scire talem naturam vitiosam, et per quod suorum moralis asus: quod non ignorare potest hunc vitiosum, vel factum aliquam in se malum, tunc, quod certe moralis est, praeterea curia bonis moribus appareret.

207.

Haec malitia nascitur aces adus, quorum moralis bonas esse satis speciosas videtur, ut videre et in elemosina, alijsque similibus bonis operibus: hunc sane talis naturae principium quod se norum coram ceteris hunc alteri non fecerit, quod tibi fieri non: sed principium istud quod non recipit ignorare se se moralis, et oporiet operari, non velis ipsi non sola moralis vitium, sed et ratione privati. Nec ulterius recurrere ad invincibile, quod supponitur in scripturis Dei ignorare, factum non erat supponitur hunc naturae, quod in operum hunc moribus invidere non modo vitium. Quia si se se non hunc a nobis statuendum esse penam peccati pure physici, quod non ad idem posse. Quia hunc moribus, quod aliqui in hunc Deo Cuius, Compton, et hunc

gloriam dicunt peccata Dei annuay n̄ d̄p̄b̄re, nec agnā me
rem penā. S̄. Aliter de Incar. 4. 2. dicit h̄c eternay
m̄rem penā, n̄ t̄m̄ ās̄o arare, ac h̄c iūy meret peccatū. Iu-
nes Cergo iūcarit illud agnā d̄m̄ri, n̄ t̄m̄ s̄c̄p̄ penā d̄ignay.
Sect. 3^a

Utrum solvantur arguta.

228 Arguitur 1°. Deo, n̄ offendit, n̄ offēdat.
Sed a peccante in dictamen raris pro Deo n̄ offēdit, q̄ ab eo d̄y
n̄ offēdit, q̄m̄q̄ q̄le erit peccatū pure p̄b̄l̄icay, q̄ remp̄e s̄t
in dictamen raris, & n̄ s̄t offēda Dei. Iam m̄rt̄s e, q̄ p̄b̄l̄
e innoculis, ignorat Dei q̄ aliq̄. falsy temp̄e, in q̄ p̄est
ignorari le in dictamen raris opari. — D̄y m̄rt̄s, n̄ offē
cat vel exp̄p̄e, e s̄c̄p̄, l̄, ingilit̄e, e m̄rt̄e, r̄l̄e, n̄ offēcat exp̄p̄
se, e s̄c̄p̄e t̄m̄, n̄ m̄rt̄e, m̄rt̄e in s̄c̄p̄ d̄p̄b̄re, e q̄ r̄d̄e p̄d̄
t̄y, e r̄y, q̄l̄l̄i r̄y t̄m̄ r̄p̄, q̄ offēcat se in raris dictamen ag-
re, offēcat e se p̄nere aq̄ illicitay, e aliq̄ lege superior̄ p̄ntay
locū e agere in lege agnā Dei, q̄y q̄ o s̄c̄p̄e m̄rt̄e s̄c̄p̄e, e
vol̄t̄y offēcat, q̄nt e 1. raris, ac p̄n̄e in lege m̄rt̄e, h̄c
q̄ s̄c̄p̄e, ut s̄c̄p̄e, ut e q̄m̄ p̄nere aq̄ n̄ s̄c̄p̄e m̄rt̄e, s̄c̄p̄e
offēdat Deū.

229 Arguitur 2°. gentiles noverunt sua peccata fuisse in se
raris dictamen, p̄t̄m̄ r̄y d̄ignā, ignorarunt t̄m̄ in fuisse offēda
Dei, q̄y r̄p̄ p̄r̄p̄, ignorarunt: q̄ peccatū in dictamen raris q̄ nec
imp̄b̄re, aut nocere Deū nocere. Ans docere r̄d̄e Ans D^o
4. 2. q. 11. art. 6. ad R̄, e con r̄ḡido fuit. — D̄y au: ignora-
runt t̄m̄ in fuisse offēda Dei, q̄y ignorarunt subopta raris, rel.

Quoniam & Naturam colendi, etc., l. octo. qd. iudicatur esse sub specie
 iudiciorum saltem & existantibus, in actu, & cum. Gentiles vero & Sarraceni
 si fuerint immunes peccato, si Deum se offendebant, itaque dicuntur
 inexcusabiles ab Apost. ad Roman. 1. qd. negligi Deum in effecti-
 bus impientes, idcirco non sunt Deum se offendebant. Similiter autem
 qm. dicitur in gentilibus scilicet sui muros operum sua sperderent peccata,
 sicut si ea dictamen raris, et non sicut si in Deum, qd. sub hac
 sperderent spectat ad Themos.

300 Inquit. 3. incho. qd. in peccato offendere se
 punitur ad dictamen raris a raris offense ea Deum: qd. sub hac incho. qd.
 scilicet raris amplexu qd. obitu moralit. malis, qd. qm. refundat in auz
 malis orentes finalati omne qd. dicitur videlicet ad dictamen raris, qd.
 qd. dicitur superioris e ad dictamen raris peccati, qd. refundat in auz
 malis orentes finalati, a qua qd. scilicet, raris nimirum offense ea
 Deum = No. dicitur, supportus spiritus, qd. raris raris qd. raris qd. raris
 si raris raris in se reali. Itaque Deum ut offendit raris, & raris dictamen
 ea qd. agens qd. qd. sicut raris raris raris, qd. omne ad qd. dicitur
 qd. aut raris raris raris in cada raris raris, si raris raris raris al.
 raris raris raris in se finalati, qd. raris raris raris raris, raris
 qd. raris raris raris raris raris raris raris raris raris raris raris raris
 intendit raris.

301 Porro dicitur autem mala moralit. ad dictamen raris,
 sicut raris raris raris in se, imbutis qd. dicitur ad raris raris,
 raris raris raris, aut Deum qd. e superioris, raris raris, summumve raris,
 aut raris raris raris raris, qd. raris raris raris raris raris, sub qua
 Deum raris raris raris raris raris raris raris raris raris raris raris raris

imbibat, aut inclinat in ipsos rari dictare sicut dictante ele
 hoc, & nunc aqy n ee licita qdri: negit in intli, q ras dictet aqy
 ay n ee licita, qn inclinat, q ras sul dictet aqy ay ab aliqa iuge
 rari hae pibity ee, q pny q qn canly referat aqy n s'm ad rec
 ay rari, q ad ad supire, h'ntu relas. Ad solvns exphiansy dabr.
 vnt pt exphly inalegare n iusta fa ab infrase, qn rariy d'naq
 respit rariy sui rari ay maay, qay faay.

Bo 2.

Annu 2: qd sese n cos
 nity ut sese, qd qm aqubony ut punitu rari offendere, n
 eet ren curritus de fa Majestatis. q filij q peccaret in dictamen
 rari, n in advertens se in Deum peccare, n eet ren offensa Ma
 jestatis sicut in maaly (m), q pny n pces a Deo punitu rariy
 faalis in offensor, qd ad summu pena orenti peccu p'u rari
 dictamen rari, sicut iudice sicut punitu n s'm scelera ca se
 merito p'atata, qd omnia ca alia, qn se publice iudices iust
 tia = No rari, q qm in s'm in hypotetico peccat, ut videt
 in sigly nity, q aliqsa dictamen rari peccaret nullam
 advertens se peccare in Deum vel implete, q, exphite onitruy
 qn in hae hypotetico a rari n d'ntu p'atata, idet ut in rari in
 fert araty q polare abia peccu p'ure physicu, donec p'bet
 supoty h'nd a rari negaty.

Bo 3.

Hinc claratu qm sic d'ntu p'
 qm q filij q peccaret in dictamen rari n advertens se
 peccare in Deum nec explicito, nec implete onitruy, n eet ren
 H'nd eay in hae hypotetico in sigly n advertens se peccare
 in Deum q phire onitruy, advertens in se peccare in Deum saltey

implicitè unitu, no cog: hinc pat diffinitio ad parate Regu
 exati, q' nec explicitè, nec implicitè suspicet ab eo, q' malitè
 ipsu offenderet: unde dicitur Deu n' sed ut nos tales iudicem
 sustulime puniturum acoy moralit' mala put è ca nax tales, q' q'f
 se unitu pena orente tli delicto, qui tli, q' e ut iudicium
 Regitatoru iustit'ie puniturum carceret acoy ut offensa ca se ip
 su saltey implicitè unitu pena q'q' epra, q' tli dicit offensa
 Regu, Regu humanu, q' seipm respicit acoy nas iustit'ie seve
 no punit offendente malitè Regu gl'ia et n' unitu, q' e ey,
 q' malitè offenderet aliu a Regu.

3al.

Item 5: pecty put è offen
 sa Dei notu importat malit' n' importat gl'ia Regu, q'
 sit ca dictamen rati; q' q' unitu pecty, q' unitat ee ca dic
 tamen rati, q' suspicet ee ca Deu, ac q' q'q' una unitat q'
 malit', q' alia unitat: q' unitu q' pecty pure gl'ia Regu. Q'q'
 maris è; q' acoy Dei gl'ia sit q' rati, è excellentis dicta
 mine rati g'ore ad ipsu notu, maris scipm in peccato malit',
 q' sup' q' rati ad dictamen rati ita n' nullens. Q'q' maris
 è, q' q' q' advertere f'ay acoy ee ca dictamen rati, q' ad
 vertat ea ee ca Deu, acoy Deo, è dictamen rati sint tu n' int
 se disti. Q'q' maris pecty (alig' n' rati) put è offensa Dei q' q'
 fuy sa ostenti rati importat malit' q' q' q' q' put è offensa
 Dei q' ipsu notu t'nt ostenti, no maris, acoy tad n' unit; q' pe
 cator advertens ad dictamen rati sul' advertit ad Deu f'ay impli
 citè unitu ratiq' f'ay ratiq' Regitatoru: unde ad d' sumere ber ma
 rati q' f'ay q' videt ad dictamen rati, q' De q' videt ad Deu.

Hinc non mirer, ego q' rari in se diffrao, q' nempe h'is hoo n' adveniat ad Deu' salte' implicite' scilicet. Facet, cui aliq' p'ce ad dictamen rari' advenire, ac ad Deu'; q' miru' ad Deu' p' advenire (im' implicite', et ad dictamen rari' explicite'. Hinc n' p' in pecto malia' specialia q' vident ad Deu' ut offensu', q' n' reperiat' in eode' pecto, q' n' ea dictamen rari' n' p'ce rei' possit; q' in re p'nt n' im' ea rari', q' ad Deu' salte' implicite' scilicet. Hoc notari; q' fortassis reflexe cogitans poterit p'cedere q' malia' a'ia' p'nt relate ad dictamen rari' a' malia' ipso' p'nt relate ad Deu'; h'ec t' p' p'nt v'io dari n' p' p'ccae a' p'ce rei, q' im' requirebat ad hoc, ut daret pectus p'nt p'nt hui'. Generalis inobedia' rari' secun' offensu' v'io' de' stemptu' Dei salte' implicite' scilicet reperit' in gallo' a'oe elicit' ea' dictamen rari'; specialis a' inobedia' rari' reperit' in finali' stemptu' Dei, q' rari' peccans p'nt lege' stemptu' res h' n'ibilia' faciens, ut boni' d'ot' p' p'nt lib' d' c. 6. n. 2; h'ec v'io' specialis malia' n' reperit' in oi' pecto' In q'ca.

Arguit' d' occidens h'oc, q' p'nt parit' ee' ferax, n' e' homicidij' res; neq' sacrilegij', q' rari' fural' facias, q' n' ignorat' facias ee' im' iucans ee' alienu'; q' filius' istimans a'oe a' se elicit' ee' im' ea' dictamen rari', n' ad ea' Deu', res eet' pecti' im' p'nt, n' v'io' In q'ca; s' ita' p'nt aliq'is' iustimare' q' ita' peccare. Et p'nt h'oc miru' q' aliq'is' iustimare' rari' secun' ee' h'oc iucans' oportu' ee' rari'; s' ita' p'nt iucans' ita' iustimare' q' n' miru' iustimare' ee' d' h'oc miru' p'nt h'oc; s' ita' p'nt iucans' iustimare' ita' h'oc, v'io', v'io',

no. sic qd fcales defendunt p fcales, dicunt obtinere pstriman
tes se pscindere p pscider obtinere pscate, re En in pscindere
fa exerce; qe n pscit alij pscindere.

307.

Arguit qd peme falsy eton
ritas lethali debita pr innoculij renorari: qd p e a peccante
n incurrit; n m incurritet pena, qe n onfuit, sed ignota n in
currat censura ex coing. *Thomay fecy cu p. Suarez, Et*
Alia Sanchez ca nullo oppoty confimantes. = Dato aut, no co-
ay, e inferoy in qdnti racy, qay n pbat pntas confute: hec n in
currat, no onfuit, qe qm ligat stramaux, qd rles ce neperunt, n de
qes ferant. at epntas peme nra sua ofegit ad lethale pecty. Quis
ppp hoc amittens incurrit in lra dity: nay qd nult ante, psumit
in ofpse amittentis ofentore.

308.

Arguit qd: *ad Rom. 7. act,*
" *Leges, qe leges n front, naaly ea, qe leges su, faciunt; ergo nite*
" *reg n frontes ipfi sibi su leg: qia. De pta pffores nra talis e*
leg. Tertili dicit innotanti legy, qn recurrere beat ad Deuy @ im-
plisite omity. = Deo coay. = Qm d ty neutiqy includit recurfy ad
Deuy falsy implisite omity, sed p m inmut rly recurfy, dny aut,
Tertili ce sibi legy, qam nclit dicitamine racy ducti naaly
faciunt ea, qe su legy nra; qe nny dicitamen racy e ipfi de
na legy impptas, nqy qm ipfi pps ce sibi legy rly ut obedi
ant salimet ipfi; nec rly ut tradidit pps int leges sibi a se
impptas; ay tuc agere su pty, e abymicy. si us sibi legy
qes su racy dicitamen ipfi inmut dny legy, aut bent obe
dire. Hoc ipfy insinuat e Ambrosio, lib. de paradiso

17 c. 6. ibi. in eo vocat. An videmus audire, q' alia interdicit,
17 alia precipiat.

305. Arguitur 3° si Deus n' est, hoc ea pp' ratiō dicta
men opans p'lylice. Sed peccare potest mentiendo, vel agen-
do ea quorū quia p' se nota tanqu' obligatoriā. sicut in aliqua
salte' sup'positi potas peccat p' ratiō p'lylice. Non p' ratiō sup-
positū, q' s'c'it tunc hoc potest ea pp' ratiō dictamē p'ly-
licē peccandi; q' tunc tunc tunc cōfirmaret n'ly ee Deum,
n'ly foret moralit' ratiō p' ratiō sup'positi, q' s'c'it n'ly,
q' eliceret, opas s'c'it q' ratiō p'lylice est q' p' peccat, nec
d'conformis p' ratiō dictamē s'c'it ratiō. Deinde n'ly p' ratiō
moralit' ratiō, q' s'c'it p' ratiō ablatā, s'c'it negat fieri
ratiō. Dicit tunc n'ly sup'positū, q' s'c'it hoc tunc potest nullo
modo opari ea dictamē pp' ratiō, s'c'it dicit peccare p'ly-
licē, s'c'it non. Quid ē; q' tunc s'c'it opas s'c'it s'c'it ee, s'c'it ee
ea dictamē pp' ratiō: n'ly tunc nulli ratiō sup'positi s'c'it
ratiō s'c'it ee d'conformem.

340.

Quod: in p' ratiō sup'positi hoc potest
eliceret tunc aut, si Deus est, ego stemmerem illū; s'c'it sic aut
est salte' virtus stemper Dei: q' tunc ille hoc salte' virtus
stemmeret Deū, ac q' s'c'it alio peccaret mōdi; n' @ Thozicē;
q' n' potest offendit Deū in sup'positi, in qua n' videret: unde s'c'it
p'lylicē peccaret q' ratiō aut = q' s'c'it mōdi, e' mōdi, no coaf: per
ratiō s'c'it aut q' peccaret Thozicē, ac p'lylicē ratiō hoc: q' s'c'it
mōdi ad est ea dictamē ratiō, catena, @ est ea legem
ratiō Deī, aut virtus ratiō, q' p' ratiō s'c'it aut: s'c'it ratiō ille

in casu pro phisico n videt abri dno pectry regg phis
 videt, neq dlogiciu; qd n eet in eadei suppositi legome qd hinc
 hinc ad, cui supponat deficiere legei superiorem, cui seruetur,
 suppositiue in eet pectry tui phisiciu, qd hinc ad, si ca
 mltitru poneret in suppositi alia pult, in qua supponat dno
 Deu, cui legei eadit infringeret ea pectry mori dictamen
 asonu.

34. Arant demijer An. Exprore say cu: si pect
 ce overfo ad bonu immutabile sine averfoe a Deo, qd pect
 et invidata, n eet pectry morte: qd in d. 4. hinc ad foret in
 ordata, qd pectry mala moralit, qd hoc pectry, qd latingeret bo
 nu immutabile dlogiciu, ad dictamen raris ably nullo
 ru ad Deu; qd hinc ad foret pectry pure phisiciu; qd hinc
 pectry. = De pectry anti, qd dlogiciu in su dno suppositiue, in qua
 pectry legit ad pectry dlogiciu, dno eadit su, dlogiciu, rel qd mlti
 pectry pectry, us ultima pectry; qd fit transfo, a su dlogiciu ad
 ably, idem legome n e ca: inq n namq, qd dlogiciu qd dlogiciu
 apparet in aoe qd hoc pectry, qd advenet pectry raris dicta
 mina, si forte qd raris qd dlogiciu pectry hinc averfoe ab averfoe
 pectry a Deo, de qd nunc n curam; namq, ad, qd in re dno
 pectry hinc averfoe pectry raris. ab alia averfoe a Deo; hinc qd
 hinc qd nat dlogiciu ides pectry in su dno suppositiue sub pectry
 qd mlti impoli, qd invidata overfoe ad bonu immutabile pectry n
 pectry ab averfoe a bono immutabile.

Questio 3.

Latone, virtus nra impleri deat qd raris sup-

naalem ad aures salutare eliciendos?

sect. 1.^a

Sunt, & nae nativ.

312. Hic n^o accipit naa q^u caecurary univ^{er}sitate; nec q^u
quinguo motu, & ductu q^u, in q^u e, sit accipi^{er}et a^u d^uo.
Nomen nae put^{at} h^{ic} exponit. quae dicitur h^{ic} in c^o d^uo q^u
usurpae caecurary tales l^oras q^u instructa facultatib^{us}, ornata
q^u d^uo, q^u t^unt ip^se sedij p^{ro}p^{ri}u^m ip^so d^uo. Caecurary talis
ita put^{at} a^u d^uo caecurary, ut p^{ro}p^{ri}u^m ornata inf^{er}modi d^uo q^u
q^u naaliq^u t^unt; sed q^u caecurary d^uo in fatu^m nae pura, au^gula
est in d^uo p^{ro}p^{ri}u^m d^uo, & d^uo q^u t^unt q^u d^uo
im^ug^ul^uat^u q^u d^uo d^uo d^uo. Summe nae sublimatio, &
exaltatio in spiritu d^uo nae t^unt q^u d^uo d^uo, & q^u
ind^uo naaliq^u t^unt est, n^o signaali.

313

26^a q^u d^uo est integritas p^{ro} caecurary

n^o q^u ind^uo t^unt summe nae exaltatio, q^u naaliq^u est d^uo. Quae
h^{ic} d^uo d^uo d^uo d^uo. Summe nae p^{ro} caecurary est sequelle
caecurary, & erat t^unt nae p^{ro} caecurary, & im^ug^ul^uat^u. Quae d^uo p^{ro} p^{ro}
te p^{ro} nae pura est; q^u elem^uto t^unt q^u, & q^u est q^u q^u p^{ro} p^{ro}
nae superior, ip^so p^{ro} ind^uo, q^u est ind^uo d^uo d^uo
q^u p^{ro} elem^uto, & d^uo cu^m ea p^{ro} casu p^{ro} d^uo in q^u.
Poterat inf^{er} nae caecurary cu^m p^{ro} d^uo d^uo q^u d^uo
caecurary, & p^{ro} d^uo d^uo, nae p^{ro} caecurary d^uo d^uo. h^{ic}
caecurary n^o est t^unt nae sedij q^u; n^o est nae t^unt, vel q^u.
Delectabilia n^o occurant, h^{ic} occurrentia n^o excitent appetit^u ea
p^{ro} d^uo; h^{ic} a p^{ro} d^uo d^uo ante p^{ro} d^uo. d^uo

nat^{ur}as aut Inferioris ad superioris in hoc parte affectu
substantia n^{on} p^{er} se inferi sunt elemos ad superioris s^{ed} p^{er} se.

312

Hinc

supra patet nos ad hanc partem elevari supradictis suis ordinibus
ad possidendum media p^{er} se Deum. Statu hunc elemos
in Adam ante lapsu combabant quia sanctorum, infusa vir-
tes, & privilegia immunitatis n^{on} s^{ed} a culpa, s^{ed} a mor-
te, tristitia, doloribus, ac alijs, quae nos patimur, infirmitati-
bus, & arduis cum iure transferendi eadem ad prosperos bona,
si ipse perferat, uti potest, in eo, in quo dicitur fuit, status
innocentiae postea, p^{er} hoc transferendi s^{ed} a iura Dei ordinare,
factos, in quo cum Adam descendens Adamo le s^{ed} p^{er} se n^{on}
post dicitur innocentiae, s^{ed} de originali iustitia: quae in Adam n^{on} ser-
vavit factu, s^{ed} fuerit p^{er} se de n^{on} comedendo fructu veti-
to, ideo ad nos originaliter transmissa n^{on} fuit iustitia, s^{ed}
eius loco facti sumus originales haereditate peccati, in quo nati
sumus filij iⁿnocentiae Dei p^{er} se peccati, s^{ed} in Adam
capite nos fuit p^{er} se p^{er} se.

315

Hic dicit supra statum

nat, quae in reparata fuit p^{er} My Dny nat, quae p^{er} ipse
passus, ac morte iustitiae sacrificat, & sugabundant n^{on} s^{ed}
p^{er} originali, s^{ed} e^t p^{er} p^{er} se (et dicit hanc peccati, hanc in
noce, ut infantibus applicarentur ipse iustitiae p^{er} se
sacramentum ad delendum originale peccati; adultis n^{on}
p^{er} se peccati in re, vel in se susceptu applicarentur
ad respiciendos peccati p^{er} se p^{er} se ad respiciendos pec-

h. l. 1. 2. 3. 4.
catorum, et neq[ue] salutis op[er]a, q[ue] superioris e[st] ordinis, imp[er]portionate sunt vices n[ost]ras, q[ui]a vici[us] e[st] inferioris, ideo rega-
ratur sicut ad p[er]agend[um] e[st]ne salutis necess[ar]ia, q[ui]a dicitur p[er]
mercedem indicat signali, qua Dei t[ri]p[er]tuali, seu
sanctante, qua dicitur igitur mita ad gloriam, ~~qua~~ cui eadem
gratia sanctans bene dicit, e[st] e[st] semen, tubu[m]q[ue] suu[m] ad illa[m];
t[ri]p[er]tuali, seu auaranti, qua n[ost]ras vices ex se debiles,
e[st] imp[er]portunate iudicant ad occidend[um] op[er]a supra salute
v[er]ba.

346. Quia sicut sumit p[er] q[ui]s dono gratia collata, co[m]m[un]i
q[ui] sensu ipsa sicut creat, ad q[ui] n[on] p[er]cedunt igitur mita,
p[er]fectio, pulchritudo, e[st] elogend[um] facultas qua dicitur salent:
v[er]o beneficij recognitio gratiaru[m] ad, e[st] bonivolentia capio
acceptio, vel inventio qua nuncupari solet: in sua e[st] bonis
dono sicut a Thoma sumit gratia sicut apposta n[ost]ras p[er] sig-
nali dono, q[ui] n[ost]ras debilitate fortat in ordo ad hoc be-
aficia, seu Beatude[m] e[st]ne. Quia sic sumptis aliqui di-
vidunt in creatas, e[st] increatas, q[ui]danc[um] intelligentes di-
nas p[er]fecte nobis q[ui]dam[us] amunicatas, q[ui] su[m] spirit[us] ipse sanct[us]
n[ost]ras sicut gratia, sicut donu[m] Dei, ab[ut] n[on] locu[m] ista[m] p[er] figuram,
e[st] theoreticam dicitur, q[ui] p[er] q[ui]s, e[st] p[er]fectu[m]. Quia creatas di-
vidit in creatas, e[st] increatas, q[ui] n[on] refidet in hoc, ru cui dicitur gratia,
h[ic] e[st] ru n[ost]ras incarnat, e[st] accidentiu[m] institio: v[er]na n[on] gratia,
q[ui] refidet intra hoc, ru cui gratia dicitur.

347.

Quia creatas v[er]na alia
dicitur gratia data, q[ui] p[er] p[er]fectio singulari p[er]fectu[m] ad alioru[m]

ut dicitur oratio; sed si gratia seu dona prophetia, linguarum, scientiarum, aliorumque miraculorum; alia est gratia faciens, quae sub hoc nomine potest intelligi per gratiam virtutali sanctitate, quae deus reddat hocius Deo, gratia, et permanet in anima, donec per peccatum expellatur; aliquid tamen subvertunt gratiam gratiam facientem in se, et caetera huiusmodi, illorum nomine potest virtutali, seu ad gratiam intenses anales, seu auctores, quae tunc est propria loci, est donum signumale transferens naturam elevans, et spiritum ad intelligendum, et agendum, sicut oportet ad beatitudinem spirituum. Haec analis, et auctores gratia sunt in excitatione, et adiuvante, quae dicitur aliquid a virtute, aliquid a seculo inchoat; illi namque per excitationem intendent gratiam eam, quae ad usum dicitur, et est superior, et adiuvante in gratiam intendent eam, quae glorie promoveat ad usum: tunc vero coram gratia tunc est deus analis gratia dicitur a virtute, et adiuvante facta inchoat subvertunt volunt.

348.

D. dicitur gratia auctores in operante, et cooperante: et tunc coram operante dicitur, quae occurrit ad usum inchoat; cooperante vero, quae ad usum dicitur a virtute a virtute operante dicitur, quae occurrit ad usum dicitur in aliqua virtute; cooperante vero, quae ad usum dicitur. 3. non dicitur in operante, operante, et subvertente: operante, et cooperante et tunc dicitur, quae tunc coram secundo, non dicitur ab excitatione, et adiuvante: subvertente intendent inchoat de virtute operante auctores gratia virtutali, gloriosae, et ipsa beatitudinis operante auctores salutares, uti videtur et ad Deum dicitur de virtute dicitur 37. sect. 2. aliquid subvertente referunt ad quaedam anteriores inchoat virtutali. D. dicitur inchoat, quae dicitur coram operante, et more subvertente, quae coram non dicitur, quae vero ad usum dicitur operante: opera subvertente.

videt in eface in aut, qd eface n. s. s. inferi ante, qd aualiter
est, aut inlat eface; et in eface in au. I, qd sicut in eface
hij qd ipse opaco, aut s. s.

Sect. 2.^a

Damnat Pelagian error.

342.

Pelagius Palestrina Monachus
docuit, nax se sola sine signali graa Dei poce salutari
pari, sicut responder ad venturae assequenda, uti sicut in I.

- 11 Aug. ep. 174 aliam 2. ibi: nova qd dicitur heresis inimica graa
- 11 sicut in Ecclesia Dei conat evurgere... Non sicut, qd emendant
- 11 infirmitati hinc suere postatis, ut sic sicut ad Dei graa
- 12 pfinere ostendant, qd euy hinc artus, et n peccandi polate cae
- 11 at sumo. Error iste damnatus fuit in Palestrina in Synodo Di
- 11 oapolitana anno 415; deinceps in Sio Carthagonensi anno
- 11 418. et Laterano Dispoli sacregrato absolute amathematice
- 11 obtinuit fraudulenti Pelagius subditio pensens resuactoy
- 11 vbi; ipse nax liry artus graa vocabulo donavit, ut ex
- 11 ipse nax dicit Aug. serm. 14. Verbis sicut alia 26. c. 1. ibi:
- 11 hoc ipse qd liry hinc artus defendo, et dico qd liry artus
- 11 suffrens e, ut iusto sit, n sine graa Dei dico... si qd hinc, Deo crea
- 11 rit, et hinc Deo liry donavit artus, qd qd hinc delus artus
- 11 eus graa hinc me e, qd euy sicut euy liry artus.

343.

Hac referente

Aug. qd ebat Pelagius, qd nax nax graa suffrans, hinc necessary
ad opera salutis, graa sicut applicat nax ad alia, qd graa vere
Magica n ebat; sic vbi mo ut. graa nax applicat ad

causis domy; sicut alijs in locis ad reges, Pray, revelans, pec-
 catorum respiciens, gratia sicut memoria respiciens invitatur ad gratiam
 Dei, et tunc dicitur in aplis, q' excitat ad imitacionem. Hec ora sicut quae de
 Jasio adhibet, uti dicitur in S. Aug. de qua M. c. 1. Imo aliqui
 existimant Pelagium tandem ad posse gratiam vere Augustinus non ad simpliciter
 sed ad facilius gratiam, q' transit ad Augustinus form. 1. d. de verbis Aug.
 c. 1. d. ubi Pelagium coarctat sicut alijs, gratiam sicut... ita si dicunt
 ad futurum ee, gratiam Dei ad facilius faciendam. Hoc ad redarguens S.
 Vi. de qua M. c. 24. ait: tolle facilius, et n' sicut gloria, vii
 sano e sensu, si ita dicat, ut q' q' bonum facere jubent tunc arduum,
 posse implere q' gratiam, cui ad facilius adhibet, adimplet bonum operis e si-
 ne Dei, quae gratia fieri facilius potest subserit, q' sensu redarguit,
 q' h'c sine Deo n' potest facere.

324

Adhibet insuper Pelagius nos prope-
 nas solis mereri gratiam, quae postremo facilius opera salutaria per-

agere, ipso ingente, opus meremur gratiam, et facilius nego spiritum
 Sancti Spiritu auctore respiciamus, uti refert Augustinus c. 27. de qua
 M. c. hinc idem Pelagius docuit Pray Domini quod fuisse puru ho-
 m. et de sua innocens, q' solis nae virtus observabit, fuisse di-
 ficatam, uti refert S. Augustinus in Epistola ad Nestorianos, et Pela-
 giana Heresim, quae hinc sicut damnata fuit in Synodo Episto-
 no Generali 3. sa Nestorianum, q' sui erroris ex Pelagianis
 eductus, a quo anno 430. Error Pelagii diffinitur S. Aug.
 epist. 10. c. in duodecim pariter a Synodo damnata. M. Aug.
 haec vide M. Pray tom. 1. de qua p. 16. c. 5. et 6.

322

None Pelagianorum

In Ihu 2. 2. q. 6. a. 1. & alibi prebendit. Comē pelagianos
 sic dictos, quia pariter adhaere Pelagius, sicut Iulianus, quia agnus,
 vel in Iulianus in Gallia Nori, vel postmodum recepti fuerunt:
 hoc in numeris Vitalis Carthaginensis, et Caspiano, et Chrysostomi
 tomus 1. 4. Discipulis, deinde Augustinus Iulianus, et tandem Abbas,
 qui suos demum retractavit errores, ut videtur et ad Damianum ad
 annum 234; numerat et Authorem Imperfecti, et Ceterum Sulpi-
 cium, cui meminit Photologium ad Diem 23. Januarii, qui
 tandem respicit numerum ite Celestium, et Dennadius, qui Insuper
 penitus citat. videtur Damianus n. 1462: Insuper Insuper ca-
 culat et Non Gregorius 5. c. 5. Insuper errores ad decem articu-
 los reducitur noster Iulianus de p. p. 22.

323.

Ducebant isti 1.
 animi male p. p. vobis p. p. iustitiam inveniunt genere, qui
 vobis ad ulteriores ad regredantur gratia collata in p. p. operum
 p. p. tunc; 2. in operibus factis nate vobis alium p. p. eli-
 gi ad salutem et huius; 3. opera nate vobis facta vobis cui iustitiam
 et p. p. finalis; 4. opera dionate (in) existentia eiusdem bene-
 fici ad Deum gratia vobis nate, ac si vobis abie: unde infere-
 bant, Deum p. p. tunc q. vobis, aut ille faceret solus nate vobis
 in p. p. dionate p. p. hoc dionate vobis tunc elegisse p. p.
 ad dionate; inveniunt et alios ad equas dionate p. p. p. p.
 dionate, qui fecissent, alios ad equas alios p. p. vobis p. p.
 vobis, qui fecissent, si dionate vobis; quibus nec p. p. de facto
 p. p. abie boni, nec ille p. p. abie mali fecerunt.

322

Non errores dam

navit V. 2^a Franciscanus in Gallia. An^o 1299, q^o Heinricus
 confirmavit ad Bonifacius 2°; et deniq^{ue} Hen^{ricus} Melatense 38° anno
 154. Utrum error relatus in festo saris est li^o eade loco raptus
 & in malia mutaret^{ur} in^o q^{uod}, ex q^{uo} constat Deu^m n^{on} punire demerita
 adionate in p^{ro}visa; cu^m p^{ro}p^{ter} singulari sui beneficij raptus p^{ro}-
 riu^m hoc est rita, q^{ui} p^{ro}misserit e^{um} alie^{ri} omittere peccata, q^{ui} omis-
 sisset, si nonisset, nec p^{ro}pter puniendo, q^{ui} omisisset, sed p^{ro}pter
 salvand^o, q^{ui} n^{on} omisit. Et dictis dicitur, q^{ui} immisit dixerit
 P^{ro}ph^{eta} Eonit d^{icitur} 2. a. 5. S. 4. ~~Et~~ Vitaly Semipelagianus
 alias adhibere q^{ui} p^{ro} sua p^{ro}teritio p^{ro}terit. Dicit^{ur} est, q^{ui}
 mente confundere velint aliq^{ui} scias p^{ro}ph^{eta} a nobis admittat
 hu^milia adionali, q^{ui} adhibebat Semip^{ro}pelagianu^m, cu^m p^{ro}teritio
 q^{ui} d^{icitur} d^{icitur} sit magister; illi^{is} dicebant, Deu^m q^{ui} scias adio-
 nale p^{ro}videre q^{ui} naa se sola faceret ad salute; nos dicimus,
 Deu^m p^{ro}videre q^{ui} scias q^{ui} caeca q^{ui} r^{ati}o ad s^{er}uata fa-
 ceret; illi^{is} t^{er}minis adionatis p^{ro}pter alie^{ri} decernebant; no-
 n^{on} hu^milia ni^{si} alie^{ri}. Et affirmas tuas ad tenebras?
 Sectio 3^a.

Nonna resolvuntur dubia?

325. Q^{ui} est an ad q^{ui} r^{ati}o op^{er}u^m honestu^m sit vera su-
 pernaturalis q^{ui} naa? Res^{pon}dit^{ur} naa rei veritatis n^{on} ee. Q^{ui} naa est;
 q^{ui} ex naa rei libertas naalis est p^{ro}ferens ad op^{er}u^m honestu^m na-
 ale, q^{ui} q^{ui} n^{on} excedit naa p^{ro}ferens, aut vices. Dices t^{er}ti^o, in
 hoc r^{ati}o n^{on} manere virtutis semina, q^{ui} p^{ro}videre p^{ro}ferunt
 in fluctu^m operis. Res^{pon}dit^{ur} id r^{ati}o ee de semine virtutis su-
 pernaturalis; n^{on} v^{er}o naalis ex naa rei, in q^{ui} sensu^m cadit v^{er}o p^{ro}ferens.

Dices 2^a. Demones si pœce virtutum naturalium opera pœne-
re; & ne hæc. = Sed conaj: Demones strumantur pœne-
pœne erga Deum, et erga caritas. Quapropter nec naturales pœne
pœne virtutes; sed pœne = Dices 3^a. sine Deo nō nos pœne-
nos nō pœne sine Deo caritate nos, et caritate nobiscum; pœne
In nos et nra rei naturalia sine Deo signa-
loquente.

326.

2^a. an saltem in rege Dei ratio
sit pœne signa-
Affari reo; qd in hac pœne signa-
ad hoc, ut erudat signa-
facere; facienti pœne, qd in se Deo nō denegat pœne. Hac
respon e con pœne ay dicitur. Quare, pœne, et alij apud
Aristotelem lib. 11. diff. 56. ubi caritas esse pœne; nra nō respon
facet con caritas caritas dicentur pœne de opo boni in hac pœne
videa e in Deo pœne pœne nra: pœne, dit, nemine
bene uti pœne artus, ne pœne: Hieronimus in 26^a Jeremie
aut qd boni operi boni ad Deo pœne referent: Dicit insuper
Aristotelem 2^a can. 20. dit, nō boni pœne sine Deo: C.
pœne pœne. De verbis Dni in monte cap. 5. dit, nra e ay gu-
vō pœne, qd in ulla no rationi pœne, in cuius officia nō loquat
Deus.

327.

Dee huius autem satisfactio pœne, dicitur et
sunt duplex, ay, alij naturalis, et signa-
Dicitur alij saltem aut naturalis boni, qd nō subterit Deo pœne, qd in
e sa pœne, et magis. 2^a = Dices 4^a. pœne pœne
pœne, qd dicitur huius pœne, qd pœne pœne

vires, in qua locum videtur supponere Dny aliqua fabry opera
 & qd bona fieri p solas nra vires. Res, Dny ibi damnare
 erroris Pelagij, qd dicebat Scaz iustificari poce q opera solus nra;
 nra agit ubi Dny era qd, an donec bona nra solo opera, an
 nra. Dico 2. damnatas ee p pccos 3. et 6. 2. 2. Dico; quia
 Pelagianij sibi arrogabant eos, qd boni qdga nra viribz attribue-
 rent. Res, rite damnatas ee p pcc censuras, qua immo ibi inure-
 bant fecas sarias, qe pbalis e; uti cuj dicitur D. deo d. 2. flum
 esia disp. 7. s. 2. fortassis etiam totum opo bonu ita pae re-
 debat tribuere, ut nil p pcc aseret curu sicut artauz, qd parit
 e damnatus: ali v subiacet censura, q nra et eo se sufficiens ad
 opo honestu nrae defecto. Et vid n pccat nrae, qe nimiru
 i. qaa quent ad hoc, ut ego opo emat signale.

324.

Etiam quia na

alio entari qaa collata in mitis nri Dni, & eaco ad super.
 nrae vidata sinez sit qaa vere Anglica sufficiens ad opo sa-
 lutare. Res nre cuj d. 6. Suarez lib. 5. de qaa cap. 7. as-
 paldia disp. 105. et flumieha disp. 3. s. 2. in 2. 2. 2. qaa
 in 1. 2. 2. disp. 20. cap. 1. et qd d. 2. 2. 2. et nrao sequer.
 Res nra respou e; qe coritas nra nrae entari n exahit
 extra nrae creatio ordei p hoc, qd sit qaa p pcc mita nri,
 & eaco videt ad signale beatitudis sinez; sicut in regnum caeas,
 recta valetudo, abundantem terra fructu, felicia tempora hui
 exis negotioru, sicut nrae creatio ordei n exceda ferri pcc
 in nri mitu, & ad signale exis vidari sinez, qd ad hoc
 suffiat, ut ista dicant qaa vere Anglica, uti d. 2. 2. 2. Aug.

lib. I. de salutari cap. 3. g. nec sufficit, q. cogitatio naturalis extra
re organa sit in multis, uti, et ad signales ordet fieri ad hoc.
ut sit organa vere theoretica, q. et signa naturalis caloris ordet, et
et sua signa indicant.

329. Si hinc inferas, ad an salutaris requiri

gratias entari signales, nec sufficit, q. sit signalis gratia magis
oculis libentis cogit, et signa, q. sunt signa mentis, et
Theorici de Delagui, q. gratias entari naturalis n. remittat ad
mittore, uti optet in Aug. lib. I. de gratia c. 4. ubi itaq.
apparet eum (de Delagui) has gratias fieri, quare videt, et dicitur
Deo, q. agere beatos; ad hoc in vult legi uno. Nec satis
e. dicere organate mensis entari naturalis n. et debitas n. sed
se; in h. in pla. si ista naturalis caloris ordet, q. in n. sit vita
n. sed se, q. va. sicut sunt arboris, aut lapides, nec plures, nec
graciores; unde q. cogitatio naturalis organa n. sit vita n. sed se
organate n. pbat. In ee extra naturalis ordet caloris, aut gratia (in
phibita. Deinde gratia organate detate n. sit vita n. sed se
vage (in ee ipsi vita, q. videt or. cogitatio naturalis beat ee vel
organate, vel in organate q. detate organate sit, n. extrahit eam
extra signa naturalis caloris ordet, in q. n. e. potens adjuvare gratias
ad opera, q. sit signalia.

330. Quia an aliqui de Delagui asserit gratias
vere theoreticas, et signales divina illustratio, et pia affectio
uti necesse ad an salutaris. Sed vere eum locum Theorici
de Theorici, q. dicunt de Delagui asserit gratias sufficiens, n. v.
efacies. Hic responsio e. q. de Delagui (in asserit gratias, q. n. a

Sola suis operibus mereri poterat; sed hinc requiritur et gratia super
 naturalis Theologica: s. Nec quod Innocentius Linceus in libro ad
 P. Carthaginienses relatus a Aug. epist. 164. ad respiciendum
 Delagatorum amplius requirit, quia ut alibi in se Dei auctoritas, et ad
 iutorum utriusque agnoscant. Hinc quod Delagator ubi tenet
 signales illustravit gratias sepe adesse vident, et in fine
 adesse naturalium signorum omnia eorum auctori, vel re-
 hinc, ut patet in Aug. de gratia Dei cap. 1, ubi enumerat
 11 ubi, quod Delagator adhibet gratia, soluit S. D. quod callidus
 11 hoc e. q. gratia Dei ponere in lege, atque hoc: nec ad facilius
 posse aliam adesse Delagator gratia.

334

Dices ad ea Thoma Delagator
 adhibere gratia, ut possumus, et ut velimus, et agamus, ut infi-
 nuare videtur Aug. de gratia Dei cap. 17. dicit, Thoma
 ubi requiritur a Delagator gratia, quod merito beati agnoscere voluerit,
 et hoc per caput, per quo ponant, quod in naturalibus Delagator dicens,
 voluerit, et hoc esse ponderabile a solis nate virtutibus. Dices itaque:
 ratio Delagatorum naturalium gratia necessitate, quod gloria, deest, ju-
 cabant virtutes, sed non poterant iurare virtutes deest, per gratia in despon-
 ses, aut sufficientes, et in naturalibus gratia effectus, quod sola poterat
 ipsi videri carra virtutibus. Et tunc confirmabant in deest
 virtutes, si per nate virtutes vera foret ad ad salutares aliqua super-
 naturalis gratia gratia a Deo danda, uti est a Deo Delagator
 posito a Hieronymo in epist. ad Iulianum ubi dicitur, quod
 virtutes, virtutes artium in me deest. Hinc Senonesse Thoma
 Delagator solvens auctoritas aut dicitur et ubi nec tanta gratia nec

11. res lro p^ocat artuo, cui in sempit^o in p^ompu.

332.

En saluta^o
a. Ius rasey, quo flo^o delatio confirmabitur. In iudicis, quod
necessitas ee lro^o caru; qd nempe et grad^o sit nera, semp
in e in p^ompu: et sane miru e Ihoas hoc uti arato, cui
ip^o occidit delatuy ad p^oce. q^o ad facili^o p^oce, q^o nabit
ad p^oce p^ompu; nay sic berent ad d^oce l^ore, de p^ompu q^o q^o
p^oce, q^o ad d^oce ad facili^o p^oce. Dices deniq^o a. Q^o ad
graa^o p^ompu n^o ee d^oct^o a^o qua^o regis, et d^oce, q^o ad d^oce
delatio; qd hoc q^o ad d^oce ut regis ut obliuante; sicq^o ut in d^oce
d^oce q^o ad d^oce ad regis imp^oce; cui Deo imp^obia ne
geat p^ompu. Conspu imp^oce: q^o ad d^oce p^ompu e p^ompu
de Dei donny oio d^oct^o a^o qua^o regis, et d^oce, q^o ad d^oce
p^ompu in sola naali p^ompu regis, qua p^ompu d^oce, q^o naa q^o
q^o ad d^oce, uti refert Aug. de q^o ad d^oce d^oce cap. d^oce: naa d^oce
q^o ad d^oce regis d^oce q^o ad d^oce p^ompu naa r^oce, ad d^oce p^ompu
et d^oce, q^o ad d^oce q^o ad d^oce p^ompu q^o ad d^oce p^ompu
ad inco.

333.

Seco q^o ad d^oce ut obliuante infert q^o ad d^oce p^ompu ad im
p^oce; unde nec delatio nabit sub h^oce h^oce p^ompu in
hoc q^o ad d^oce ad regis imp^oce; errabat ad in hoc, q^o ad d^oce naali
q^o ad d^oce regis p^ompu ee p^ompu ad d^oce ut naa p^ompu
naali p^ompu in au salutarey, ad q^o ad d^oce q^o ad d^oce p^ompu
naali p^ompu naa r^oce. In d^oce loc^o Aug. cit.
n° 22. Ingo videbat delatio ad d^oce p^ompu p^ompu q^o ad d^oce
Ihoas q^o ad d^oce p^ompu sic vidend^o q^o ad d^oce, ut p^ompu, et sano sit p^ompu

lignis p^{ro}poris ad se a delagis, et in fumant in p^{ro}poris rigore
Chimico, ubi quae per p^{ro} quae signaali Phlogica; et a
se per p^{ro} naali Regis p^{ro}ceptis, quae delagis ad font p^{ro} quae.

Erat in aere gla. robis de naa, glay

de quae trahere: p^{ro} in naalis et arbory, et segety quae nos ad ruf
ticationy invitata, ac p^{ro}ocat: nec debiles nae rices amplius s^{ro}ho.
sascy sustinere queunt effry, ac fulvresy. Ad ista, quae anni valo
re, quae p^{ro} lio sustinuitis artaus, regessite, et ut iterato super
na susculi, quae laborare valeatur, mletc.

Corduba 24 Junij Anno Sepanico nae 1754.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

#1
20

Index

1. <i>... ..</i>	1
2. <i>... ..</i>	2
3. <i>... ..</i>	3
4. <i>... ..</i>	4
5. <i>... ..</i>	5
6. <i>... ..</i>	6
7. <i>... ..</i>	7
8. <i>... ..</i>	8
9. <i>... ..</i>	9
10. <i>... ..</i>	10
11. <i>... ..</i>	11
12. <i>... ..</i>	12
13. <i>... ..</i>	13
14. <i>... ..</i>	14
15. <i>... ..</i>	15
16. <i>... ..</i>	16
17. <i>... ..</i>	17
18. <i>... ..</i>	18
19. <i>... ..</i>	19
20. <i>... ..</i>	20
21. <i>... ..</i>	21
22. <i>... ..</i>	22
23. <i>... ..</i>	23
24. <i>... ..</i>	24
25. <i>... ..</i>	25
26. <i>... ..</i>	26
27. <i>... ..</i>	27
28. <i>... ..</i>	28
29. <i>... ..</i>	29
30. <i>... ..</i>	30
31. <i>... ..</i>	31

Index

Inquisitionum de iure arbitrio.

Q. 1. Quatenus iure libertas exercedatur?	
Sec. 1. Aliqua partur?	1.
Sec. 2. Prater q. i. i. iustorum placita	1.
Sec. 3. 1 ^a naa. 1 ^a pabilis?	6.
Sec. 2. 2 ^a 1 ^a pabilis?	3.
Sec. 5. Volunt arata.	10.
Sec. 6. Reliqua pabilis arata	13.
Appendix. an exercitij iure libertas addat officij iugum pudicata Dei neria?	15.
Q. 2. Immodo uti impeccabilis libertas exercedatur in acceptanda morte pagna a Patre igno?	
Sec. 1. Prædicta q. i.	17.
Sec. 2. uti iure factus habuit a Patre præceptum acceptandi mortem.	21.
Sec. 3. Prædicta uti iure impotum erat dispensabile	22.
Sec. 2. Per q. i. obitendi dispensationem bene pabilis impec- cabilis uti cum ipsius libertate	27.
Sec. 5. Thomistica reficit vicia	32.
Sec. 6. Seca D. i. iustissimi	32.
Sec. 7. Mens D. i. iustissimi	32.
Q. 3. Senam in iure iustis sit addenda libertas?	
Sec. 1. Addenda e libertas a necessitate	37.

Sect. 2. Utrum beat inibi statuta libertas a necessitate?	50.
Q. 2. An iudicij indifferens inferat necesse libertate a necessitate?	
Sect. 1. Va stabilitate fecit	53.
Sect. 2. Voluntas arcta	54.
Q. 5. Utrum libertas divina tollat indifferens, quae requiritur ad libertatem creaturam?	
Sect. 1. Proponit differentias	56.
Sect. 2. Utrum stabilitate fecit	57.
Sect. 3. Evolutions adversariorum	58.
Sect. 4. Voluntas opposita	59.
Q. 6. Utrum libertas exorceri possit quae auctori delibentibus indifferens in iudicio?	
Sect. 1. Utrum q. 10	60.
Sect. 2. Utrum q. 11	63.
Sect. 3. Utrum variorum arctus	64.
Q. 7. Utrum sit necessitas opposita libertati?	
Sect. 1. Utrum differentiam arbitri a sponte necessitate	72.
Sect. 2. Voluntas opposita	74.
Q. 8. Utrum in hoc deo, vel dari possit libertas ad peccandum pure phisice?	
Sect. 1. Quaedam ad respiciendum	81.
Sect. 2. Utrum stabilitate fecit	86.
Sect. 3. Opposita voluntati arcta	87.

I^o D. Latere litteras nre splendi^{te} tract^u p^{er} nras signaales
ad ams salutare elucend^u.^o — — — — —

Sec. 1^a. Exal, et nre notis — — — — — 21.

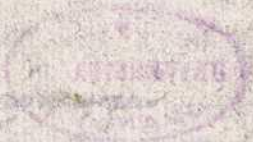
Sec. 2. Quamvis Pelagianis error — — — — — 23.

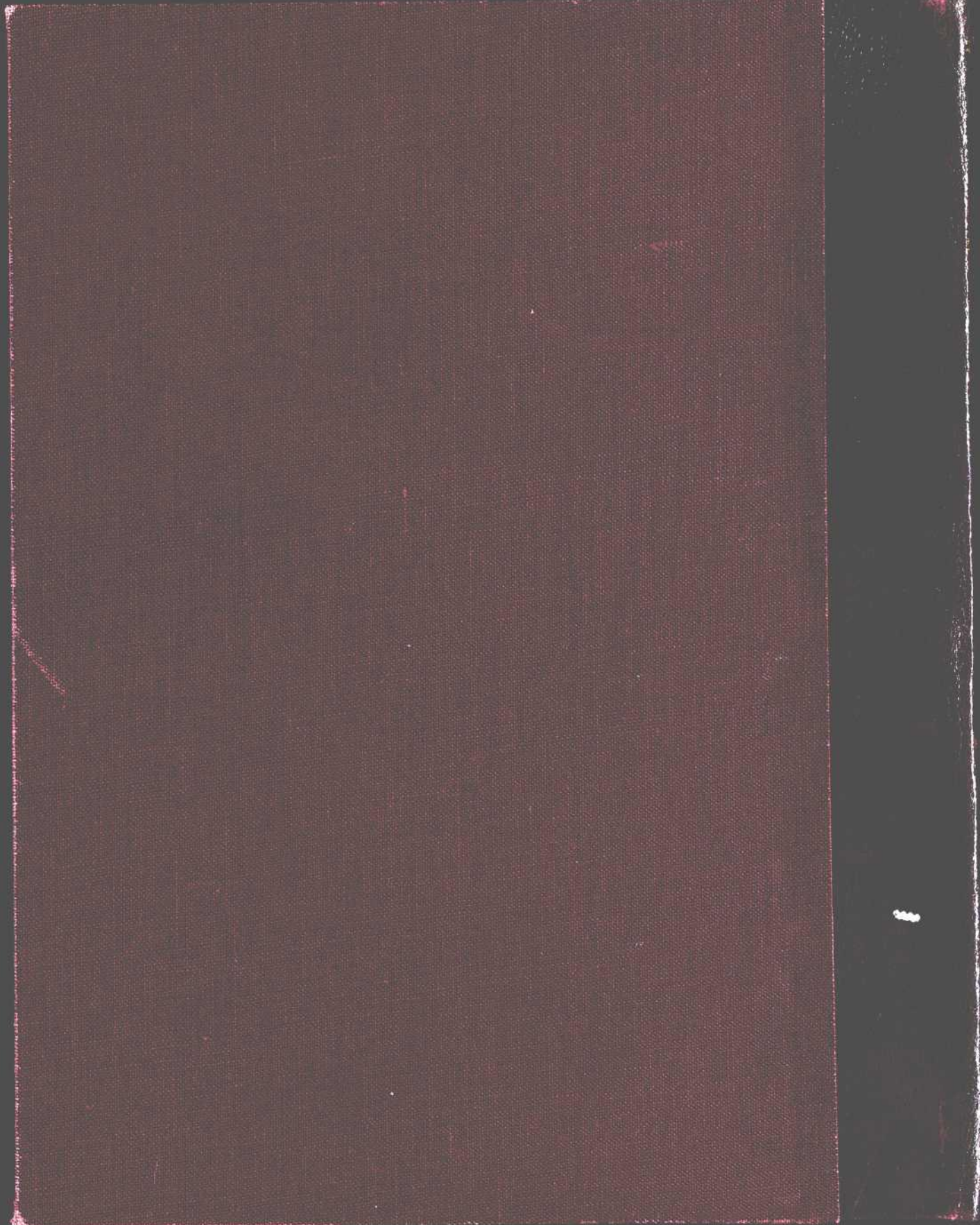
Sec. 3. Nonnulla referend^u dubia^o. — — — — — 26.

Fines.

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

B. U. G.

No. Caja
C-45